G. P.

HALKA

OPERA W CZTERECH AKTACH

Słowa Włodzimierza Wolskiego

MUZYKA

STANISŁAWA MONIUSZKI.

Partytura Fortepianowa ze śpiewem.

Akt pierwszy i drugi.

Cena { Rubl. s. 10. / Rthlr. 11.

WARSZAWA

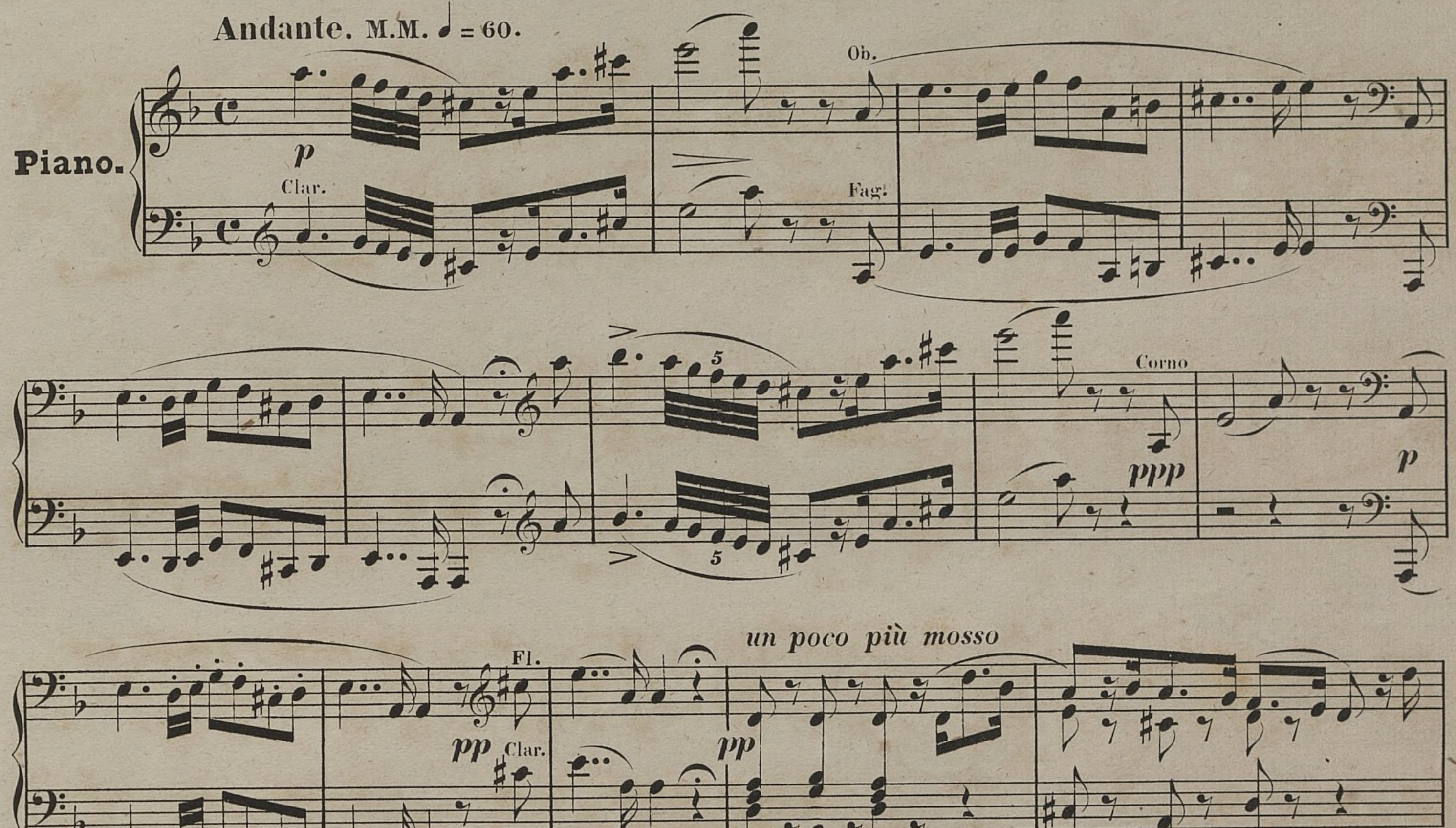
NAKŁAD I WŁASNOŚĆ GUSTAWA GEBETHNER I SPÓŁKI.

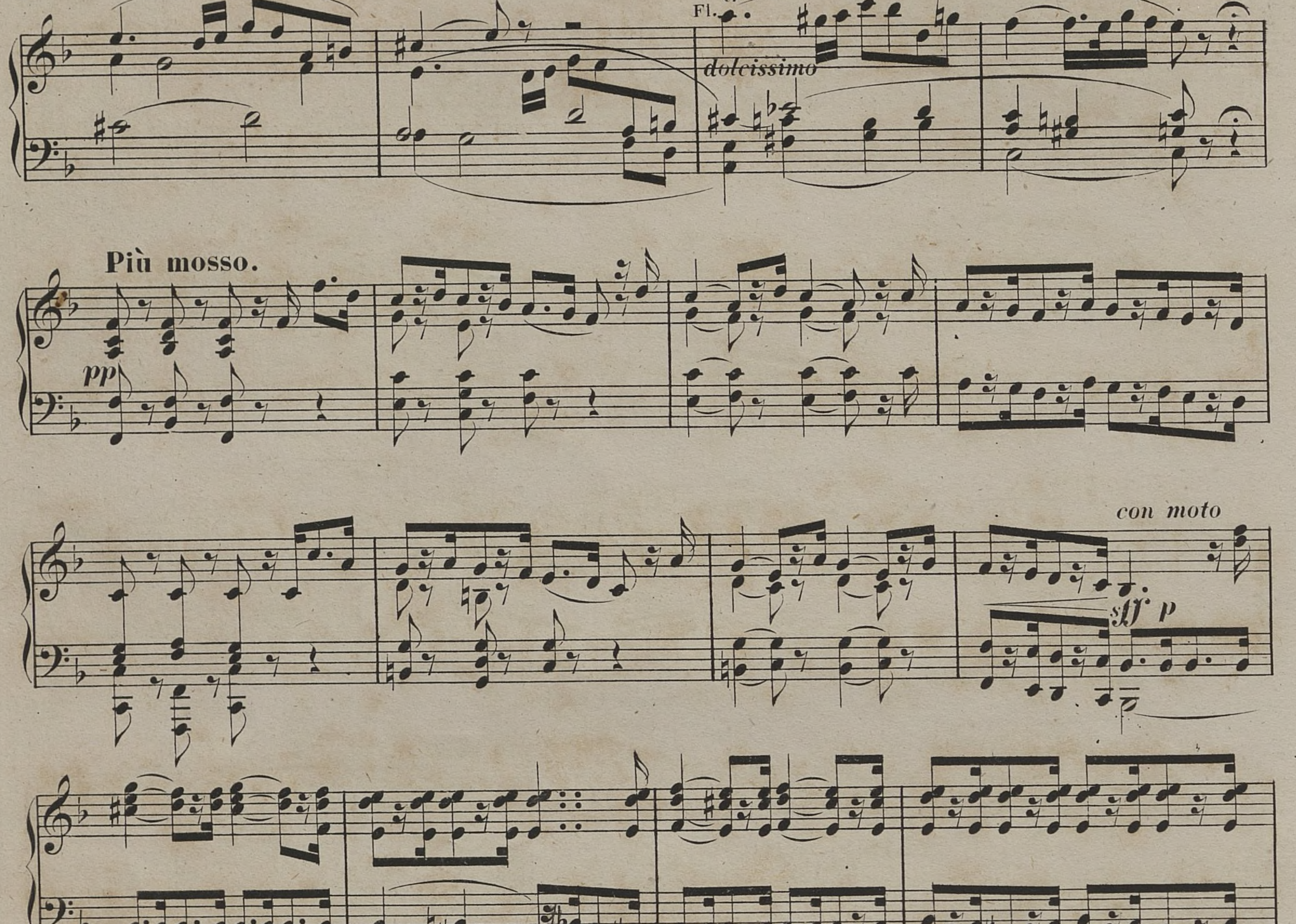
Lipsku Bartholfa Senff.

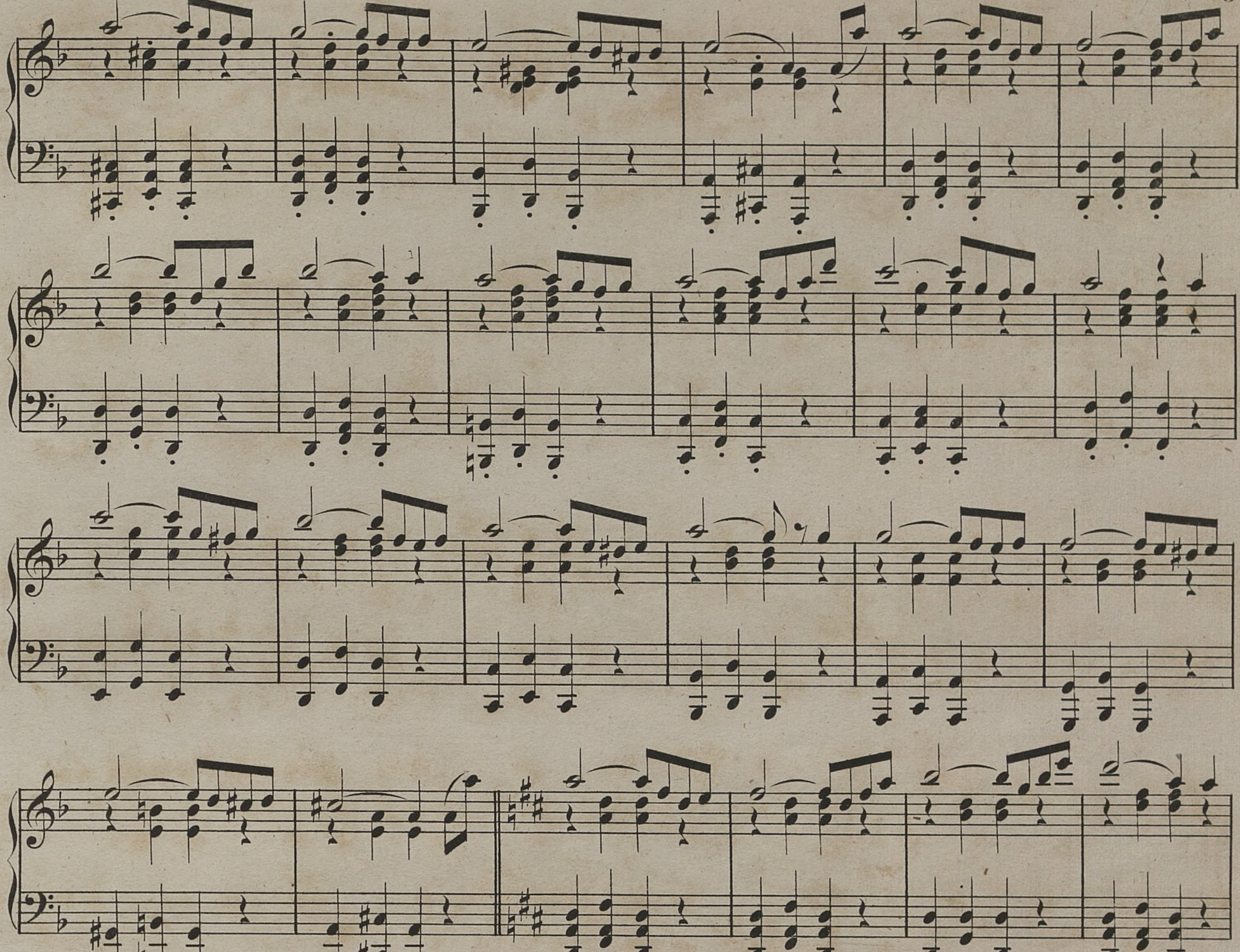
8_20.

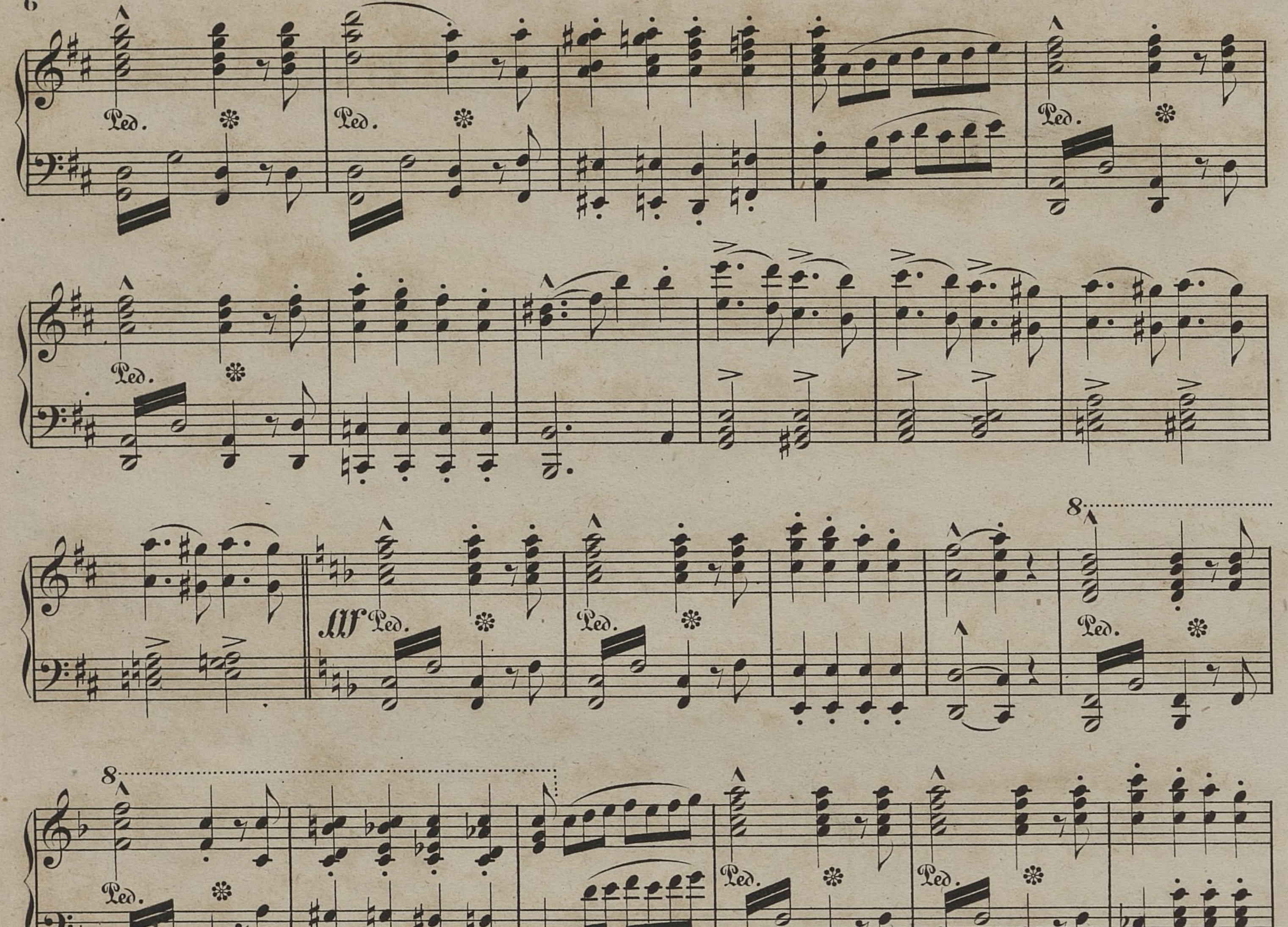
Zakład Litogr. C.G. Rödera, Lipsku.

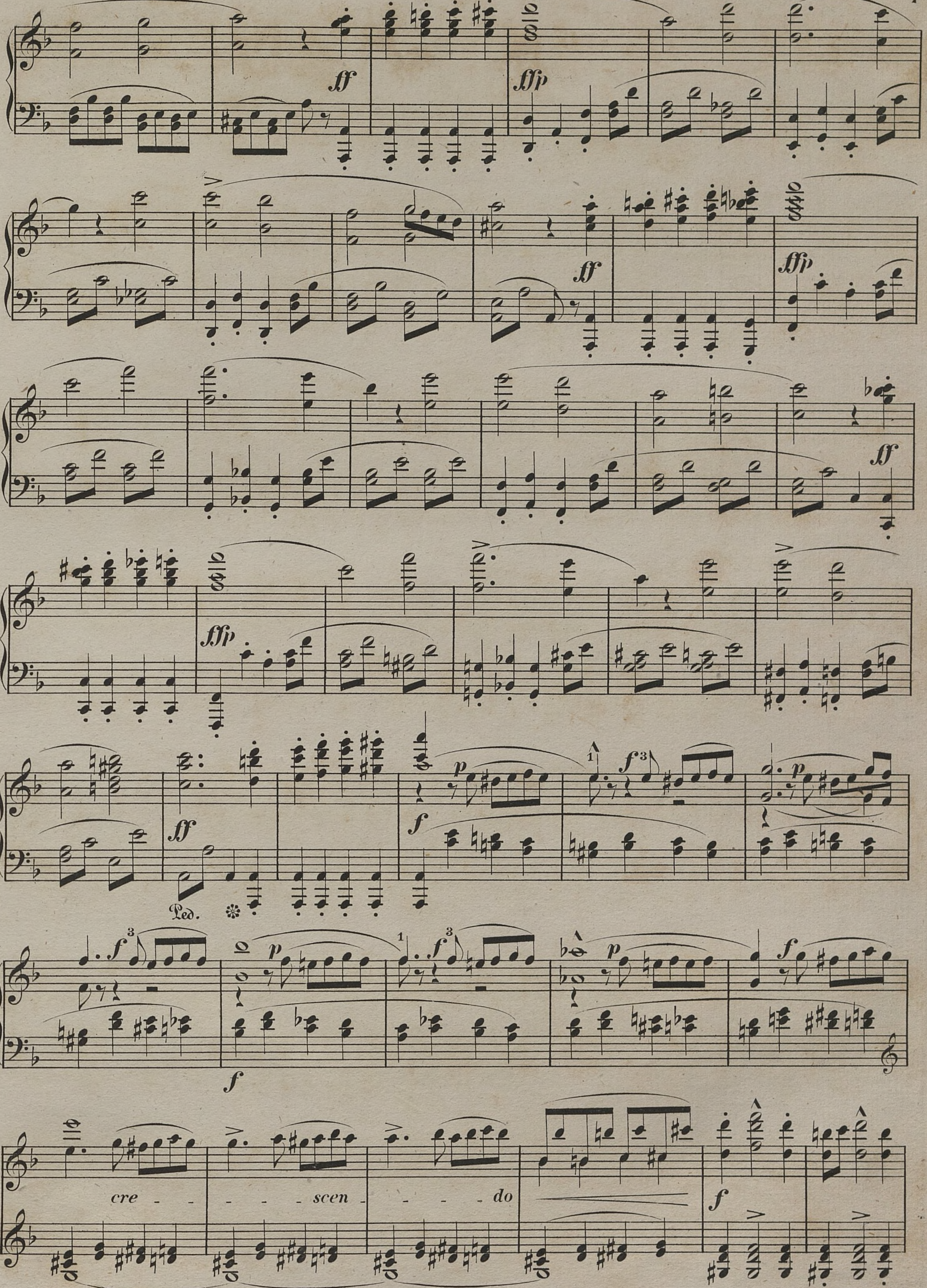
UWERTURA.

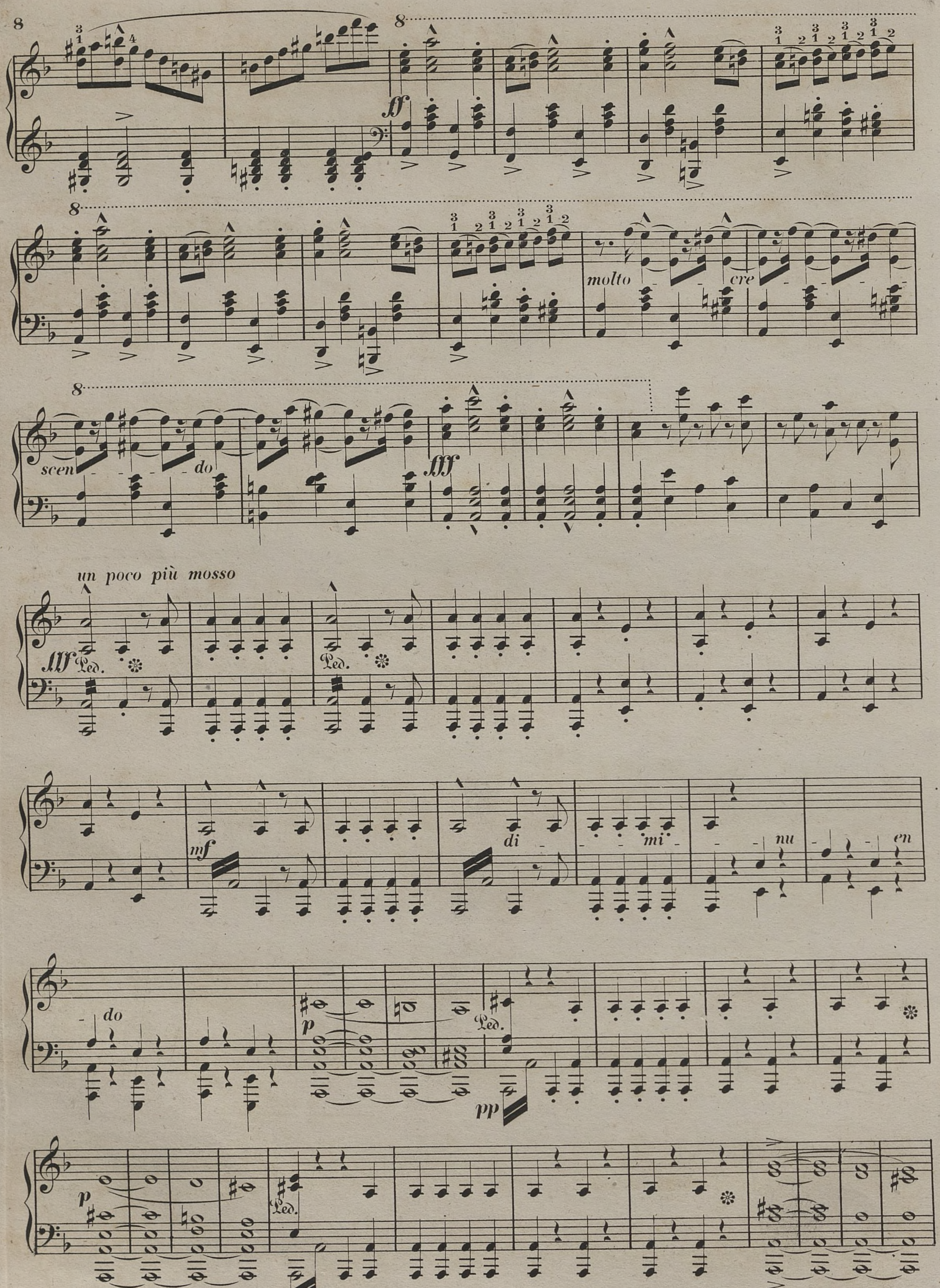

Andante. M.M. ♩ = 60.
Piano.
Clar.
Ob.
Fag.
Corno
Fl.
Clar.
un poco più mosso
Ped.
Tempo I.
m.g.
Ob.

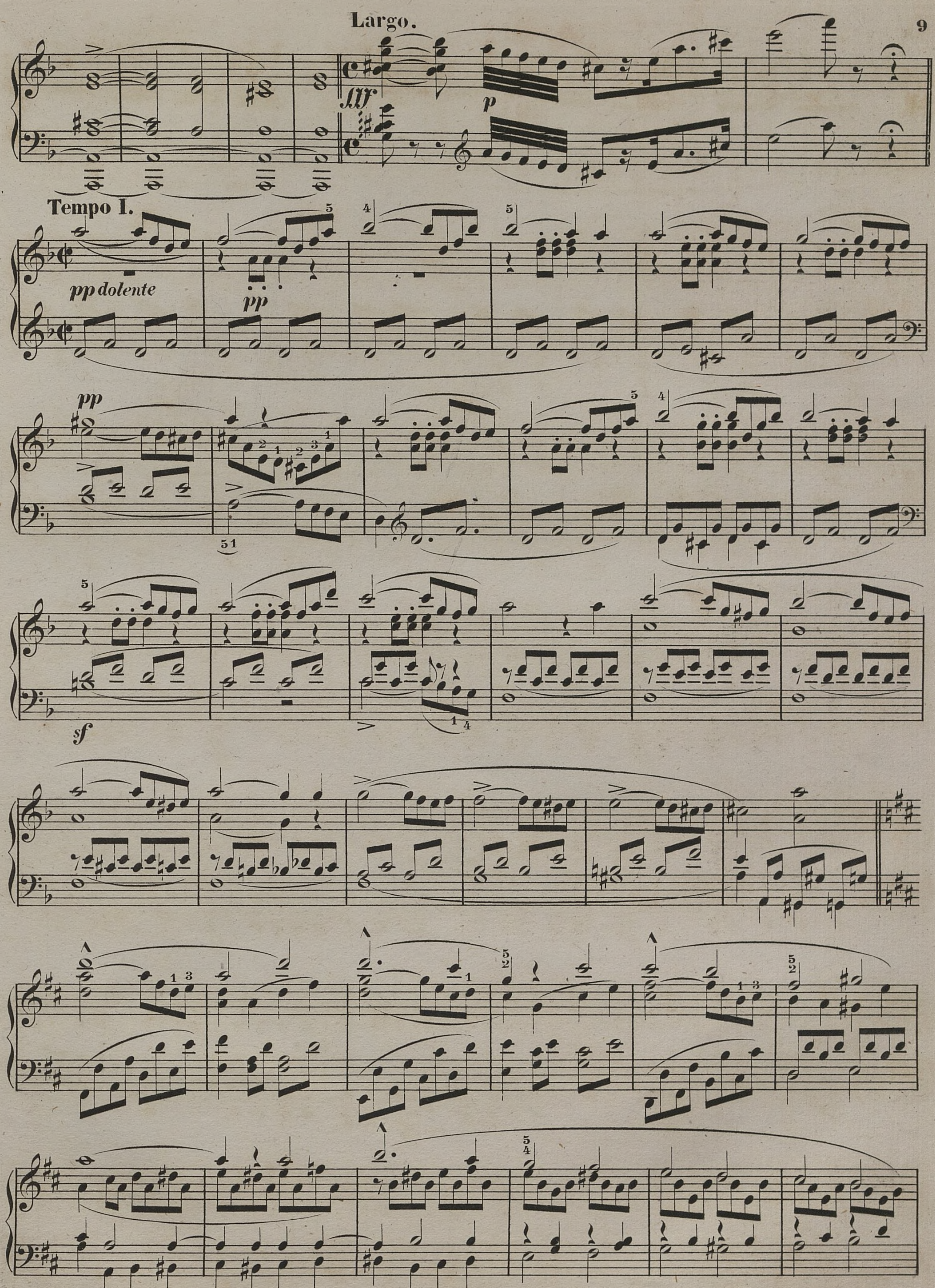

Fl.
dolcissimo
Più mosso.
pp
con moto
sff p
Ossia.
ac - ce - le - ran - do
cre - scen - do
M.M. = 126.
ff
Ped.
m.g.
Molto agitato. M.M. = 138.

cre
scen
do
ff
Ped.
Ped.

Ped.
fff
sff
ffp

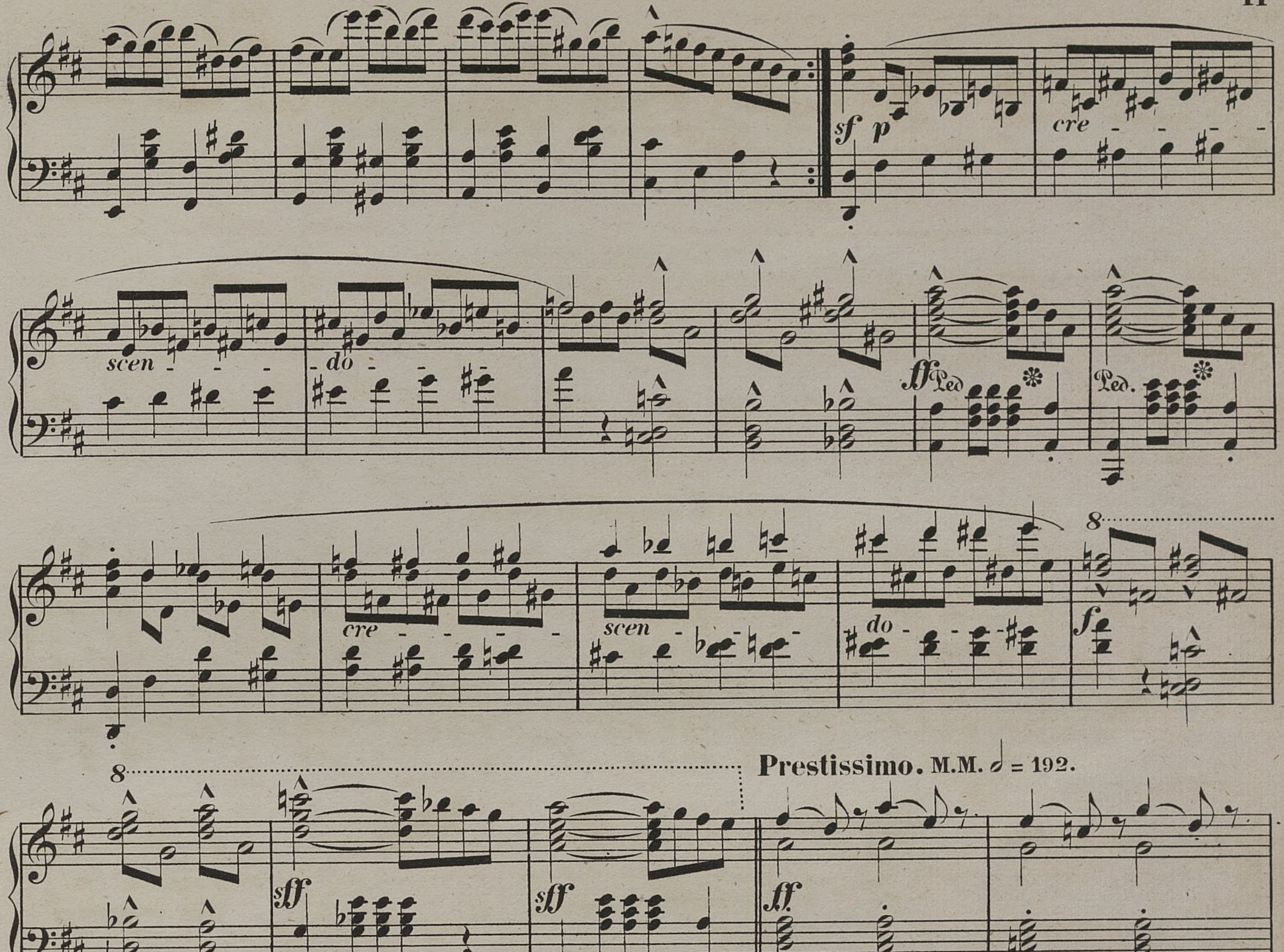

ff
fffp
p
f
Ped.
cre - - - scen - - - do

molto
cre
scen
do
un poco più mosso
di
mi
nu
en
do

Largo.
fff
p
Tempo I.
pp dolente
pp
pp
sf

ra - - lar - - dan - - do
cre - - - - - scen - - - - - do
f
Lento.
fff tremolando
sf sf sf sf sf sf sf sf sf sf
a tempo.
più lento
rallentando
tutta la forza
Vivace.
f
Ped.
ff
f
ff
8
f
Ped.
ff
8
f
Ped.
ff
8
ff Ped.

G.&C.8

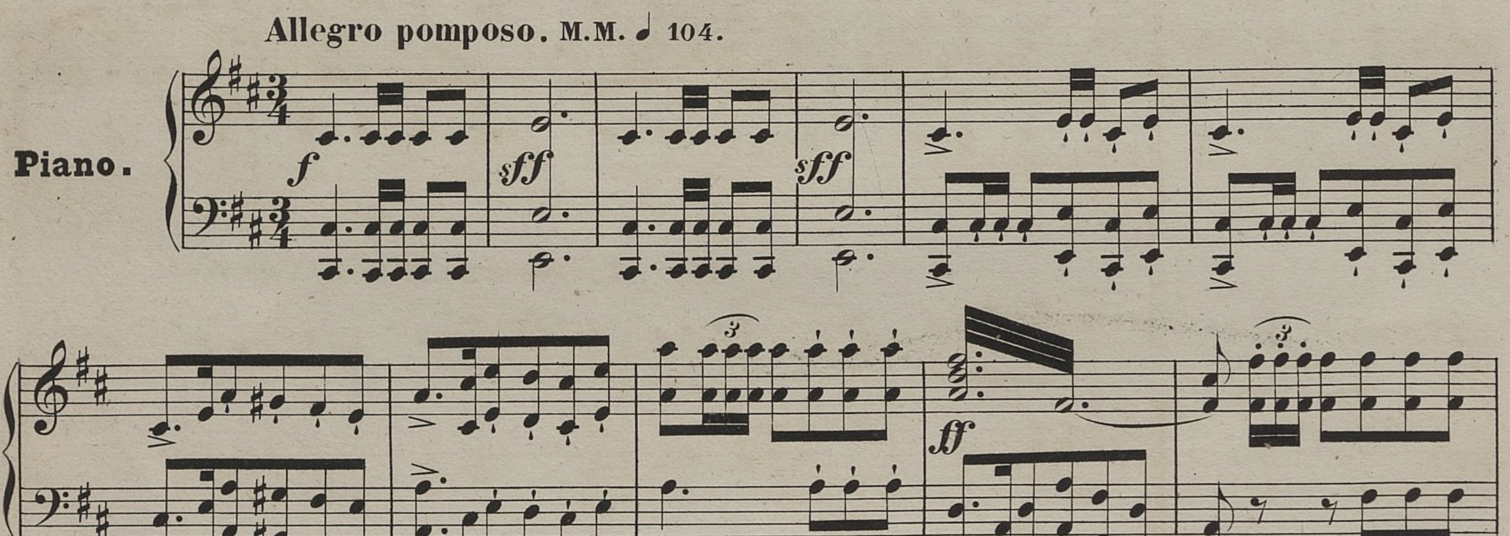

sf p
cre
scen
do
ff
Ped.
fz
Prestissimo. M.M. 𝅗𝅥 = 192.
sf
Ped.

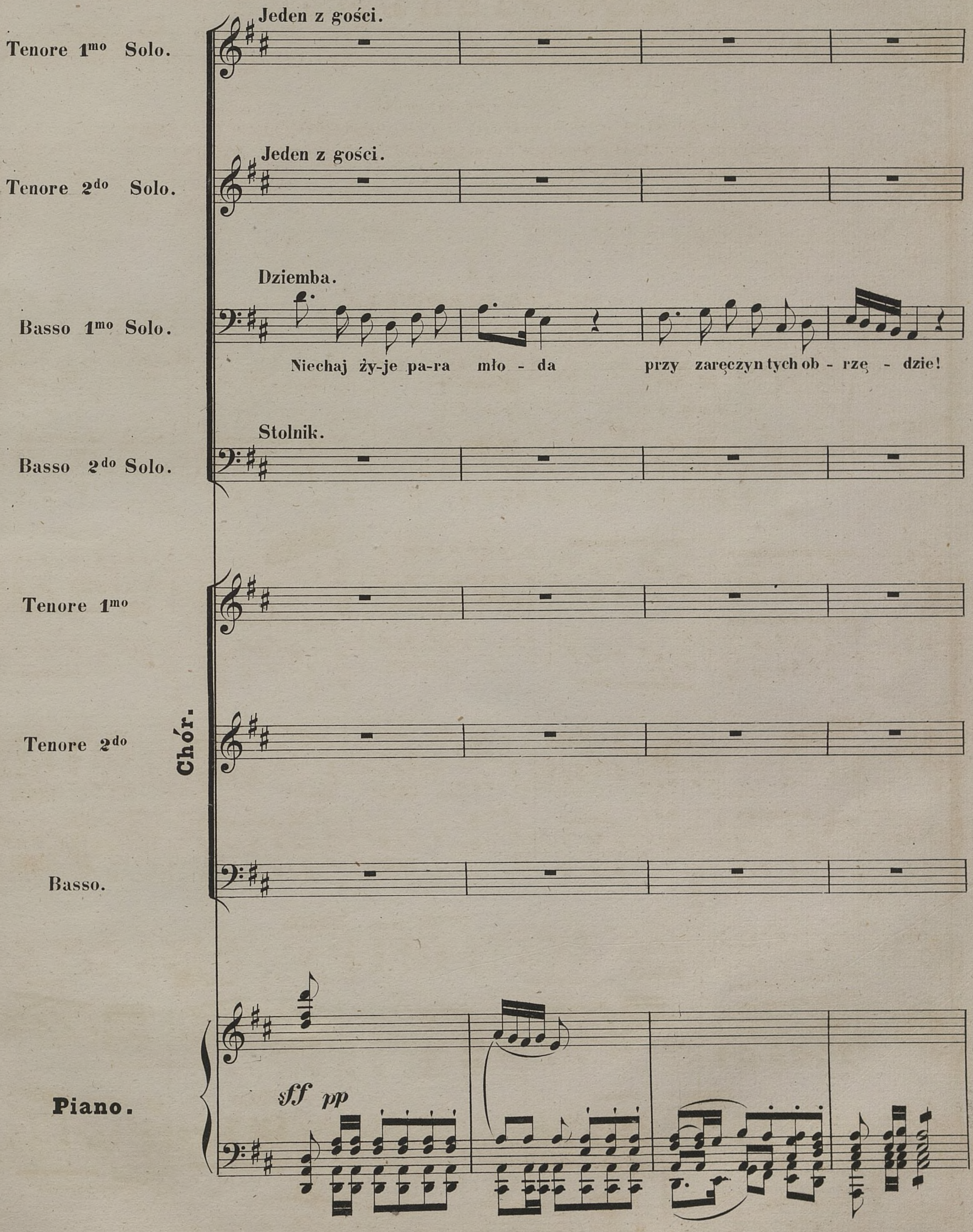
AKT PIÉRWSZY.

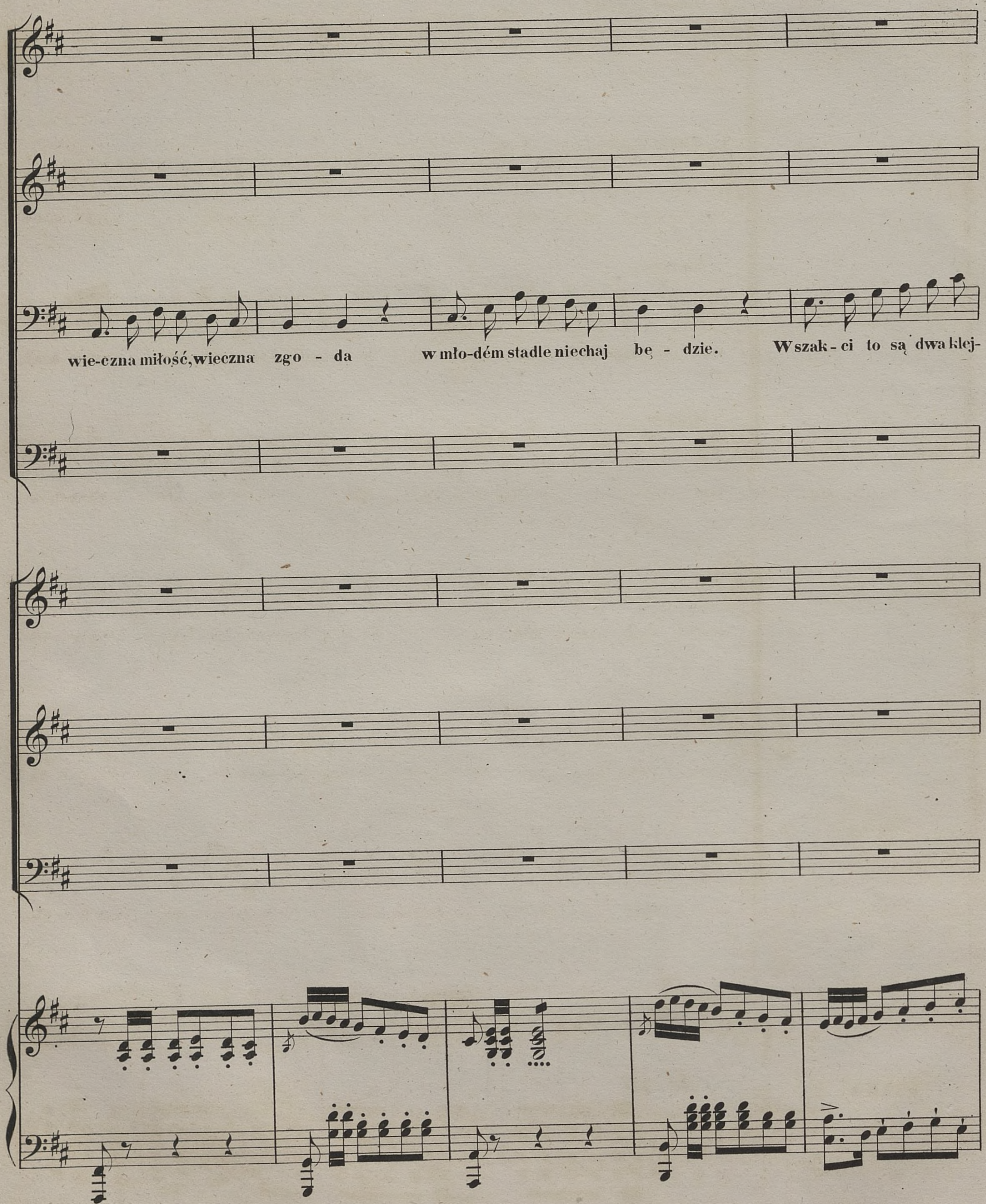
W mieście, w domu Stolnika.

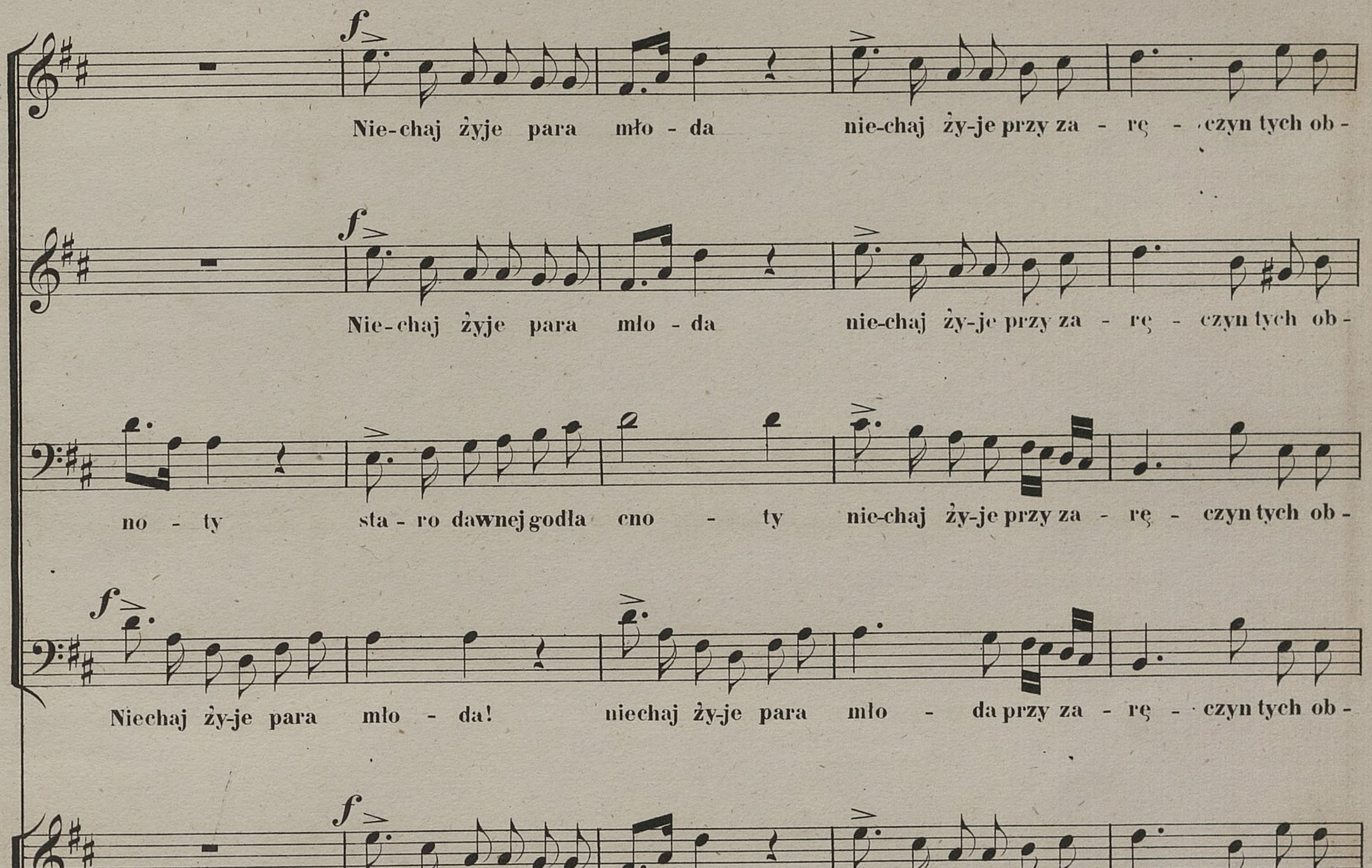
Uboczna sala, w głębi troje wysokich drzwi szklannych, wychodzących na ogród, po jednéj stronie widzów widać uchylone drzwi do sali balowéj; po drugiéj stół, przy którym goście ucztujący ze Stolnikiem. Dziemba krzątając się, napełnia puchary. Ze sali balowéj, rzęsiście oświetlonéj, inni goście wychodzą w parach poloneza i krążą po scenie.

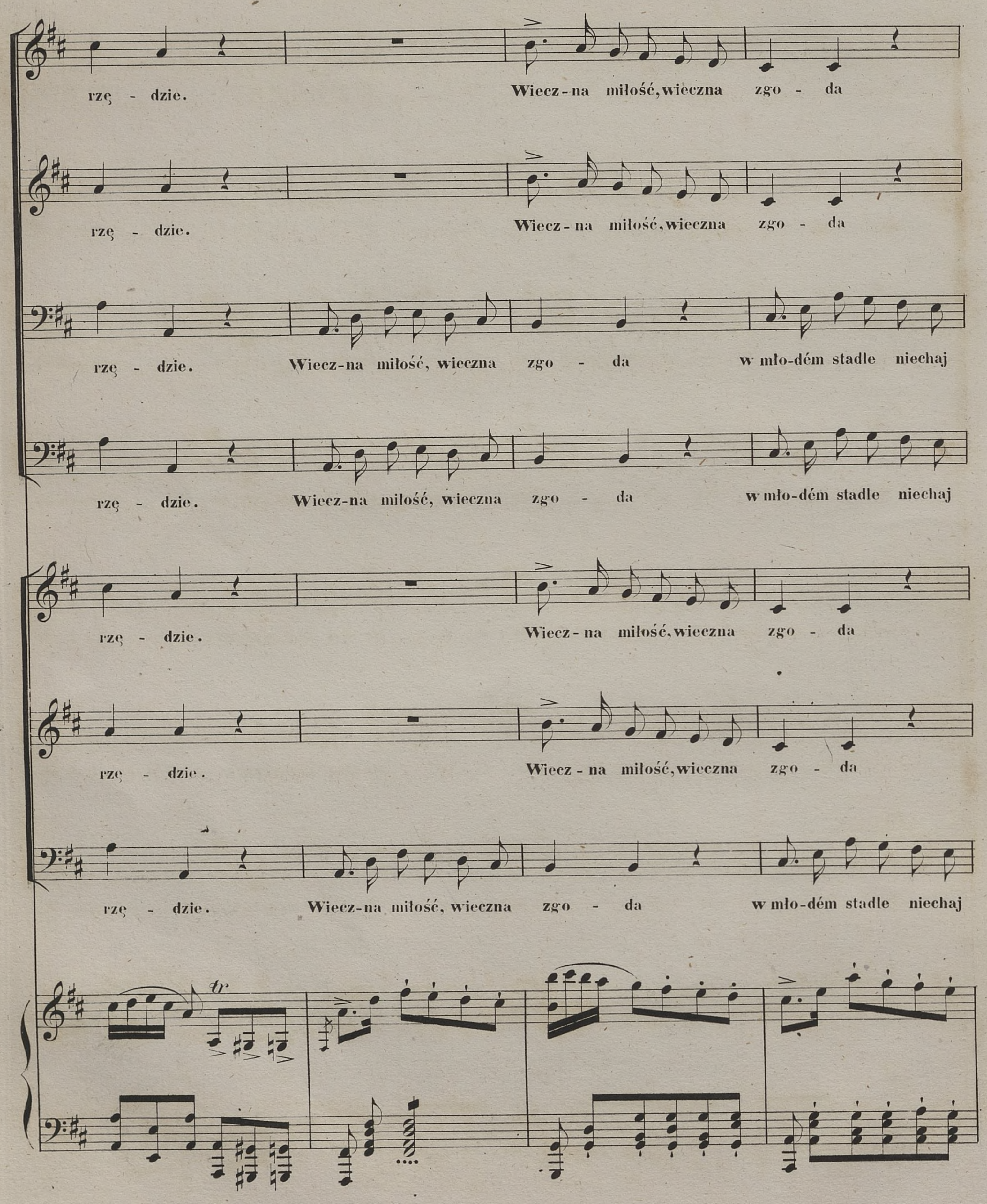
1.
SCENA PIÉRWSZA.

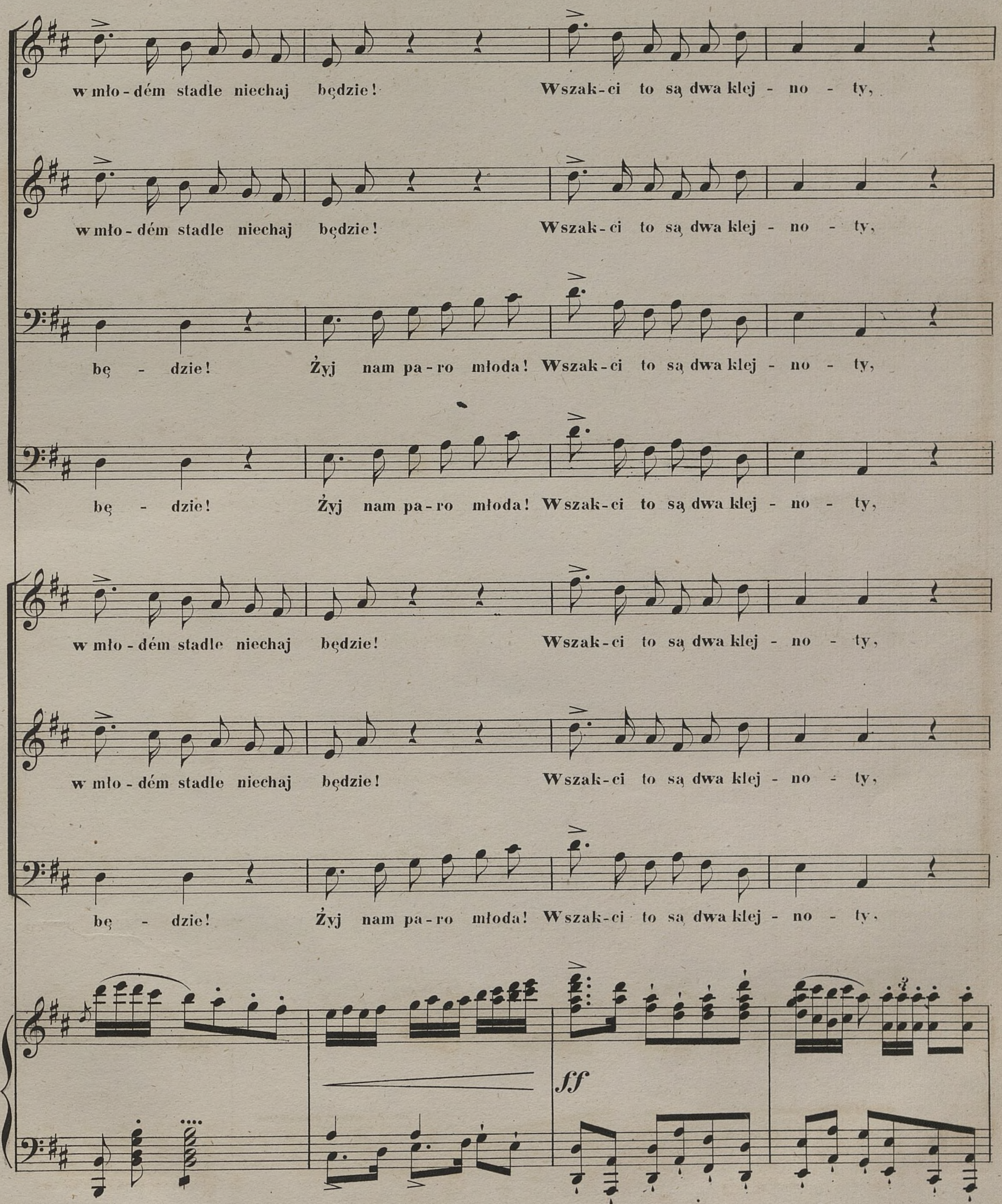

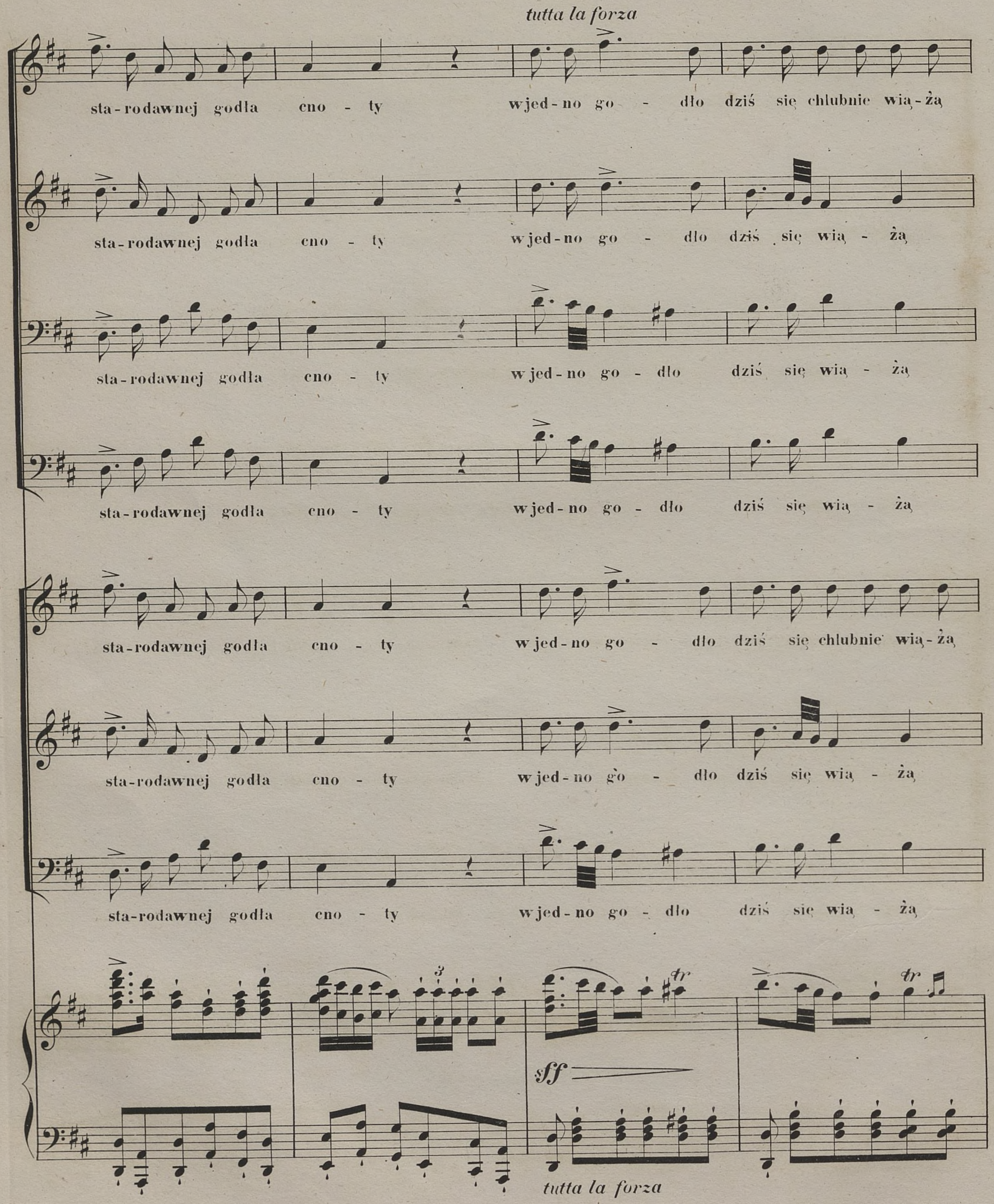

Tenore 1mo Solo.
Jeden z gości.
Tenore 2do Solo.
Jeden z gości.
Basso 1mo Solo.
Dziemba.
Niechaj żyje para młoda przy zaręczyn tych obrzędzie!
Basso 2do Solo.
Stolnik.
Tenore 1mo
Tenore 2do
Chór.
Basso.
Piano.
sff pp

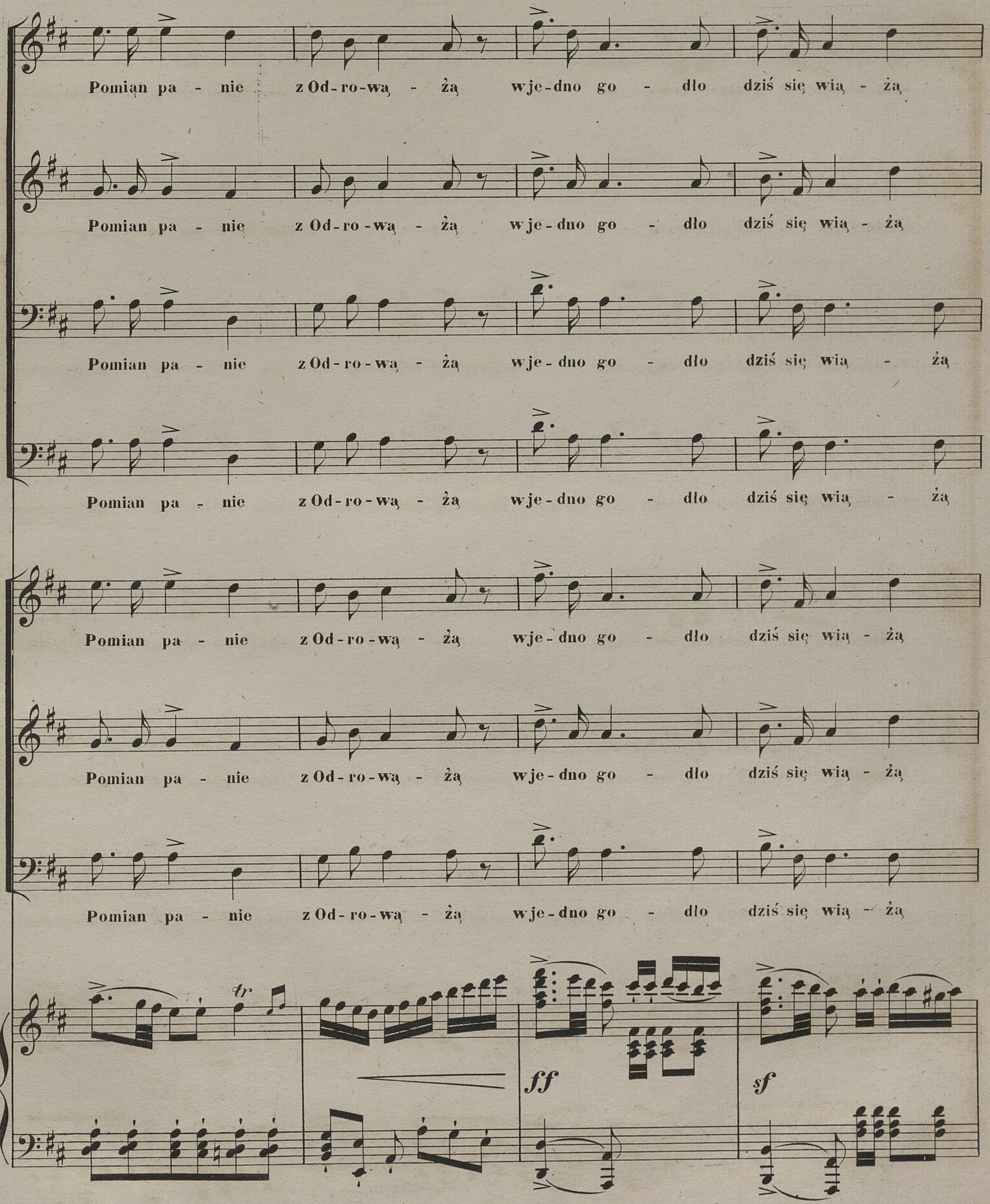

wie-czna miłość, wieczna zgo - da w mło-dém stadle niechaj bę - dzie. Wszak-ci to są dwa klej-

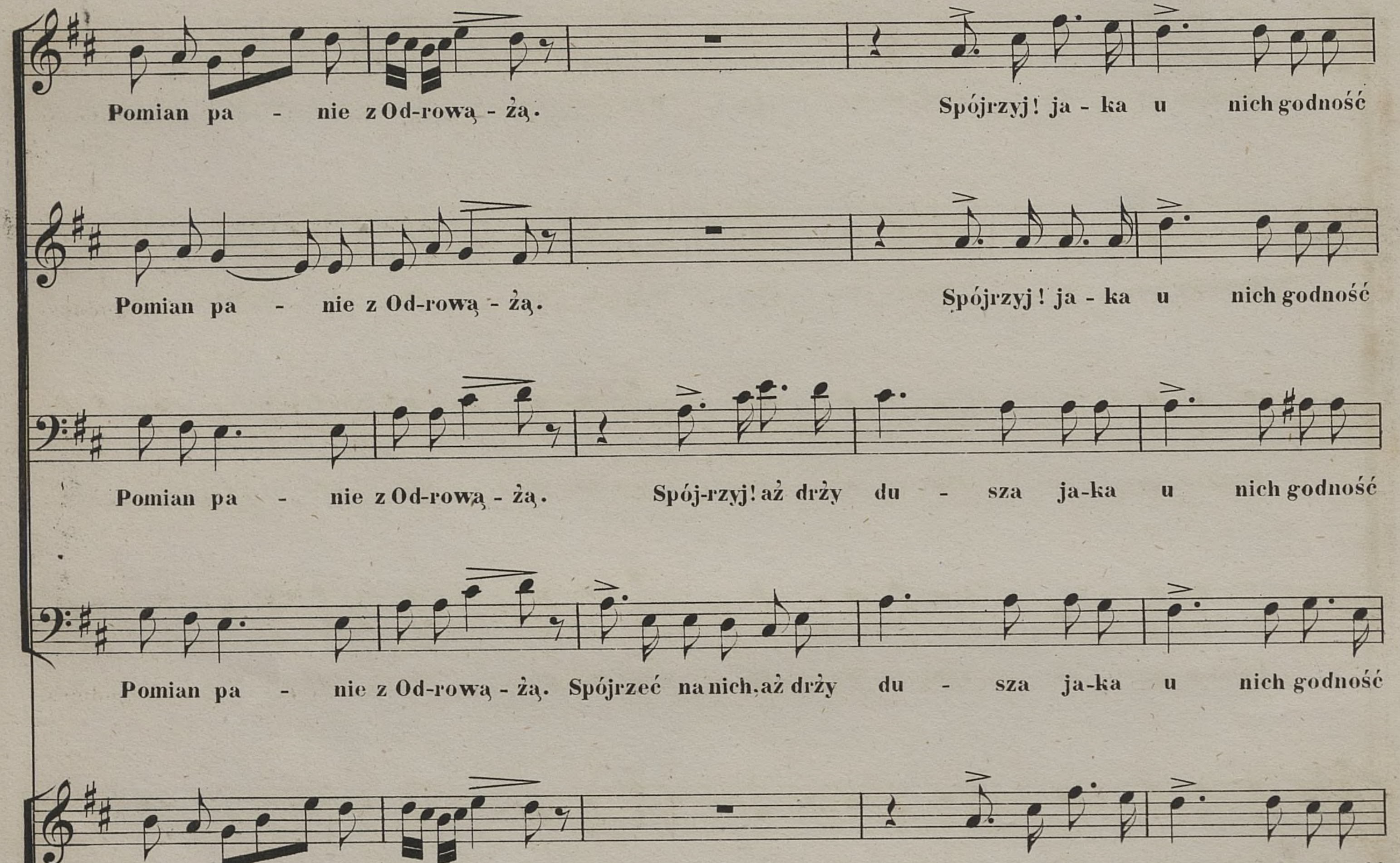

Nie-chaj żyje para mło - da nie-chaj ży-je przy za - rę - czyn tych ob -
Nie-chaj żyje para mło - da nie-chaj ży-je przy za - rę - czyn tych ob -
no - ty sta - ro dawnej godła cno - ty nie-chaj ży-je przy za - rę - czyn tych ob -
Niechaj ży-je para mło - da! niechaj ży-je para mło - da przy za - rę - czyn tych ob -
Nie-chaj ży-je para mło - da nie-chaj ży-je przy za - rę - czyn tych ob -
Nie-chaj ży-je para mło - da nie-chaj ży-je przy za - rę - czyn tych ob -
Niechaj ży-je para mło - da! niechaj ży-je para mło - da przy za - rę - czyn tych ob -

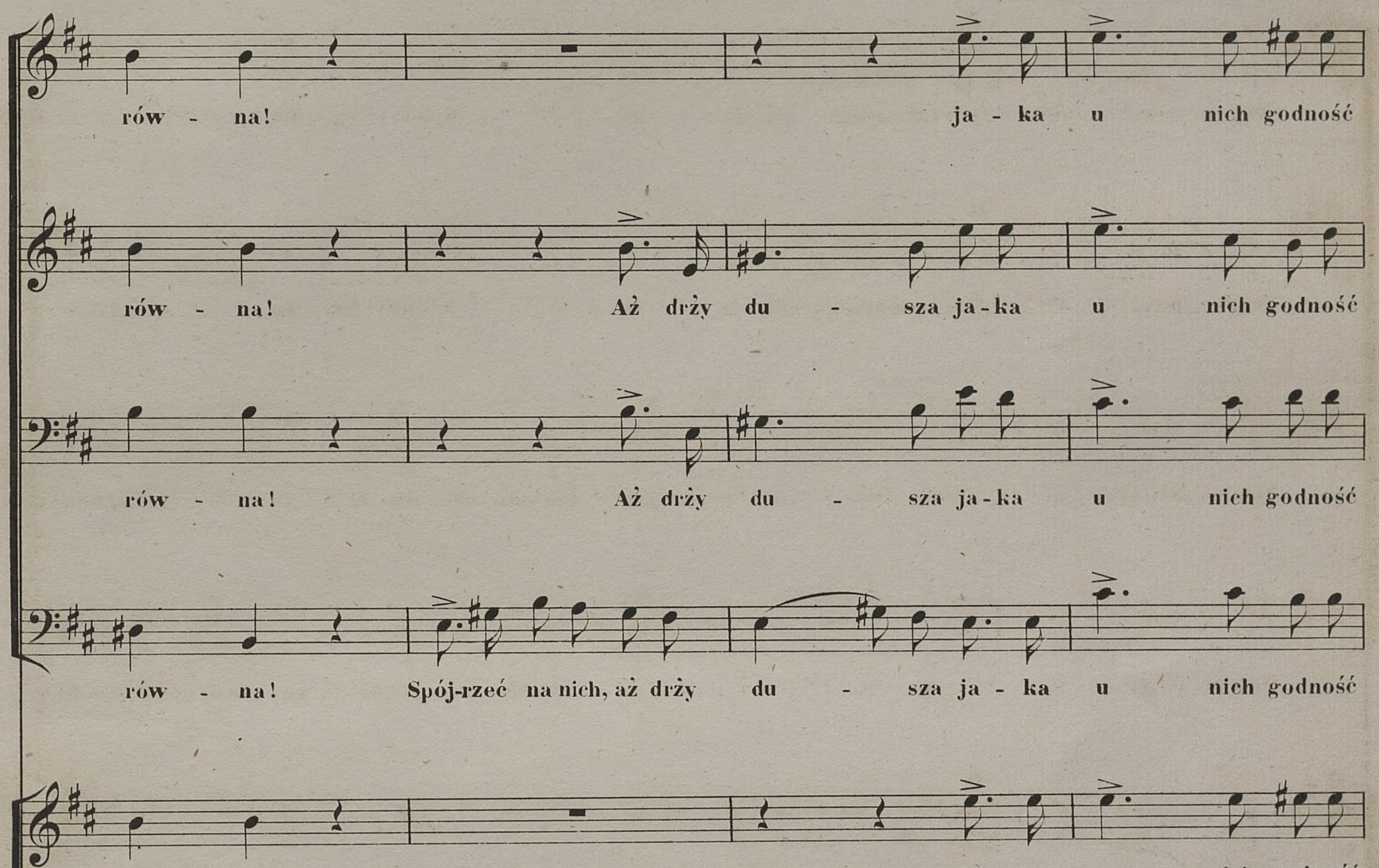

rzę - dzie. Wiecz-na miłość, wieczna zgo - da
rzę - dzie. Wiecz-na miłość, wieczna zgo - da
rzę - dzie. Wiecz-na miłość, wieczna zgo - da w mło-dém stadle niechaj
rzę - dzie. Wiecz-na miłość, wieczna zgo - da w mło-dém stadle niechaj
rzę - dzie. Wiecz-na miłość, wieczna zgo - da
rzę - dzie. Wiecz-na miłość, wieczna zgo - da
rzę - dzie. Wiecz-na miłość, wieczna zgo - da w mło-dém stadle niechaj
tr

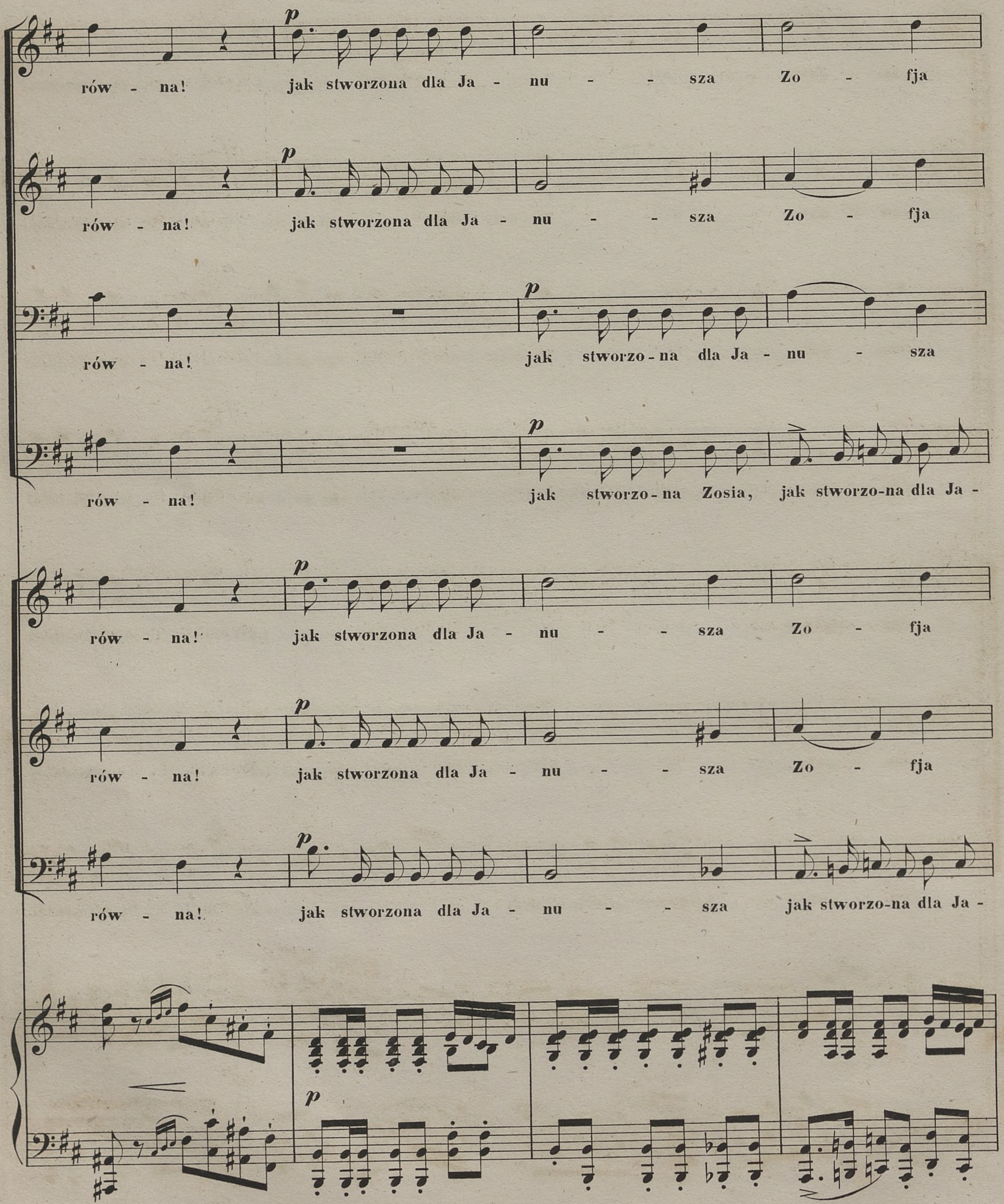

w mło - dém stadle niechaj będzie! Wszak-ci to są dwa klej - no - ty,
w mło - dém stadle niechaj będzie! Wszak-ci to są dwa klej - no - ty,
bę - dzie! Żyj nam pa-ro młoda! Wszak-ci to są dwa klej - no - ty,
bę - dzie! Żyj nam pa-ro młoda! Wszak-ci to są dwa klej - no - ty,
w mło - dém stadle niechaj będzie! Wszak-ci to są dwa klej - no - ty,
w mło - dém stadle niechaj będzie! Wszak-ci to są dwa klej - no - ty,
bę - dzie! Żyj nam pa-ro młoda! Wszak-ci to są dwa klej - no - ty,
ff

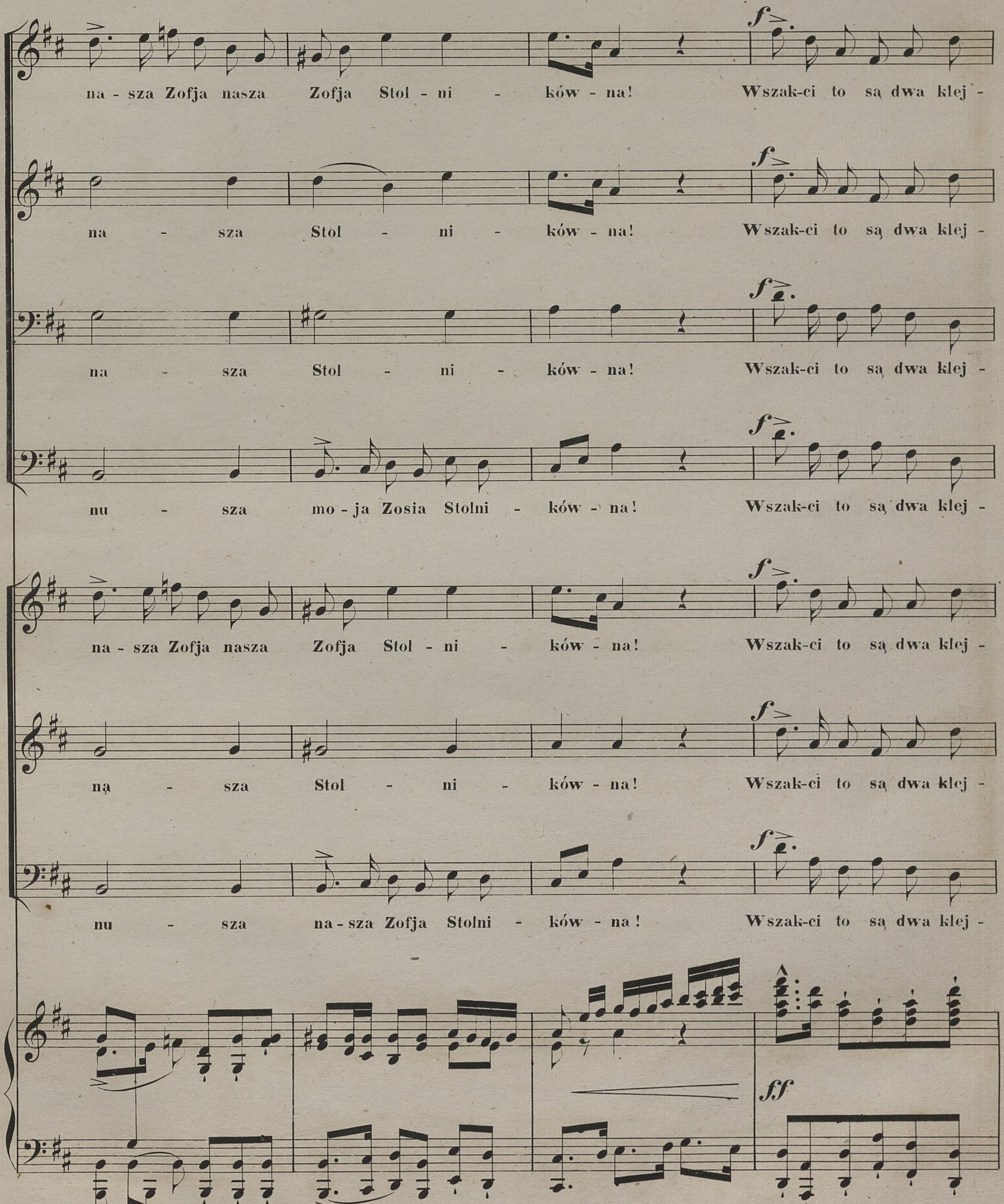

tutta la forza
sta-rodawnej godła cno - ty w jed-no go - dło dziś się chlubnie wią-żą
sta-rodawnej godła cno - ty w jed-no go - dło dziś się wią - żą
sta-rodawnej godła cno - ty w jed-no go - dło dziś się wią - żą
sta-rodawnej godła cno - ty w jed-no go - dło dziś się wią - żą
sta-rodawnej godła cno - ty w jed-no go - dło dziś się chlubnie wią-żą
sta-rodawnej godła cno - ty w jed-no go - dło dziś się wią - żą
sta-rodawnej godła cno - ty w jed-no go - dło dziś się wią - żą
sff
tutta la forza

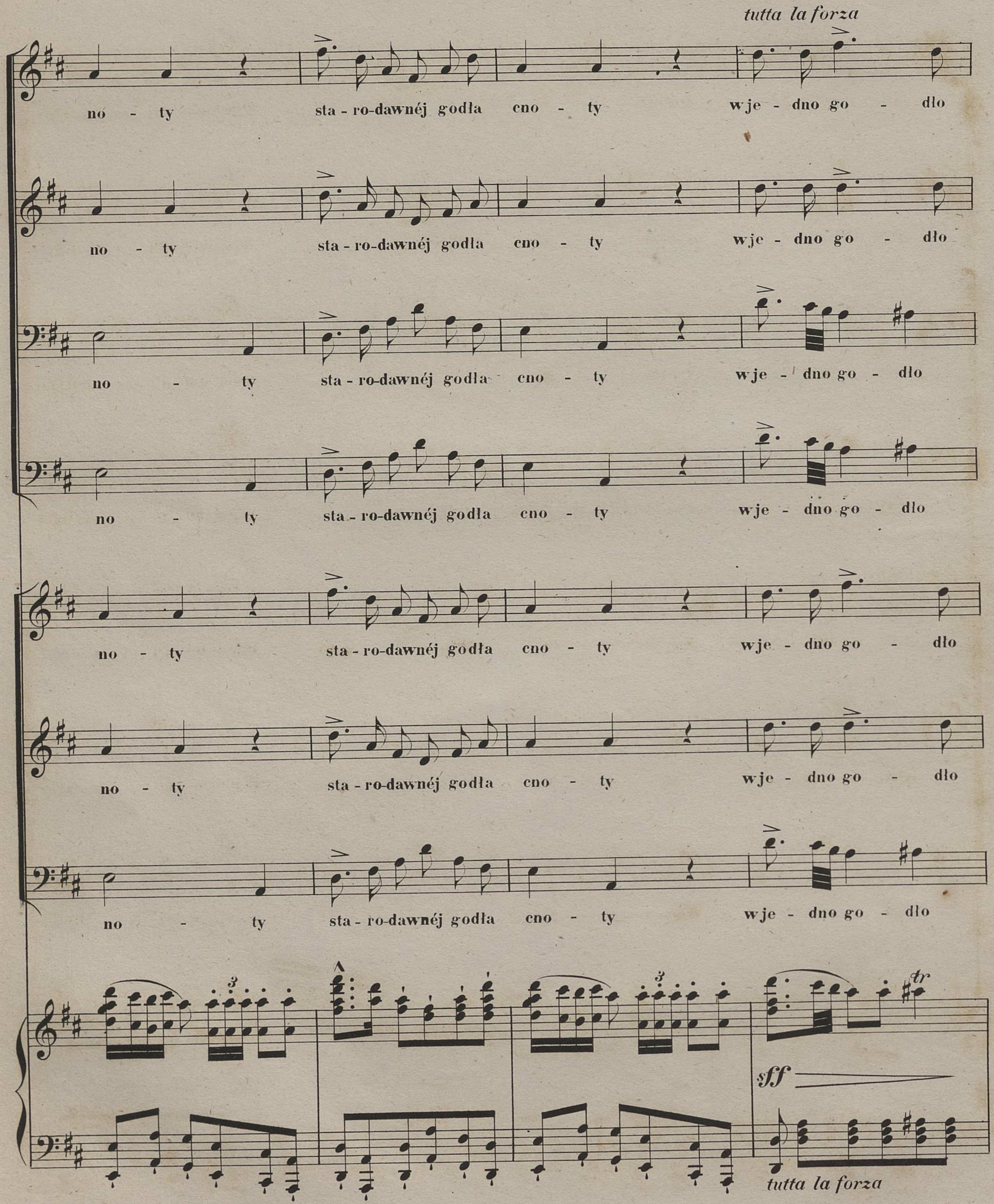

Pomian pa - nie z Od - ro - wą - żą w je - dno go - dło dziś się wią - żą
Pomian pa - nie z Od - ro - wą - żą w je - dno go - dło dziś się wią - żą
Pomian pa - nie z Od - ro - wą - żą w je - dno go - dło dziś się wią - żą
Pomian pa - nie z Od - ro - wą - żą w je - dno go - dło dziś się wią - żą
Pomian pa - nie z Od - ro - wą - żą w je - dno go - dło dziś się wią - żą
Pomian pa - nie z Od - ro - wą - żą w je - dno go - dło dziś się wią - żą
Pomian pa - nie z Od - ro - wą - żą w je - dno go - dło dziś się wią - żą
ff
sf

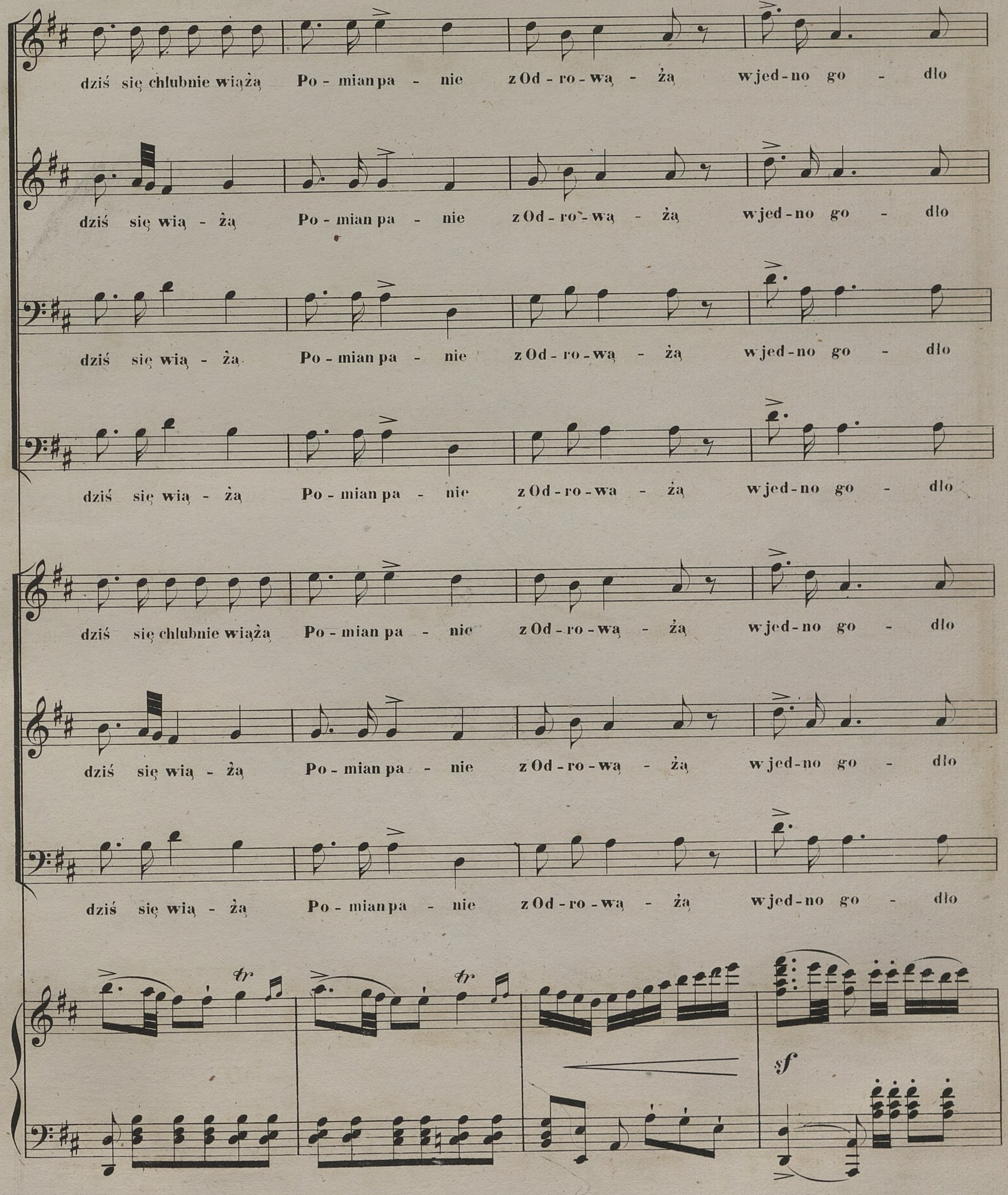

Pomian pa - nie z Od-rową - żą. Spójrzyj! ja - ka u nich godność
Pomian pa - nie z Od-rową - żą. Spójrzyj! ja - ka u nich godność
Pomian pa - nie z Od-rową - żą. Spój-rzyj! aż drży du - sza ja-ka u nich godność
Pomian pa - nie z Od-rową - żą. Spójrzeć na nich, aż drży du - sza ja-ka u nich godność
Pomian pa - nie z Od-rową - żą. Spójrzyj! ja - ka u nich godność
Pomian pa - nie z Od-rową - żą. Spójrzyj! aż drży du - sza ja-ka u nich godność
Pomian pa - nie z Od-rową - żą. Spójrzeć na nich, aż drży du - sza ja-ka u nich godność
ff
Ped.

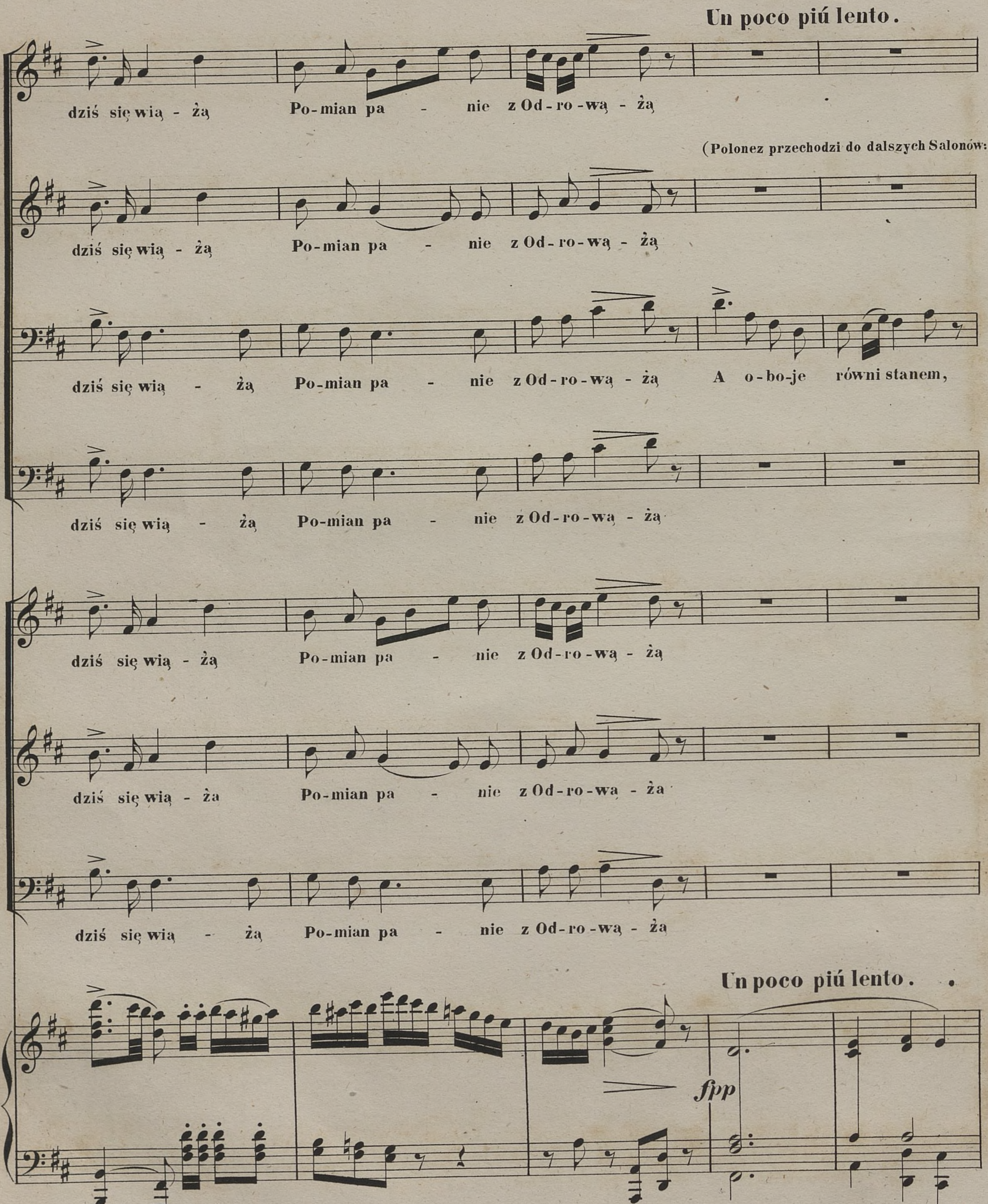

rów - na! ja - ka u nich godność
rów - na! Aż drży du - sza ja - ka u nich godność
rów - na! Aż drży du - sza ja - ka u nich godność
rów - na! Spój-rzeć na nich, aż drży du - sza ja - ka u nich godność
rów - na! ja - ka u nich godność
rów - na! Aż drży du - sza ja - ka u nich godność
rów - na! Spój-rzeć na nich, aż drży du - sza ja - ka u nich godność
Ped

p
rów - na! jak stworzona dla Ja - nu - - sza Zo - fja
p
rów - na! jak stworzona dla Ja - nu - - sza Zo - fja
p
rów - na! jak stworzo-na dla Ja - nu - sza
p
rów - na! jak stworzo-na Zosia, jak stworzo-na dla Ja -
p
rów - na! jak stworzona dla Ja - nu - - sza Zo - fja
p
rów - na! jak stworzona dla Ja - nu - - sza Zo - fja
p
rów - na! jak stworzona dla Ja - nu - - sza jak stworzo-na dla Ja -
p

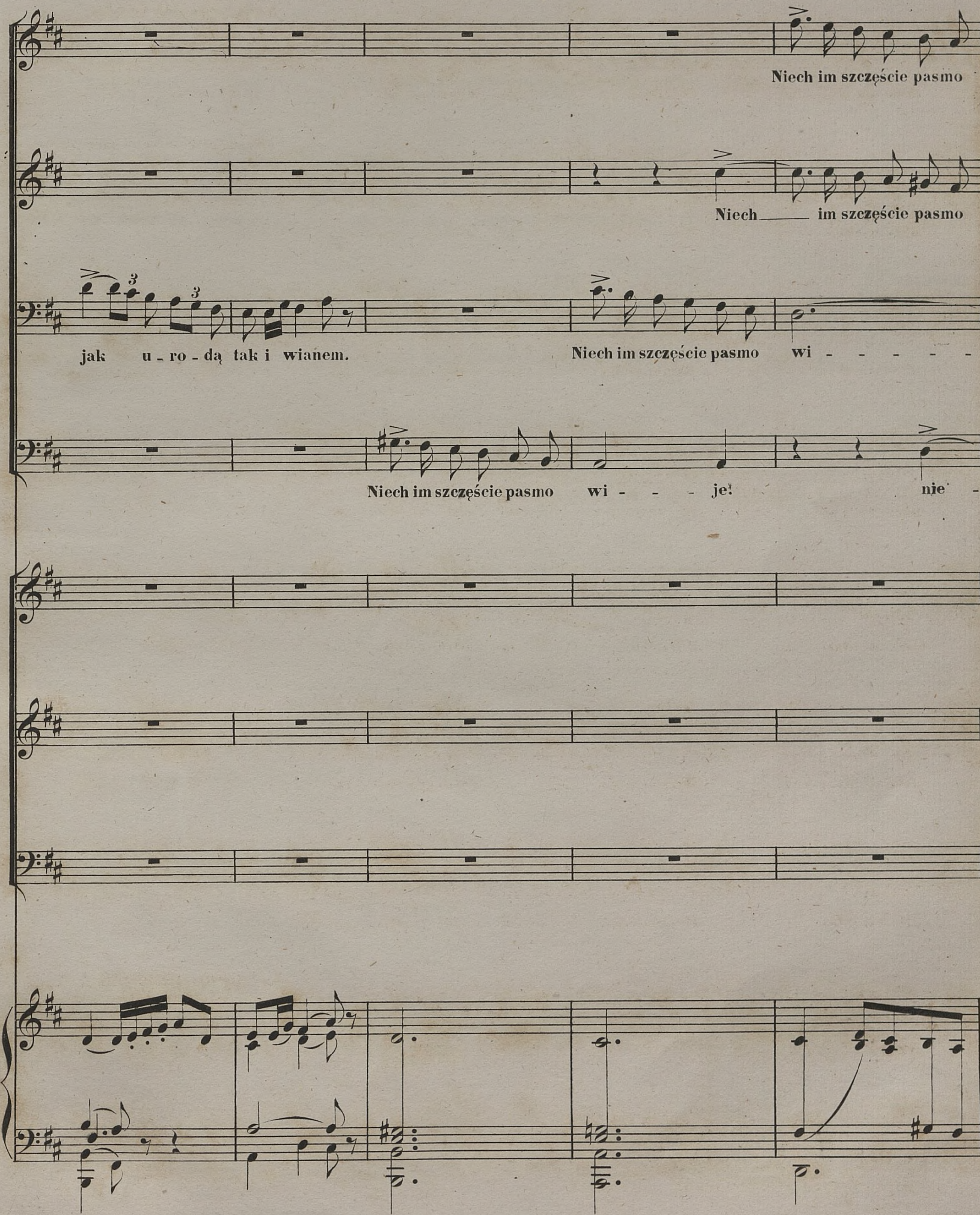

na - sza Zofja nasza Zofja Stol - ni - ków - na! Wszak-ci to są dwa klej -
na - sza Stol - ni - ków - na! Wszak-ci to są dwa klej -
na - sza Stol - ni - ków - na! Wszak-ci to są dwa klej -
nu - sza mo - ja Zosia Stolni - ków - na! Wszak-ci to są dwa klej -
na - sza Zofja nasza Zofja Stol - ni - ków - na! Wszak-ci to są dwa klej -
ną - sza Stol - ni - ków - na! Wszak-ci to są dwa klej -
nu - sza na - sza Zofja Stolni - ków - na! Wszak-ci to są dwa klej -

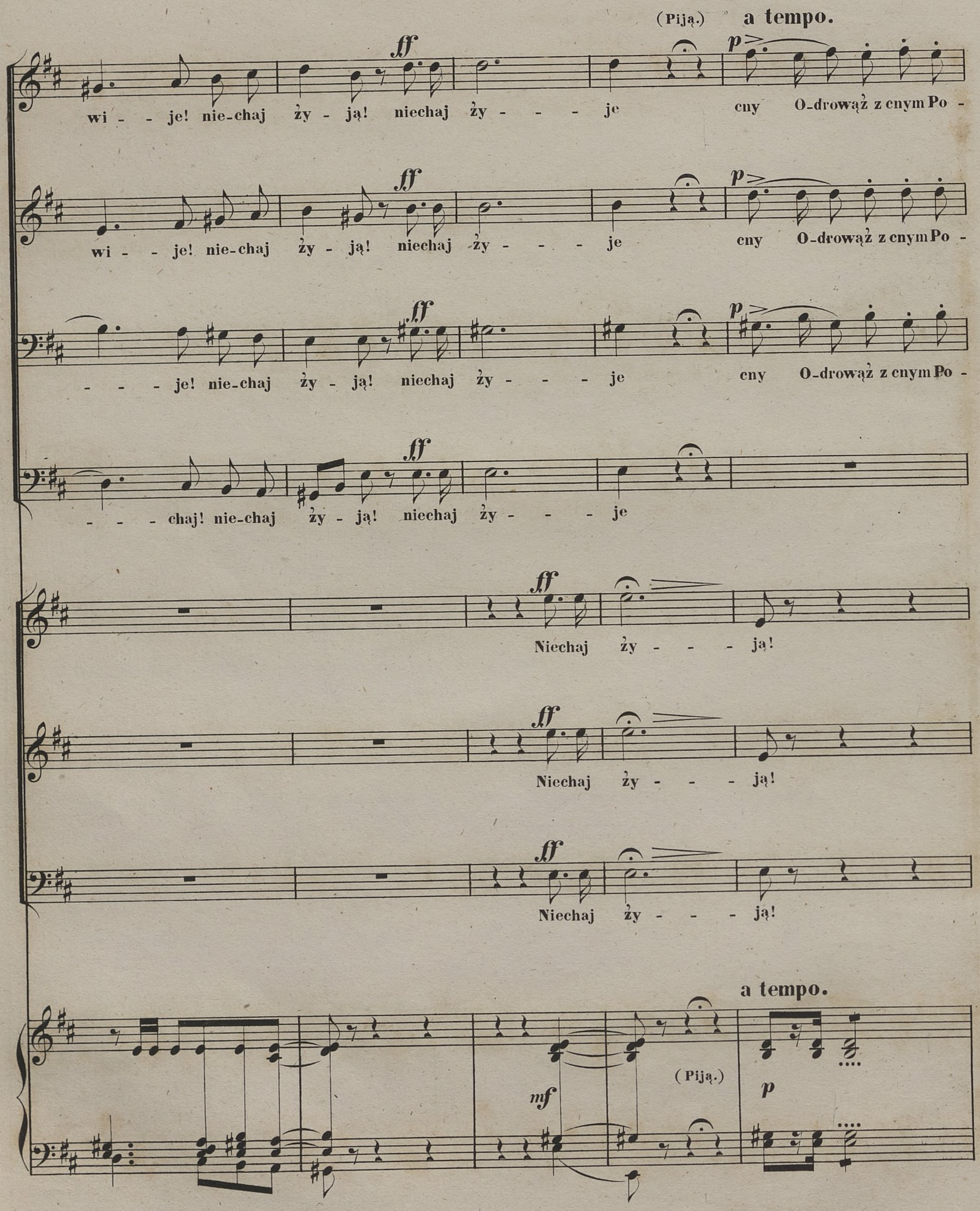

tutta la forza
no - ty sta - ro-dawnéj godła cno - ty wje - dno go - dło
no - ty sta - ro-dawnéj godła cno - ty wje - dno go - dło
no - ty sta - ro-dawnéj godła cno - ty wje - dno go - dło
no - ty sta - ro-dawnéj godła cno - ty wje - dno go - dło
no - ty sta - ro-dawnéj godła cno - ty wje - dno go - dło
no - ty sta - ro-dawnéj godła cno - ty wje - dno go - dło
no - ty sta - ro-dawnéj godła cno - ty wje - dno go - dło
sff
tutta la forza

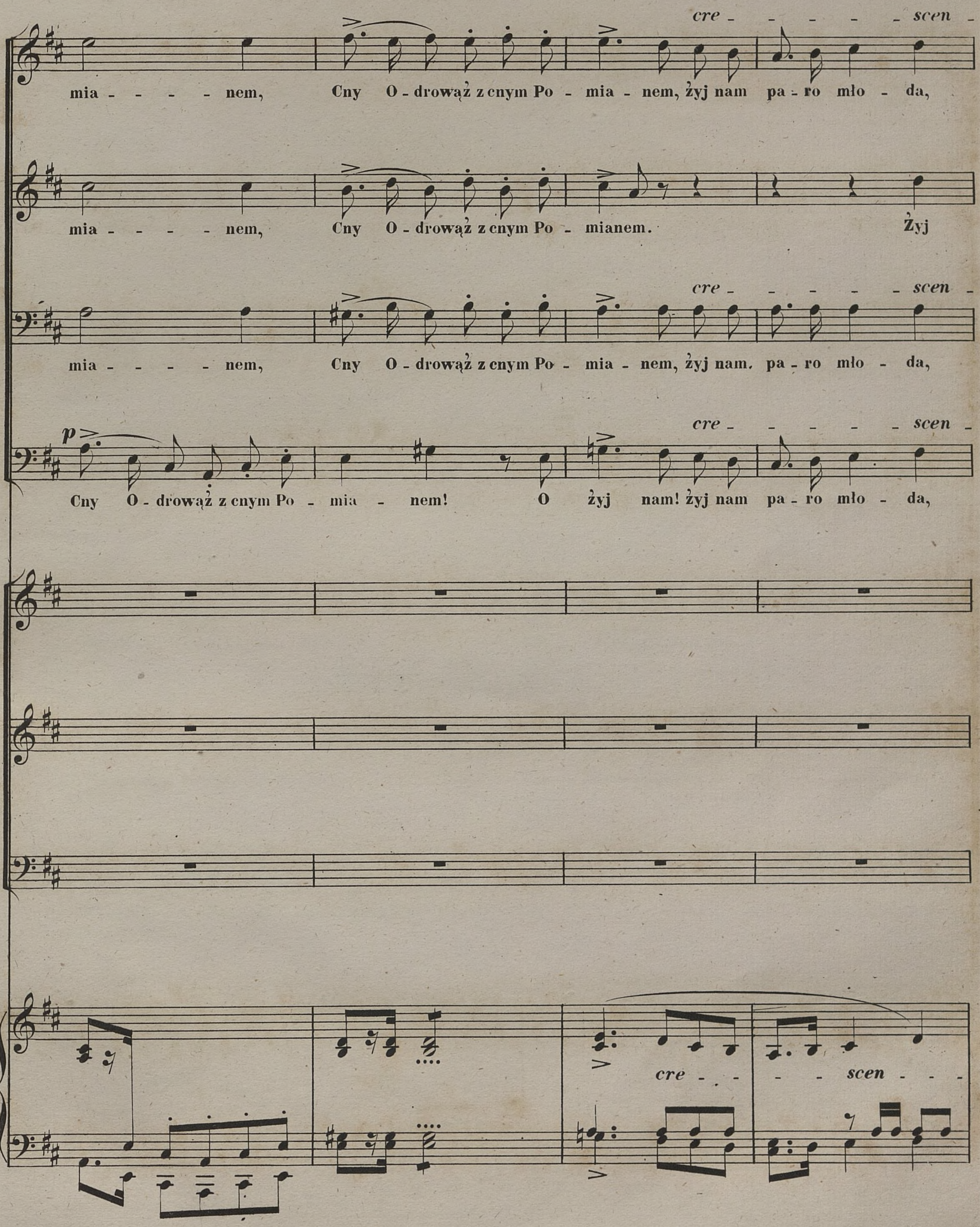

dziś się chlubnie wiążą Po - mian pa - nie z Od - ro - wą - żą w jed - no go - dło
dziś się wią - żą Po - mian pa - nie z Od - ro - wą - żą w jed - no go - dło
dziś się wią - ża Po - mian pa - nie z Od - ro - wą - żą w jed - no go - dło
dziś się wią - żą Po - mian pa - nie z Od - ro - wa - żą w jed - no go - dło
dziś się chlubnie wiąża Po - mian pa - nie z Od - ro - wą - żą w jed - no go - dło
dziś się wią - żą Po - mian pa - nie z Od - ro - wą - żą w jed - no go - dło
dziś się wią - żą Po - mian pa - nie z Od - ro - wą - żą w jed - no go - dło
tr
sf

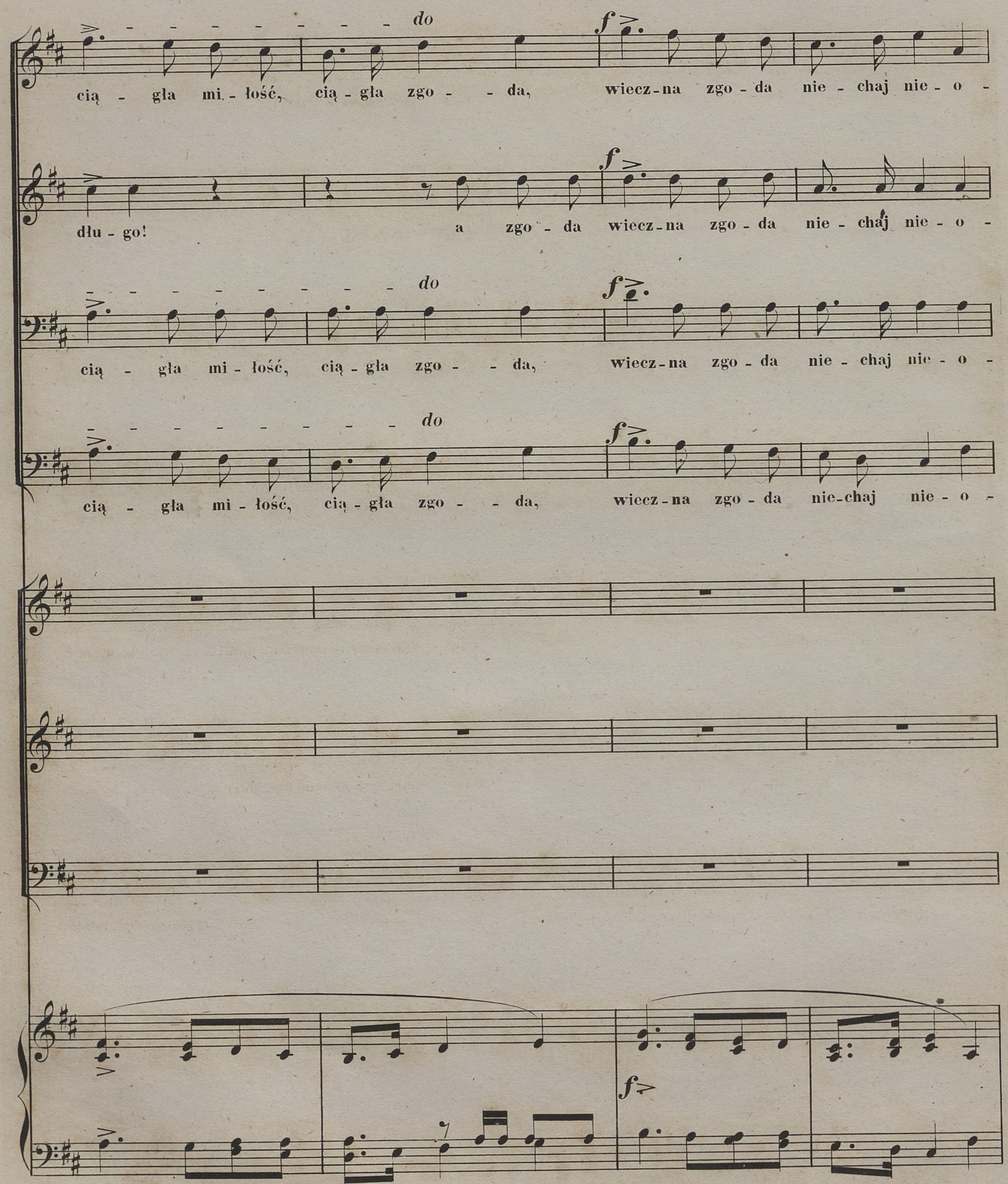

Un poco piú lento.
dziś się wią - żą Po-mian pa - nie z Od-ro-wą - żą
(Polonez przechodzi do dalszych Salonów:
dziś się wią - żą Po-mian pa - nie z Od-ro-wą - żą
dziś się wią - żą Po-mian pa - nie z Od-ro-wą - żą A o-bo-je równi stanem,
dziś się wią - żą Po-mian pa - nie z Od-ro-wą - żą
dziś się wią - żą Po-mian pa - nie z Od-ro-wą - żą
dziś się wią - ża Po-mian pa - nie z Od-ro-wą - ża
dziś się wią - żą Po-mian pa - nie z Od-ro-wą - ża
Un poco piú lento.
fpp

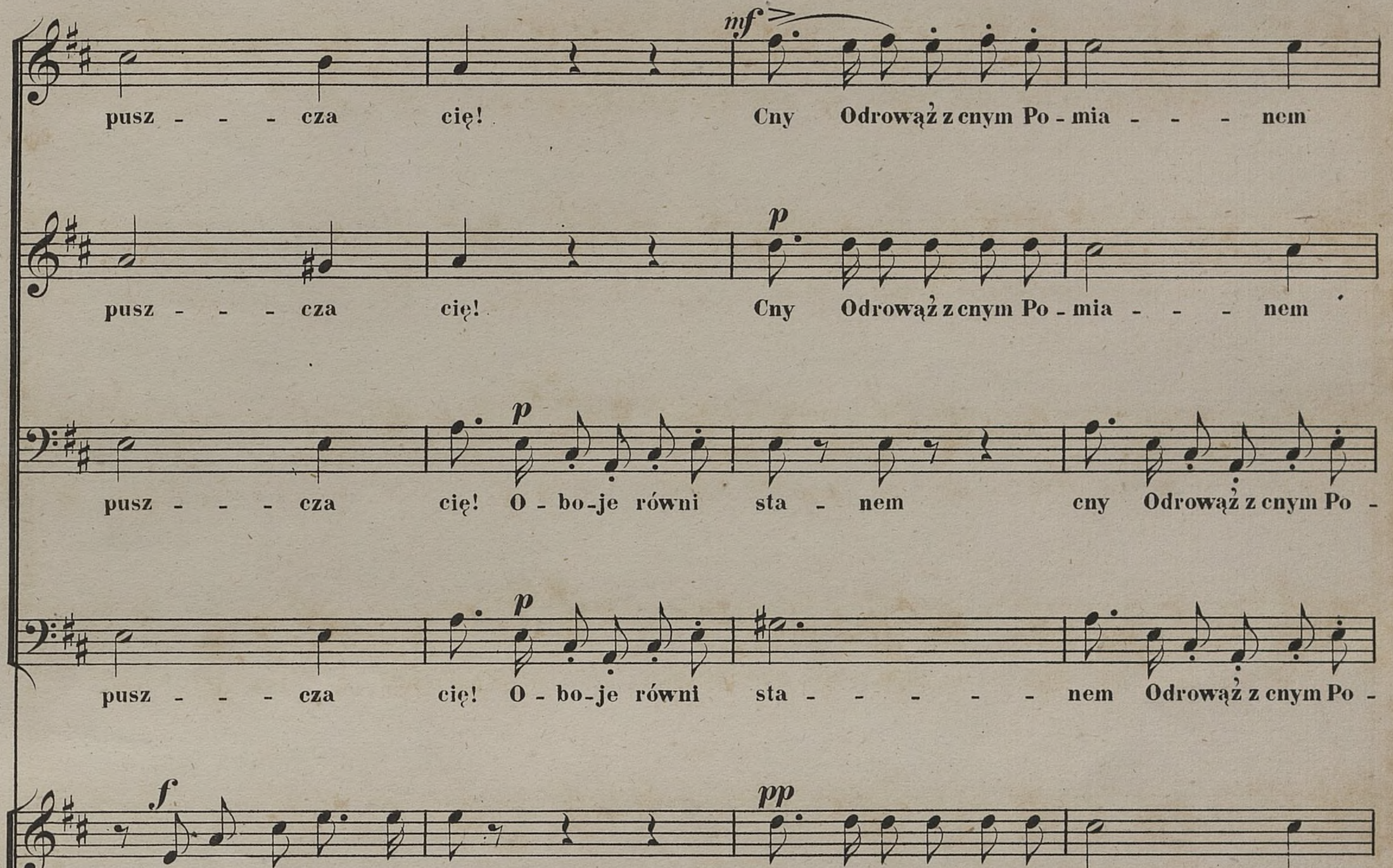
na Scenie pozostaje tylko Chór spiewający przy stole.)

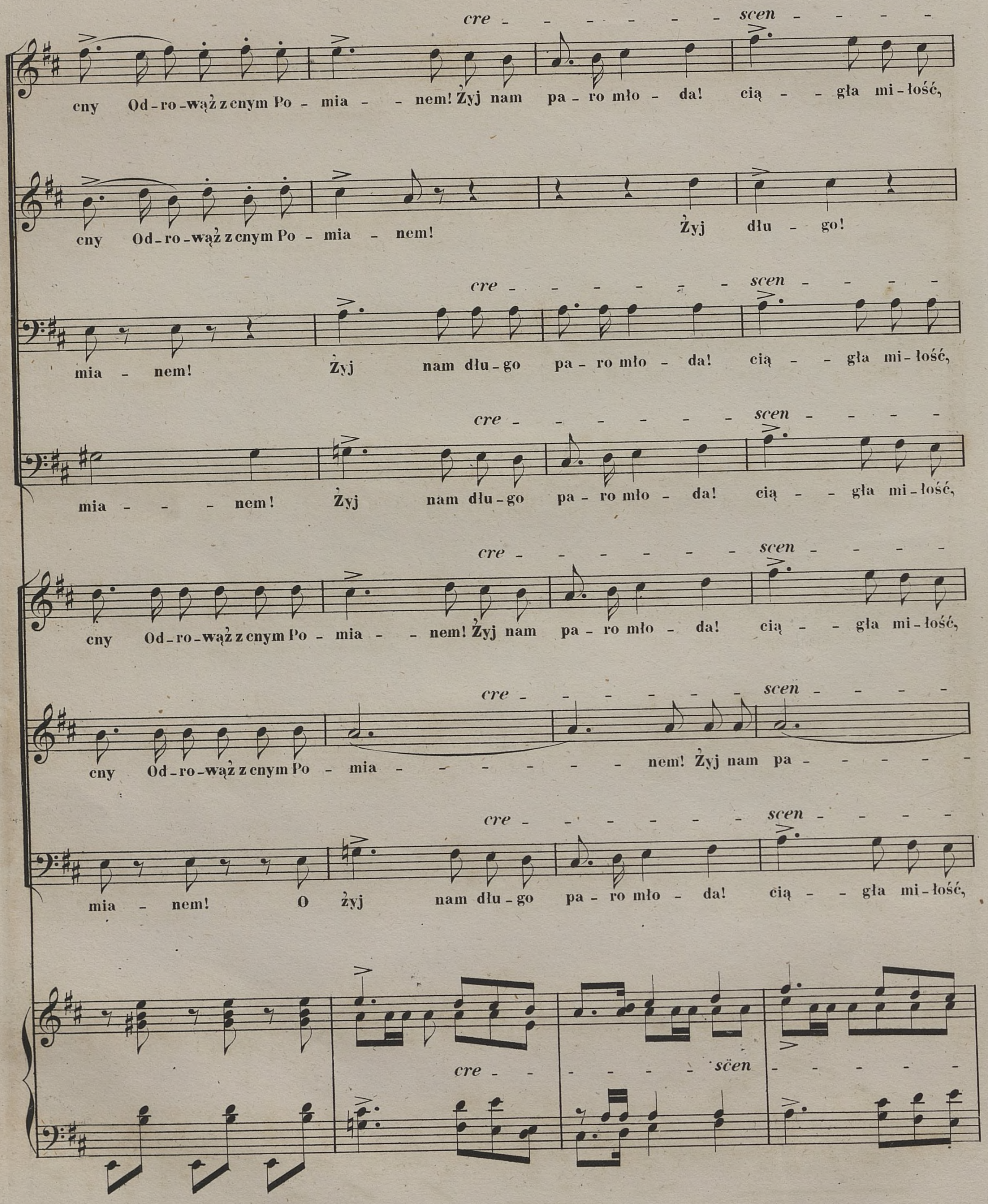

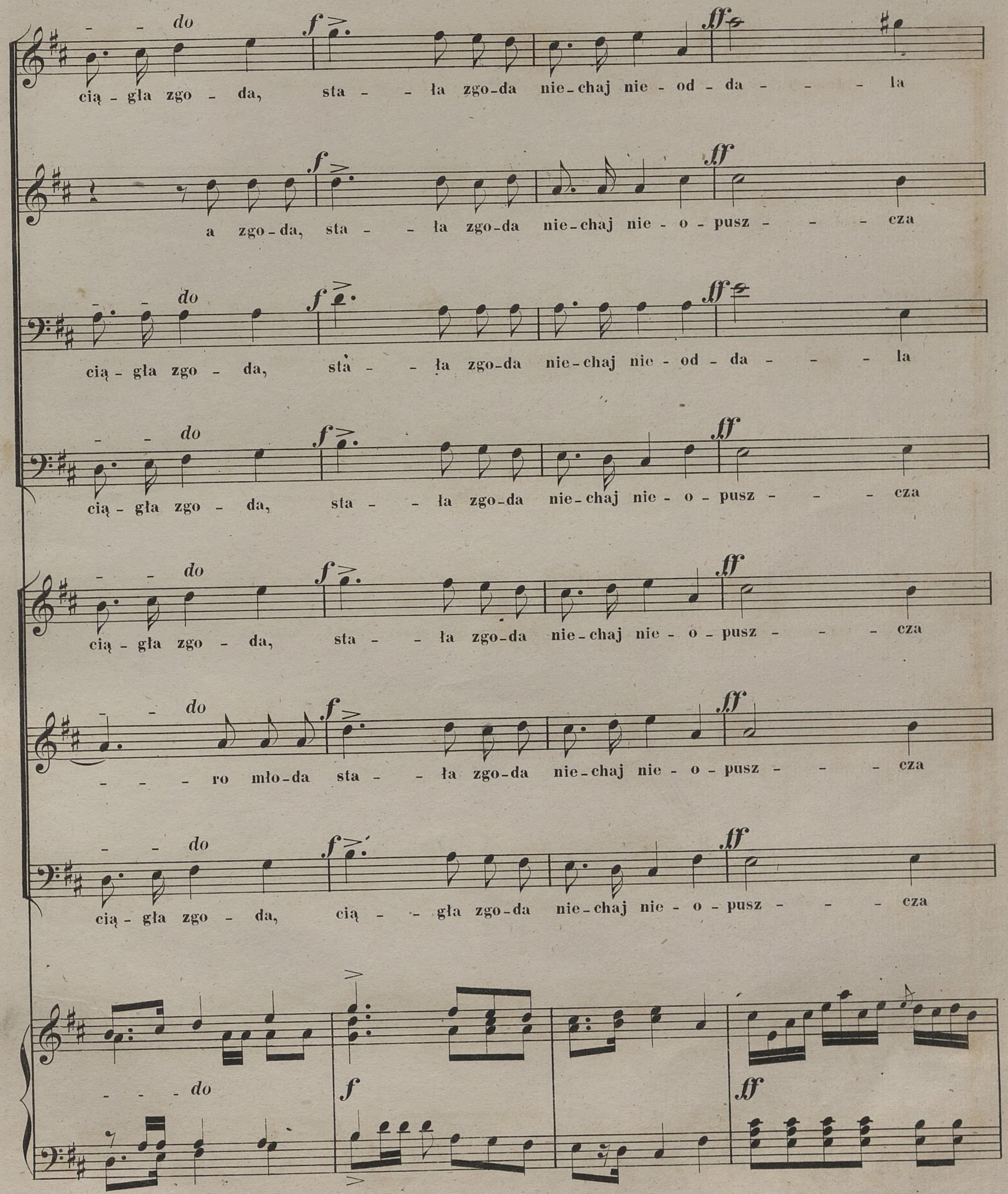

(Piją.) a tempo.
wi - - je! nie-chaj ży - ją! niechaj ży - - - je cny O-drowąż z cnym Po -
wi - - je! nie-chaj ży - ją! niechaj ży - - - je cny O-drowąż z cnym Po -
- - - je! nie-chaj ży - ją! niechaj ży - - - je cny O-drowąż z cnym Po -
- - - chaj! nie-chaj ży - ją! niechaj ży - - - je
Niechaj ży - - - ją!
Niechaj ży - - - ją!
Niechaj ży - - - ją!
a tempo.
(Piją.)

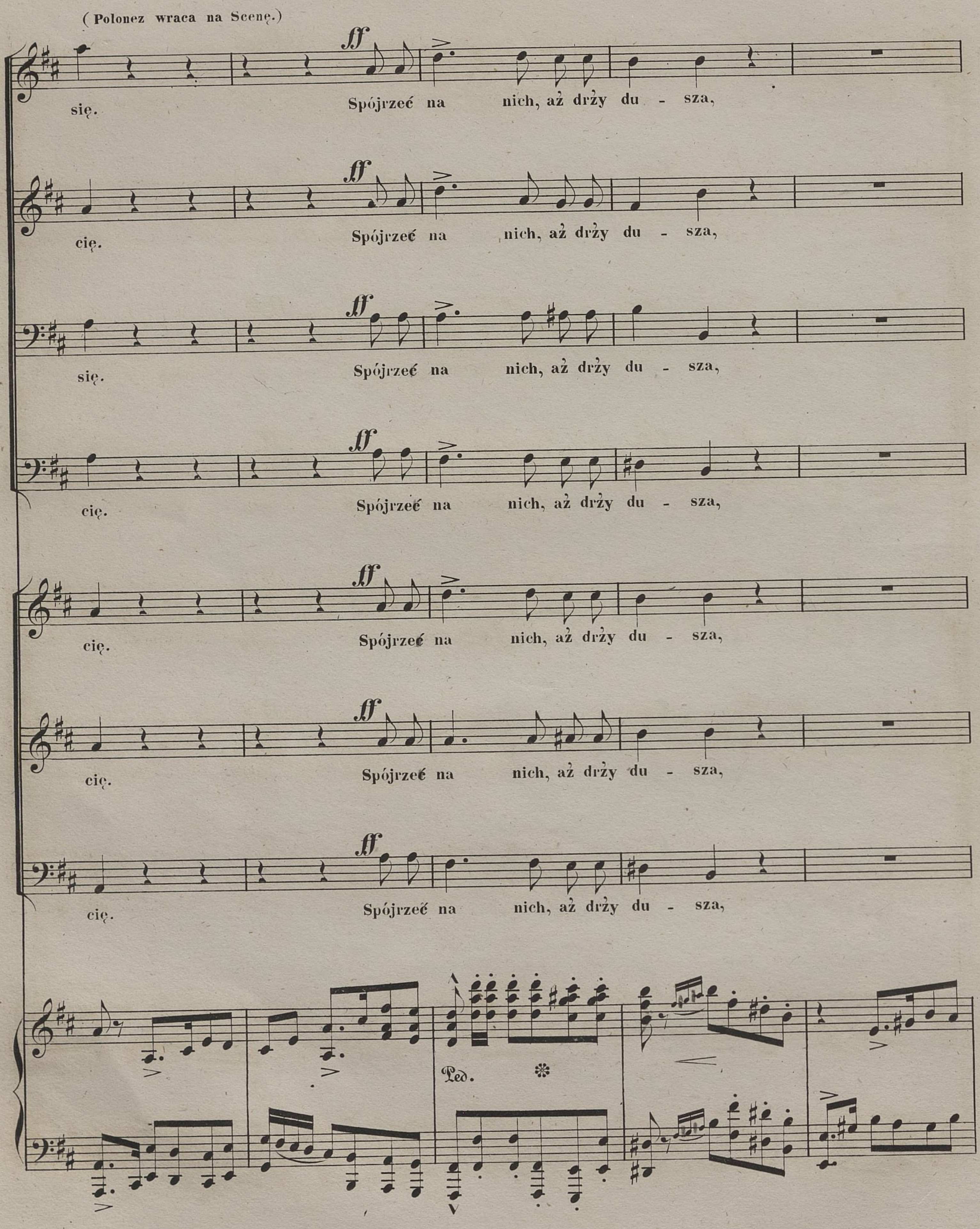

cre - - - - - scen -
mia - - - - nem, Cny O - drowąż z cnym Po - mia - nem, żyj nam pa - ro mło - da,
mia - - - - nem, Cny O - drowąż z cnym Po - mianem. Żyj
cre - - - - - scen -
mia - - - - nem, Cny O - drowąż z cnym Po - mia - nem, żyj nam. pa - ro mło - da,
p
cre - - - - - scen -
Cny O - drowąż z cnym Po - mia - nem! O żyj nam! żyj nam pa - ro mło - da,
cre - - - - scen - - -

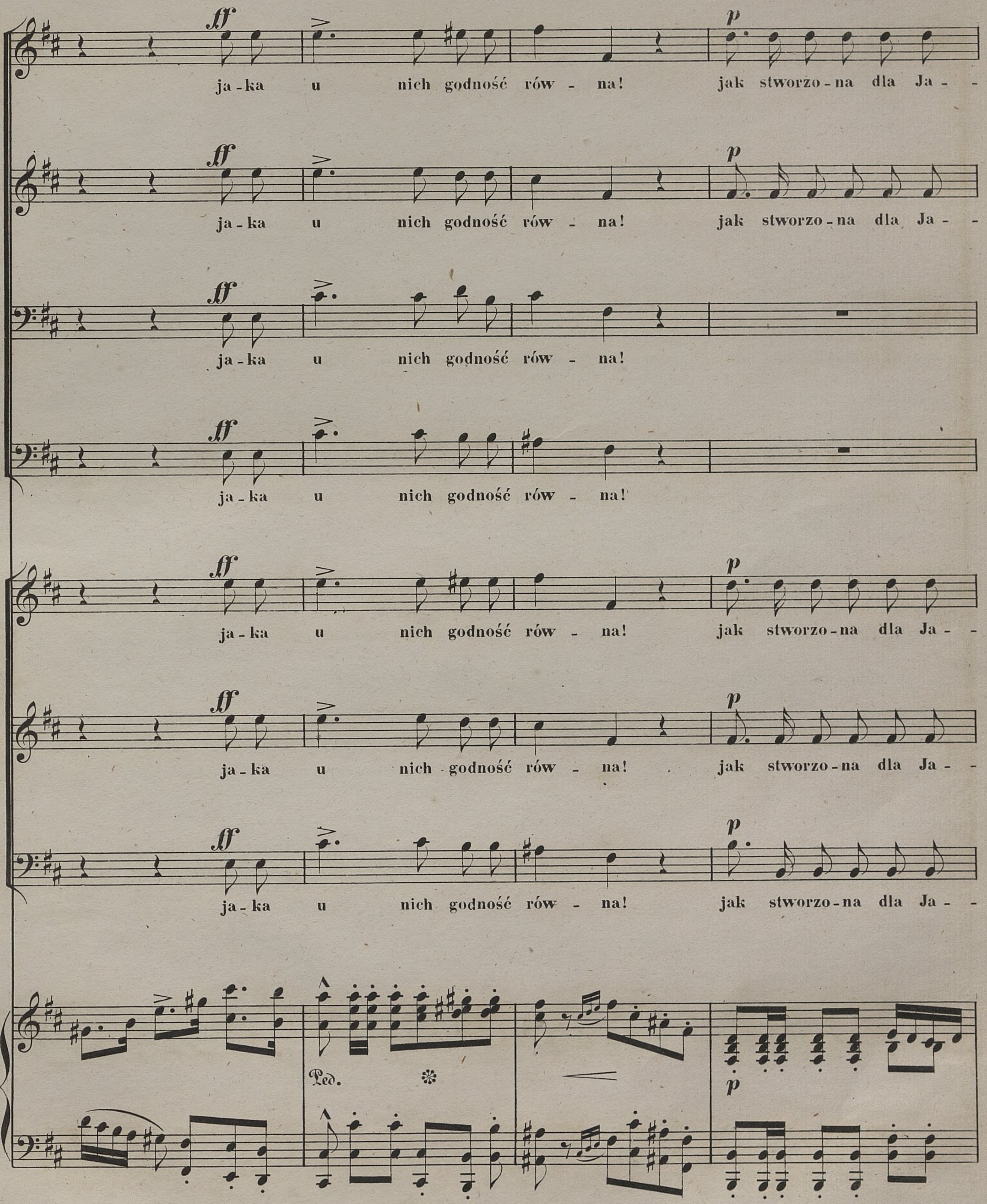

do
f
cią - gła mi - łość, cią - gła zgo - - da, wiecz - na zgo - da nie - chaj nie - o -
dłu - go! a zgo - da wiecz - na zgo - da nie - chaj nie - o -
do
cią - gła mi - łość, cią - gła zgo - - da, wiecz - na zgo - da nie - chaj nie - o -
do
cią - gła mi - łość, cią - gła zgo - - da, wiecz - na zgo - da nie - chaj nie - o -

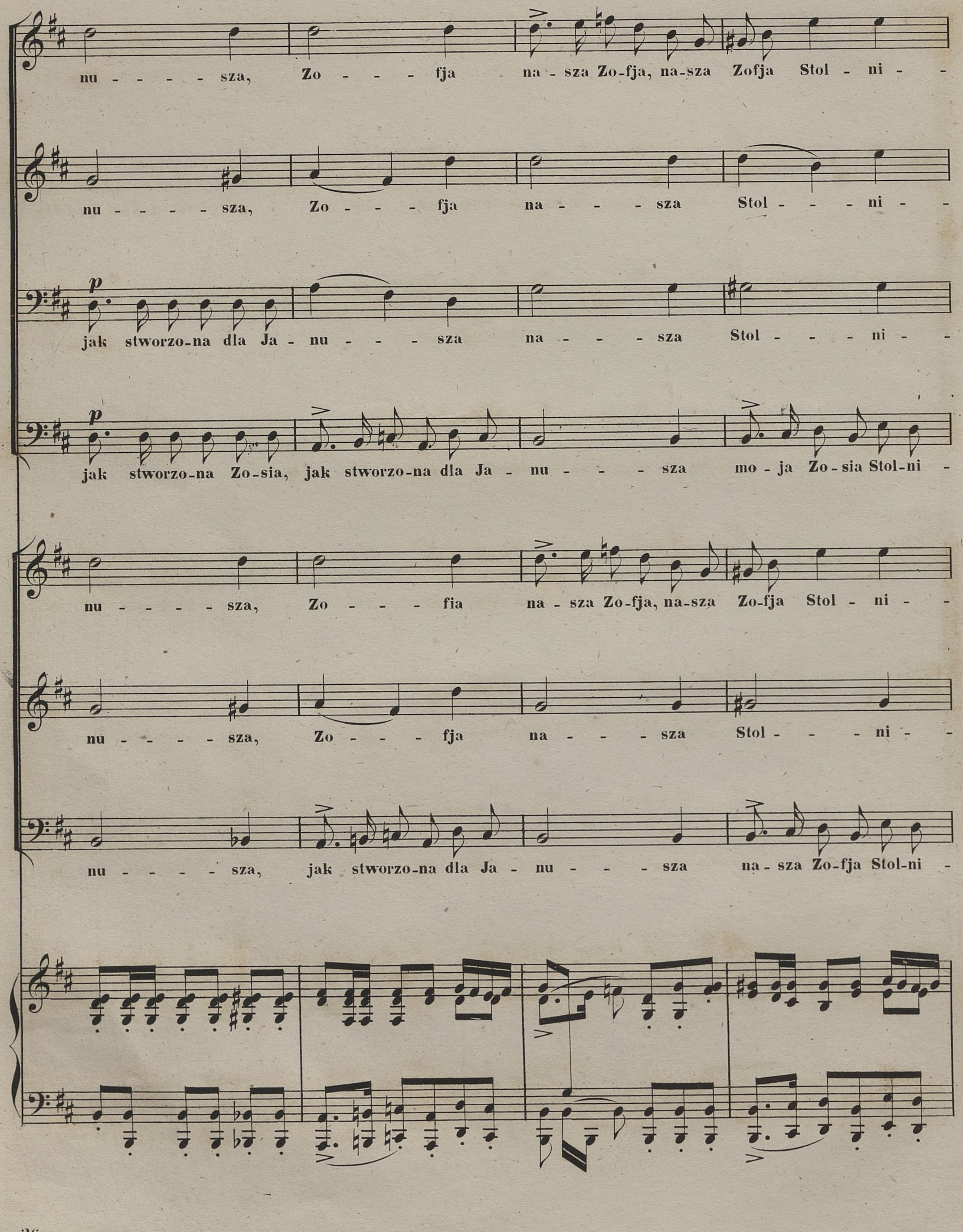

pusz - - - cza cię! Cny Odrowąż z cnym Po - mia - - - nem
pusz - - - cza cię! Cny Odrowąż z cnym Po - mia - - - nem
pusz - - - cza cię! O - bo - je równi sta - nem cny Odrowąż z cnym Po -
pusz - - - cza cię! O - bo - je równi sta - - - - - nem Odrowąż z cnym Po -
Niech nie o-pusz - cza cię! Cny Odrowąż z cnym Po - mia - - - - nem
Niech nie o-pusz - cza cię! Cny Odrowąż z cnym Po - mia - - - - nem
Niech nie o-pusz - cza cię! O - bo - je równi sta - nem cny Odrowąż z cnym Po -

cre - - - - - - - scen - - - -
cny Od-ro-wąż z cnym Po - mia - - nem! Żyj nam pa - ro mło - da! cią - - gła mi-łość,
cny Od-ro-wąż z cnym Po - mia - nem! Żyj dłu - go!
cre - - - - - - - scen - - - -
mia - nem! Żyj nam dłu-go pa - ro mło - da! cią - - gła mi-łość,
cre - - - - - - - scen - - - -
mia - - - nem! Żyj nam dłu-go pa - ro mło - da! cią - - gła mi-łość,
cre - - - - - - - scen - - - -
cny Od-ro-wąż z cnym Po - mia - - nem! Żyj nam pa - ro mło - da! cią - - gła mi-łość,
cre - - - - - - - scen - - - -
cny Od-ro-wąż z cnym Po - mia - - - - - - - nem! Żyj nam pa - - - - -
cre - - - - - - - scen - - - -
mia - nem! O żyj nam dłu-go pa - ro mło - da! cią - - gła mi-łość,
cre - - - - - scen - - - - -

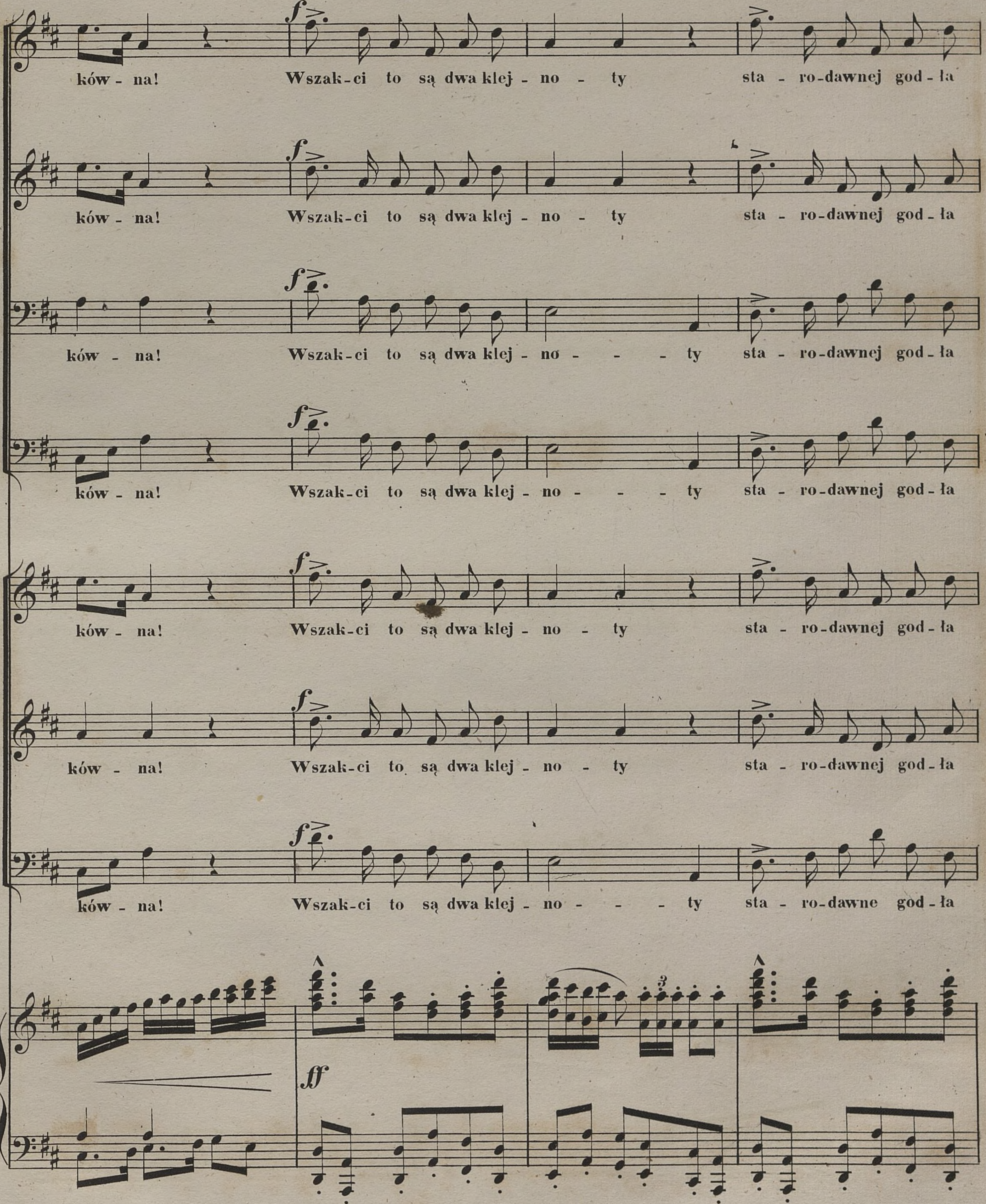

- - do
ciąg - gla zgo - da, sta - - ła zgo-da nie-chaj nie - od - da - - - - la
a zgo-da, sta - - ła zgo-da nie-chaj nie - o - pusz - - - cza
- - do
cią-gla zgo - da, sta - - ła zgo-da nie-chaj nie - od - da - - - la
- - do
cią-gła zgo - da, sta - - ła zgo-da nie-chaj nie - o - pusz - - - cza
- - do
cią - gła zgo - da, sta - - ła zgo-da nie-chaj nie - o - pusz - - - cza
- - do
- - - ro młoda sta - - ła zgo-da nie-chaj nie - o - pusz - - - cza
- - do
cią-gła zgo - da, cią - - gła zgo-da nie-chaj nie - o - pusz - - - cza
- - do

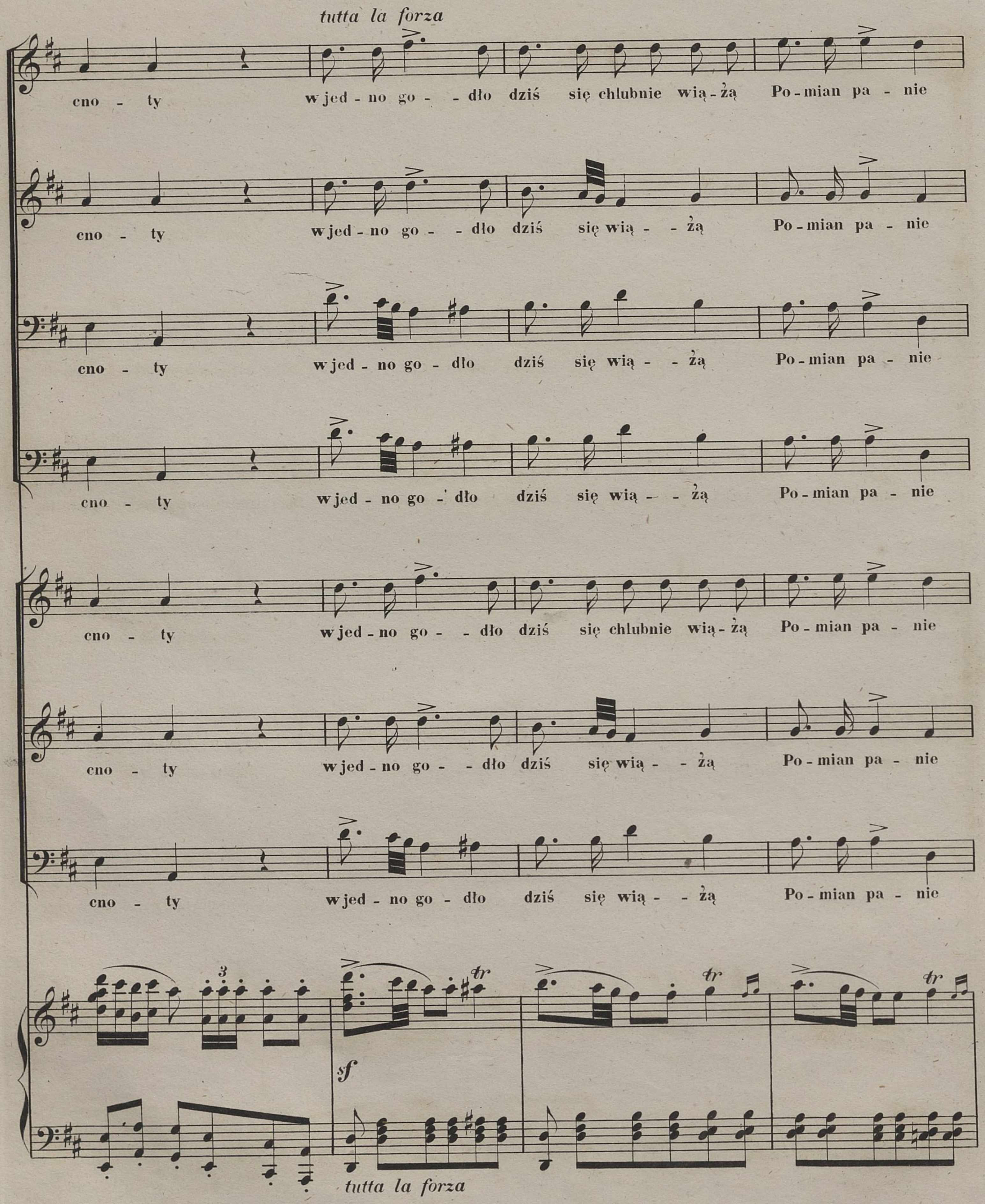

(Polonez wraca na Scenę.)
się. Spójrzeć na nich, aż drży du - sza,
cię. Spójrzeć na nich, aż drży du - sza,
się. Spójrzeć na nich, aż drży du - sza,
cię. Spójrzeć na nich, aż drży du - sza,
cię. Spójrzeć na nich, aż drży du - sza,
cię. Spójrzeć na nich, aż drży du - sza,
cię. Spójrzeć na nich, aż drży du - sza,
ff
Ped.

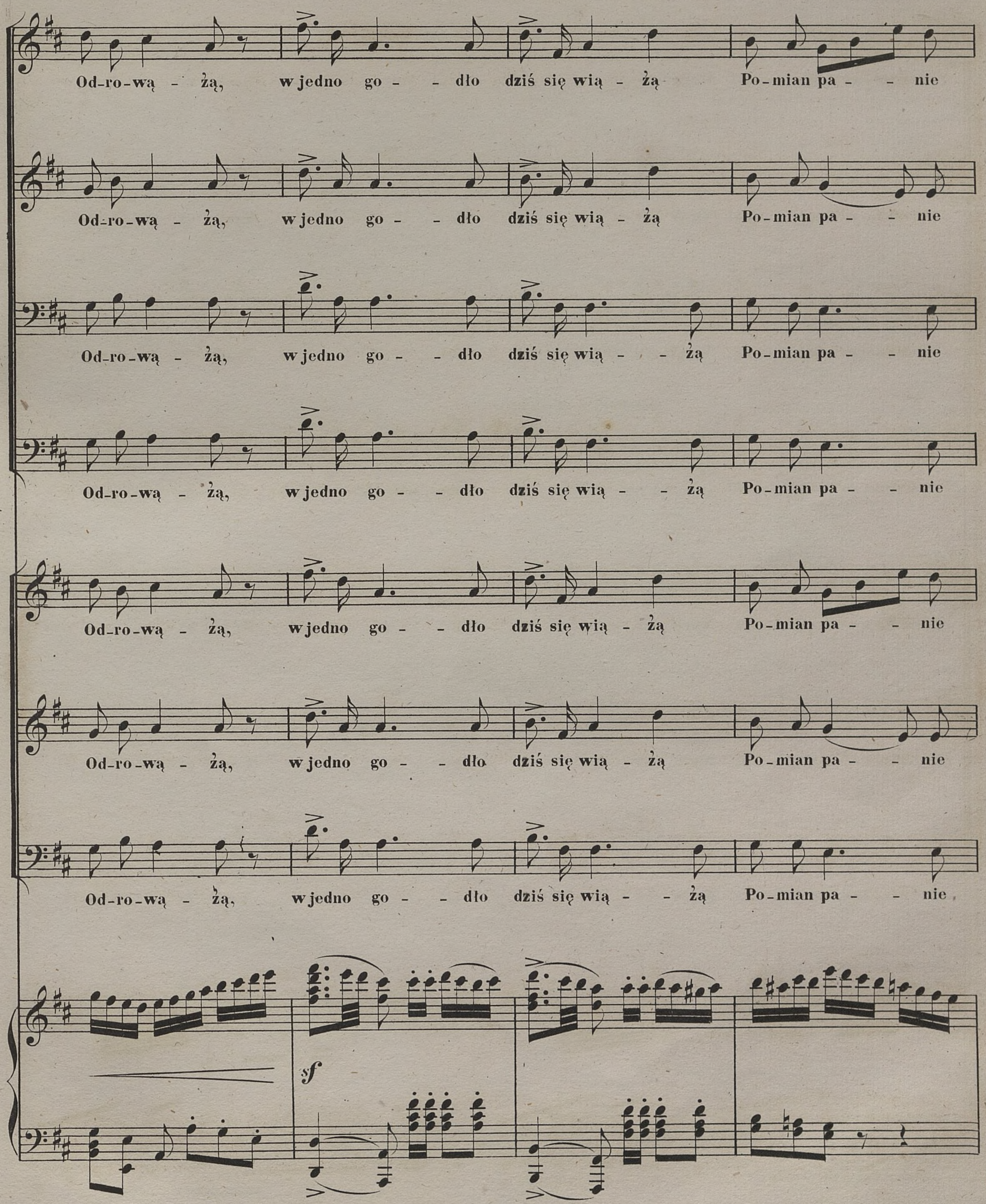

ff
p
ja - ka u nich godność rów - na! jak stworzo - na dla Ja -
Ped.

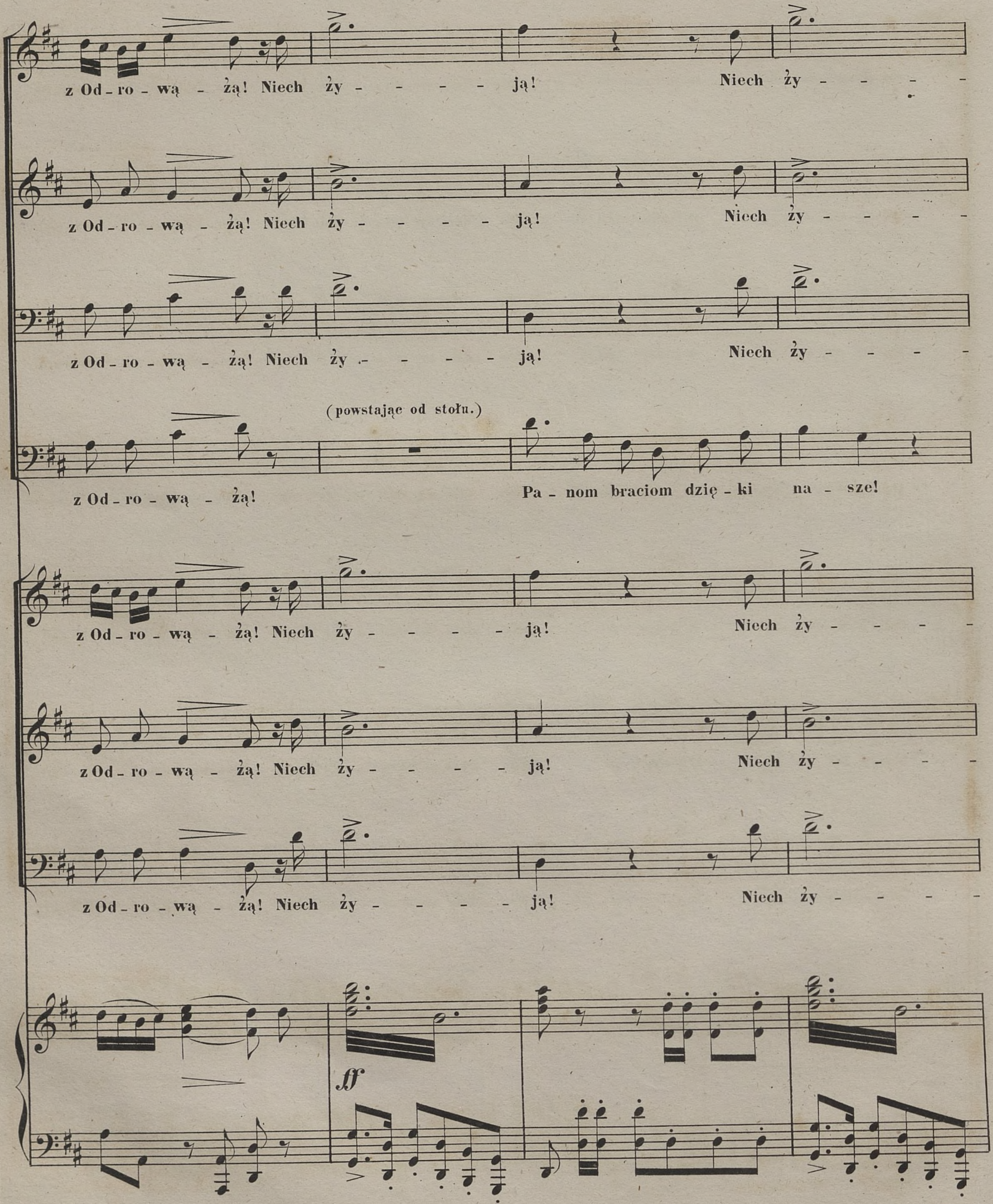

nu - - - - sza, Zo - - - fja na - sza Zo-fja, na-sza Zofja Stol - ni - -
nu - - - - - sza, Zo - - - fja na - - - sza Stol - - - ni - -
jak stworzo-na dla Ja - nu - - - sza na - - - sza Stol - - - ni - -
jak stworzo-na Zo-sia, jak stworzo-na dla Ja - nu - - - sza mo - ja Zo-sia Stol-ni -
nu - - - - - sza, Zo - - - fia na - sza Zo-fja, na-sza Zo-fja Stol - ni - -
nu - - - - - sza, Zo - - - fja na - - - sza Stol - - - ni - -
nu - - - - sza, jak stworzo-na dla Ja - nu - - - sza na - sza Zo-fja Stol-ni -

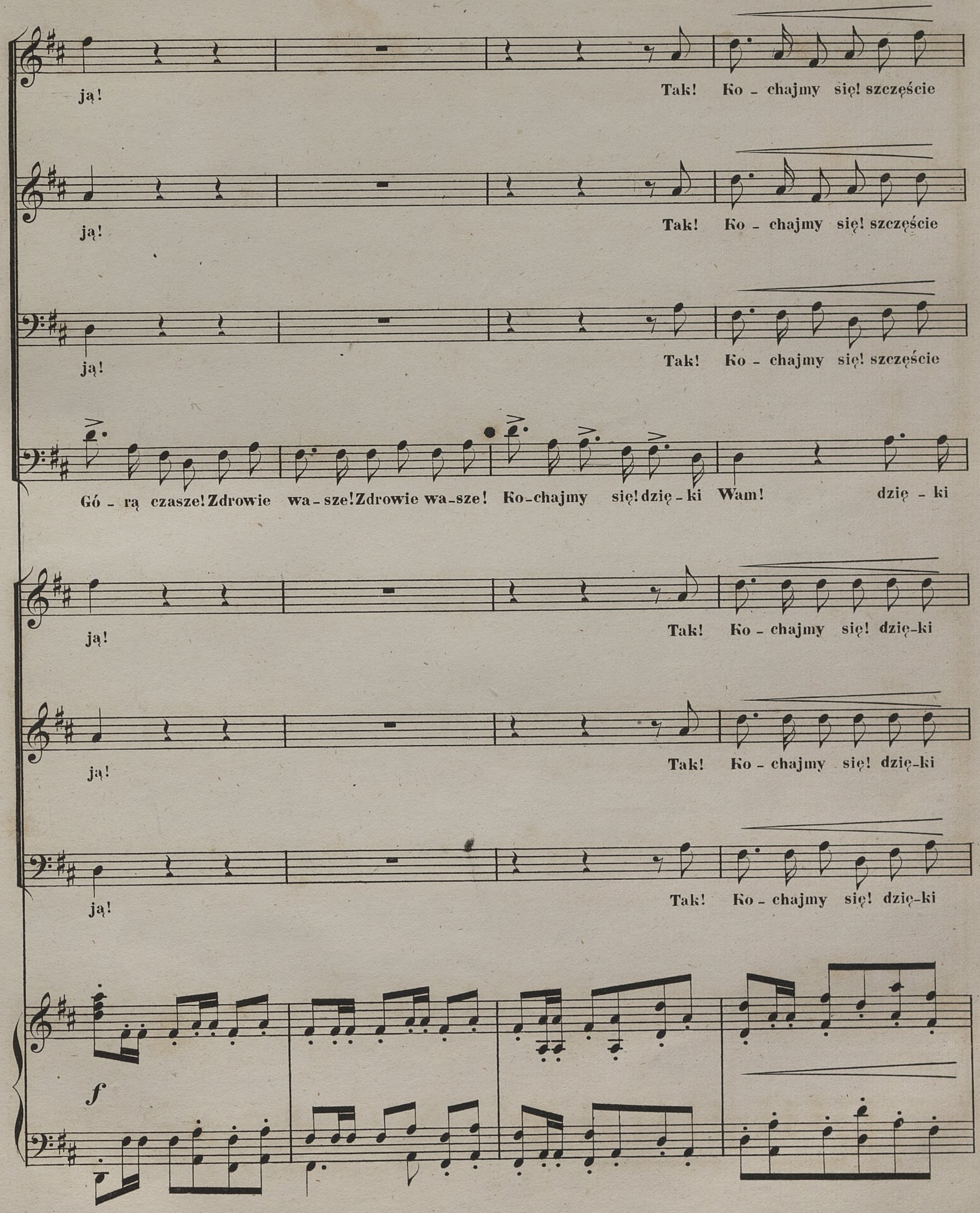
G. & C. 9

f
ków - na! Wszak-ci to są dwa klej - no - ty sta - ro-dawnej god - ła
ków - na! Wszak-ci to są dwa klej - no - ty sta - ro-dawnej god - ła
ków - na! Wszak-ci to są dwa klej - no - - - ty sta - ro-dawnej god - ła
ków - na! Wszak-ci to są dwa klej - no - - - ty sta - ro-dawnej god - ła
ków - na! Wszak-ci to są dwa klej - no - ty sta - ro-dawnej god - ła
ków - na! Wszak-ci to są dwa klej - no - ty sta - ro-dawnej god - ła
ków - na! Wszak-ci to są dwa klej - no - - - ty sta - ro-dawne god - ła
ff

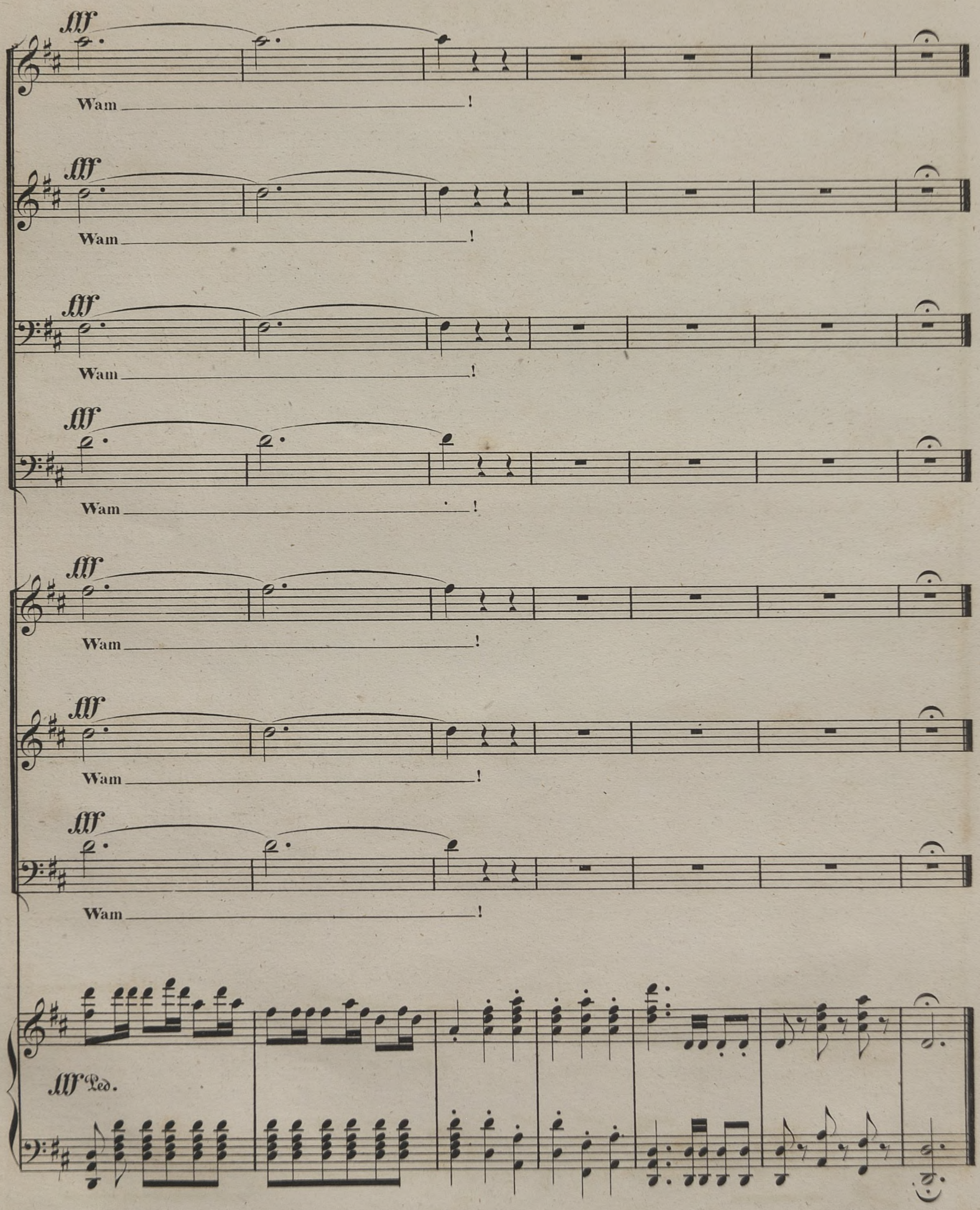

tutta la forza
cno - ty w jed - no go - - dło dziś się chlubnie wią - żą Po - mian pa - nie
cno - ty w jed - no go - - dło dziś się wią - - żą Po - mian pa - nie
cno - ty w jed - no go - dło dziś się wią - - żą Po - mian pa - nie
cno - ty w jed - no go - dło dziś się wią - - żą Po - mian pa - nie
cno - ty w jed - no go - - dło dziś się chlubnie wią - żą Po - mian pa - nie
cno - ty w jed - no go - - dło dziś się wią - - żą Po - mian pa - nie
cno - ty w jed - no go - dło dziś się wią - - żą Po - mian pa - nie
sf
tutta la forza

Od-ro-wą - żą, w jedno go - - dło dziś się wią - żą Po-mian pa - - nie
Od-ro-wą - żą, w jedno go - - dło dziś się wią - żą Po-mian pa - - nie
Od-ro-wą - żą, w jedno go - - dło dziś się wią - - żą Po-mian pa - - nie
Od-ro-wą - żą, w jedno go - - dło dziś się wią - - żą Po-mian pa - - nie
Od-ro-wą - żą, w jedno go - - dło dziś się wią - żą Po-mian pa - - nie
Od-ro-wą - żą, w jedno go - - dło dziś się wią - żą Po-mian pa - - nie
Od-ro-wą - żą, w jedno go - - dło dziś się wią - - żą Po-mian pa - - nie
sf

z Od - ro - wą - żą! Niech ży - - - - - ją! Niech ży - - - - -
z Od - ro - wą - żą! Niech ży - - - - - ją! Niech ży - - - - -
z Od - ro - wą - żą! Niech ży - - - - - ją! Niech ży - - - - -
(powstając od stołu.)
z Od - ro - wą - żą! Pa - nom braciom dzię - ki na - sze!
z Od - ro - wą - żą! Niech ży - - - - - ją! Niech ży - - - - -
z Od - ro - wą - żą! Niech ży - - - - - ją! Niech ży - - - - -
z Od - ro - wą - żą! Niech ży - - - - - ją! Niech ży - - - - -
ff

ją! Tak! Ko - chajmy się! szczęście
ją! Tak! Ko - chajmy się! szczęście
ją! Tak! Ko - chajmy się! szczęście
Gó - rą czasze! Zdrowie wa - sze! Zdrowie wa - sze! Ko - chajmy się! dzię - ki Wam! dzię - ki
ją! Tak! Ko - chajmy się! dzię-ki
ją! Tak! Ko - chajmy się! dzię-ki
ją! Tak! Ko - chajmy się! dzię-ki
f

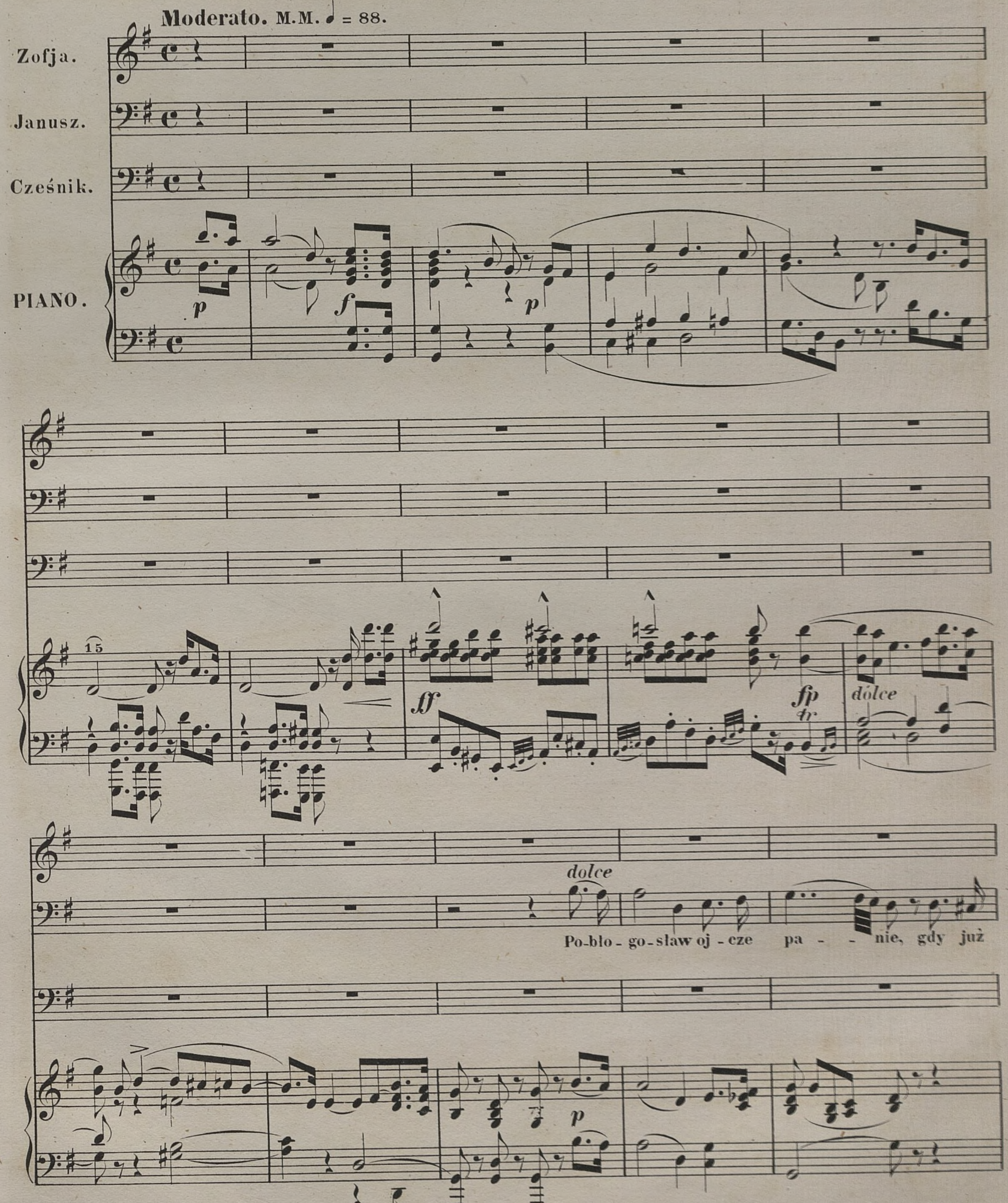
(odchodzą)

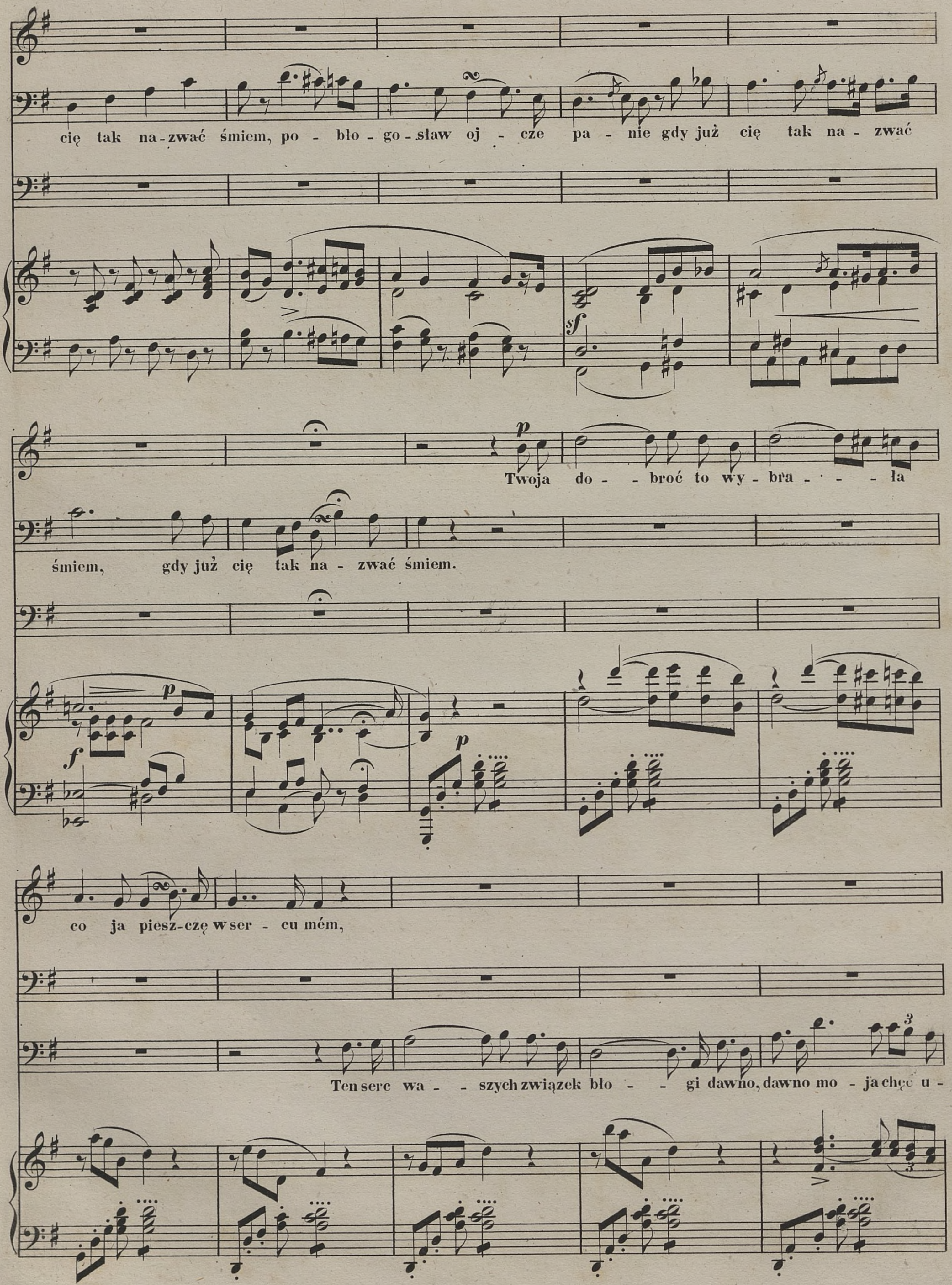

2.

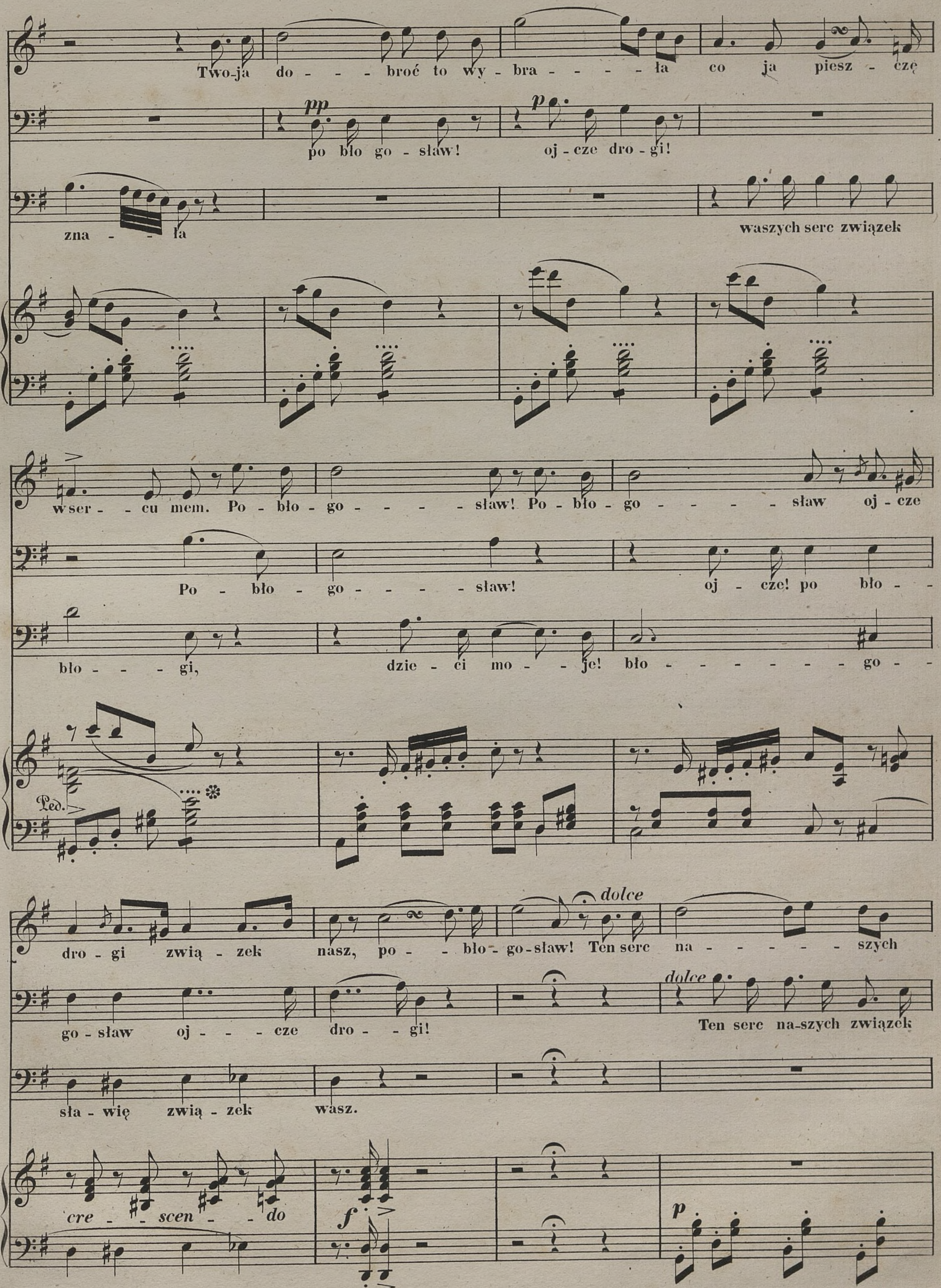
TERZET.

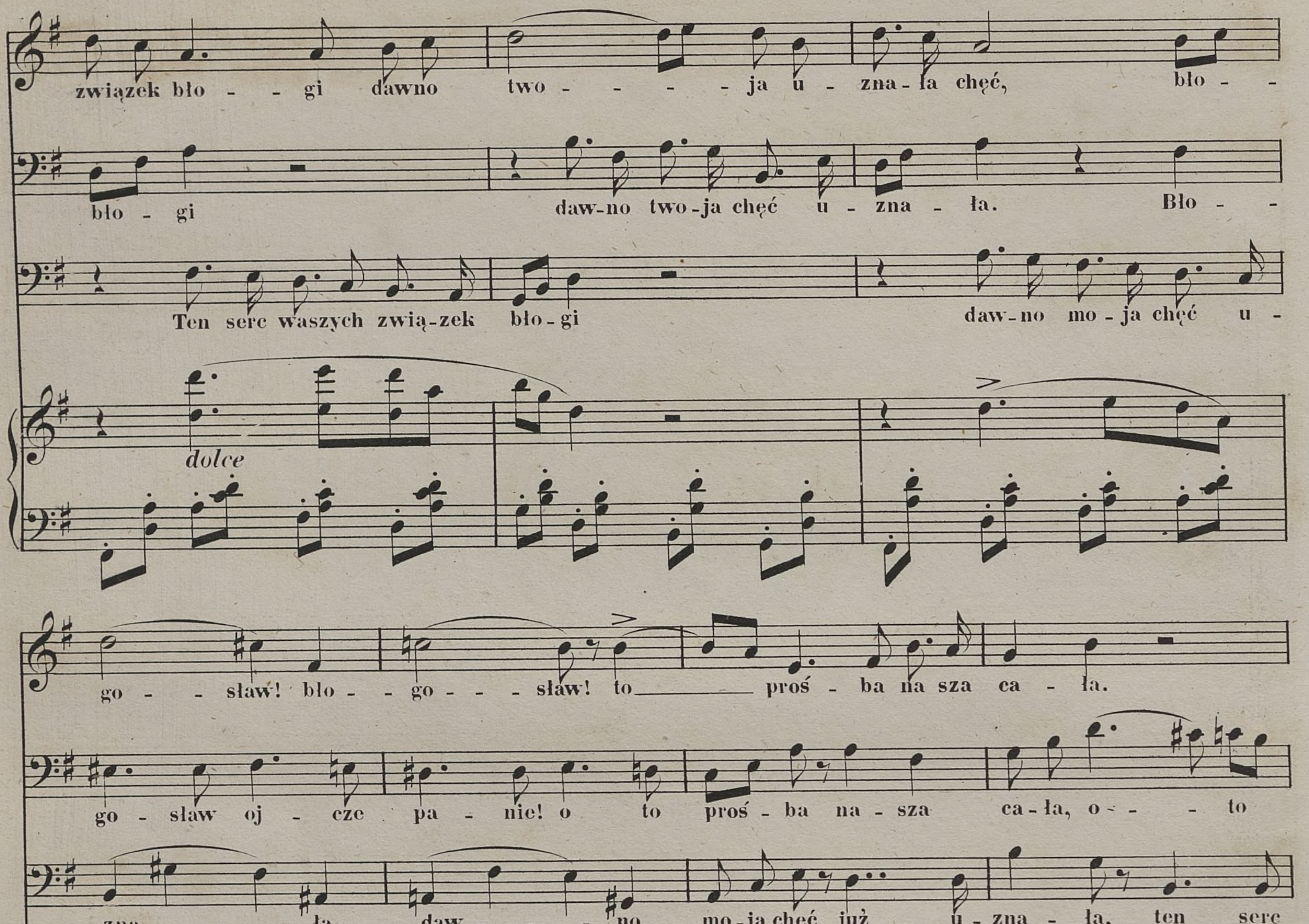
SCENA DRUGA.

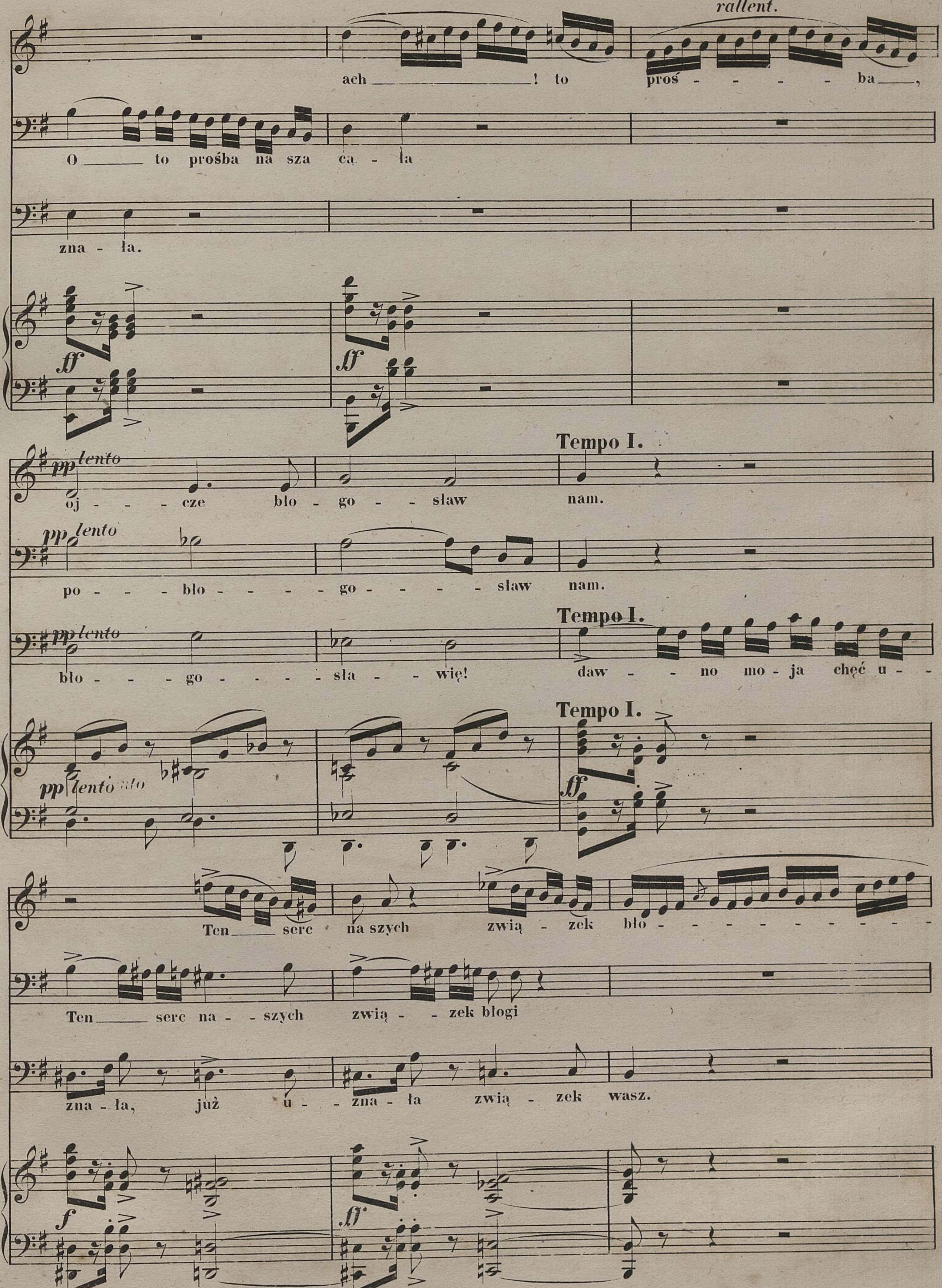

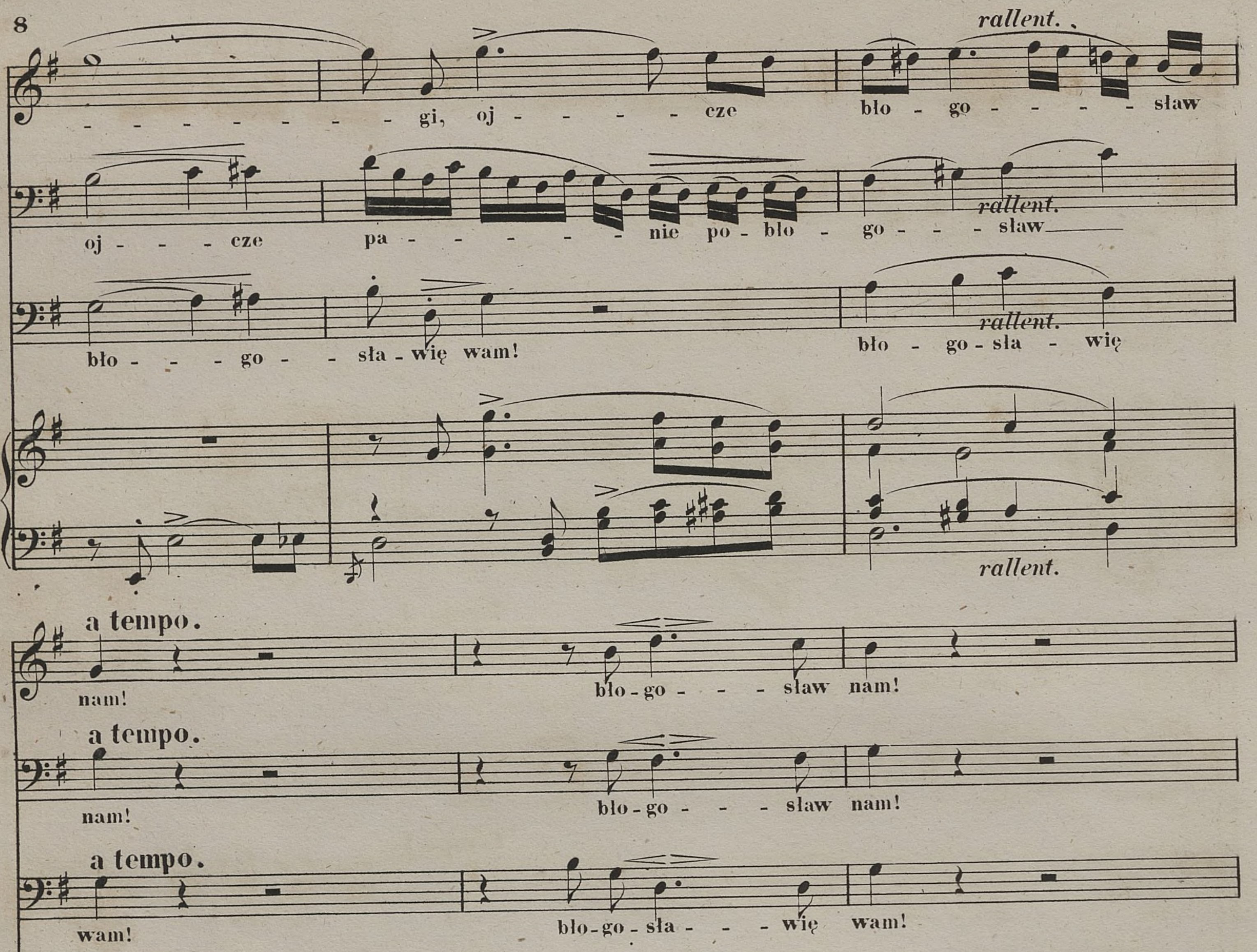

cię tak na-zwać śmiem, po - bło - go - sław oj - cze pa - nie gdy już cię tak na - zwać
śmiem, gdy już cię tak na - zwać śmiem.
Twoja do - broć to wy - bra - ła
co ja piesz-czę w ser - cu mém,
Ten serc wa - szych związek bło - gi dawno, dawno mo - ja chęć u -

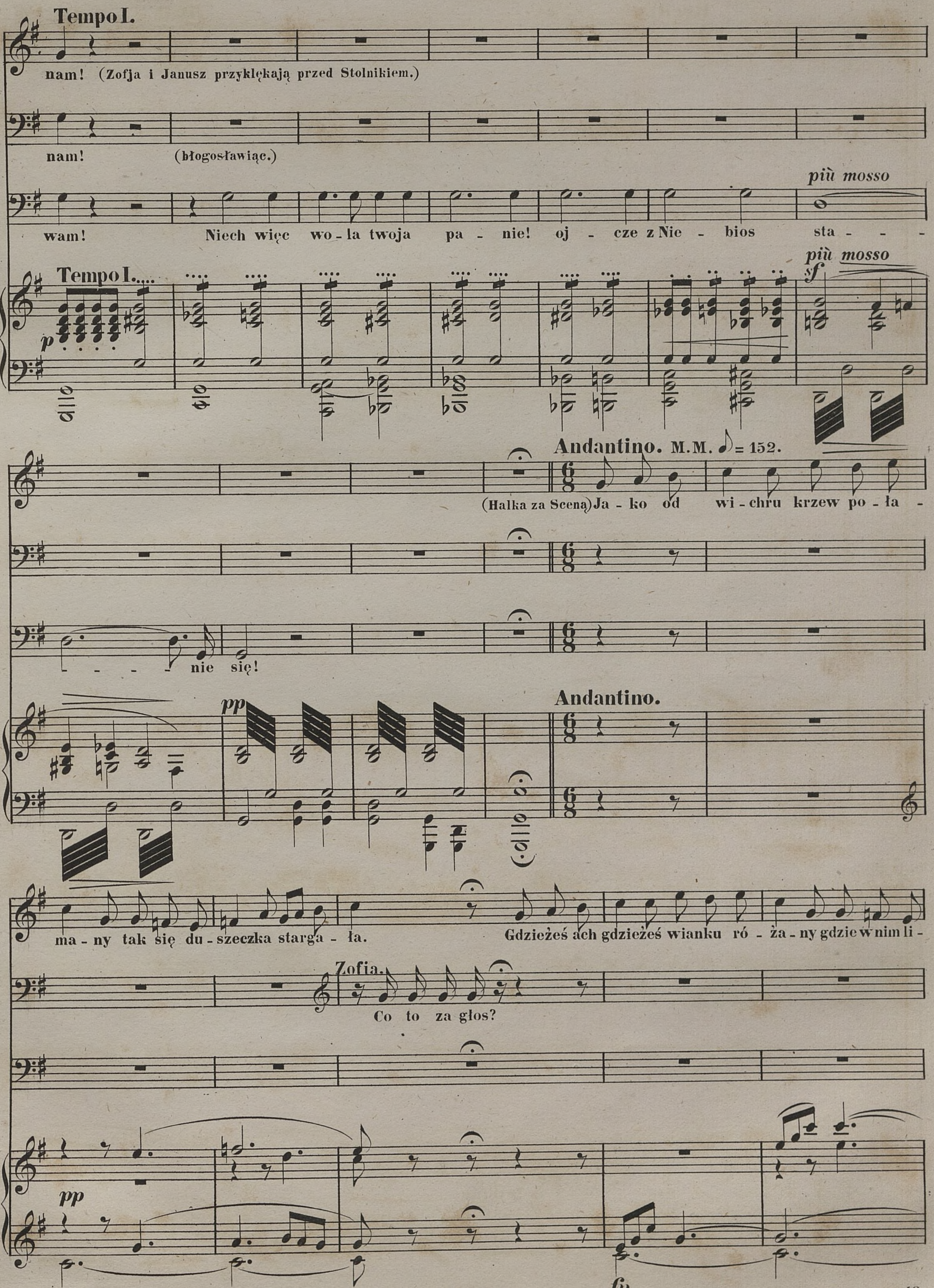
G. & C. 10

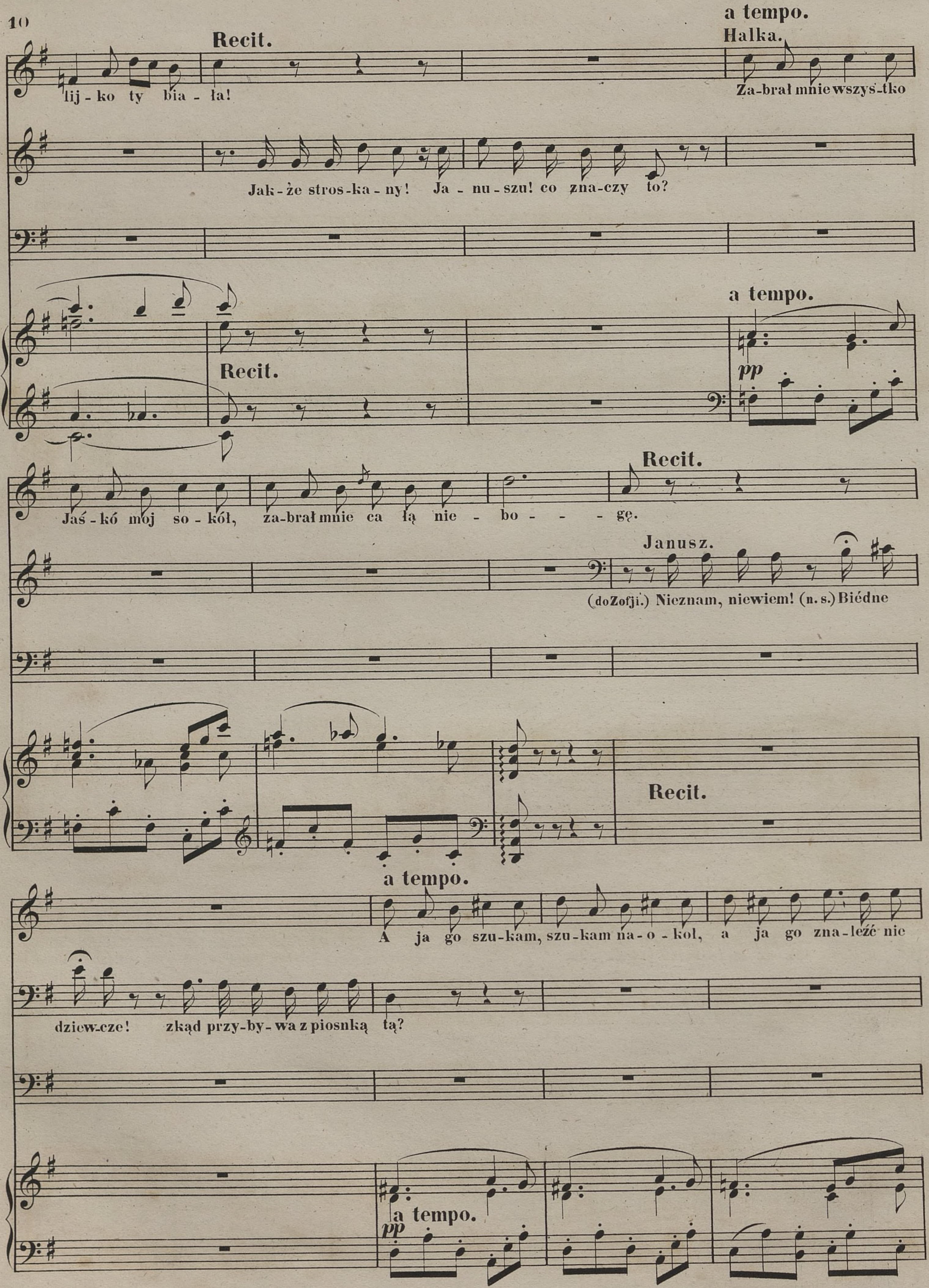

Two-ja do - - - broć to wy - bra - - - - ła co ja piesz - czę
pp
po bło go - sław!
p
oj - cze dro - gi!
zna - - ła
waszych serc związek
wser - - cu mem. Po - bło - go - - - - - sław! Po - bło - go - - - - - - sław oj - cze
Po - bło - go - - - - - sław!
oj - cze! po bło - -
bło - - - - gi,
dzie - ci mo - - je! bło - - - - - - - - - go - -
Ped.
dro - gi zwią - zek nasz, po - - bło - go-sław! Ten serc na - - - - - - szych
dolce
go - sław oj - - - cze dro - - gi!
Ten serc na-szych związek
sła - wię zwią - zek wasz.
cre - - scen - - do
f
p

związek bło - - gi dawno two - - - - ja u - zna - ła chęć, bło - -
bło - gi daw-no two-ja chęć u - zna - ła. Bło - -
Ten serc waszych zwią-zek bło-gi daw-no mo-ja chęć u -
dolce
go - - sław! bło - - go - - - sław! to proś - ba na sza ca - ła.
go - sław oj - cze pa - nie! o to proś - ba na - sza ca - ła, o - - - to
zna - - - - ła daw - - - no mo-ja chęć już u - zna - ła, ten serc
sf
po - bło-go - - sław nam. Pa - nie i oj - cze, bło-go-sław nam.
prośba bło-go-sław nam. Pa - nie i oj-cze bło-go - - sław nam.
wa-szych zwią - zek bło-gi daw - no mo - ja chęć u-zna - - ła. Daw - no mo-ja chęć u - -
ff
fp
ff

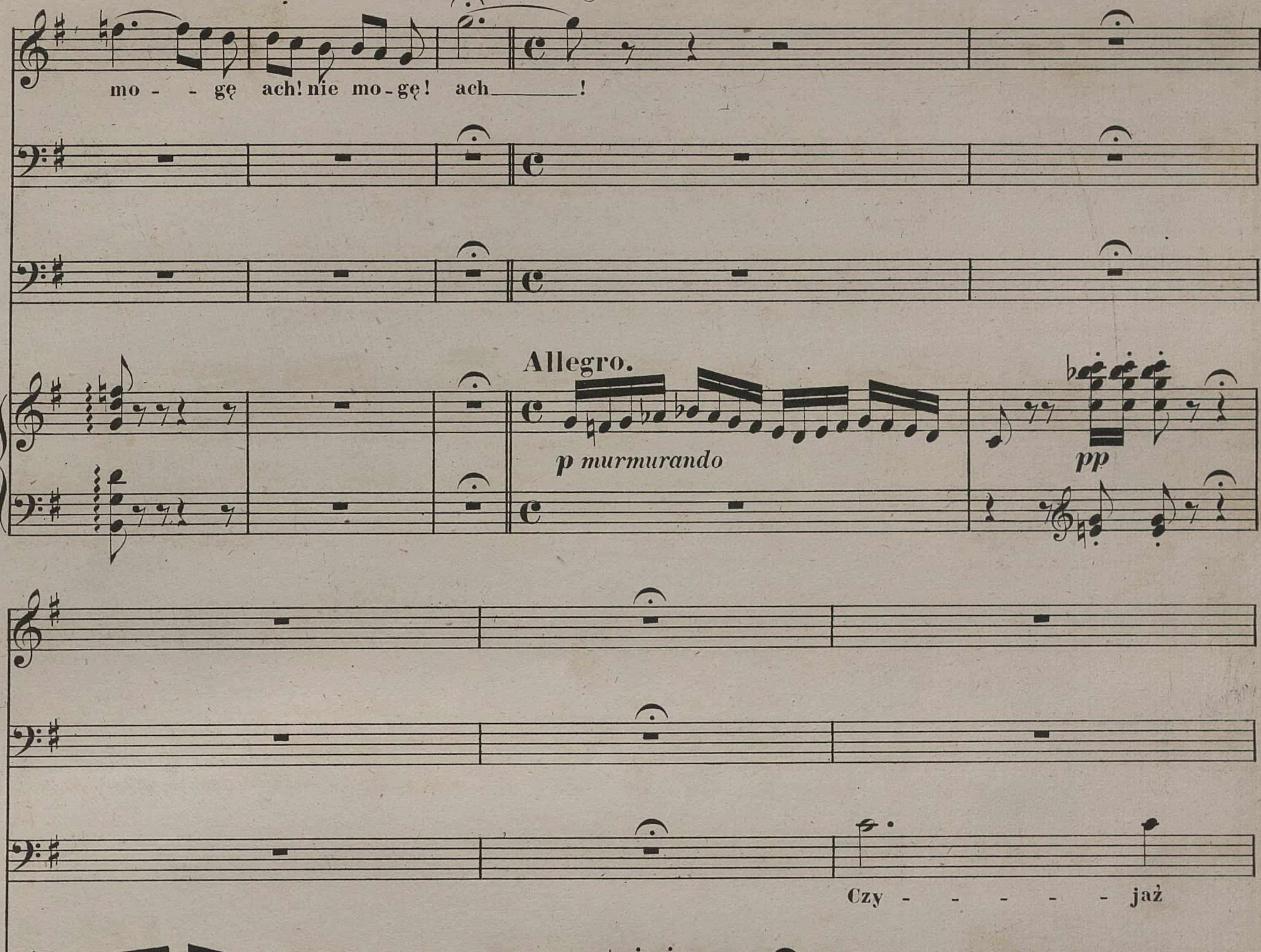

rallent.
ach ! to proś - - - - ba,
O to prośba na sza ca - ła
zna - ła.
ff
ff
pp lento
oj - - cze blo - go - - sław nam.
Tempo I.
pp lento
po - - blo - - - - go - - - - sław nam.
pp lento
blo - - - go - - - - sła - - wię!
Tempo I.
daw - - no mo - ja chęć u - -
Tempo I.
pp lento
ff
Ten serc na szych zwią - zek blo - - - - - - - - - -
Ten serc na - - szych zwią - - zek błogi
zna - ła, już u - - zna - ła zwią - zek wasz.
f
ff

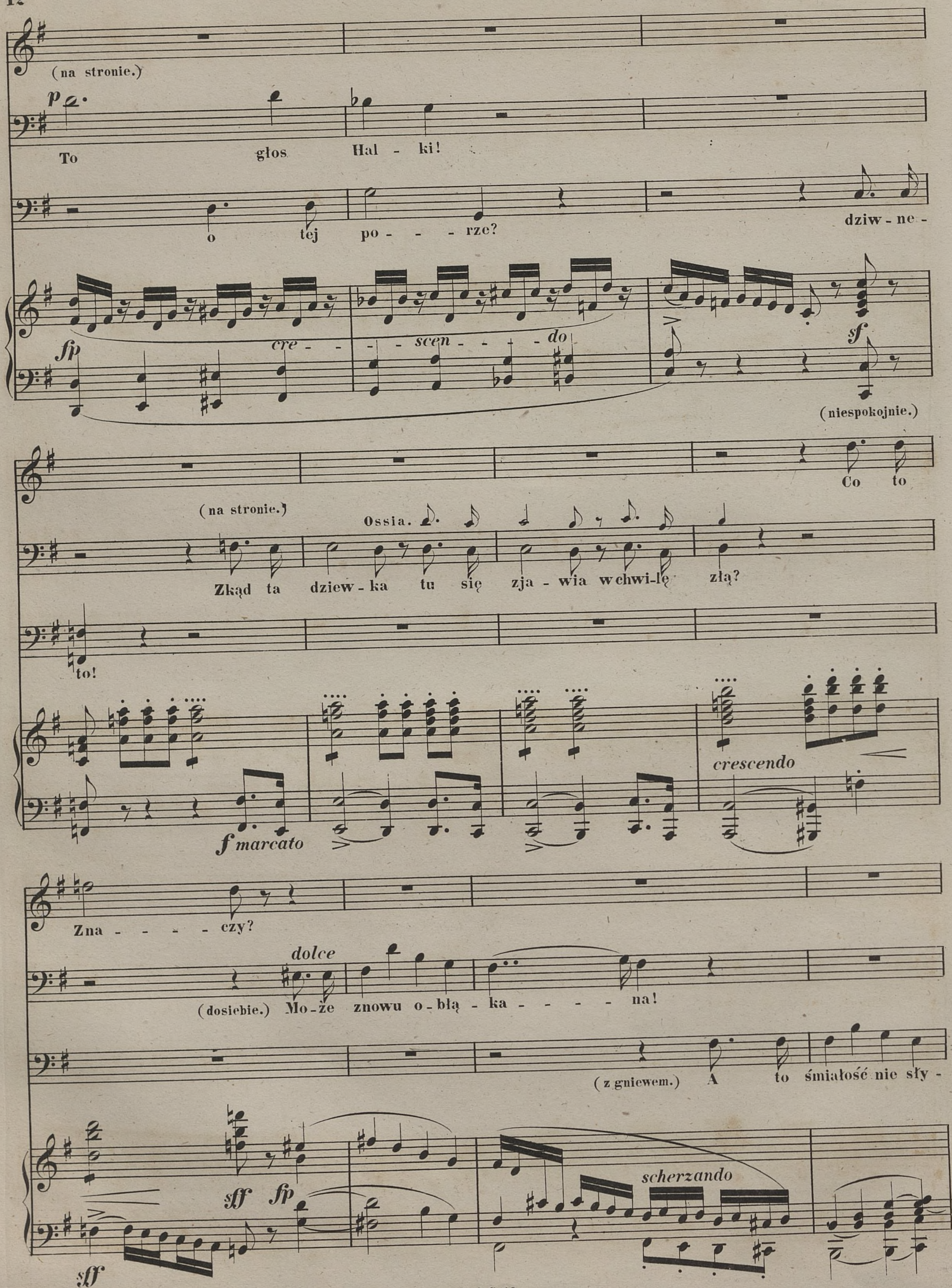

rallent.
gi, oj - cze bło - go - sław
oj - cze pa - nie po - bło - go - sław
bło - go - sła - wię wam!
bło - go - sła - wię
rallent.
a tempo.
nam! bło - go - sław nam!
wam! bło - go - sła - wię wam!
p
Ach
bło - go
o dzie - ci!
Lento assai.
bło - go - sław oj - cze
sław oj - cze
bło - go - sła - wię
f
ppp

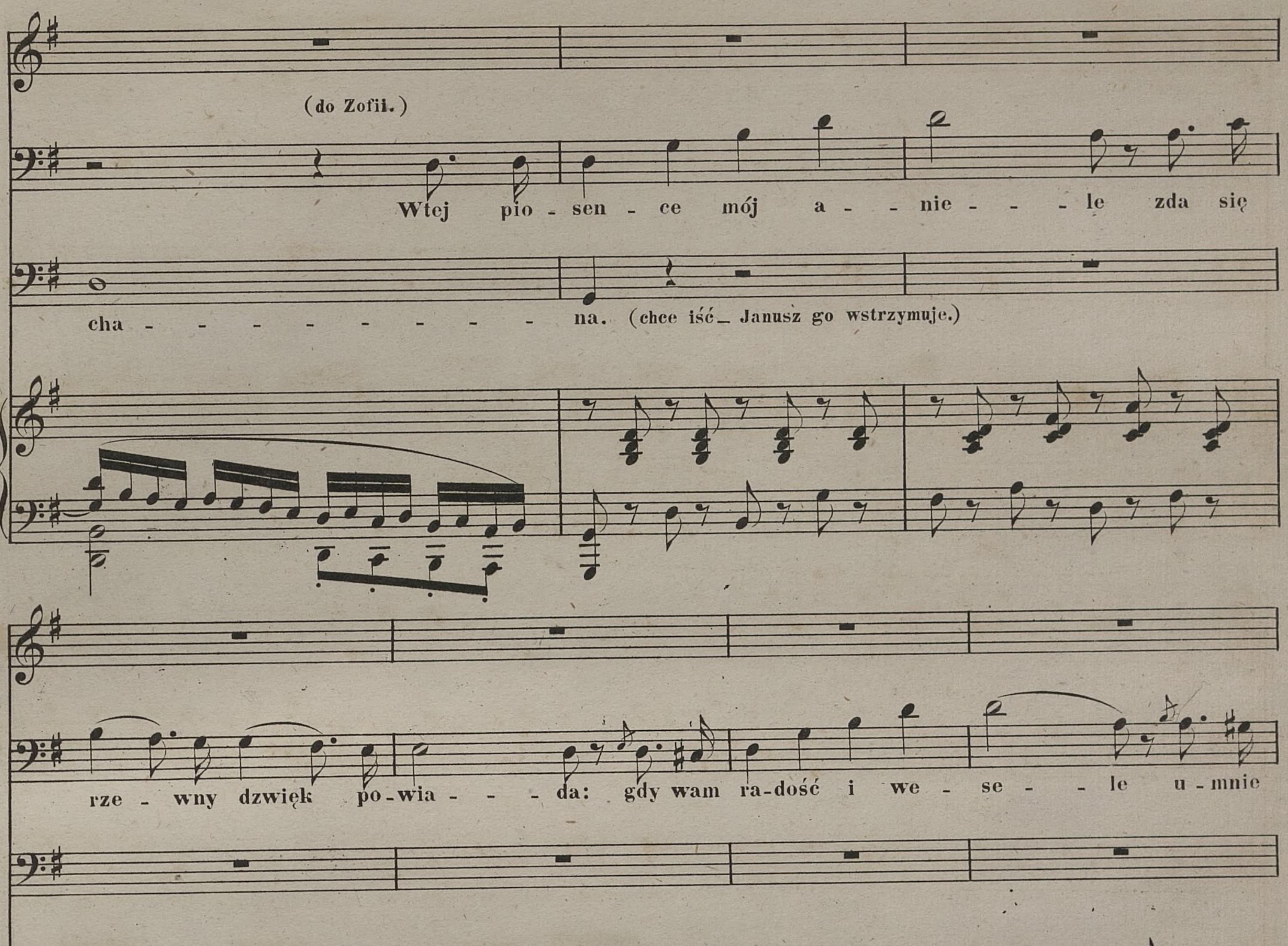

Tempo I.
nam! (Zofja i Janusz przyklękają przed Stolnikiem.)
nam! (błogosławiąc.)
wam! Niech więc wo - la twoja pa - nie! oj - cze z Nie - bios sta - - - - nie się!
più mosso
Tempo I.
p
sf
Andantino. M.M. ♪ = 152.
(Halka za Sceną) Ja - ko od wi - chru krzew po - ła - ma - ny tak się du - szeczka starga - ła. Gdzieżeś ach gdzieżeś wianku ró - ża - ny gdzie w nim li -
Andantino.
pp
Zofia.
Co to za głos?
fp

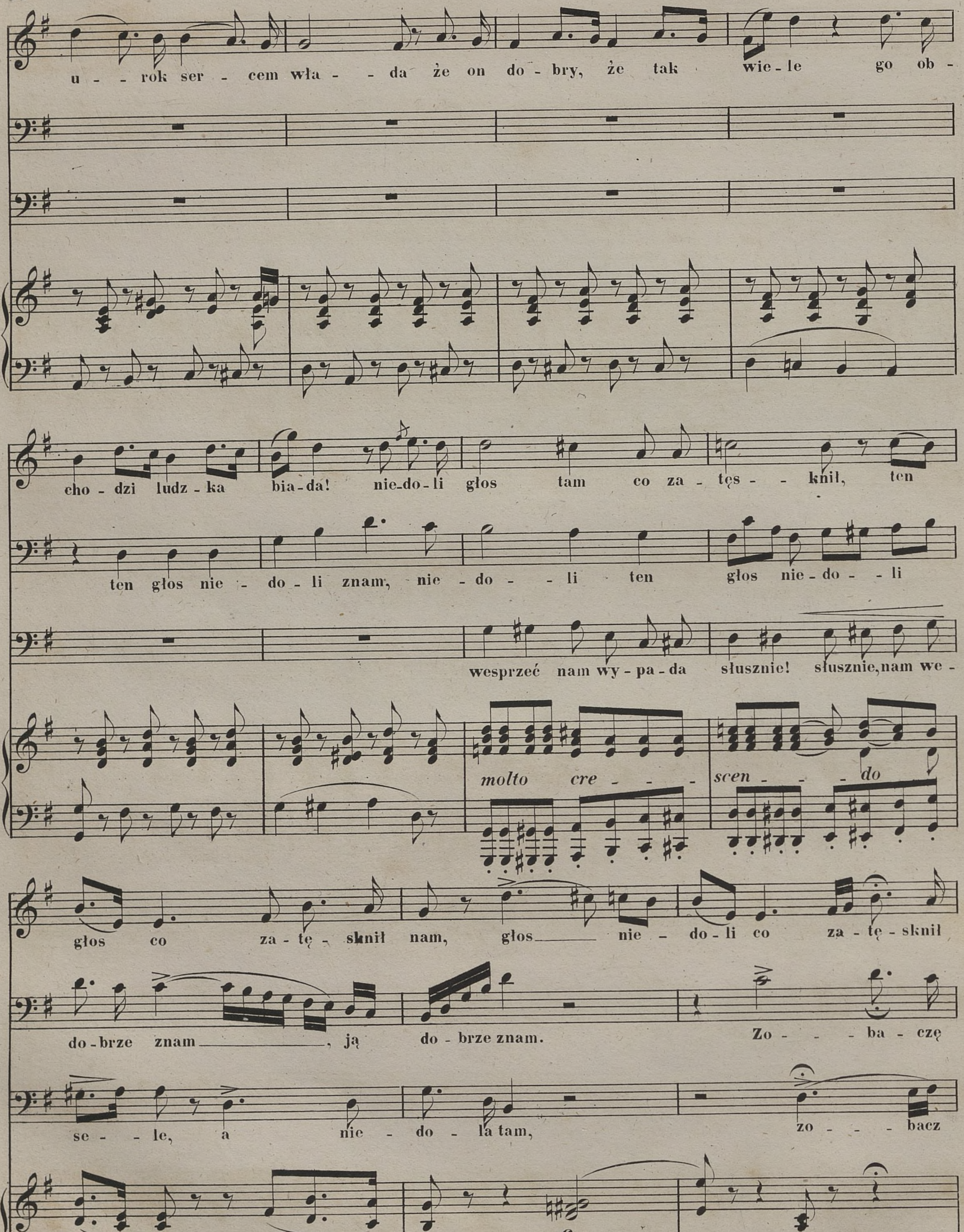

Recit.
a tempo.
Halka.
lij - ko ty bia - ła!
Za-brał mnie wszys-tko
Jak-że stros-ka - ny! Ja - nu-szu! co zna-czy to?
Recit.
a tempo.
pp
Jaś-kó mój so-kół, za-brał mnie ca łą nie - bo - - gę.
Recit.
Janusz.
(doZofji.) Nieznam, niewiem! (n. s.) Biédne
Recit.
a tempo.
A ja go szu-kam, szu-kam na - o - kol, a ja go zna-leźć nie
dziew-cze! zkąd przy-by-wa z piosnką tą?
a tempo.
pp

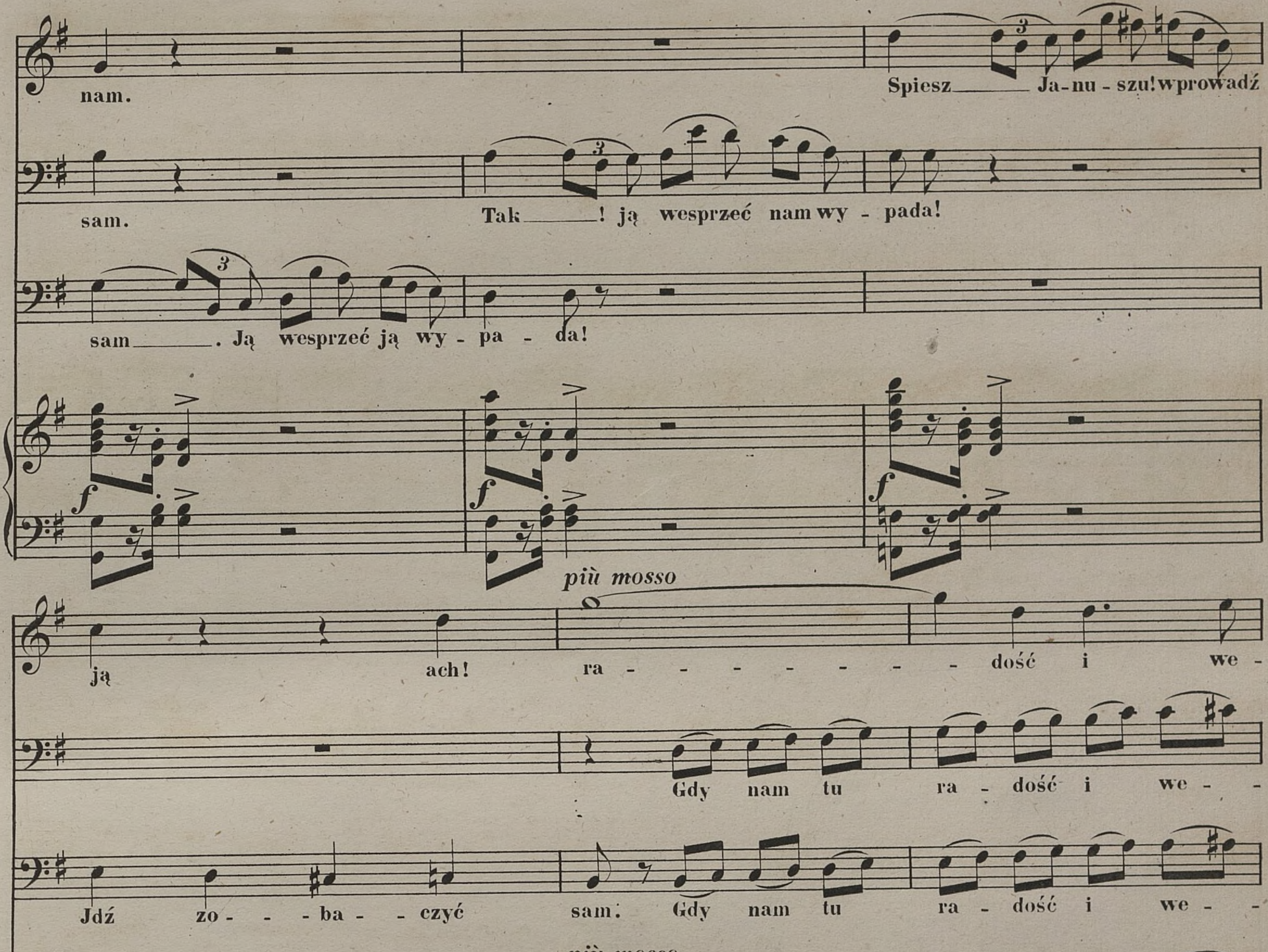
Allegro. M.M. 𝅗𝅥 = 132.

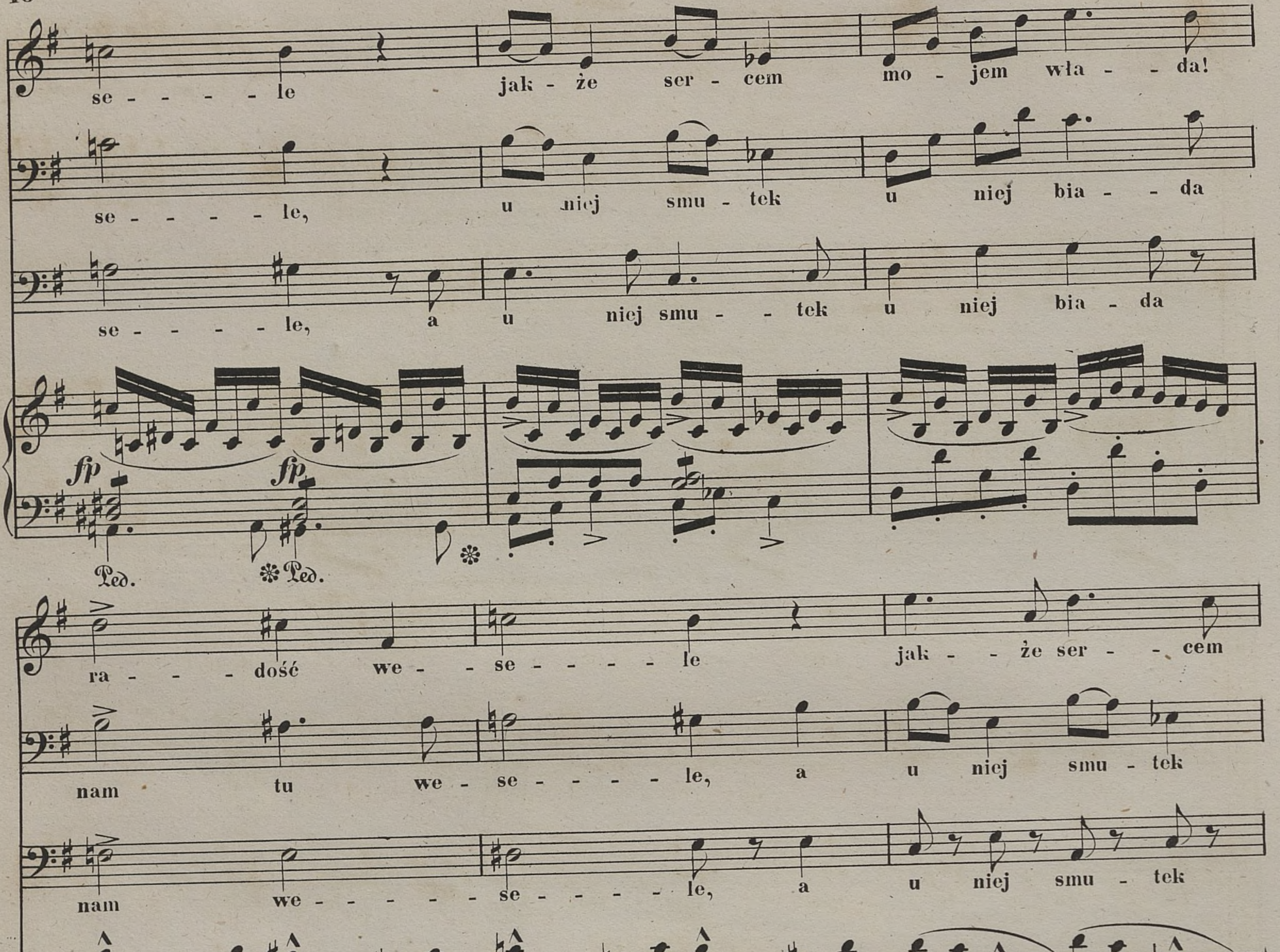

(na stronie.)
p
To głos Hal - ki!
o tej po - - - rze? dziw - ne -
fp
cre - - - scen - - - do
sf
(niespokojnie.)
Co to
(na stronie.)
Ossia.
Zkąd ta dziew - ka tu się zja - wia w chwi - lę złą?
to!
crescendo
f marcato
Zna - - - - czy?
dolce
(dosiebie.) Mo - że znowu o - błą - ka - - - - na!
(z gniewem.) A to śmiałość nie sły -
sff fp
scherzando
sff

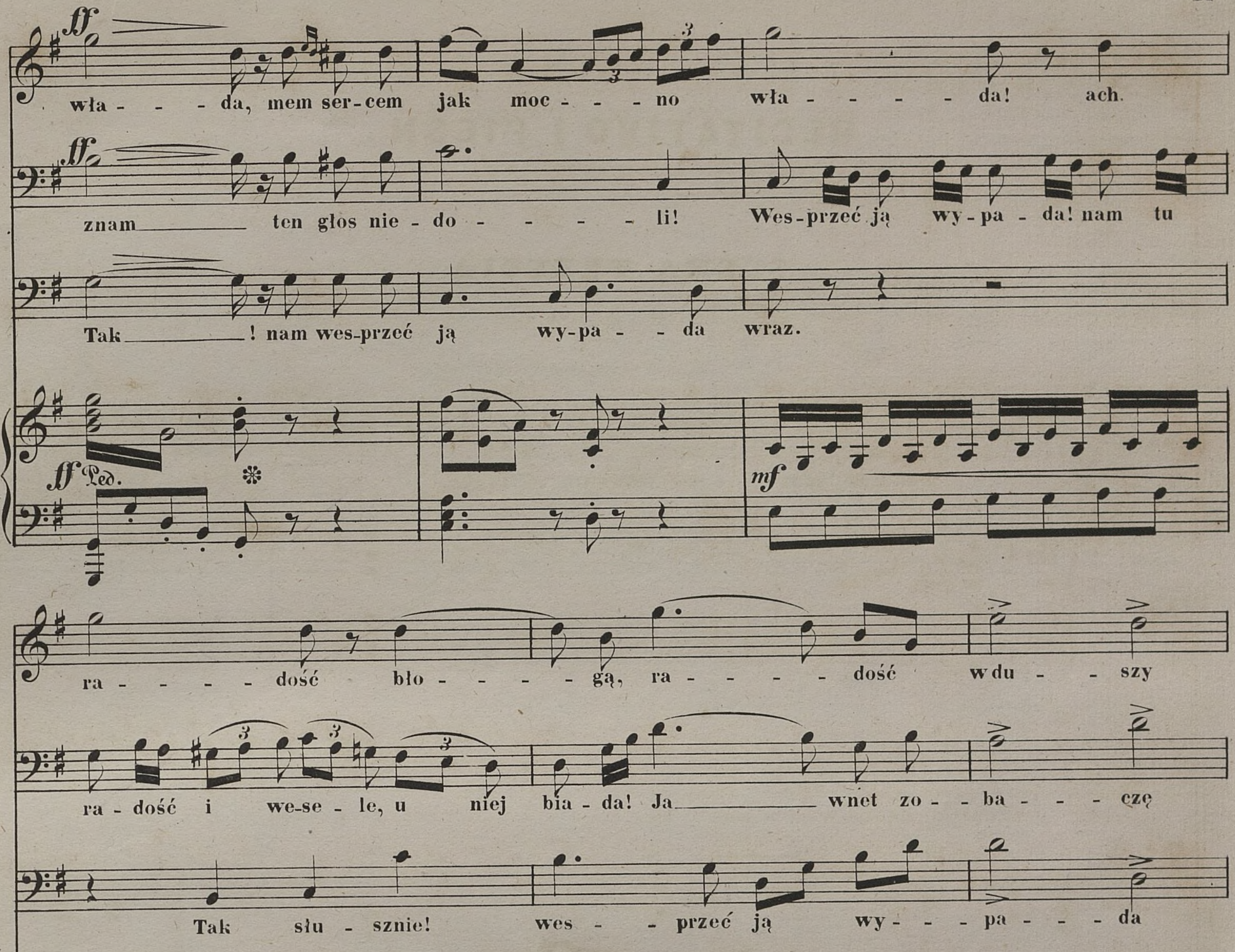

(do Zofii.)
Wtej pio - sen - ce mój a - nie - - le zda się
cha - - - - - - - - - - na. (chce iść_ Janusz go wstrzymuje.)
rze - wny dzwięk po-wia - - - da: gdy wam ra-dość i we - se - - le u-mnie
(na stronie.)
Ja - każ ra-dość i we - - se - - - le! Ja - kiż
smu - tek, u - mnie bia - - da!

u - rok ser - cem wła - da że on do - bry, że tak wie - le go ob -
cho - dzi ludz - ka bia - da! nie - do - li głos tam co za - tęs - knił, ten
ten głos nie - do - li znam, nie - do - li ten głos nie - do - li
wesprzeć nam wy - pa - da słusznie! słusznie, nam we -
molto cre - scen - do
głos co za - tę - sknił nam, głos nie - do - li co za - tę - sknił
do - brze znam, ją do - brze znam. Zo - ba - czę
se - le, a nie - do - la tam, zo - bacz
sf
fp

nam.
Spiesz Ja-nu-szu! wprowadź
sam.
Tak! ją wesprzeć nam wy-pada!
sam. Ją wesprzeć ją wy-pa-da!
più mosso
ją ach! ra - dość i we -
Gdy nam tu ra - dość i we -
Jdź zo - ba - czyć sam. Gdy nam tu ra - dość i we -
più mosso
sffp
se - le, sercem mo - jem wła - da. Ra - dość, we -
se - le, u - niej smu - tek, bia - da! Nam tu we -
se - le, u - niej smu - tek bia - da! Nam tu we -
f
fp
Ped.

se - - - - le jak - że ser - cem mo - jem wła - - da!
se - - - - le, u niej smu - tek u niej bia - - da
se - - - - le, a u niej smu - - tek u niej bia - da
Ped. Ped.
ra - - dość we - - se - - - - - le jak - - że ser - - cem
nam tu we - se - - - - - le, a u niej smu - tek
nam we - - - - - - se - - - - - le, a u niej smu - tek
Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.
mem jak moc - - - no wła - - da, mem ser - cem jak moc - - no
u - niej bia - - - da. Znam ten głos nie - do - - - - - li,
u - niej bia - - - da. Tak ! nam wesprzeć ją wy - pa - - da
Ped. Ped.

 G.&C.10

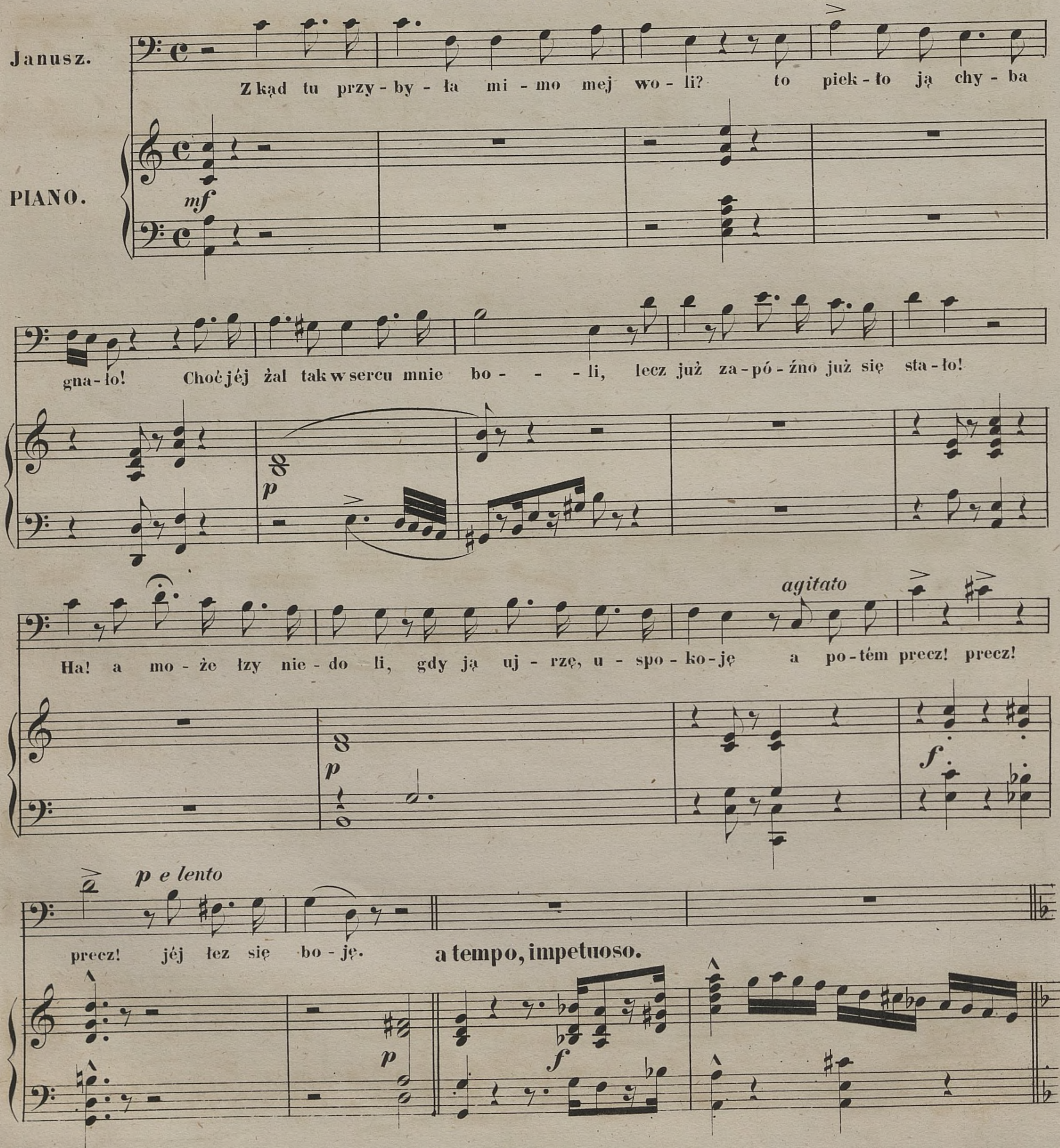

ffp
wła - - - da, mem ser-cem jak moc - - - no wła - - - - - da! ach.
znam ten głos nie - do - - - - - li! Wes-przeć ją wy-pa - da! nam tu
Tak ! nam wes-przeć ją wy-pa - - da wraz.
ff Ped.
mf
ra - - - - dość bło - - - - gą, ra - - - - - dość w du - - szy
ra-dość i we-se - le, u niej bia-da! Ja wnet zo - - ba - - - czę
Tak słu - sznie! wes - - przeć ją wy - - - pa - - - da
ff
mam.
sam.
nam.
sff
Ped.

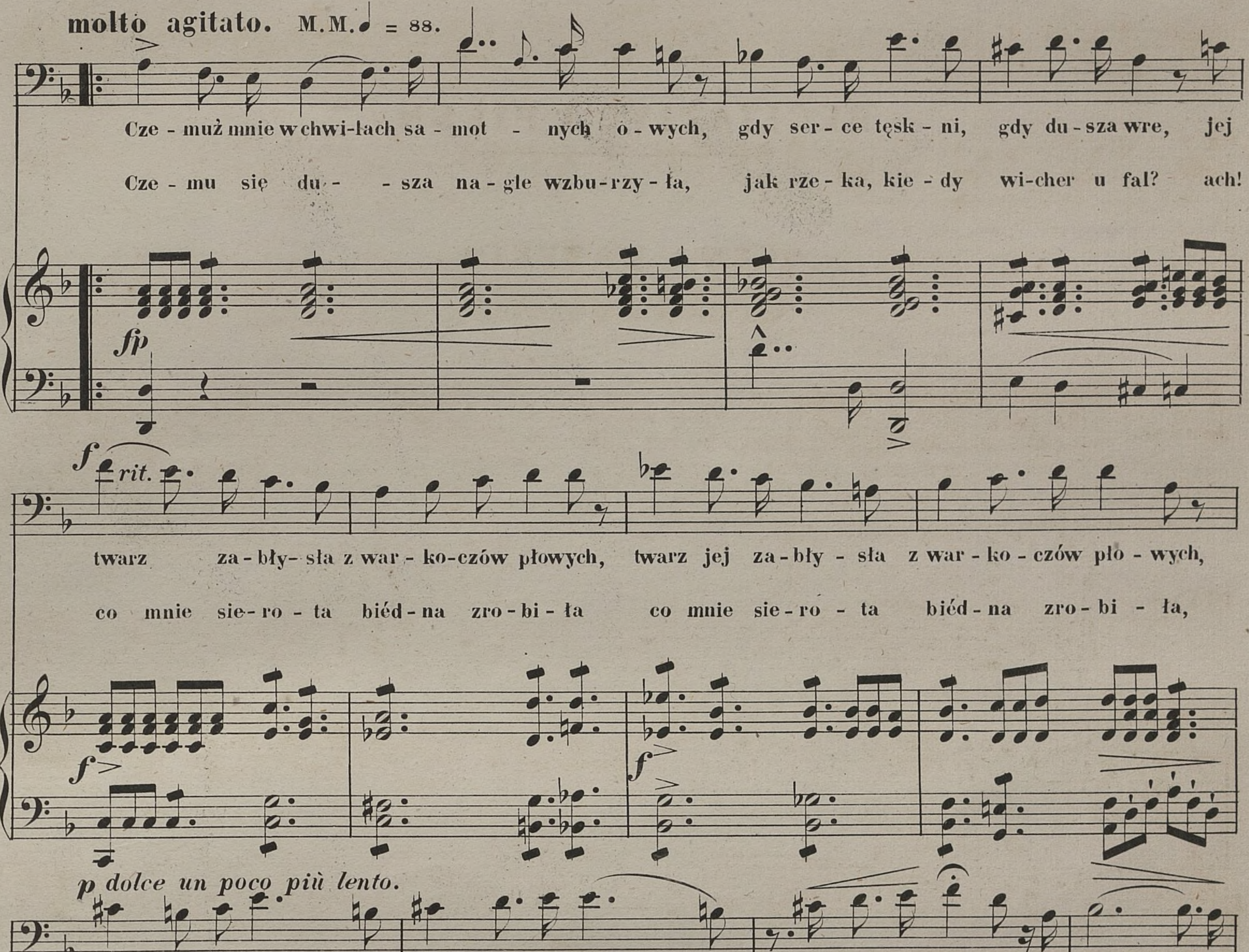
3.

RECITATIVO I PIEŚŃ.

SCENA TRZECIA.

Janusz sam, smutny i niespokojny.

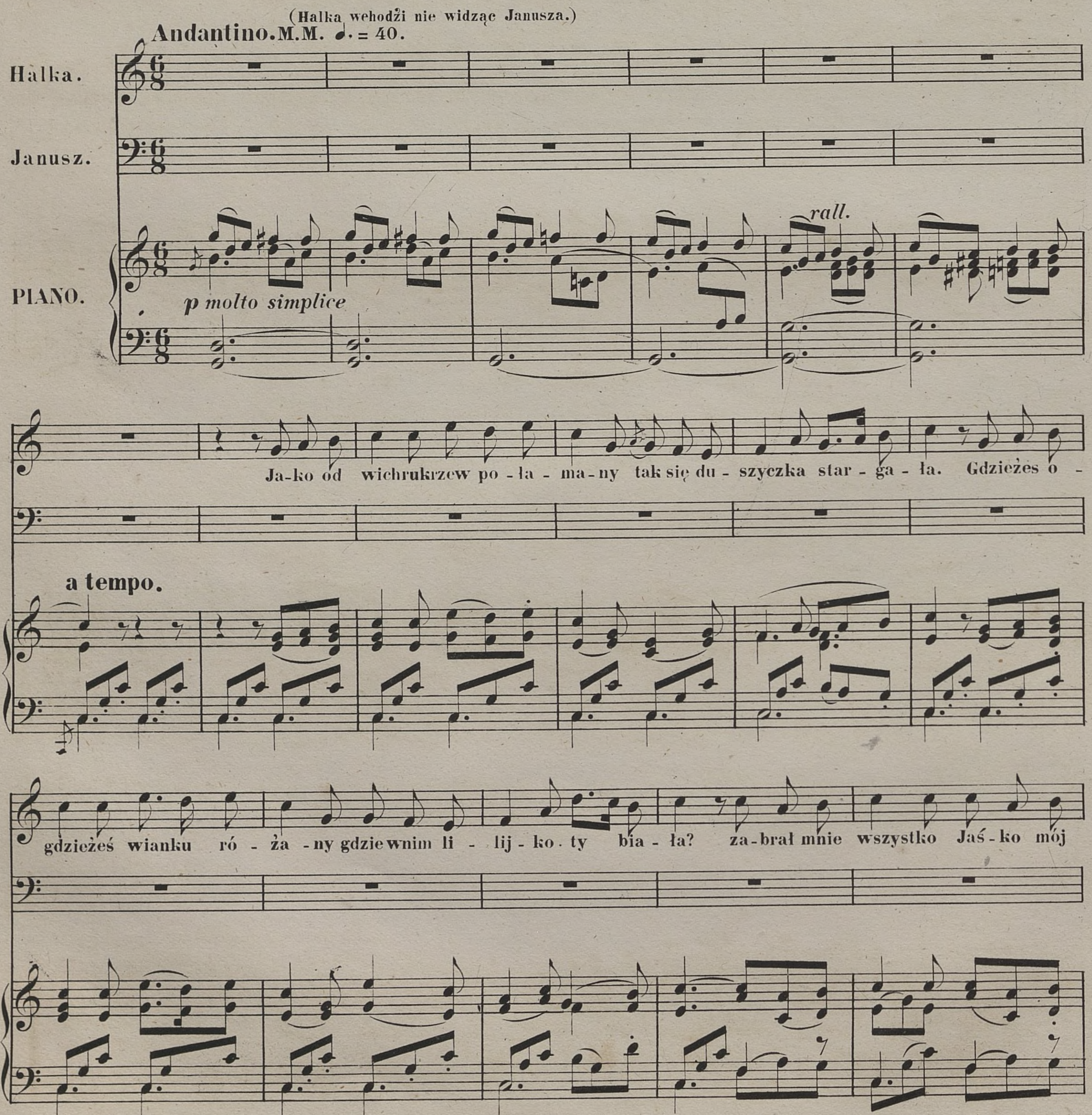

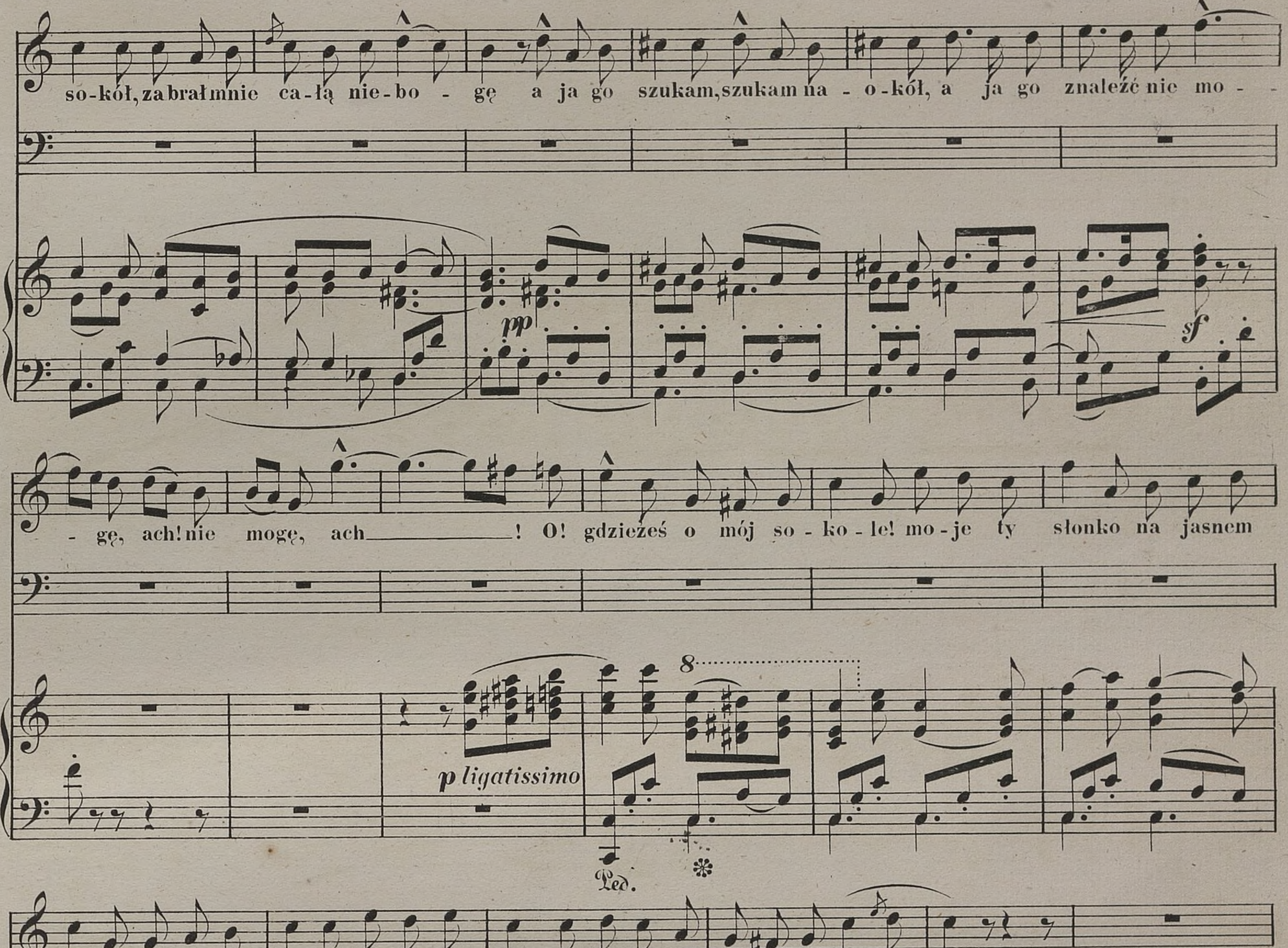

molto agitato. M.M. ♩ = 88.
Cze - muż mnie w chwi-łach sa - mot - nych o - wych, gdy ser - ce tęsk - ni, gdy du-sza wre, jej
Cze - mu się du - sza na - gle wzbu - rzy - ła, jak rze - ka, kie - dy wi-cher u fal? ach!
fp
rit.
twarz za - bły - sła z war - ko-czów płowych, twarz jej za - bły - sła z war - ko - czów pło - wych,
co mnie sie - ro - ta biéd - na zro - bi - ła co mnie sie - ro - ta biéd - na zro - bi - ła,
p dolce un poco più lento.
u - śmiech czarow..... ny z ust ko - ra - lo........ wych, z pod dłu - gich rzę - sów źre - ni - ce
a - by ją roz - pacz wiecz - na drę - czy - ła, bym ja zgry - zo - tą jéj dzie....... lił
un poco più lento.
Tempo I.
dwie?
żal?
ff
sf
p

4.

PIEŚŃ I DUET.

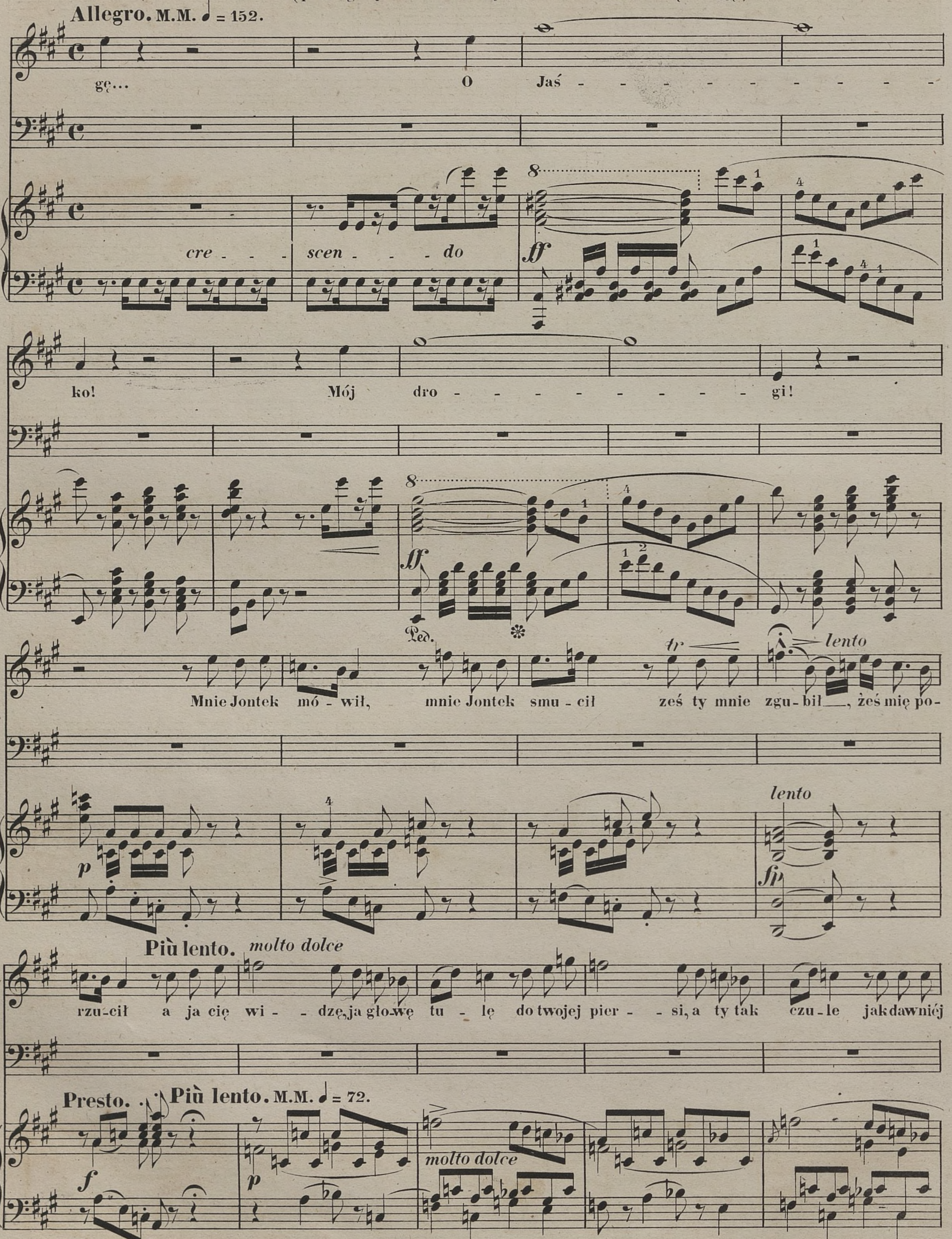
SCENA CZWARTA.

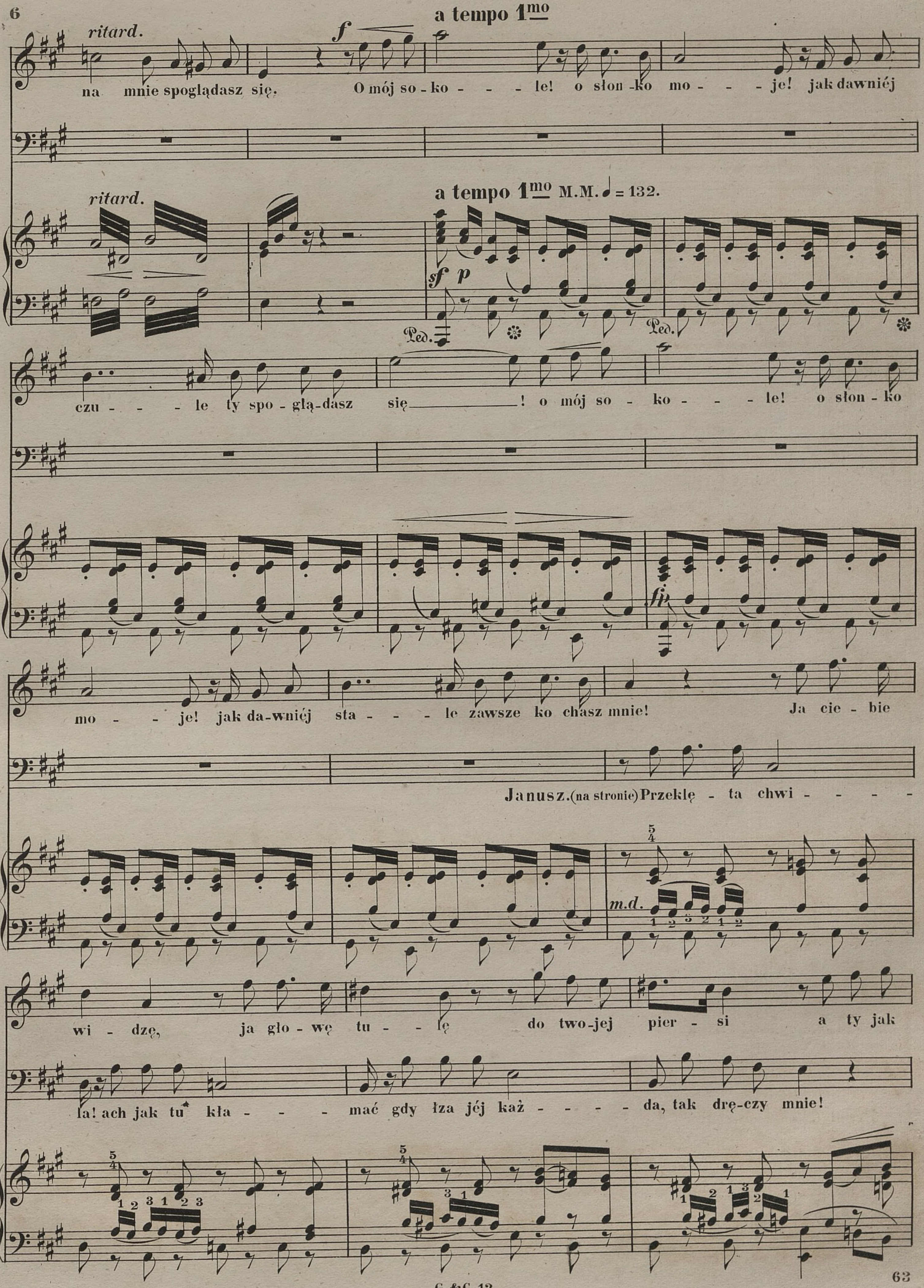

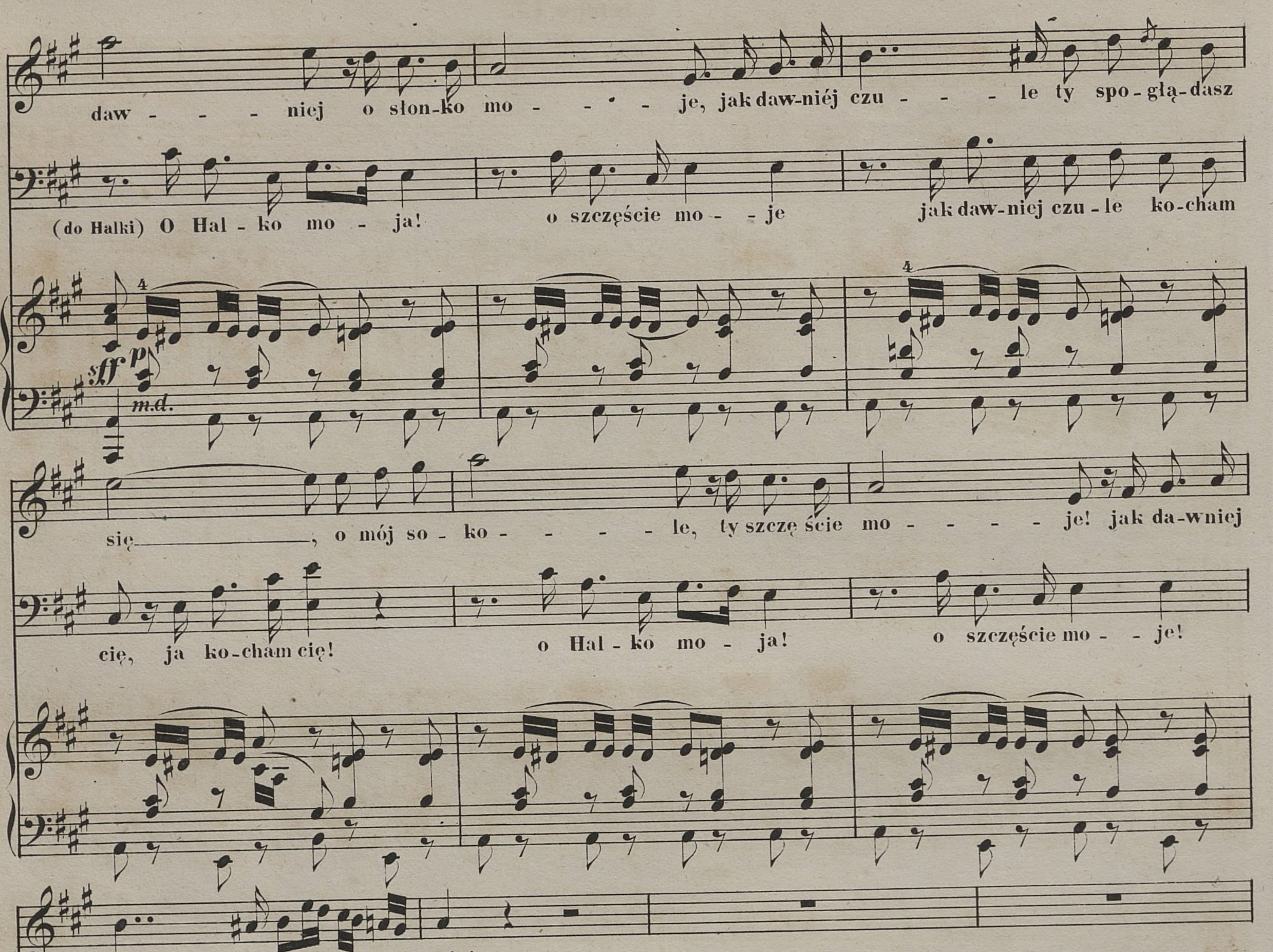

so-kół, zabrał mnie ca-łą nie-bo - gę a ja go szukam, szukam na - o-kół, a ja go znaleźć nie mo -
sf
pp
- gę, ach! nie mogę, ach ! O! gdzieześ o mój so - ko - le! mo-je ty słonko na jasnem
p ligatissimo
Ped.
Nie bie! jak kłos rzu - co-ny na pus-te po - le, tak u-mrę więdnę bez cie - bie.
a ja go szu-kam, szukam na - - o - kół, a ja go znaleźć nie mo -
pp
rall.
cre - scen - do
tr
ra - lentan - do

DUETTO.

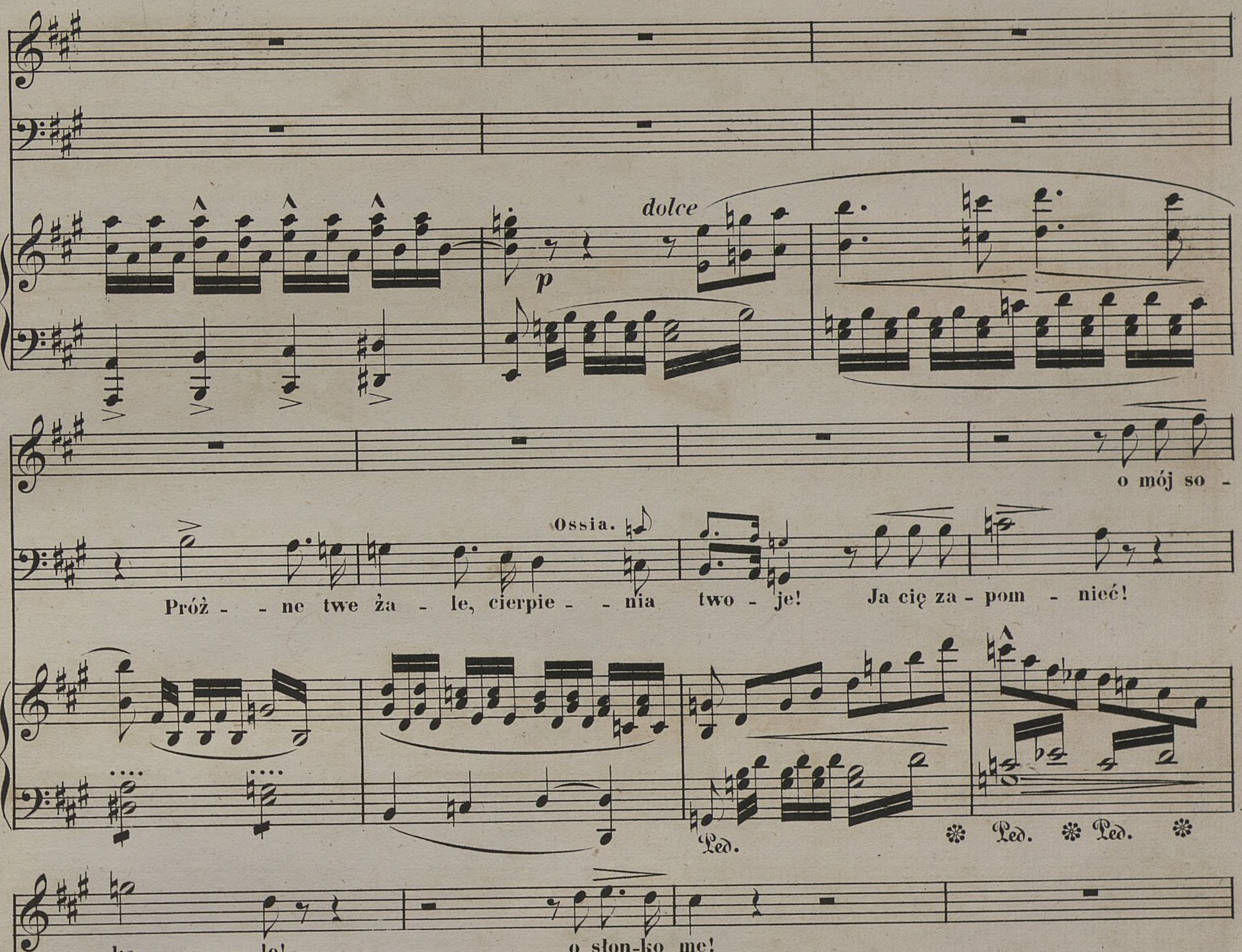
(spostrzegłszy Janusza z okrzykiem radości rzuca mu się na szyję.)

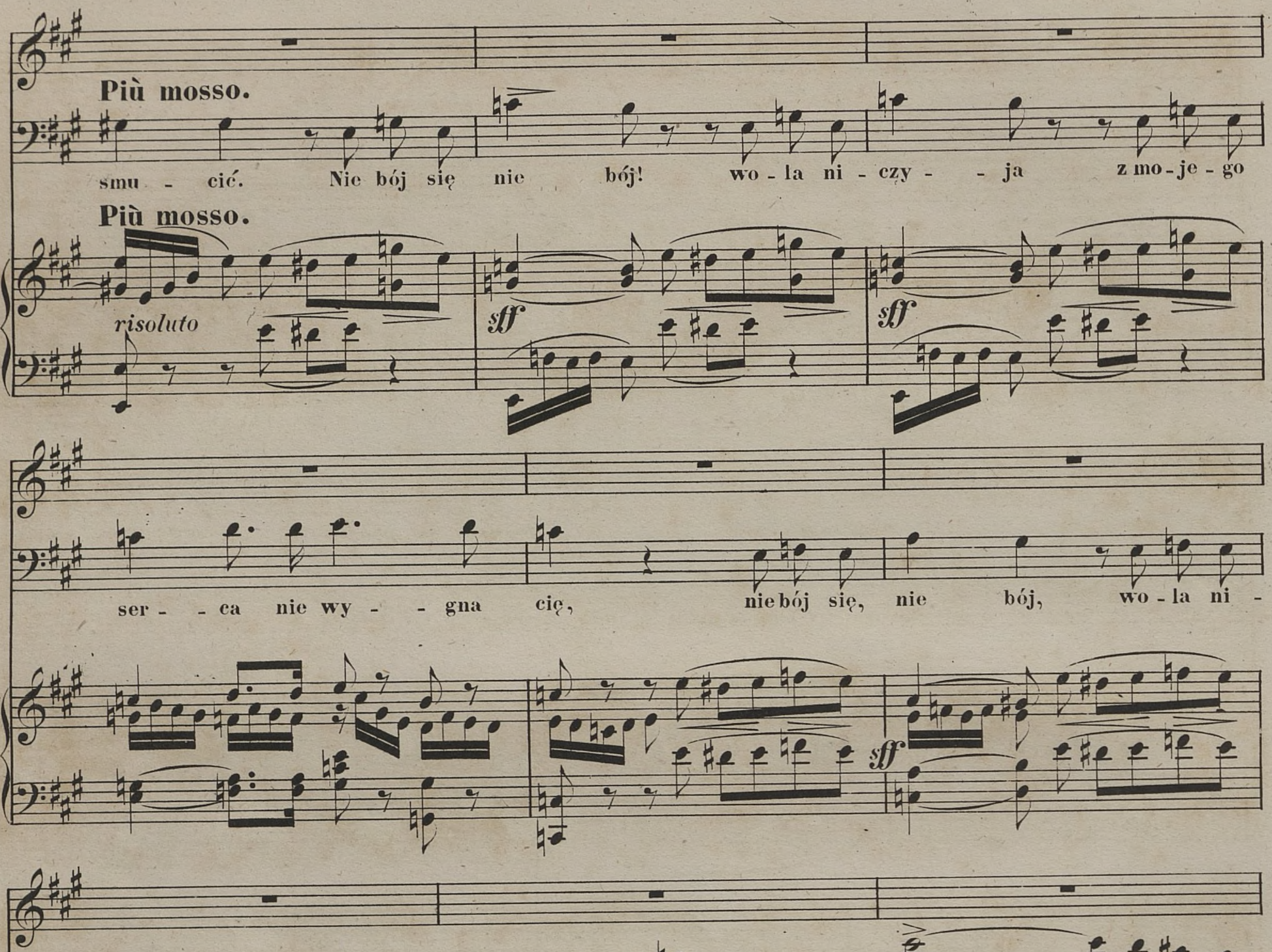

ritard.
a tempo 1mo
na mnie spoglądasz się. O mój so - ko - - - le! o słon - ko mo - - je! jak dawniéj
a tempo 1mo M.M. ♩= 132.
czu - - - le ty spo - glą - dasz się ! o mój so - ko - - - le! o słon - ko
mo - - je! jak da - wniéj sta - - - le zawsze ko chasz mnie! Ja cie - bie
Janusz. (na stronie) Przeklę - ta chwi - - - -
m.d.
wi - dzę, ja glo - wę tu - - lę do two - jej pier - si a ty jak
la! ach jak tu kła - - - mać gdy łza jéj każ - - - - da, tak dręczy mnie!

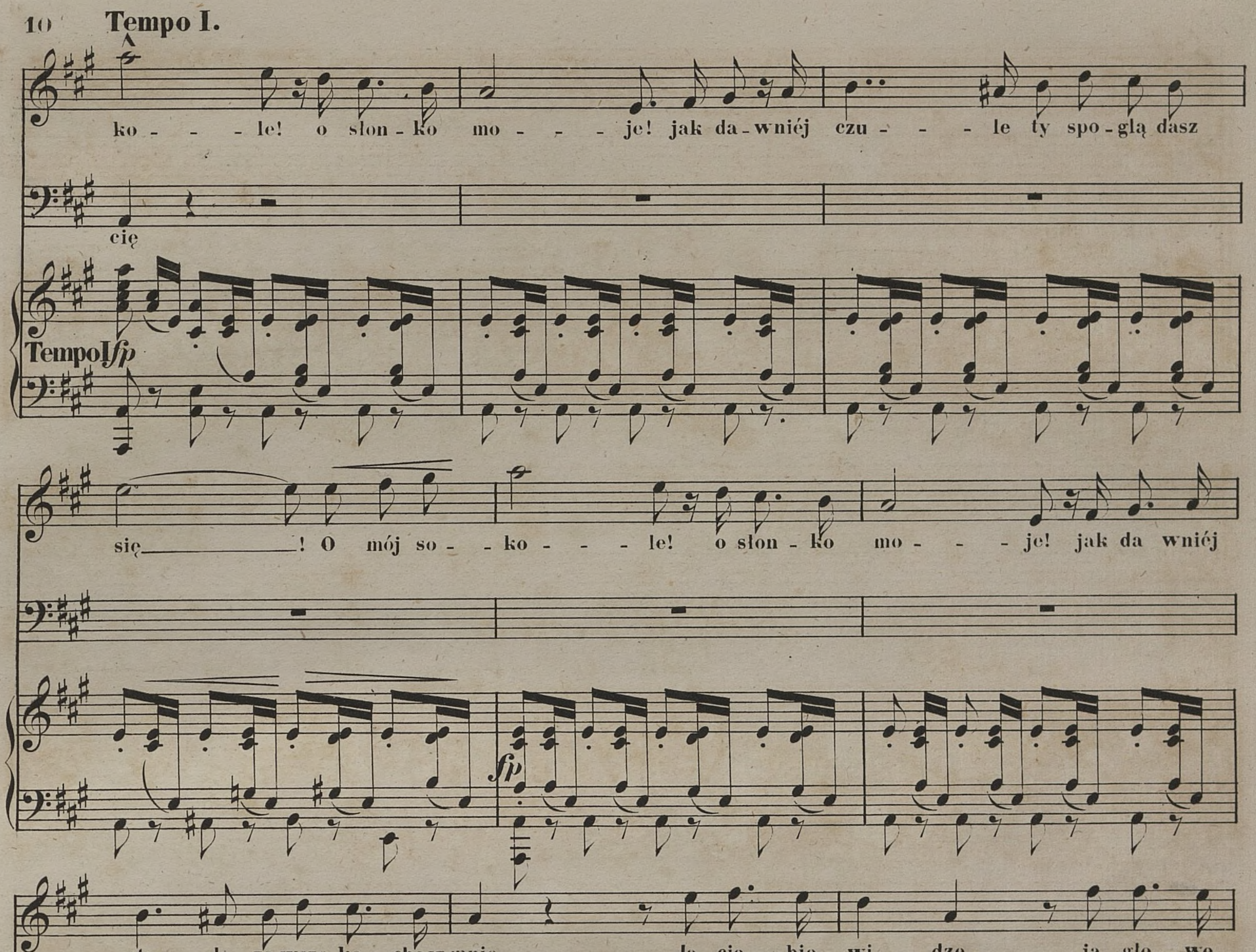

daw - - - niej o słon-ko mo - - - je, jak daw-niéj czu - - - le ty spo-glą-dasz
(do Halki) O Hal - ko mo - ja! o szczęście mo - je jak daw-niej czu - le ko-cham
m.d.
się, o mój so - ko - - - - le, ty szczę ście mo - - - - je! jak da-wniej
cię, ja ko-cham cię! o Hal - ko mo - ja! o szczęście mo - je!
sta - - - le zawsze ko-chasz mię!
jak dawniéj czule ko-cham cię!
dolce
Próż - - ne twe ża - le, cierpie - nia two - je!

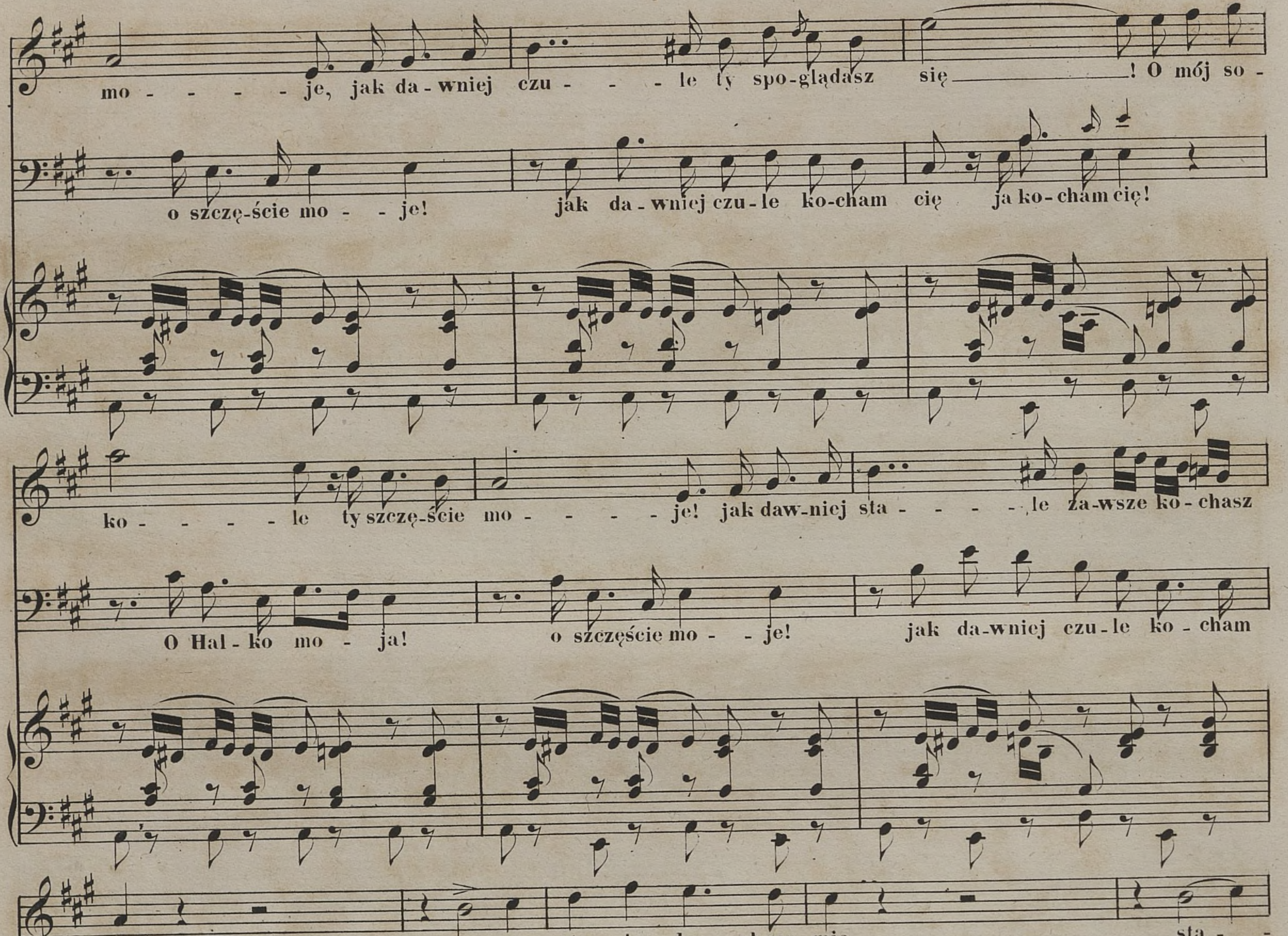
G.&C.12

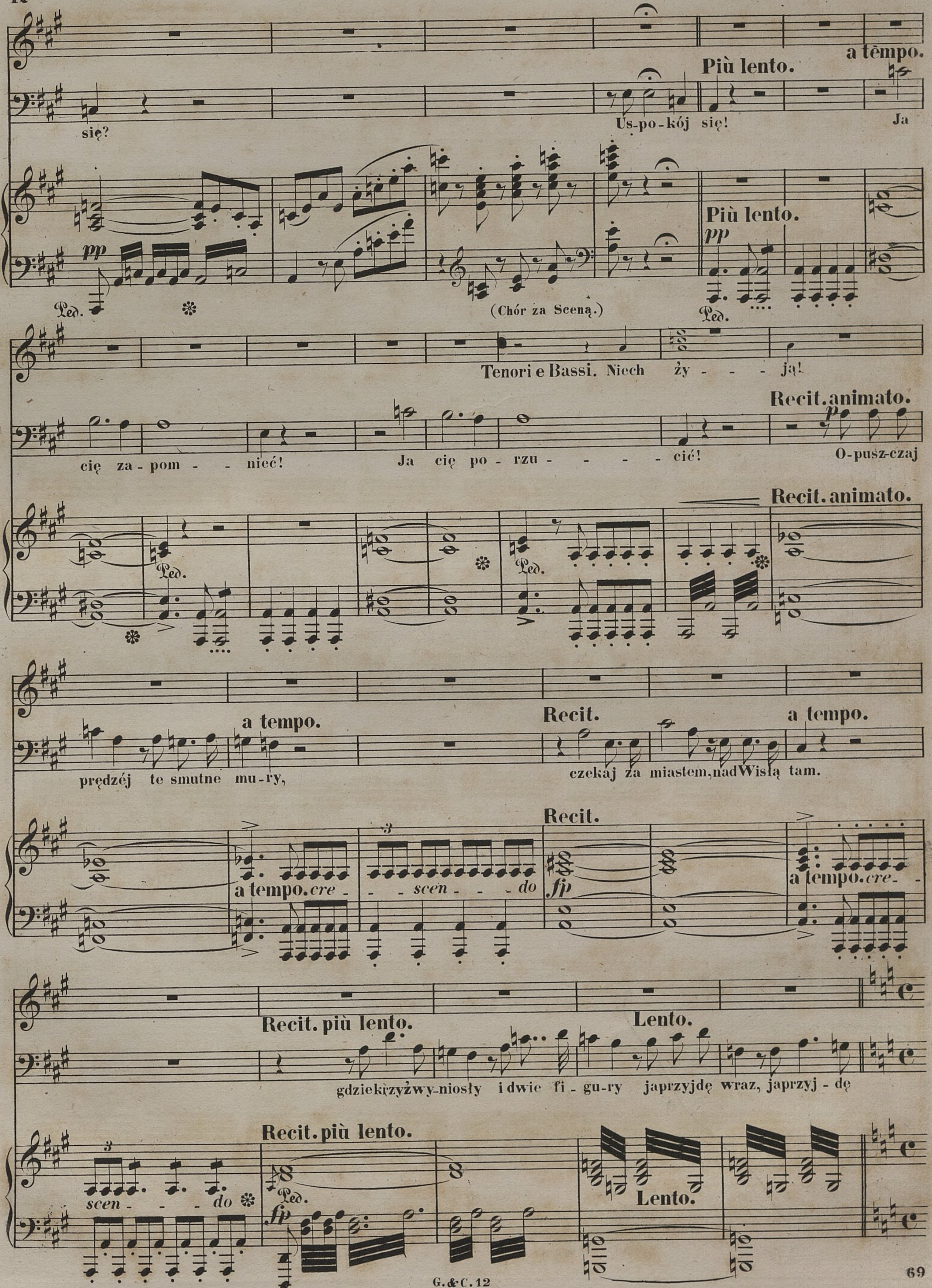

dolce
o mój so -
Ossia.
Próż - - ne twe ża - le, cierpie - - nia two - je! Ja cię za - pom - nieć!
ko - - - le! o słon-ko me!
ja cię po - rzu - - cić! Tyl - - ko się
od - dal, nie-chciał - bym stry - - ja, gdy-by mnie złą - bą zo-ba - czył, za -

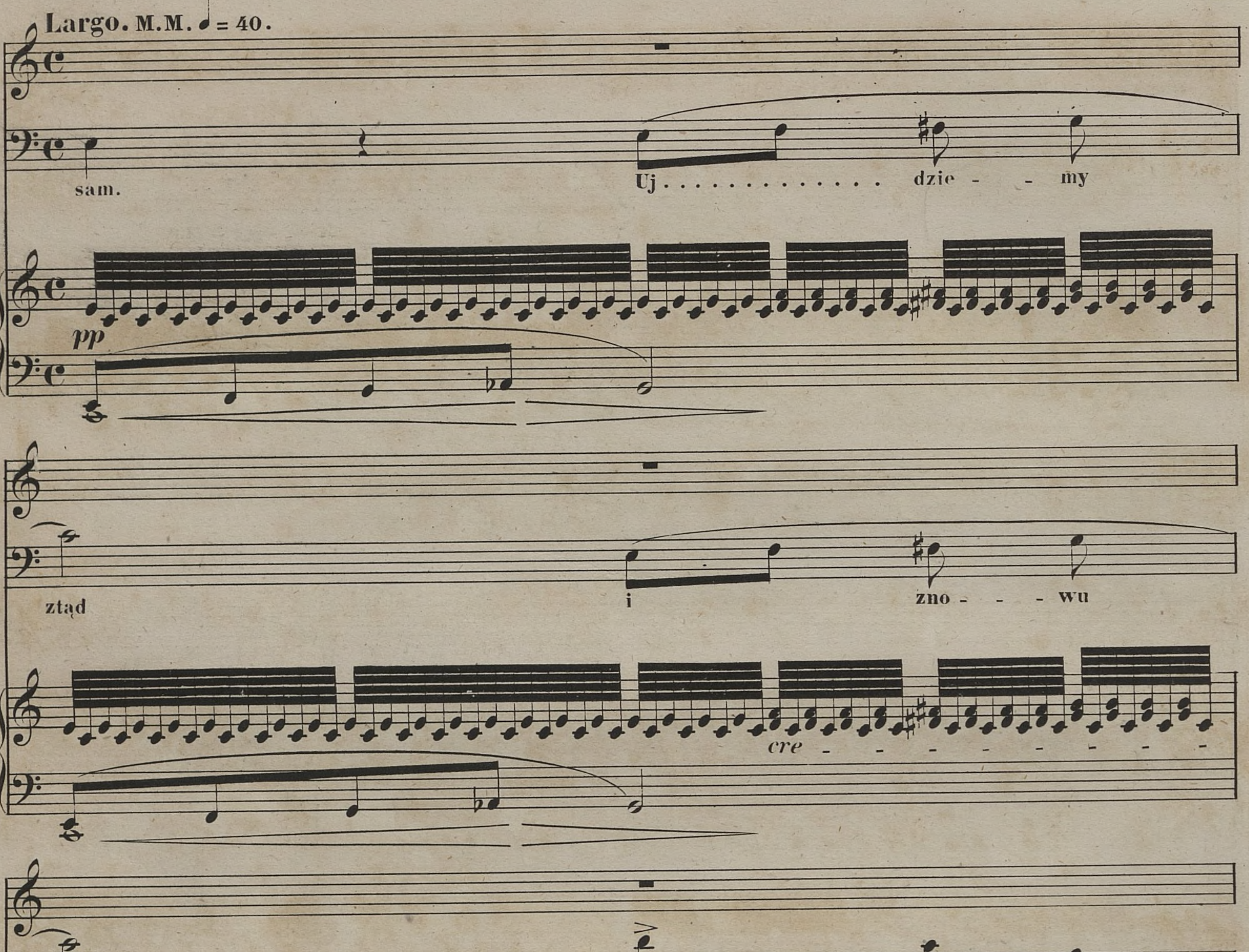

Più mosso.
smu - cić. Nie bój się nie bój! wo - la ni - czy - - ja z mo - je - go
Più mosso.
risoluto
sff
sff
ser - - ca nie wy - - gna cię, nie bój się, nie bój, wo - la ni -
sff
czy - - ja z mo - je - go ser - - ca nie wy - gna cię z mo - je - go
sff
ff Ped.
rallend.
o mój so -
molto rallend.
ser - ca nie wy - gna cię, z mo - je - go ser - ca nie wy - - gna
Ped.

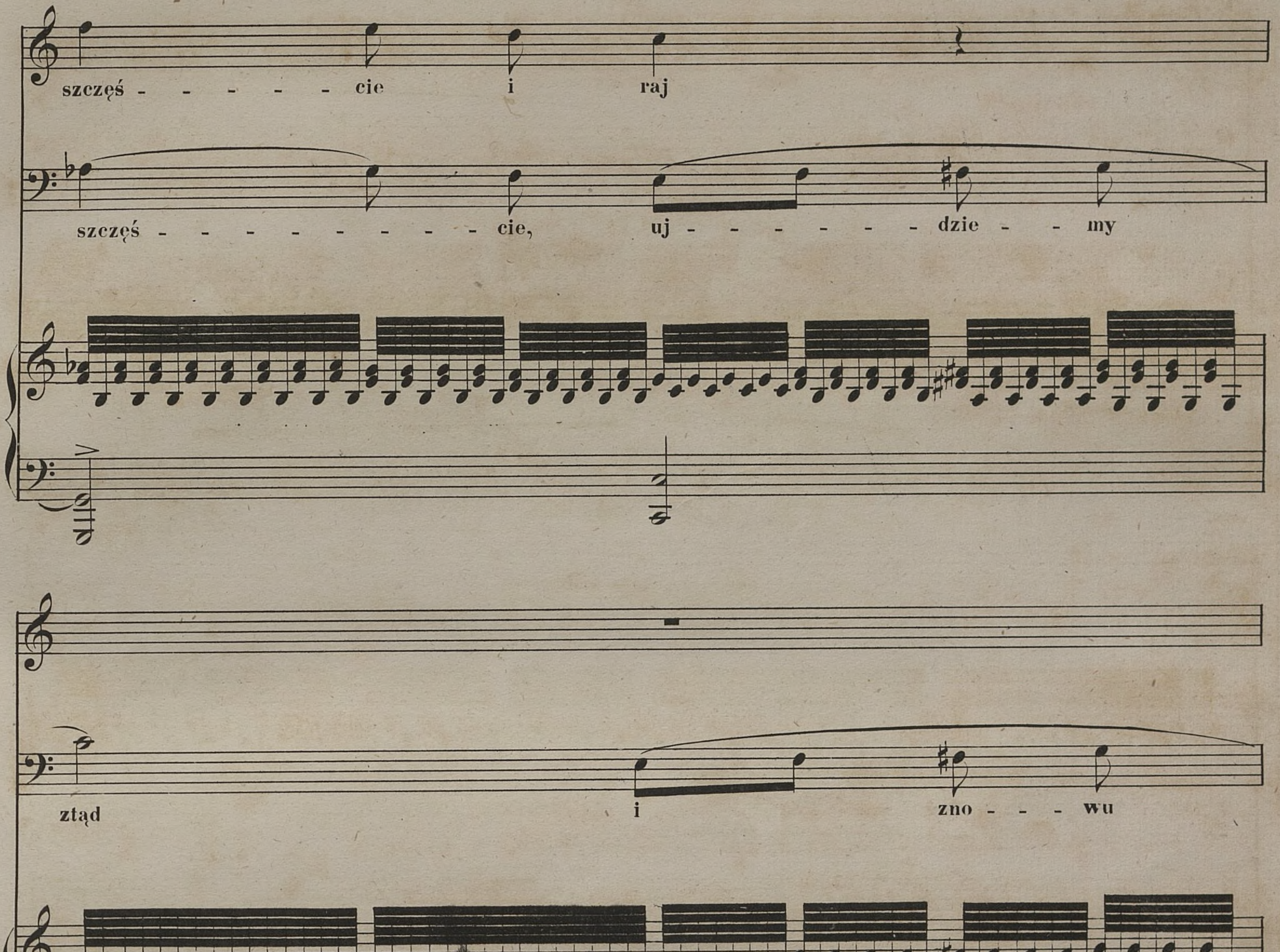
 G.&C.12

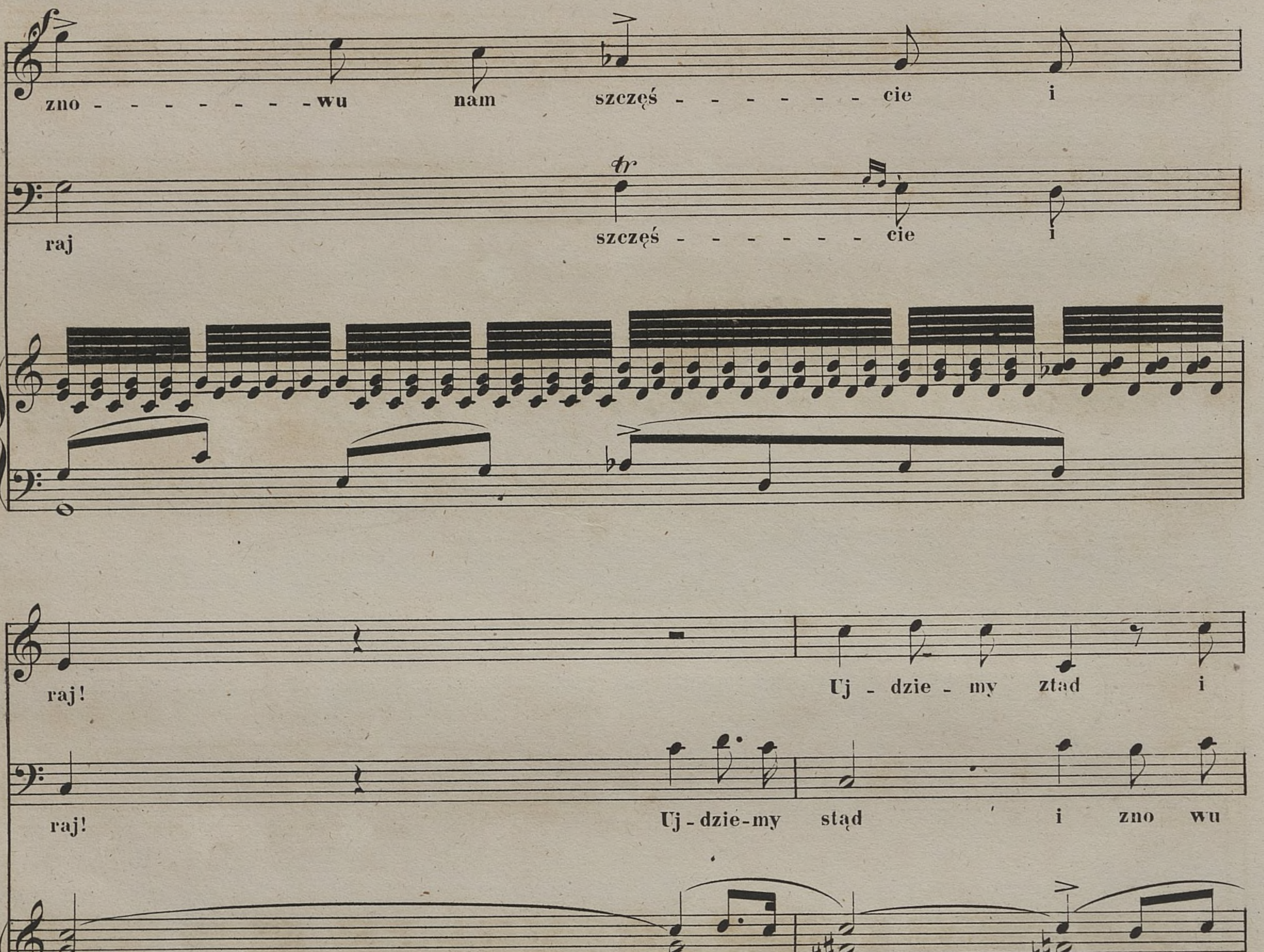

Tempo I.
ko - - - le! o słon - ko mo - - - je! jak da - wniéj czu - - - le ty spo - glą dasz
cię
Tempo I fp
się ! O mój so - - ko - - - le! o słon - ko mo - - - je! jak da wniéj
fp
sta - le za wsze ko - chasz mnie. Ja cie - bie wi - dzę, ja gło - wę
(nastronie.) Prze - klę - ta chwi - - - - la! ach jak tu kła - - - -
tu - lę do two - jej pier - si, a ty jak daw - - - - niej o słon - ko
mać gdy łza jej każ............ da tak drę - czy mnie. (do Halki.) O Hal - ko mo - ja!
fp

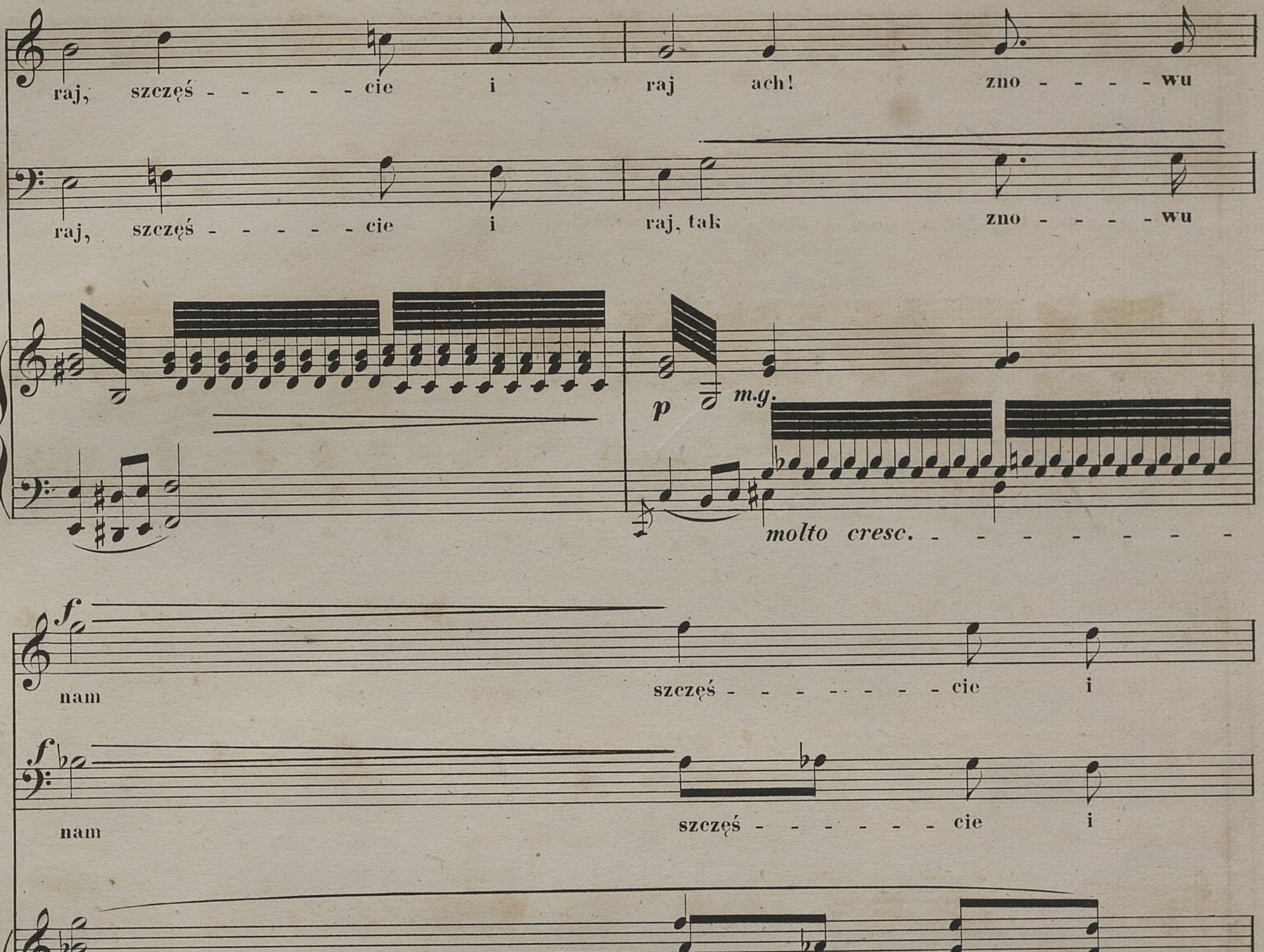

mo - - - - je, jak da-wniej czu - - - le ty spo-glądasz się ! O mój so -
o szczę-ście mo - - je! jak da-wniej czu-le ko-cham cię ja ko-cham cię!
ko - - - - le ty szczę-ście mo - - - - - je! jak daw-niej sta - - - - le za-wsze ko-chasz
O Hal-ko mo - ja! o szczęście mo - - je! jak da-wniej czu-le ko-cham
mię! za-wsze sta-le ko-chasz mię, sta - -
cię! za-wsze sta-le - ko-cham cię, sta -
Presto.
le ko - - - chasz mię. (rzuca się mu gwałtownie na szyję.) (z lekka ją odpychając.)
le ko - - - cham cię. U spo - kój
Presto.

Più lento.
a tempo.
się?
Us-po-kój się!
Ja
pp
Più lento.
(Chór za Sceną.)
Tenori e Bassi. Niech ży - - - ją!
Recit. animato.
cię za-pom - - nieć!
Ja cię po - rzu - - - - - cić!
O-pusz-czaj
Recit. animato.
a tempo.
Recit.
a tempo.
prędzéj te smutne mu-ry,
czekaj za miastem, nad Wisłą tam.
Recit.
a tempo. cre - - scen - - do
fp
a tempo. cre -
Recit. più lento.
Lento.
gdzie krzyżwy-niosły i dwie fi - gu-ry ja przyjdę wraz, ja przyj - dę
scen - - do
Recit. più lento.
fp
Lento.

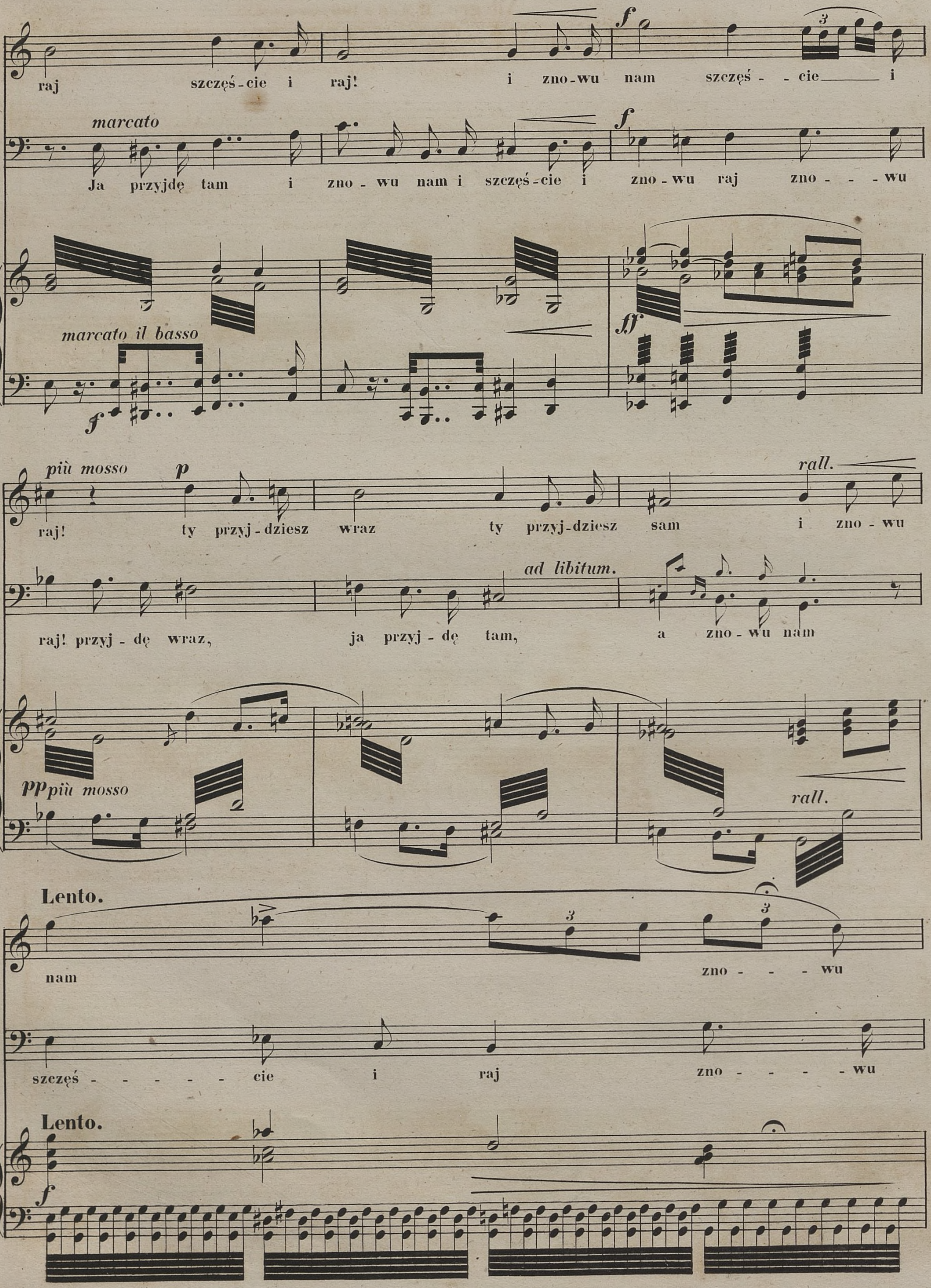

Largo. M.M. ♩= 40.
sam. Uj . . . . dzie - - my
pp
ztąd i zno - - - wu
cre - - - - - - - - -
nam szczę - - - - - ście i
scen - - - - do - -
sf
dolce
zno - - - - - - wu nam
raj zno - - - - - - wu nam

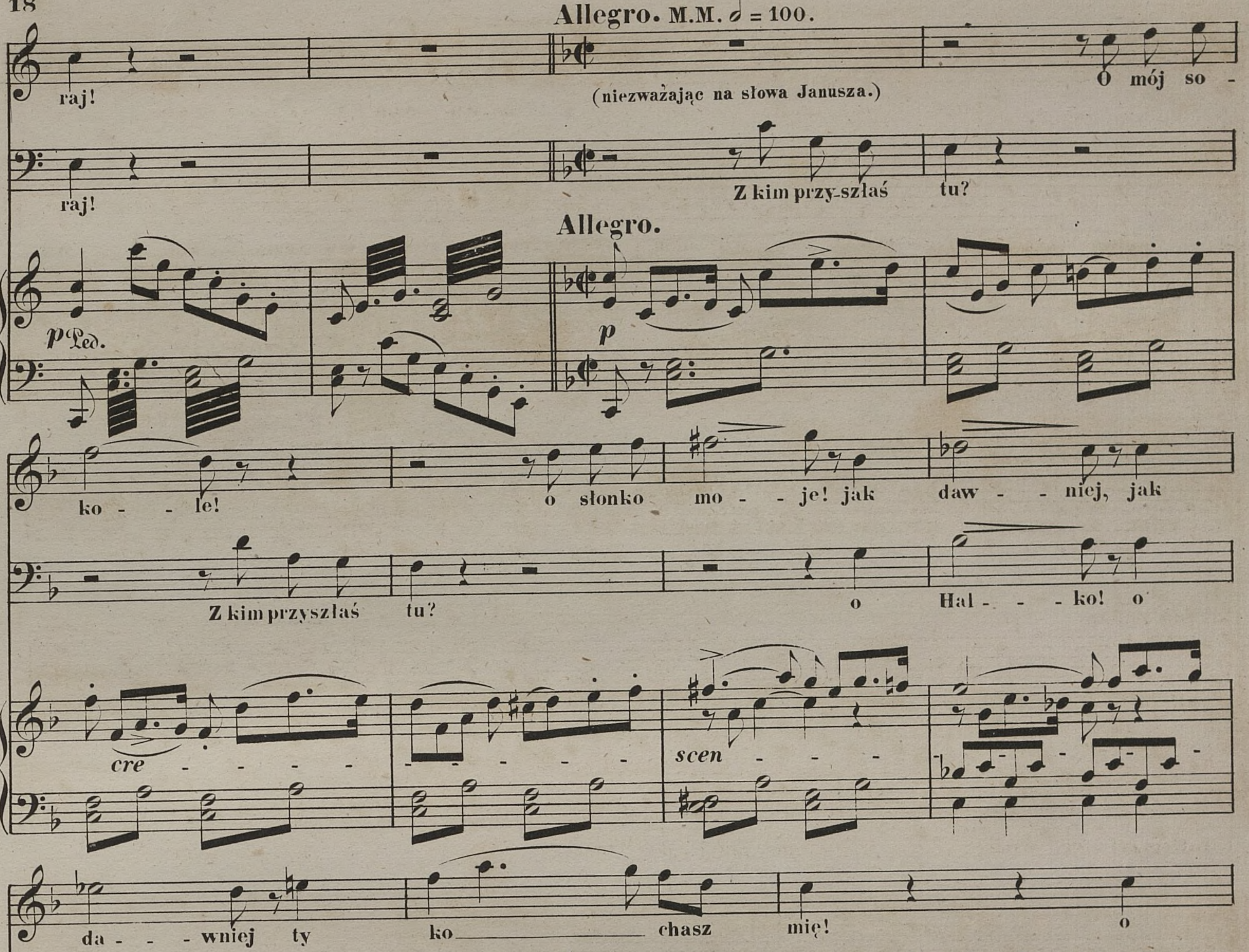

szczęś - - - - - cie i raj
szczęś - - - - - - - - - cie, uj - - - - - - - dzie - - my
ztąd i zno - - - wu
nam szczęś - - - - - - cie i
sf

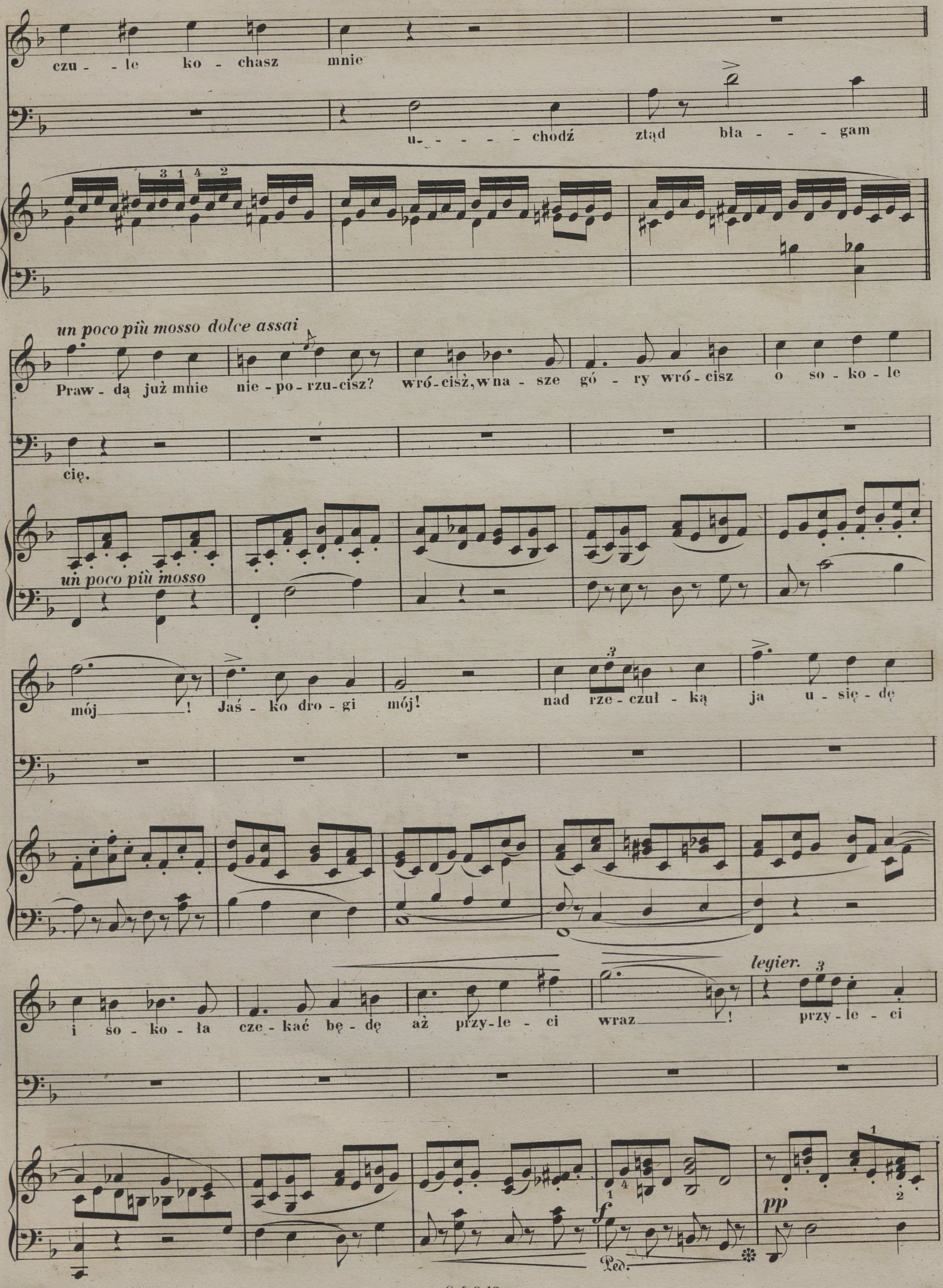

zno - - - - - - - wu nam szczęś - - - - - - cie i
raj szczęś - - - - - - cie i
raj! Uj - dzie - my ztad i
raj! Uj - dzie-my stąd i zno wu
zno - - - - - - - - - - - - - wu szczęś - - - - - - - - cie i
nam szczęś - - - - - - - - cie i

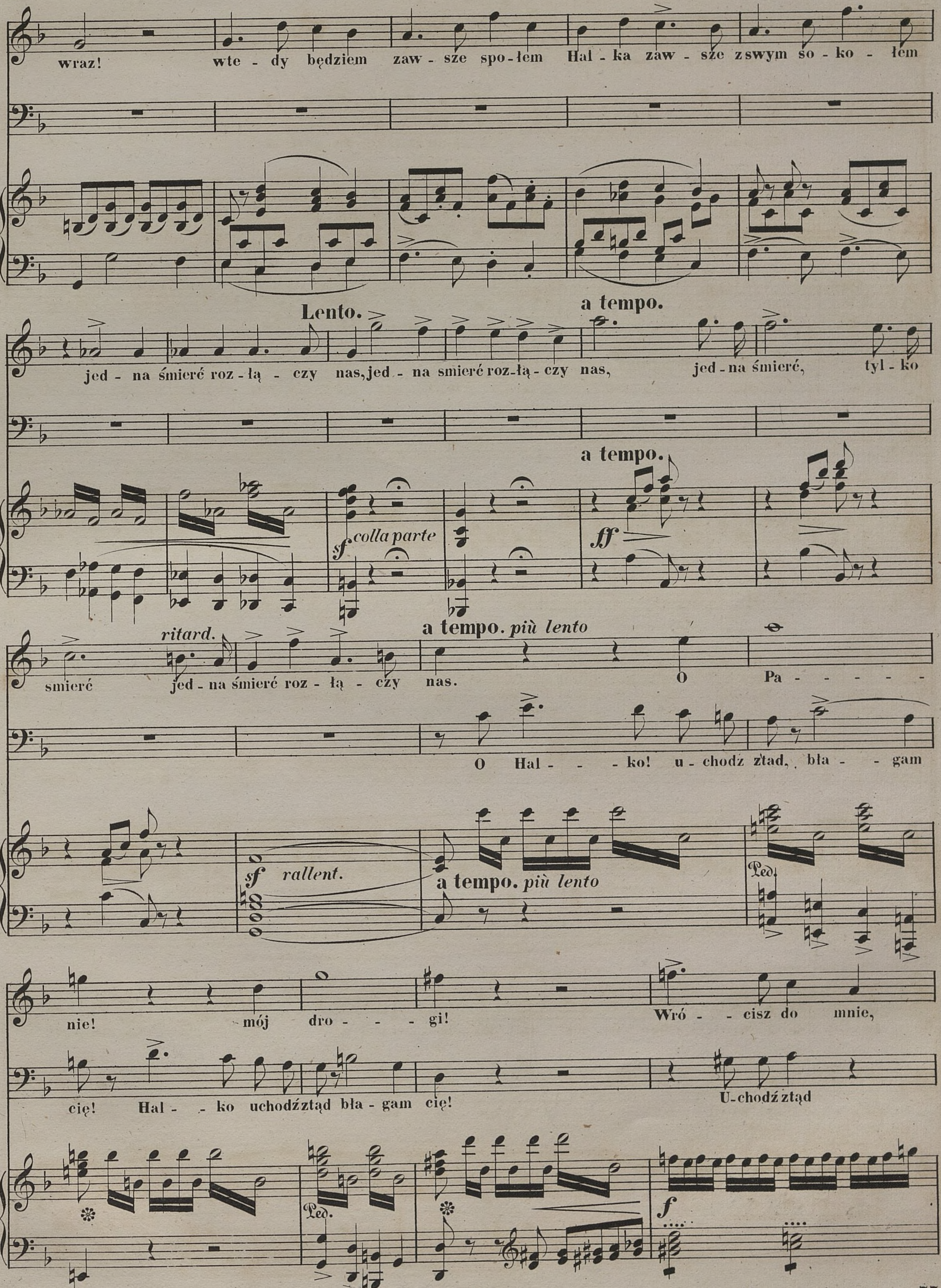

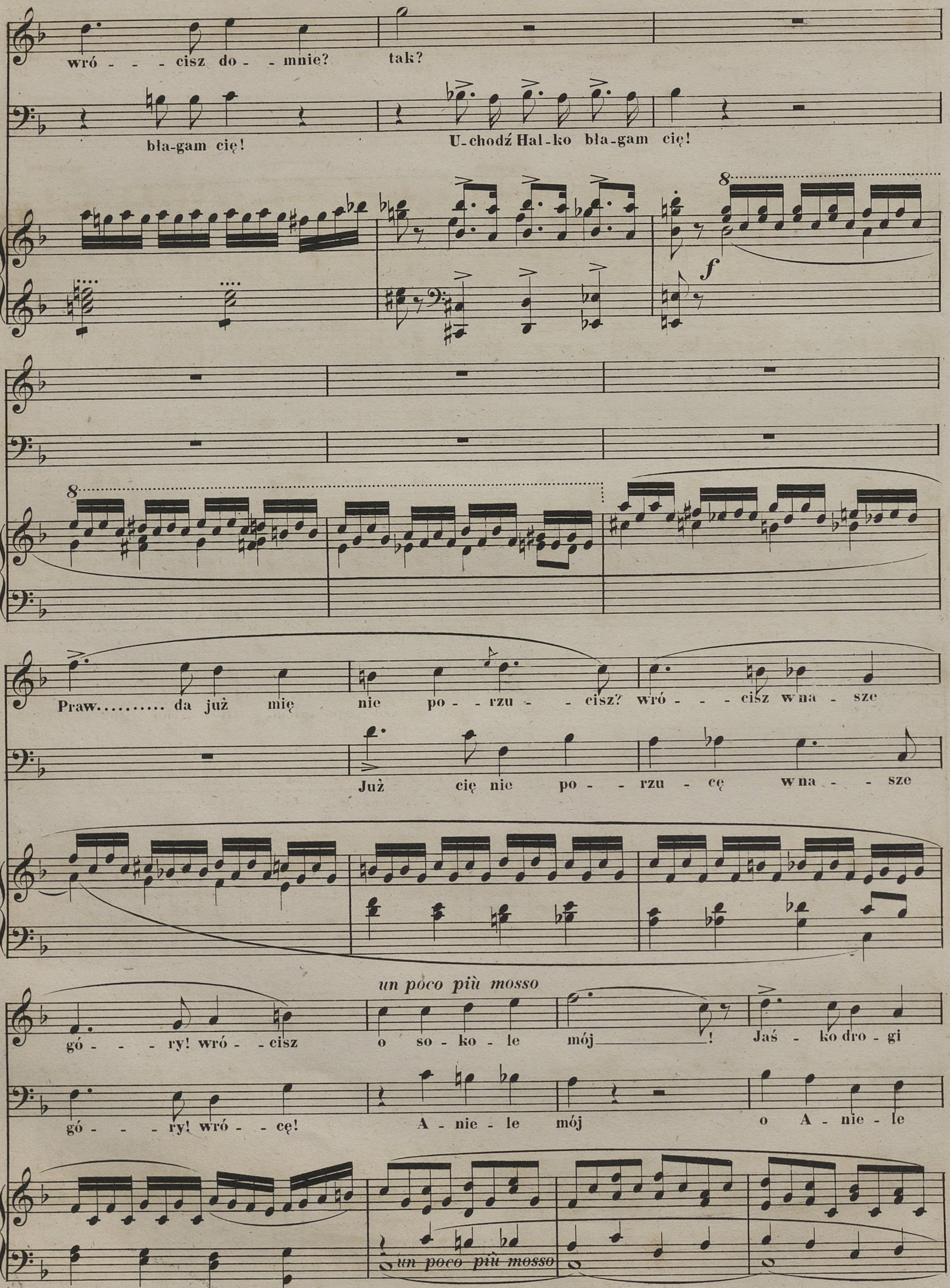
raj, szczęś - - - - - - cie i raj ach! zno - - - - wu
raj, szczęś - - - - - - cie i raj, tak zno - - - - wu
p
m.g.
molto cresc.
f
nam szczęś - - - - - - - - cie i
f
nam szczęś - - - - - - cie i
ff
raj! Uj-dziemy a znowu nam szczęś-cie i
pp
raj! Ujdziemy ząd i znowu nam
pp

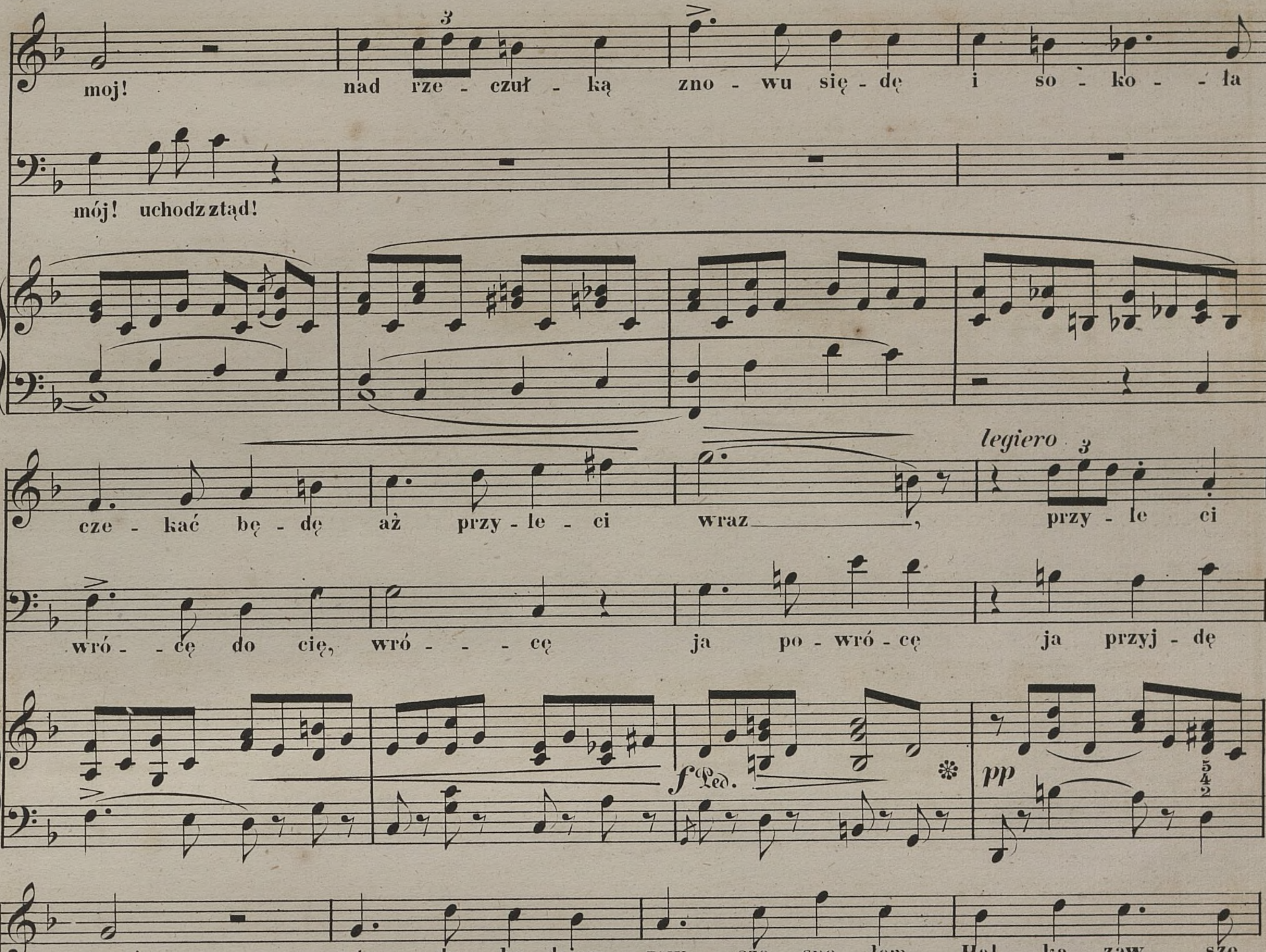

raj szczęś - cie i raj! i zno - wu nam szczęś - - cie i
marcato
Ja przyjdę tam i zno - wu nam i szczęś - cie i zno - wu raj zno - - - wu
marcato il basso
più mosso
raj! ty przyj - dziesz wraz ty przyj - dziesz sam i zno - wu
rall.
ad libitum.
raj! przyj - dę wraz, ja przyj - dę tam, a zno - wu nam
pp più mosso
rall.
Lento.
nam zno - - - wu
szczęś - - - - - cie i raj zno - - - - wu
Lento.

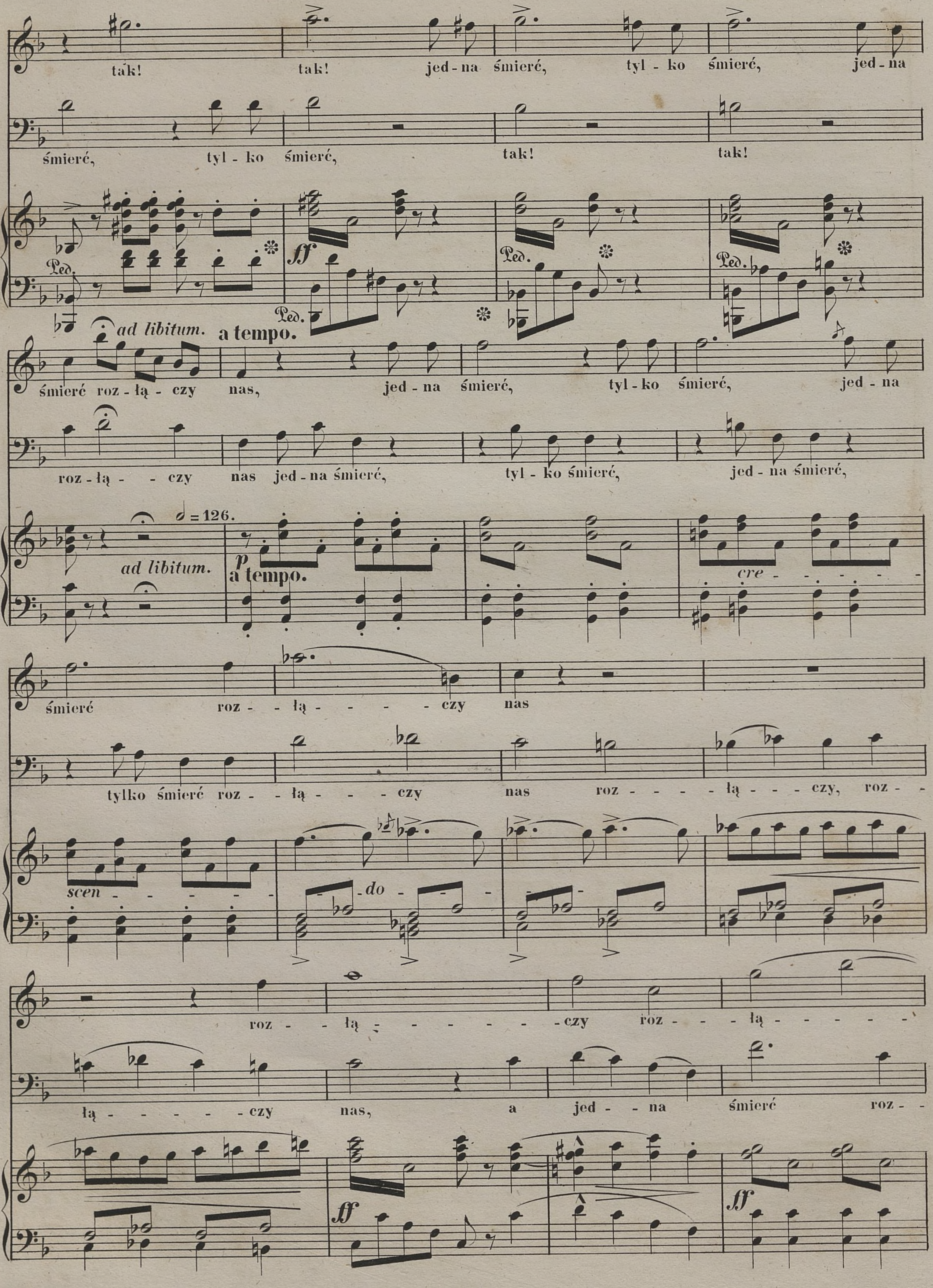

Allegro. M.M. 𝅗𝅥 = 100.
raj!
(niezważając na słowa Janusza.)
O mój so -
raj!
Z kim przy-szlaś tu?
Allegro.
p Ped.
p
ko - le!
o słonko mo - je! jak daw - niej, jak
Z kim przyszlaś tu?
o Hal - ko! o
cre - - - - - - - - - -
scen - - -
da - wniej ty ko chasz mię! o
Hal - ko u - spo - kój się, od-dal się ztąd, ja przyj-dę
do
(w najwyższem uniesieniu.)
sf
Pa - - - nie mój dro - - - gi! zaw - - - sze
tam! za to-bą wnet po-bie-gnę sam!
ff Ped.
Ped.
m.d.
m.g. p legatissimo

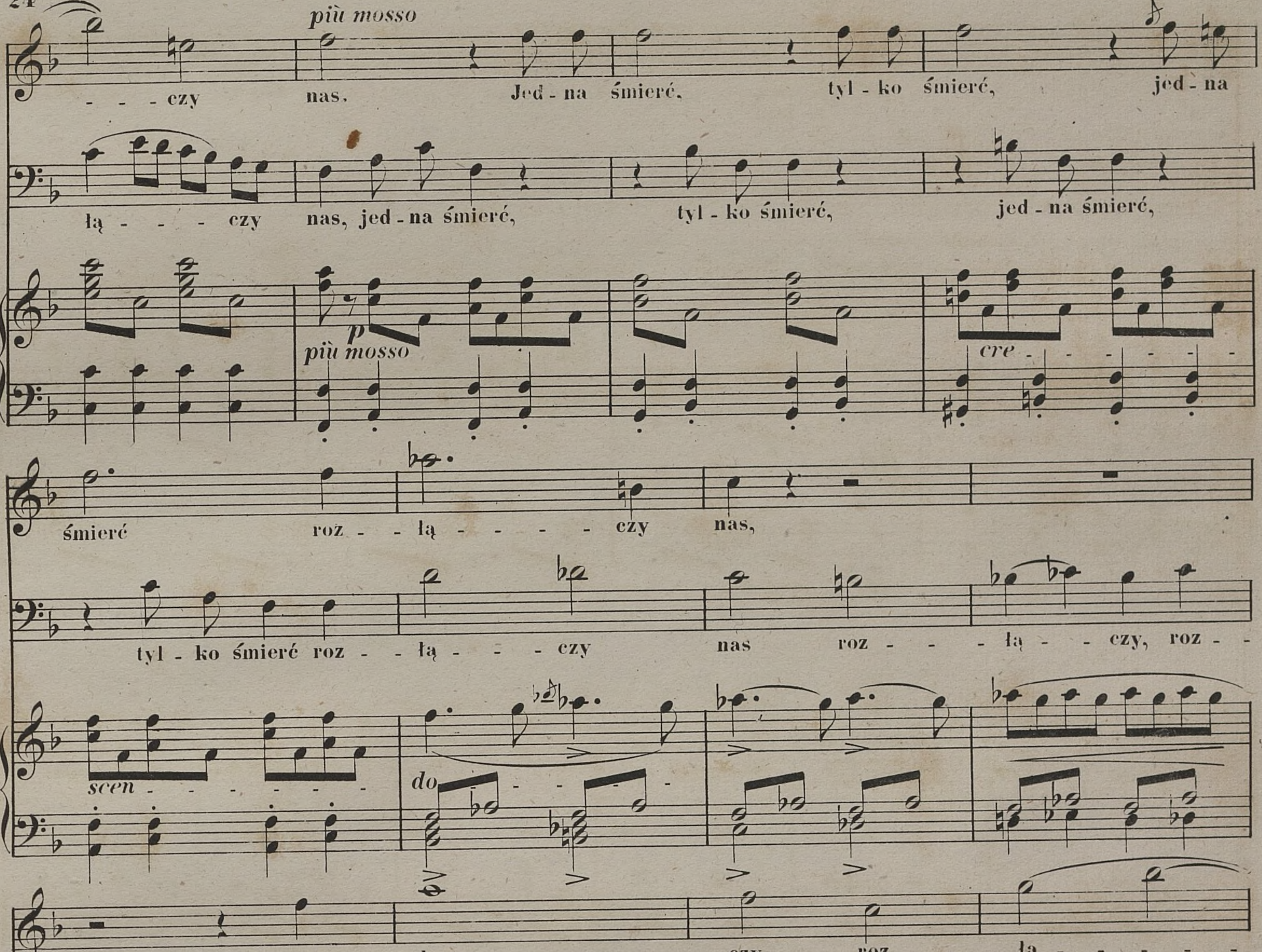

czu - le ko - chasz mnie
u - - - - - chodź ztąd bła - - - gam
un poco più mosso dolce assai
Praw - dą już mnie nie - po - rzu - cisz? wró - cisz, w na - sze gó - ry wró - cisz o so - ko - le
cię.
un poco più mosso
mój ! Jaś - ko dro - gi mój! nad rze - czuł - ką ja u - się - dę
i so - ko - ła cze - kać bę - dę aż przy - le - ci wraz ! przy - le - ci
legier.
pp
Ped.

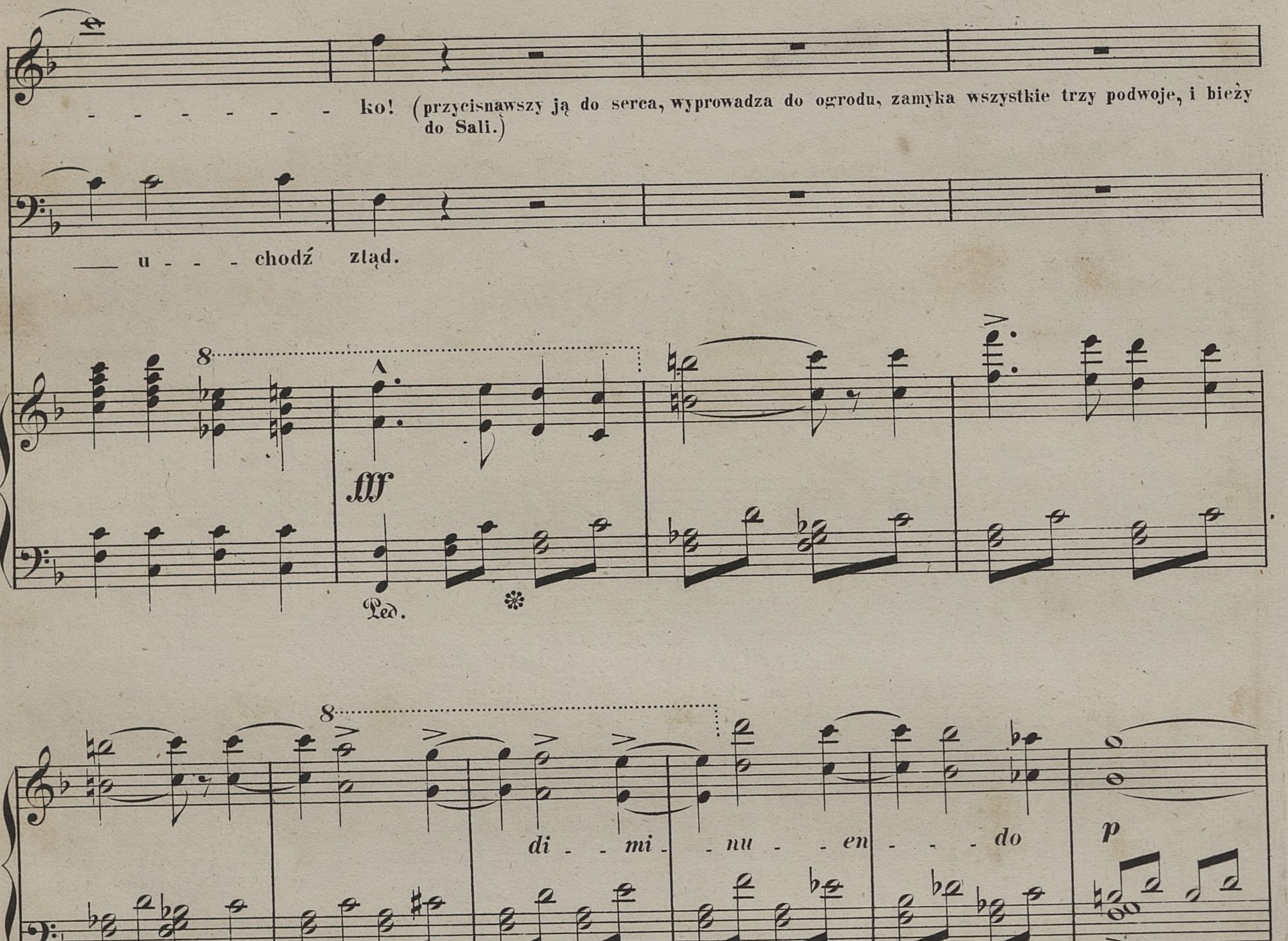

wraz! wte - dy będziem zaw - sze spo - łem Hal - ka zaw - sze z swym so - ko - łem
Lento.
a tempo.
jed - na śmierć roz - łą - czy nas, jed - na śmierć roz - łą - czy nas, jed - na śmierć, tyl - ko
a tempo.
colla parte
ritard.
a tempo. più lento
śmierć jed - na śmierć roz - łą - czy nas. O Pa - - - - -
O Hal - - ko! u - chodź ztąd, bła - - gam
rallent.
a tempo. più lento
nie! mój dro - - - gi! Wró - - cisz do mnie,
cię! Hal - - ko uchodźztąd bła - gam cię! U - chodź ztąd

wró - - cisz do - mnie? tak?
bła-gam cię! U-chodź Hal-ko bła-gam cię!
Praw......... da już mię nie po - rzu - - cisz? wró - - cisz w na - sze
Już cię nie po - - rzu - cę w na - - sze
gó - - ry! wró - - cisz o so - ko - le mój ! Jaś - ko dro - gi
gó - - ry! wró - - cę! A - nie - le mój o A - nie - le
un poco più mosso

moj! nad rze - czuł - ką zno - wu się - dę i so - ko - ła
mój! uchodz ztąd!
legiero
cze - kać bę - dę aż przy - le - ci wraz, przy - le ci
wró - cę do cię, wró - - cę ja po - wró - cę ja przyj - dę
f Ped.
pp
wraz! wte - dy bę - dziem zaw - sze spo - łem, Hal - ka zaw - sze
sam. U - chodź Hal - ko!
z swym so - ko - łem jed - - na śmierć roz - łą - czy nas, tak!
wró - cę do cię tak! jed - - na śmierć roz - łą - czy nas! Jedna
Ped.

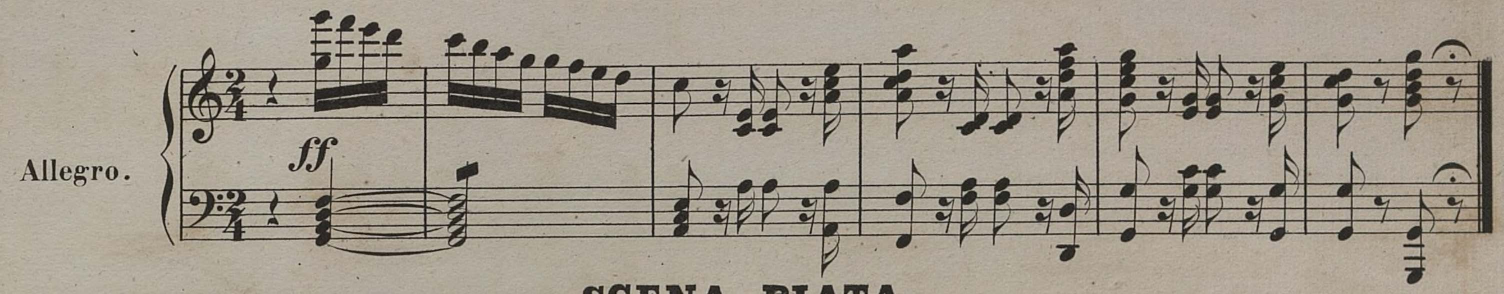

tak! tak! jed-na śmierć, tyl-ko śmierć, jed-na
śmierć, tyl-ko śmierć, tak! tak!
ff
Ped.
ad libitum. a tempo.
śmierć roz-łą-czy nas, jed-na śmierć, tyl-ko śmierć, jed-na
roz-łą-czy nas jed-na śmierć, tyl-ko śmierć, jed-na śmierć,
𝅗𝅥 = 126.
ad libitum.
p a tempo.
cre
śmierć roz-łą-czy nas
tylko śmierć roz-łą-czy nas roz-łą-czy, roz-
scen do
roz-łą-czy roz-łą
łą-czy nas, a jed-na śmierć roz-
ff

più mosso
- - - czy nas. Jed - na śmierć, tyl - ko śmierć, jed - na
łą - - - czy nas, jed - na śmierć, tyl - ko śmierć, jed - na śmierć,
p
più mosso
cre - - - - - -
śmierć roz - - łą - - - - - czy nas,
tyl - ko śmierć roz - - łą - - - czy nas roz - - - łą - - czy, roz - -
scen - - - - - - - -
do - - - - -
roz - - łą - - - - - - - - czy, roz - - - łą - - - - -
łą - - - - czy nas, a smierć roz - - - łą - - - - czy
ff Ped. ✻
ff
- - - czy nas. Jaś - - ko mój! dro - - gi Jaś - - - -
nas. Hal - - ko spiesz! Hal - - - ko u - - chodź

ko! (przycisnawszy ją do serca, wyprowadza do ogrodu, zamyka wszystkie trzy podwoje, i bieży do Sali.)
u - - - chodź ztąd.
fff
di - - mi - - nu - - en - - - do
p
pp
cre - - - - scen - - - -
do - -
ff

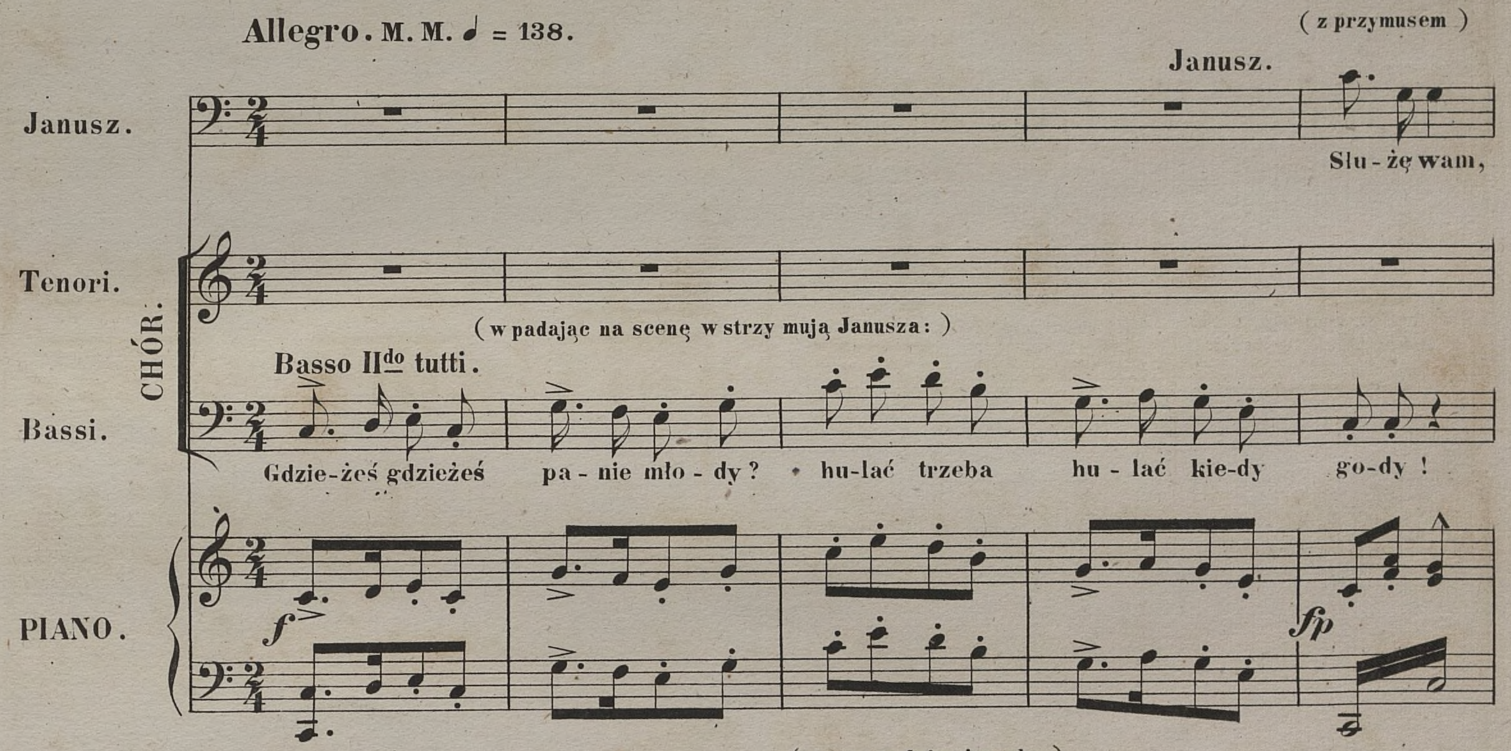
5.

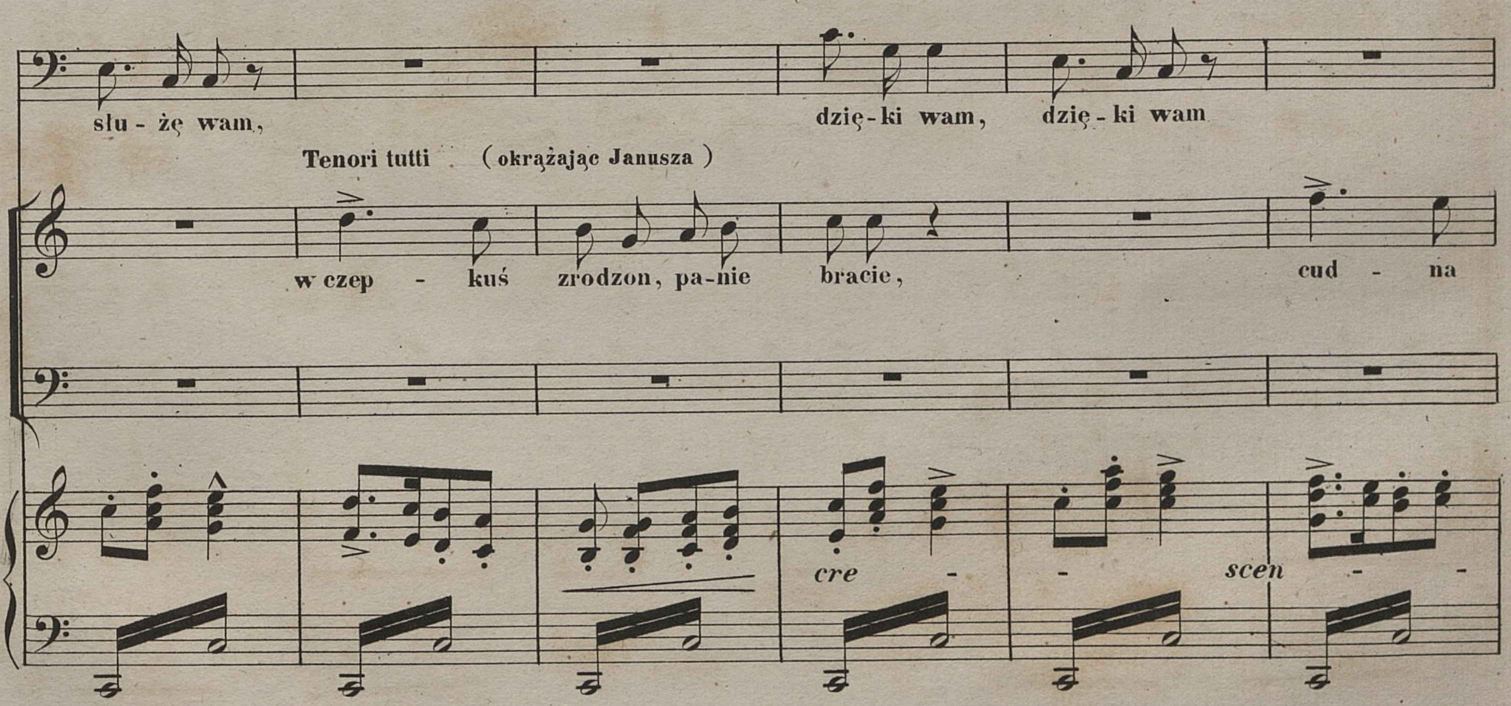
CHÓR I ARYA.

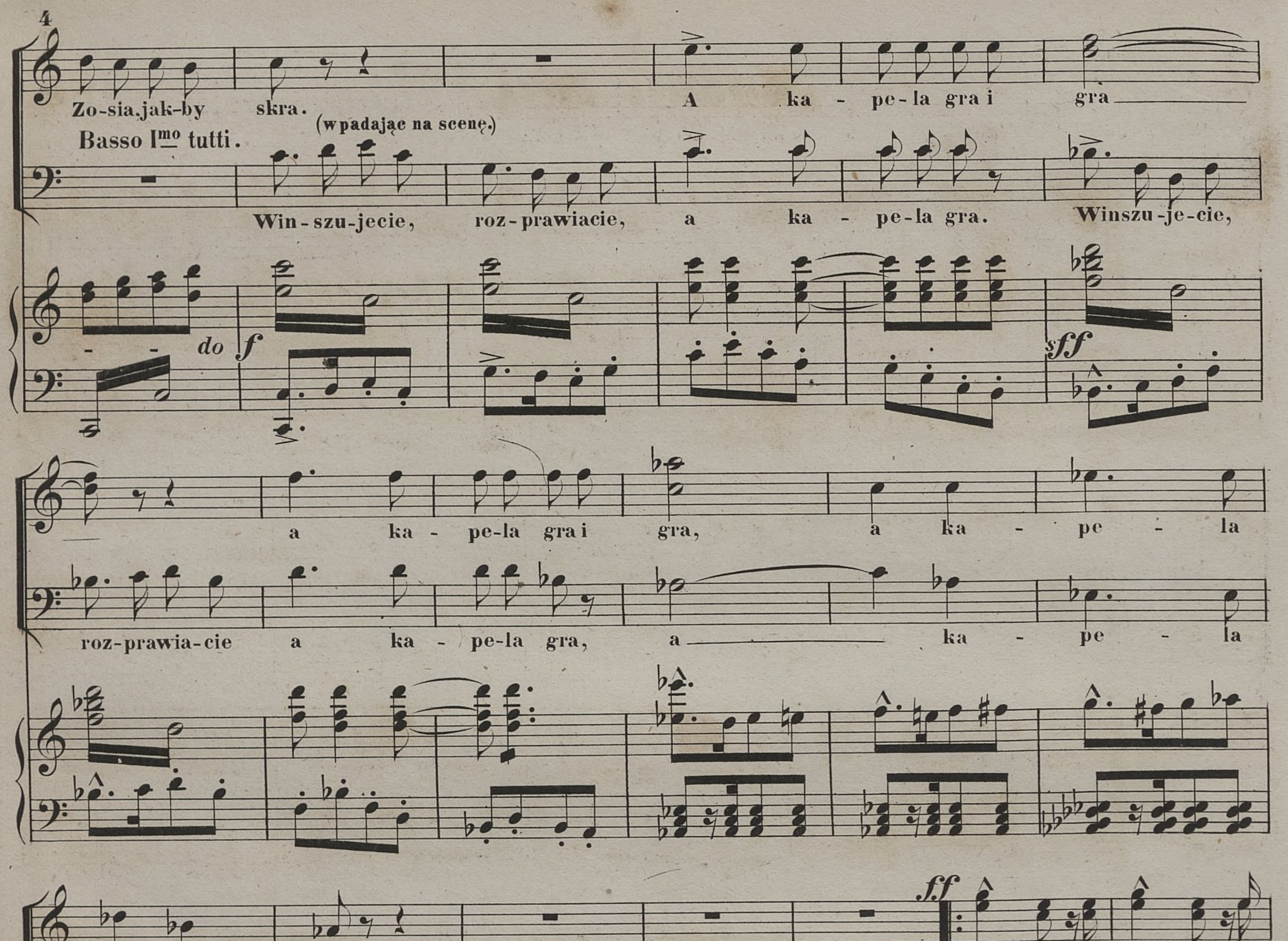

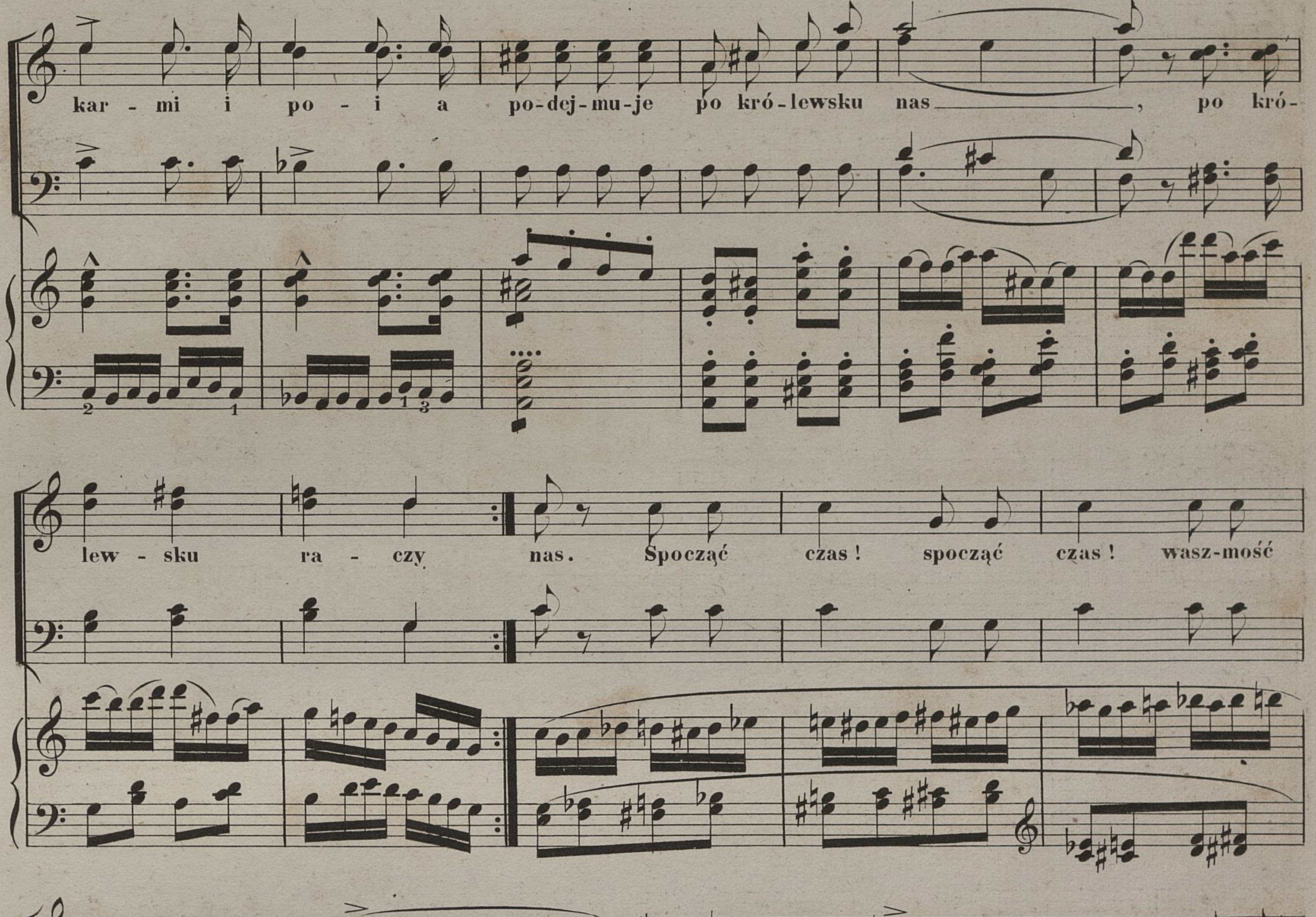
SCENA PIĄTA.

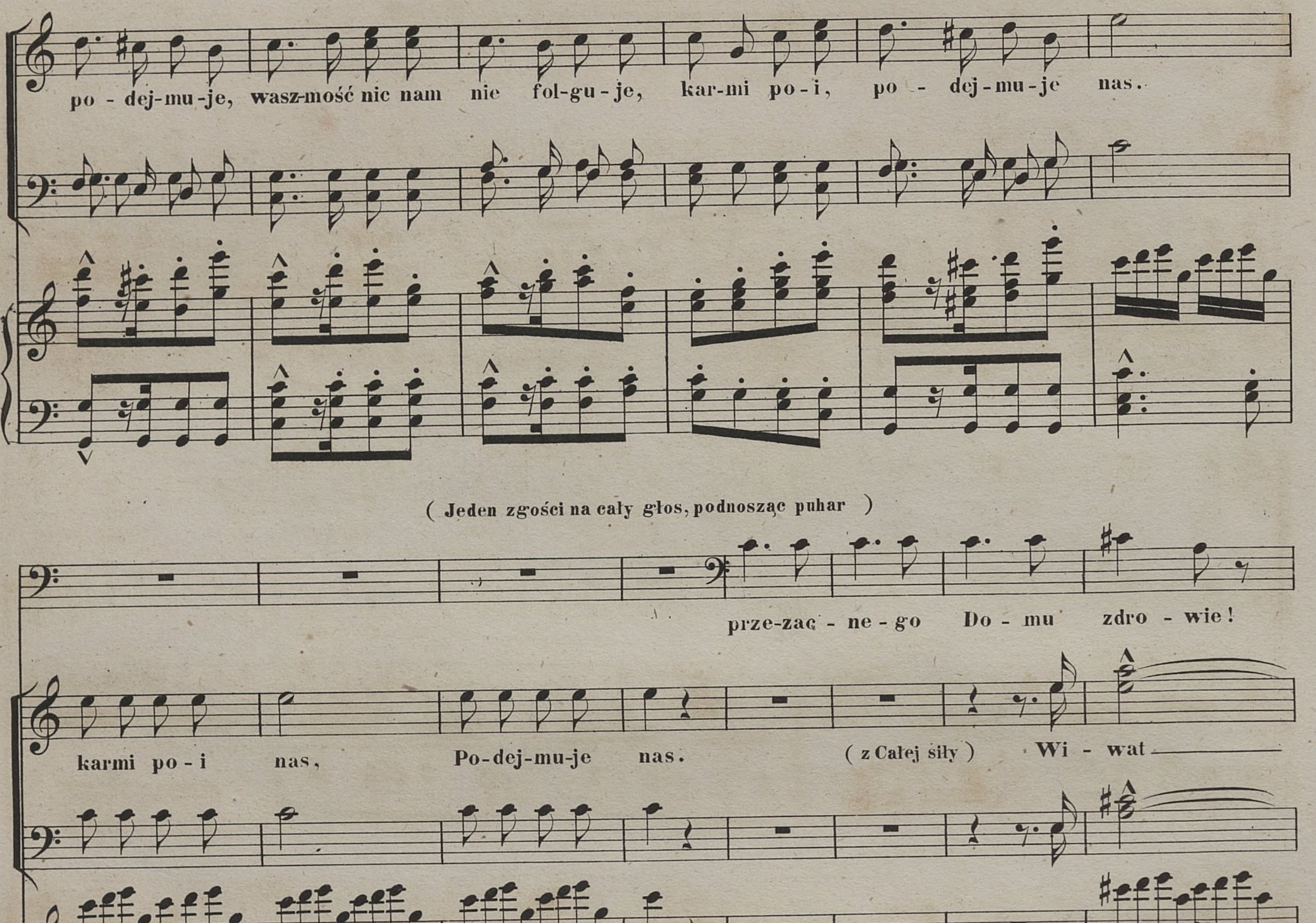
(Janusz, Chór gości wchodzący częściowo, potém Stolnik, Zofja i Dziemba z dzbanem srebrnym. Jeden z gości trzyma w ręku olbrzymi roztruchan Zygmuntowski. We drzwiach od sali ukazuje się kilka kobiet:)

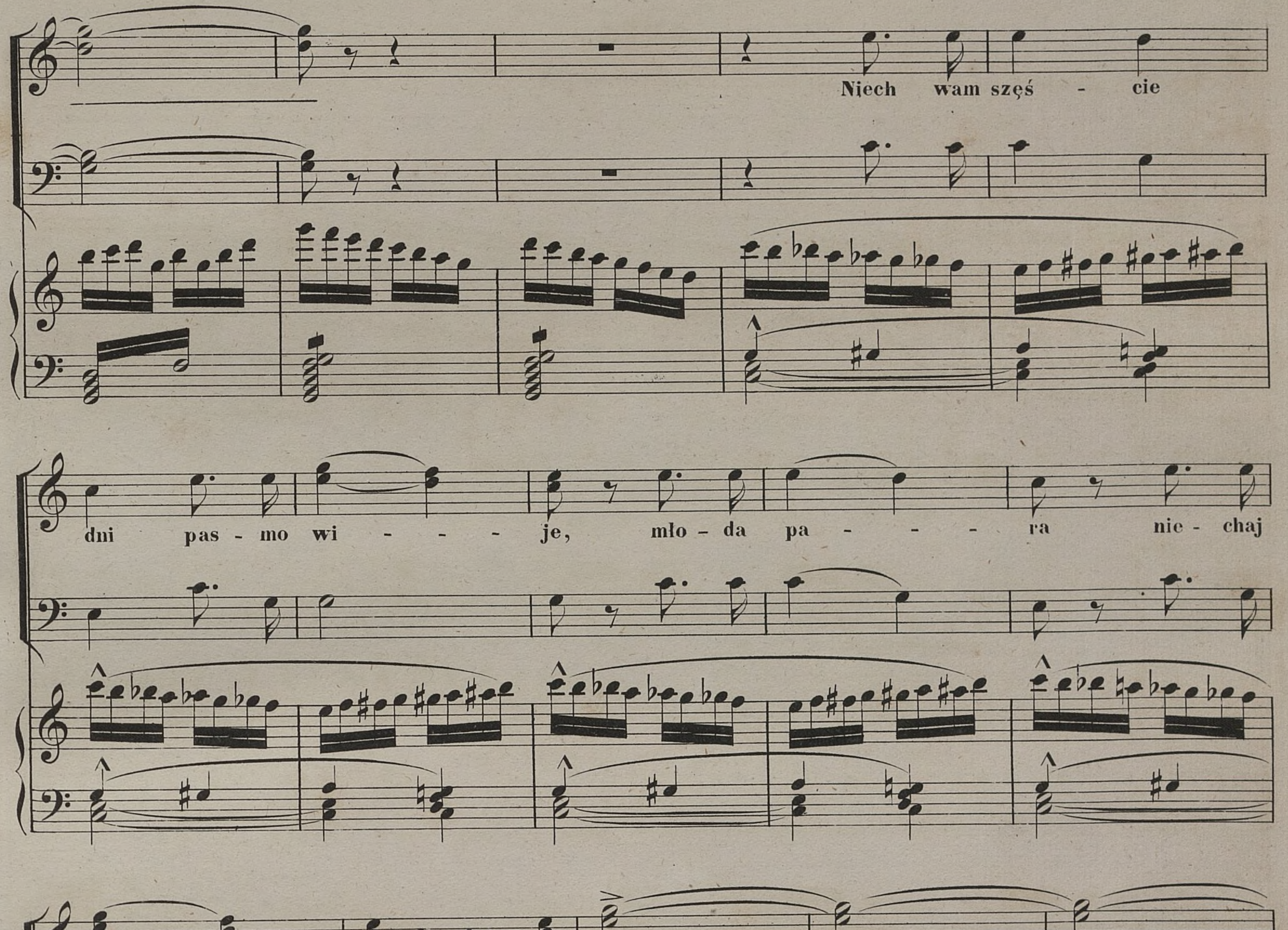

4
Zo-sia, jak-by skra. A ka-pe-la gra i gra
Basso Imo tutti.
(wpadając na scenę.)
Win-szu-jecie, roz-prawiacie, a ka-pe-la gra. Winszu-je-cie,
do
f
ff
a ka-pe-la gra i gra, a ka - pe - la
roz-prawia-cie a ka-pe-la gra, a ka - pe - la
gra i gra.
(do wchodzą cego w tej chwili Stolnika.)
ff
Spo-cząć już czas już, a-
Wasz mość nic nam nie fol-gu-je spo-cząć już czas już, a wasz-mość nic nam nie fol-gu-je,

kar - mi i po - i a po-dej-mu-je po kró-lewsku nas, po kró-
lew - sku ra - czy nas. Spocząć czas! spocząć czas! wasz-mość
nie fol - gu - je, kar - - mi po - i po królewsku
nas. Wasz-mość nic nam nie fol-gu-je, karmi, po-i,
sff
sff

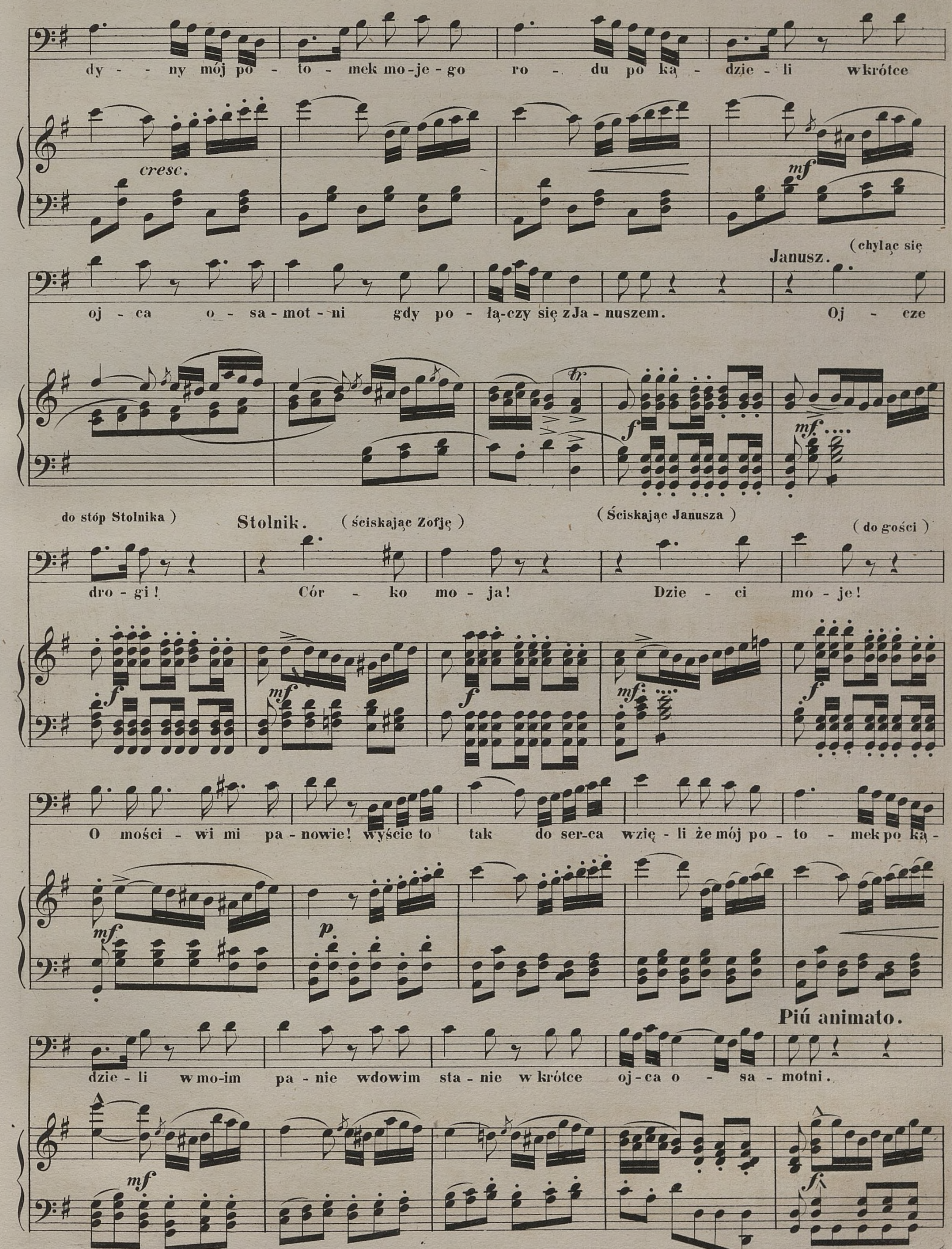

po - dej-mu-je, wasz-mość nic nam nie fol-gu-je, kar-mi po-i, po - dej-mu-je nas.
(Jeden zgości na cały głos, podnosząc puhar)
prze-zac - ne-go Do - mu zdro - wie!
karmi po-i nas, Po-dej-mu-je nas.
(z Całej siły)
Wi - wat
fff
(drugi zgości podobnież)
I prze-zac-nej ko - li - ga - cyj!
Wi wat
fff

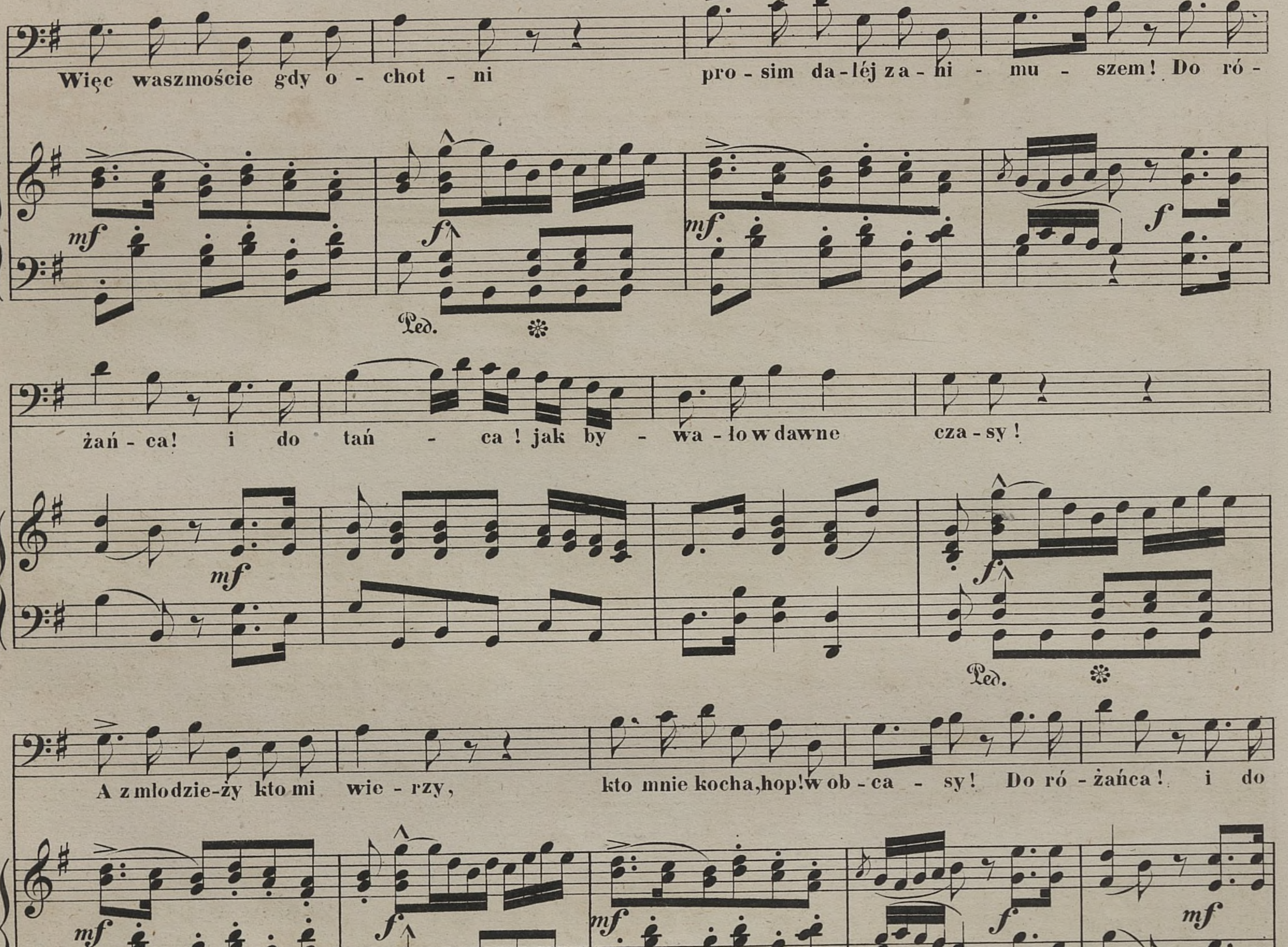

Niech wam szęś - cie
dni pas - mo wi - - - - je, mło - da pa - - - - ra nie - chaj
ży - - - je wi - wat
fff
8

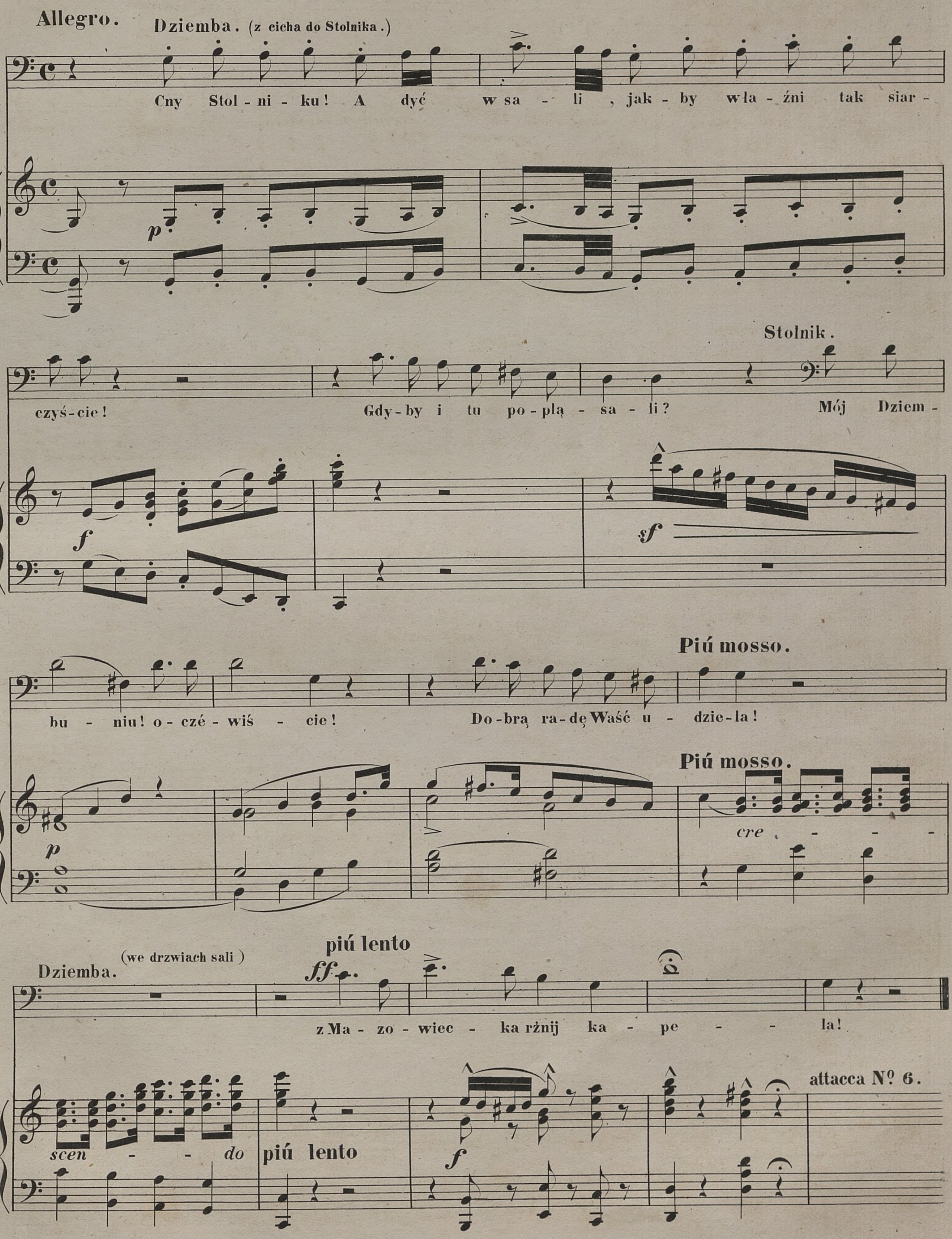
ARYA.

Allegro moderato. M.M. ♩ = 88.
Stolnik.
(Stolnik wzruszony puszcza rękę Zofji, kłaniając się wszystkim od serca czapką)
O moś -
p
dolcissimo
mf
ci - wi mi pa - no - wie! Wis - tnej błą-ka al - te - ra - cji mo - ich dzięków przedsię -
tr
p
wzięcie, że was ty - lu w tym mo - men - cie rzuca splen - dor na mój domek, rzu - ca
sf
na mój do - - mek i żeś-cie tak do ser-ca wzię - li, o moś - ci - wi mi pa -
p
no - wie iż je - dy - ny mój po - to - mek me-go ro - du po ką - dzieli że ów je -
mf
di - mi - nu - en - do
p

 G. & C. 13

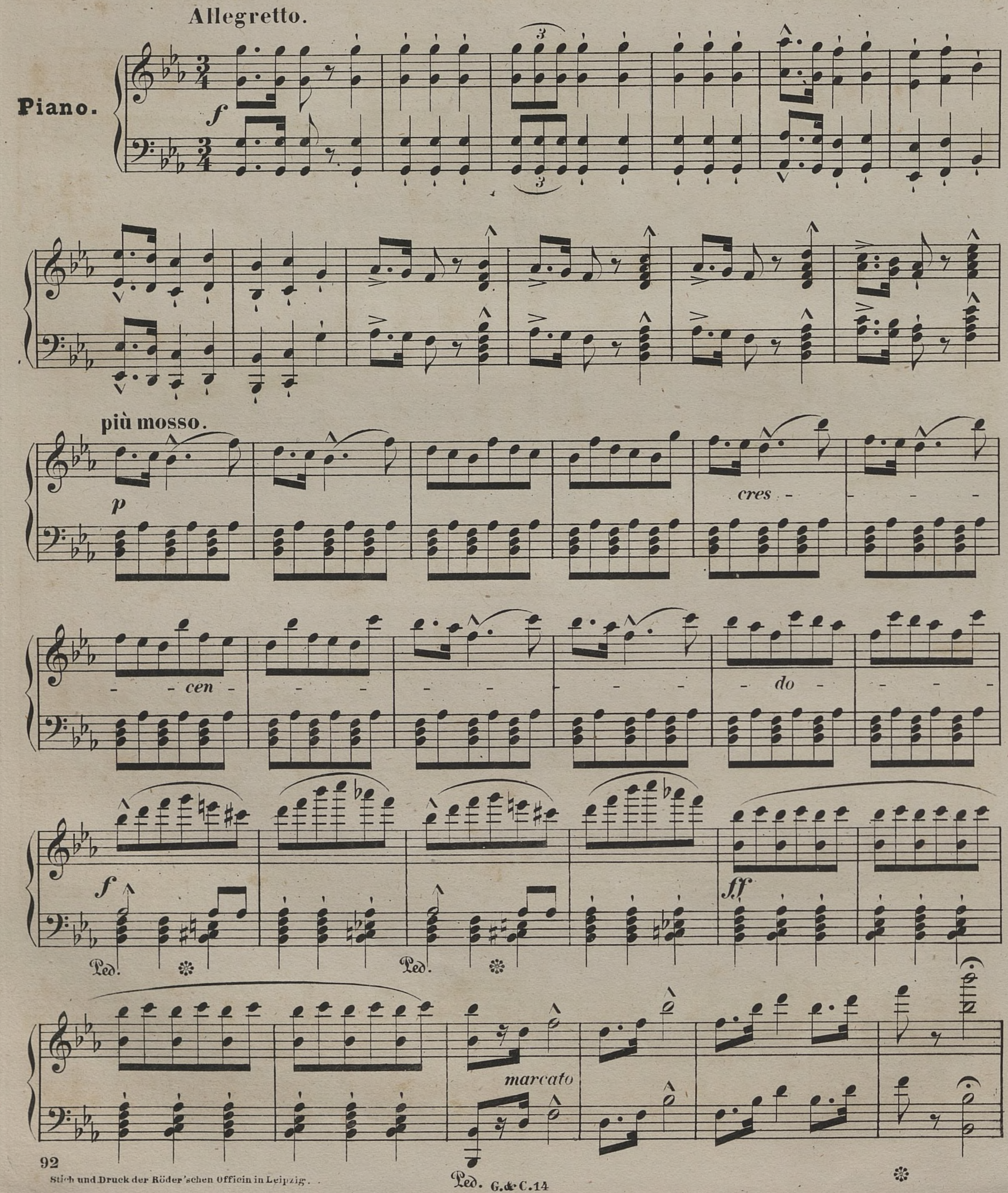

dy - ny mój po - to - mek mo-je-go ro - du po ką - dzie - li wkrótce
cresc.
mf
Janusz. (chyląc się
oj - ca o - sa-mot - ni gdy po - łą-czy się zJa - nuszem. Oj - cze
tr
f
mf
do stóp Stolnika)
Stolnik. (ściskając Zofję)
(Ściskając Janusza)
(do gości)
dro - gi! Cór - ko mo - ja! Dzie - ci mo - je!
mf
f
O mości - wi mi pa - nowie! wyście to tak do ser-ca wzię - li że mój po - to - mek po ką -
p.
Piú animato.
dzie - li w mo-im pa - nie wdowim sta - nie w krótce oj-ca o - sa - motni.

Więc waszmoście gdy o - chot - ni prosim da-léj za - hi - mu - szem! Do ró -
żań - ca! i do tań - ca! jak by - wa - ło w dawne cza - sy!
A z młodzie - ży kto mi wie - rzy, kto mnie kocha, hop! w ob - ca - sy! Do ró - żańca! i do
tań - ca jak by - wało w dawne czasy! Do ró - żańca i do tań - ca! jak by -
wa - ło w daw - ne czasy!
mf
f
Ped.
cre - scen - do
ff
ossia.

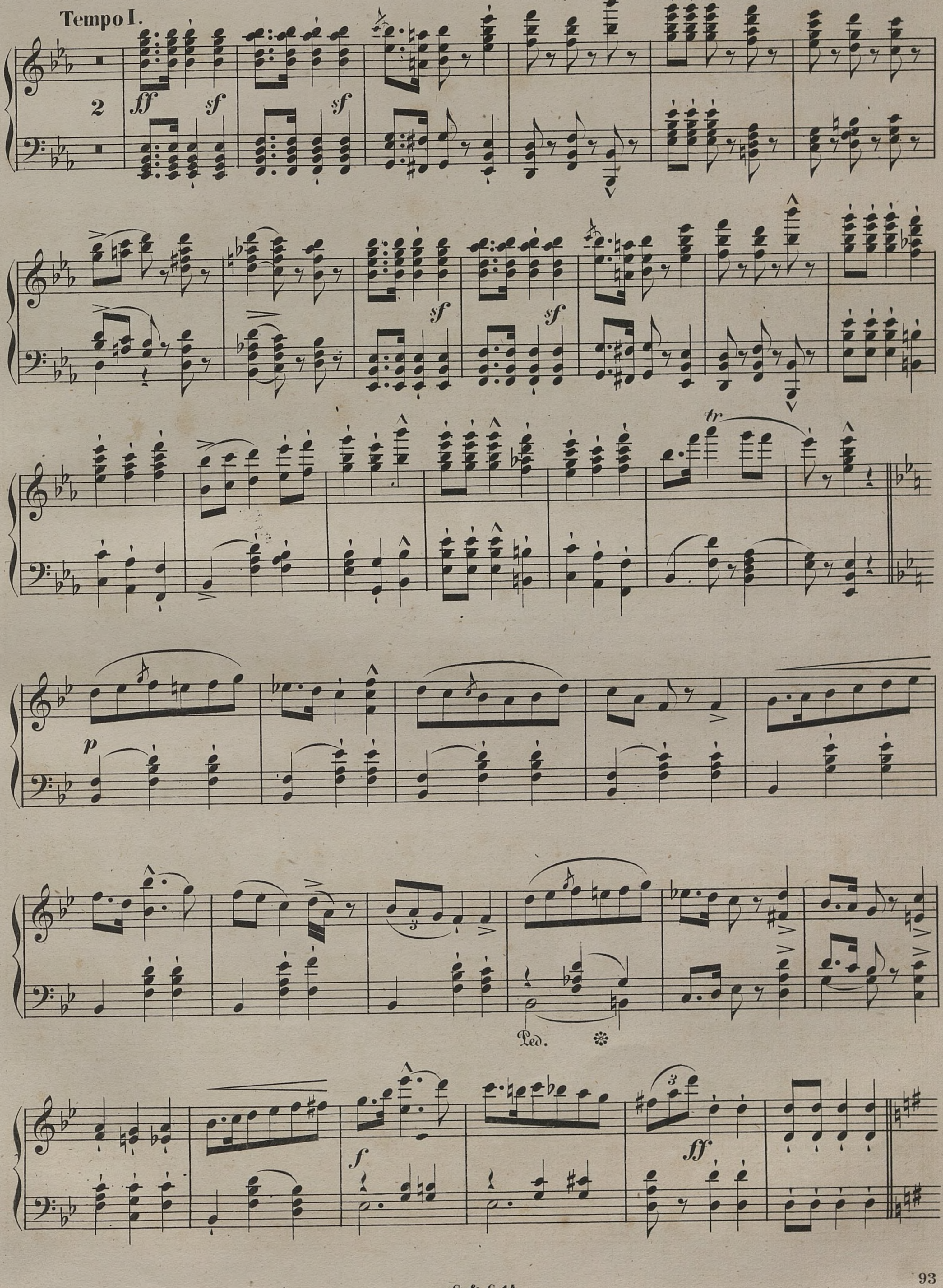

Allegro.
Dziemba. (z cicha do Stolnika.)
Cny Stol-ni-ku! A dyć w sa-li, jak-by wła-źni tak siar-czyś-cie!
Gdy-by i tu po-plą-sa-li?
Stolnik.
Mój Dziem-bu-niu! o-czé-wiś-cie!
Do-brą ra-dę Waść u-dzie-la!
Piú mosso.
cre - - - scen - - do
Dziemba. (we drzwiach sali)
piú lento
z Ma-zo-wiec-ka rżnij ka-pe-la!
attacca Nº 6.

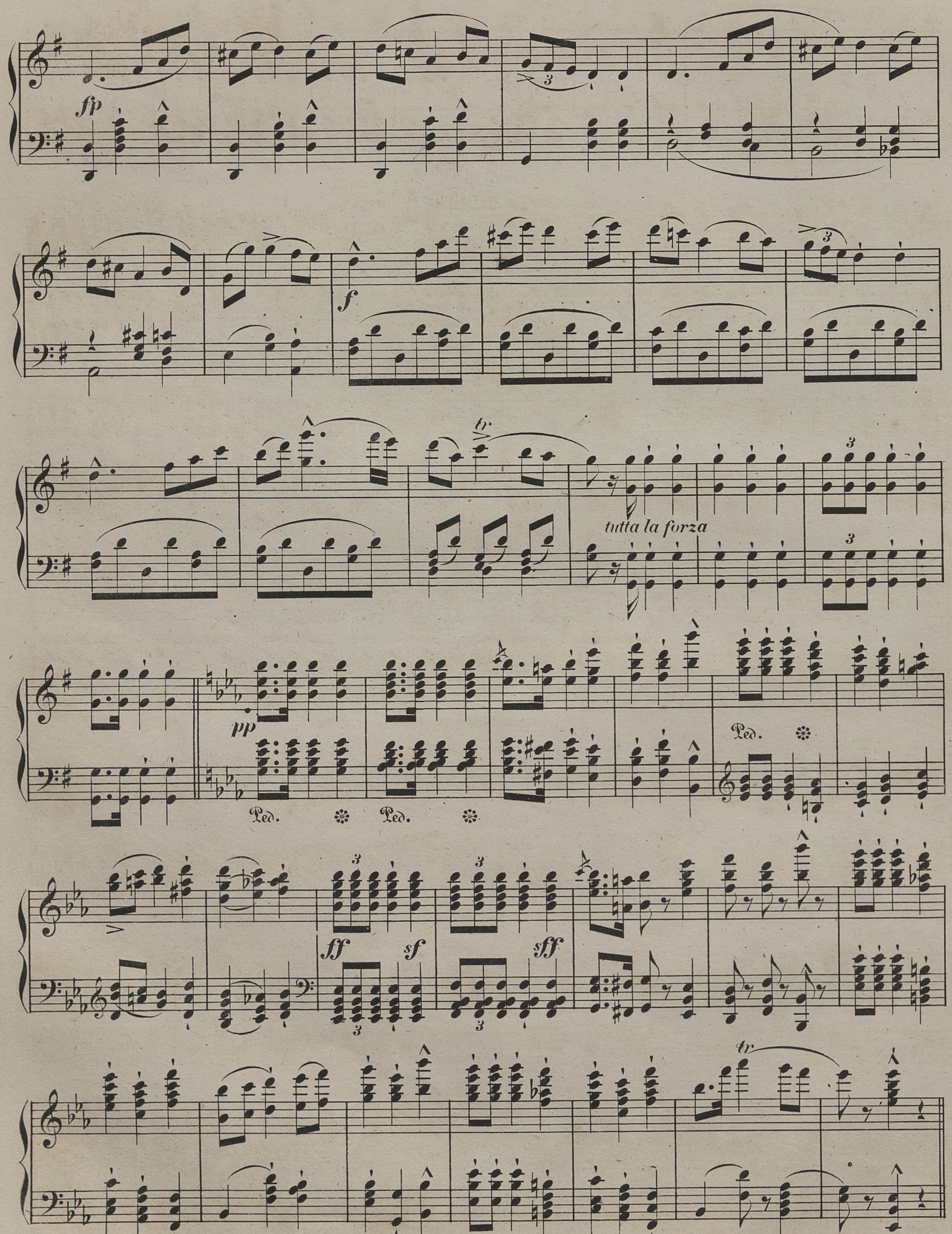
6.

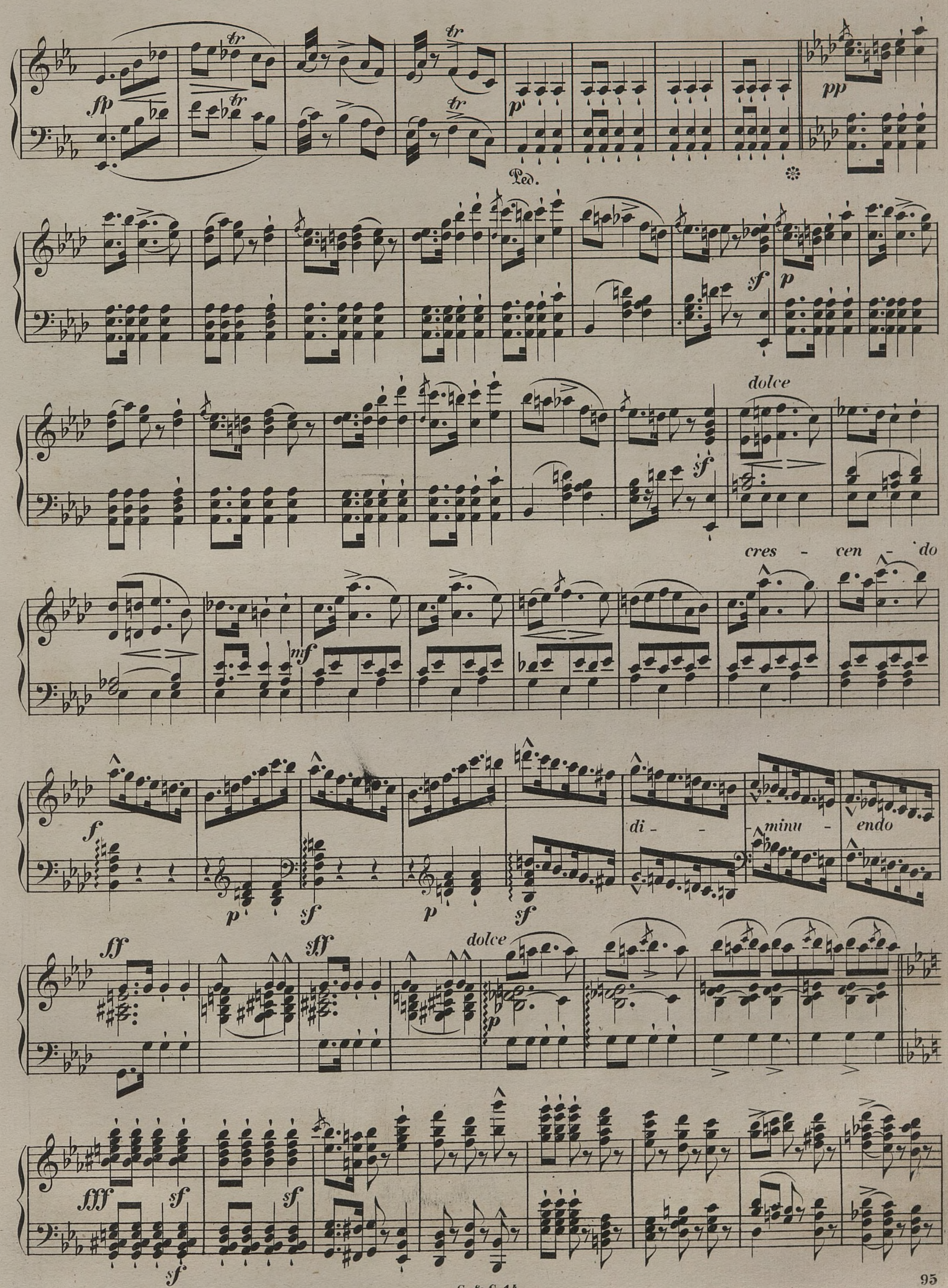
MAZUR.

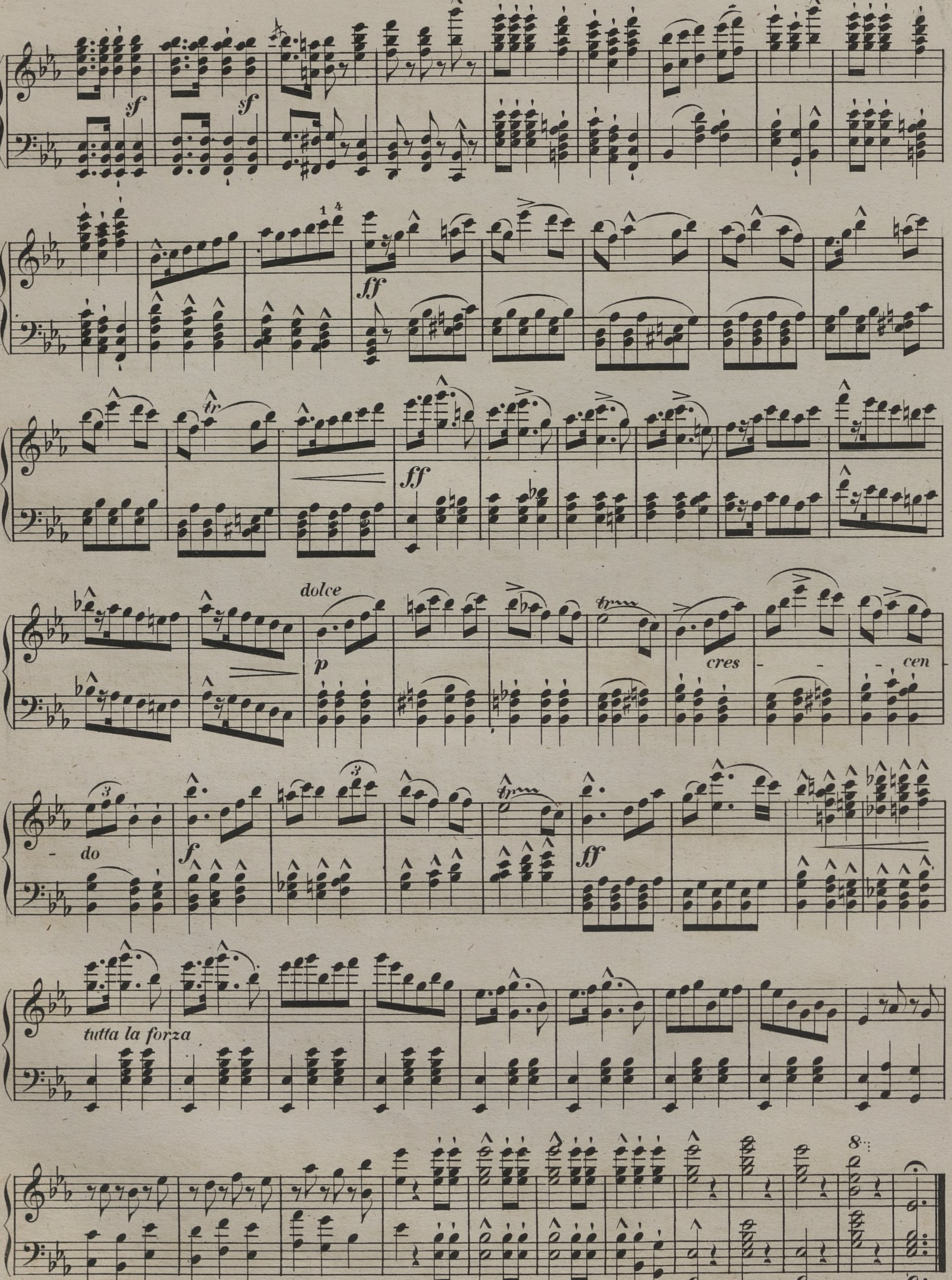

Stich und Druck der Röder'schen Officin in Leipzig.
G.& C.14

Tempo I.
Ped.

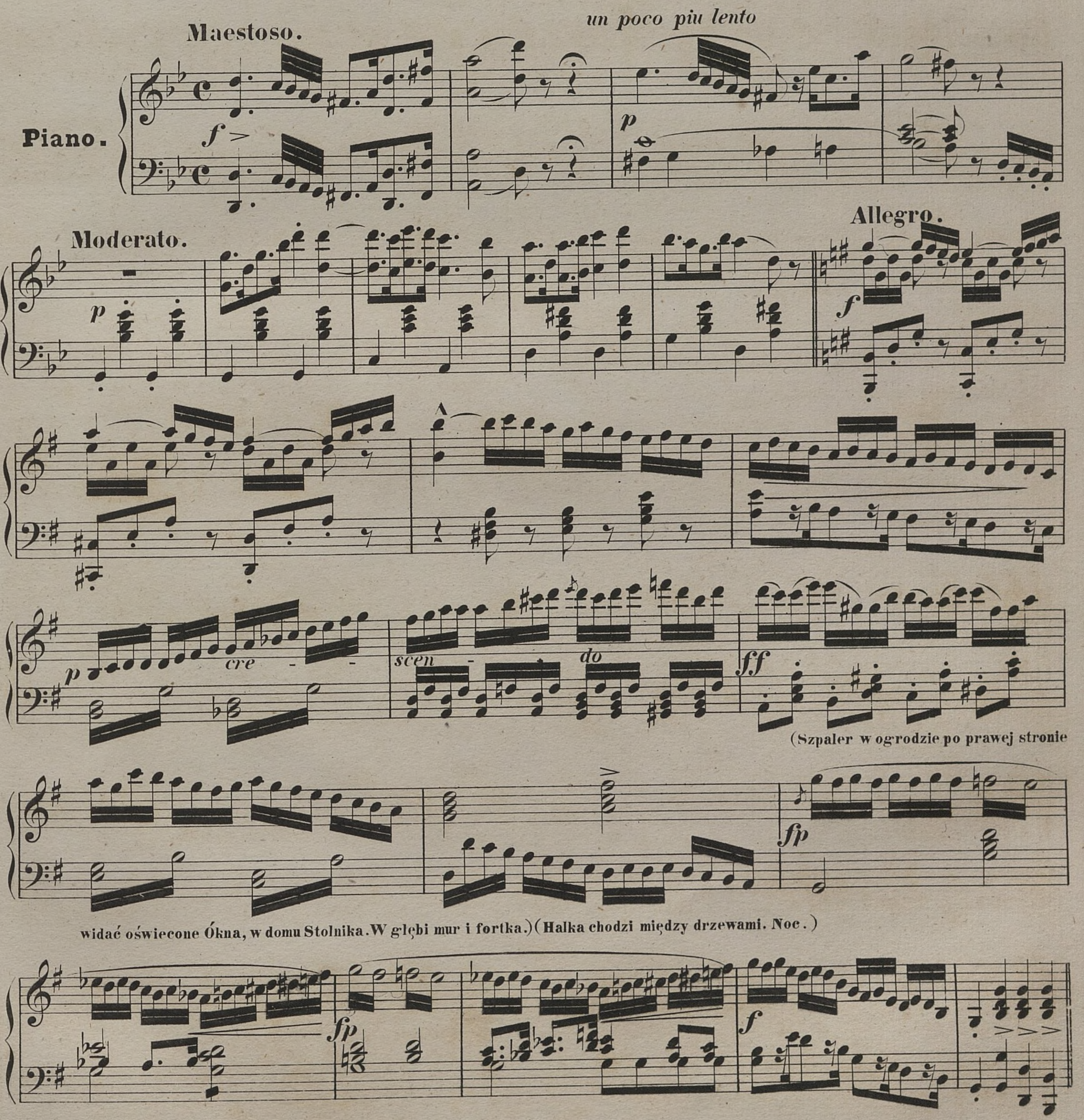

fp
f
tr
tutta la forza
pp
Ped.
Ped.
Ped.
ff
sf
sff
tr

Ped.
dolce
cres - cen - do
di - minu - endo
dolce

sf
sf
ff
ff
dolce
p
cres
cen
do
f
ff
tutta la forza

AKT DRUGI.

ANTRAKT.

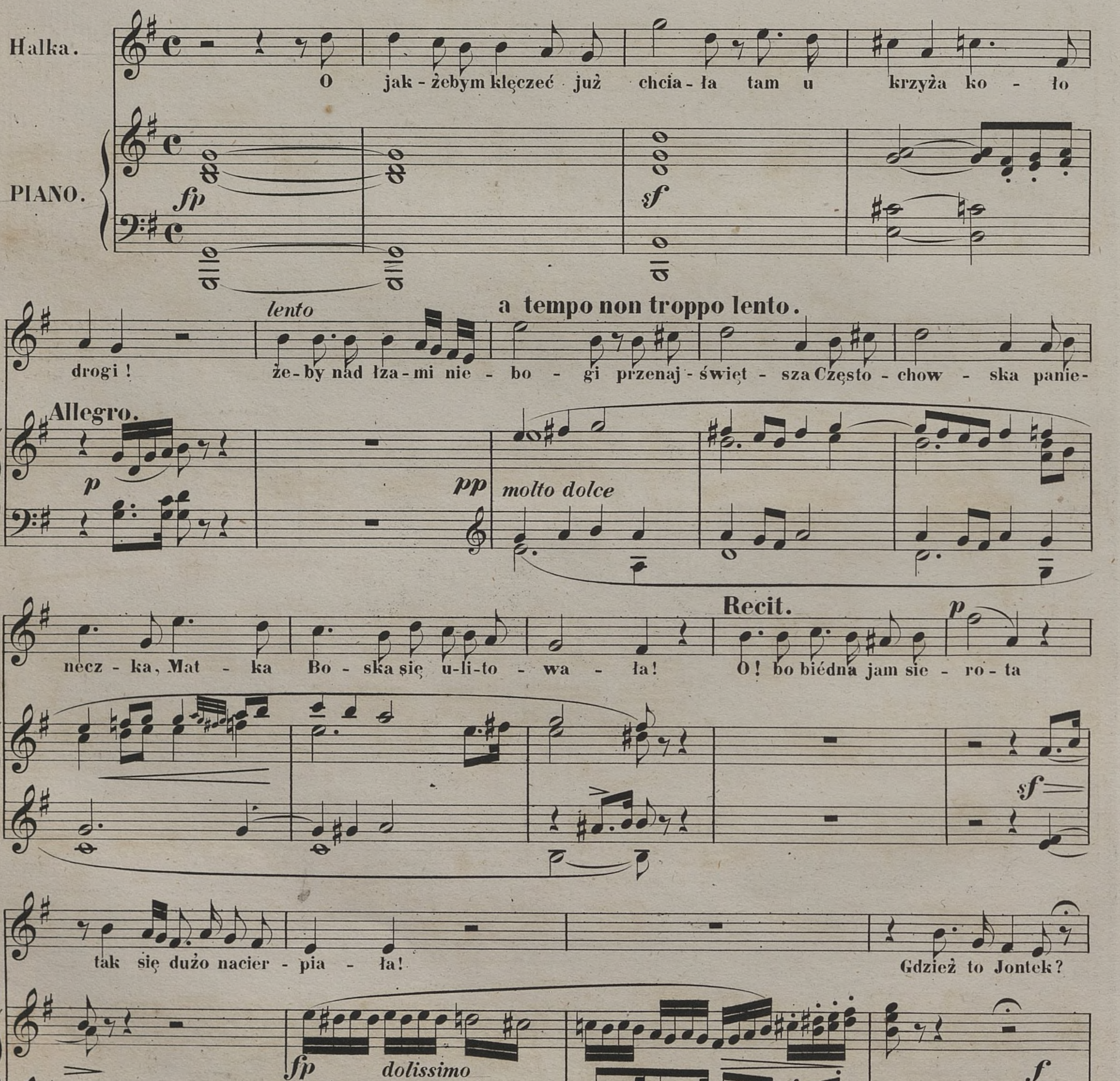

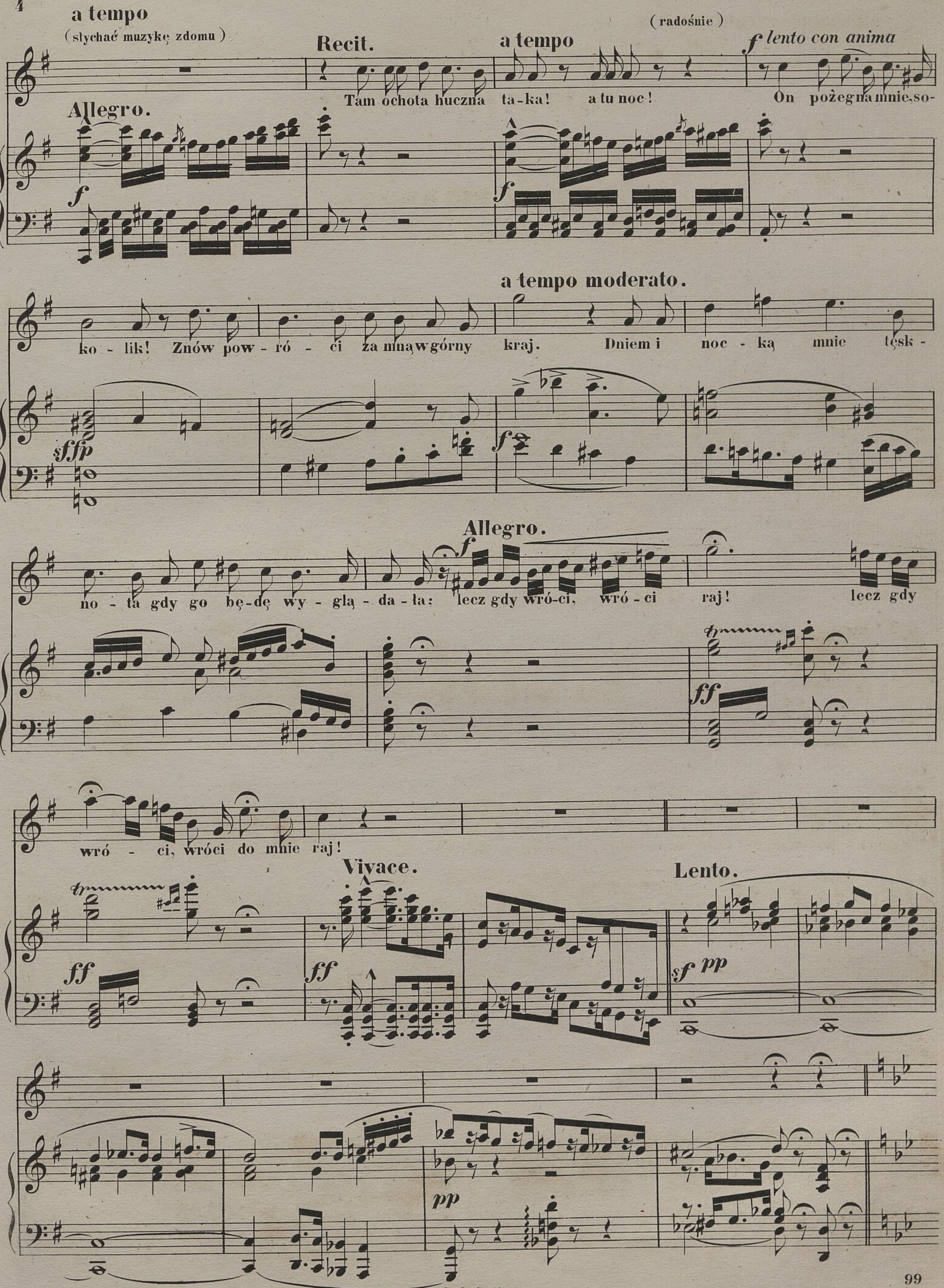
7.

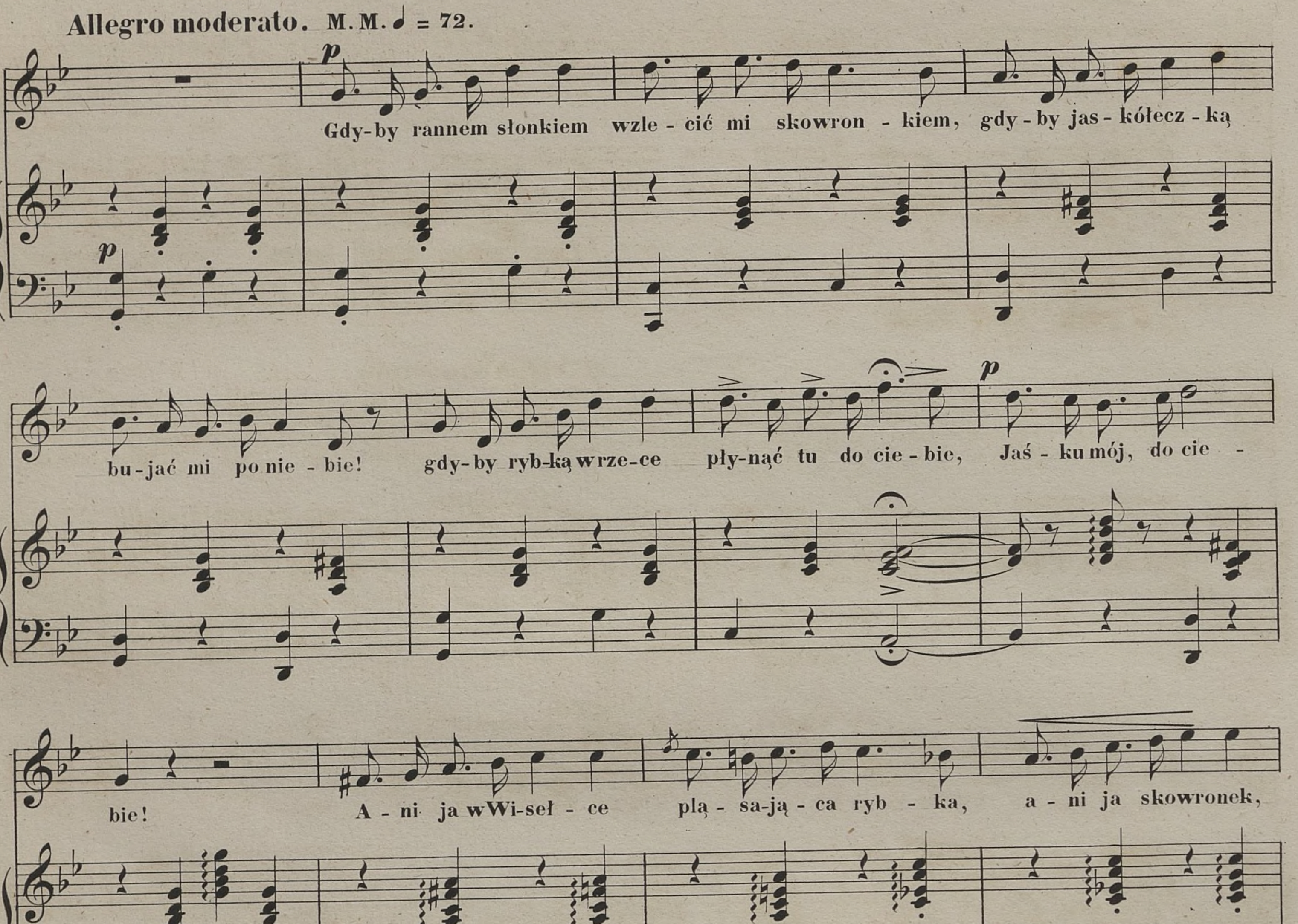
RECITATIVO I ARYA.

SCENA PIÉRWSZA.

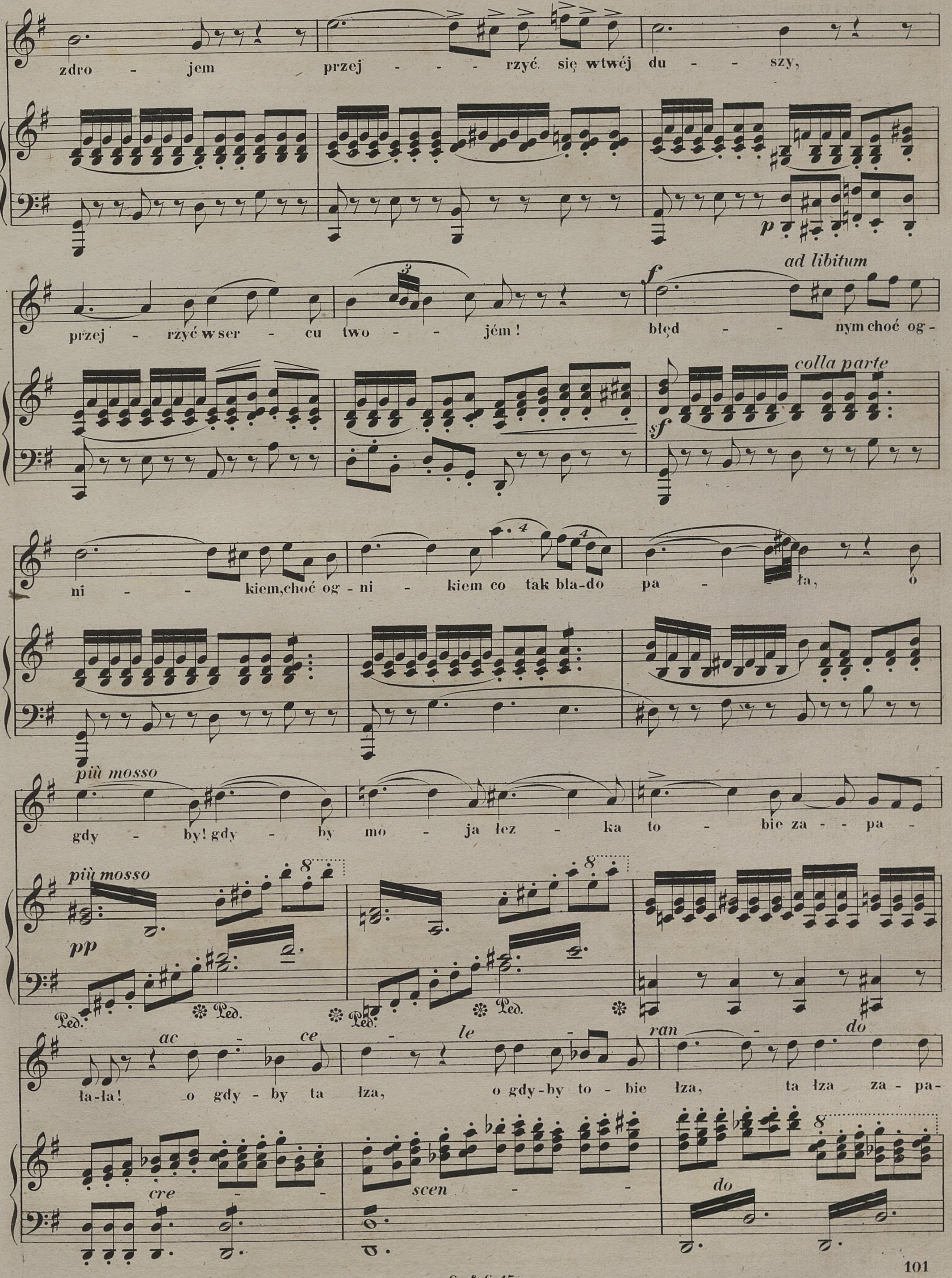
Halka (sama.)

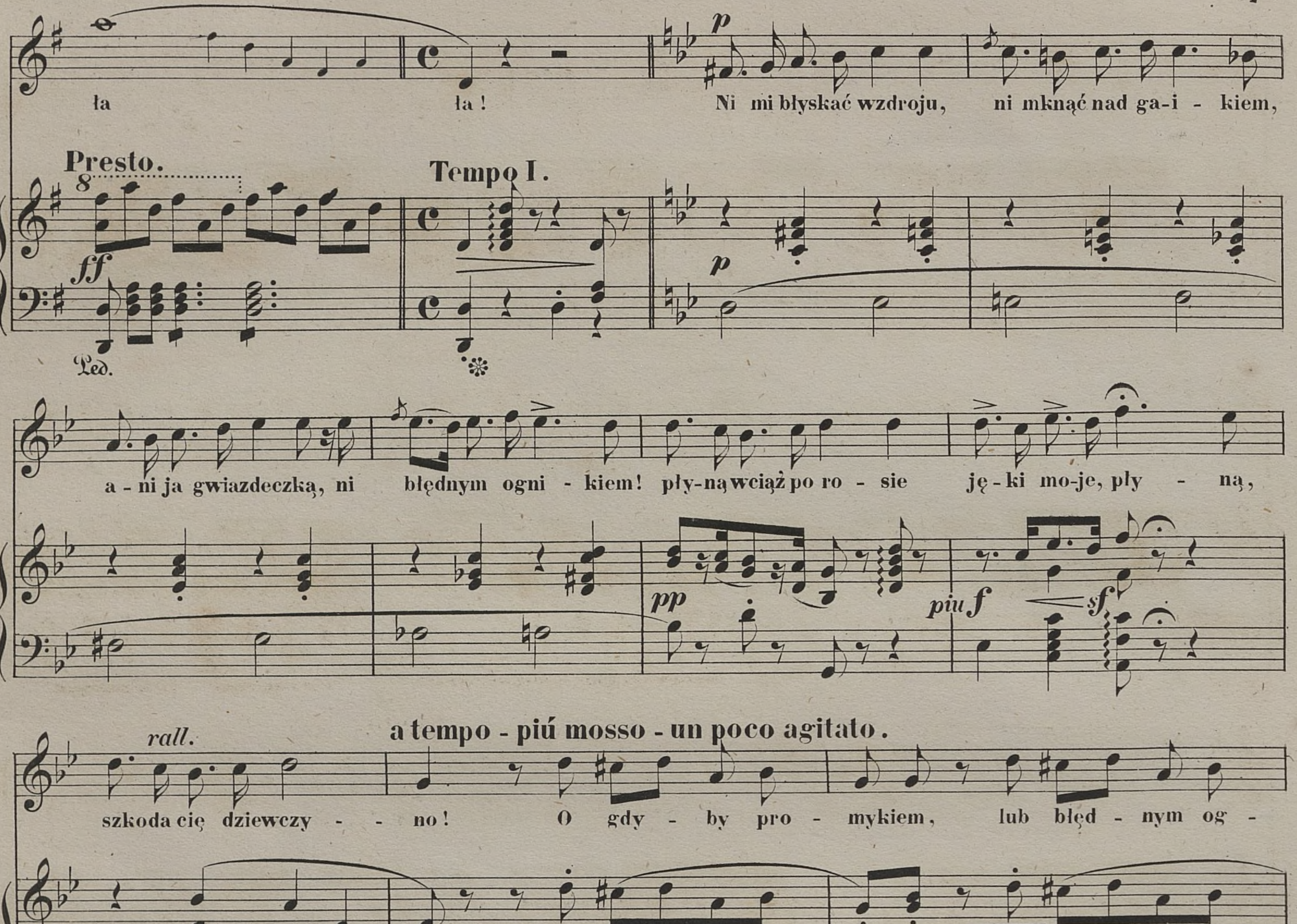

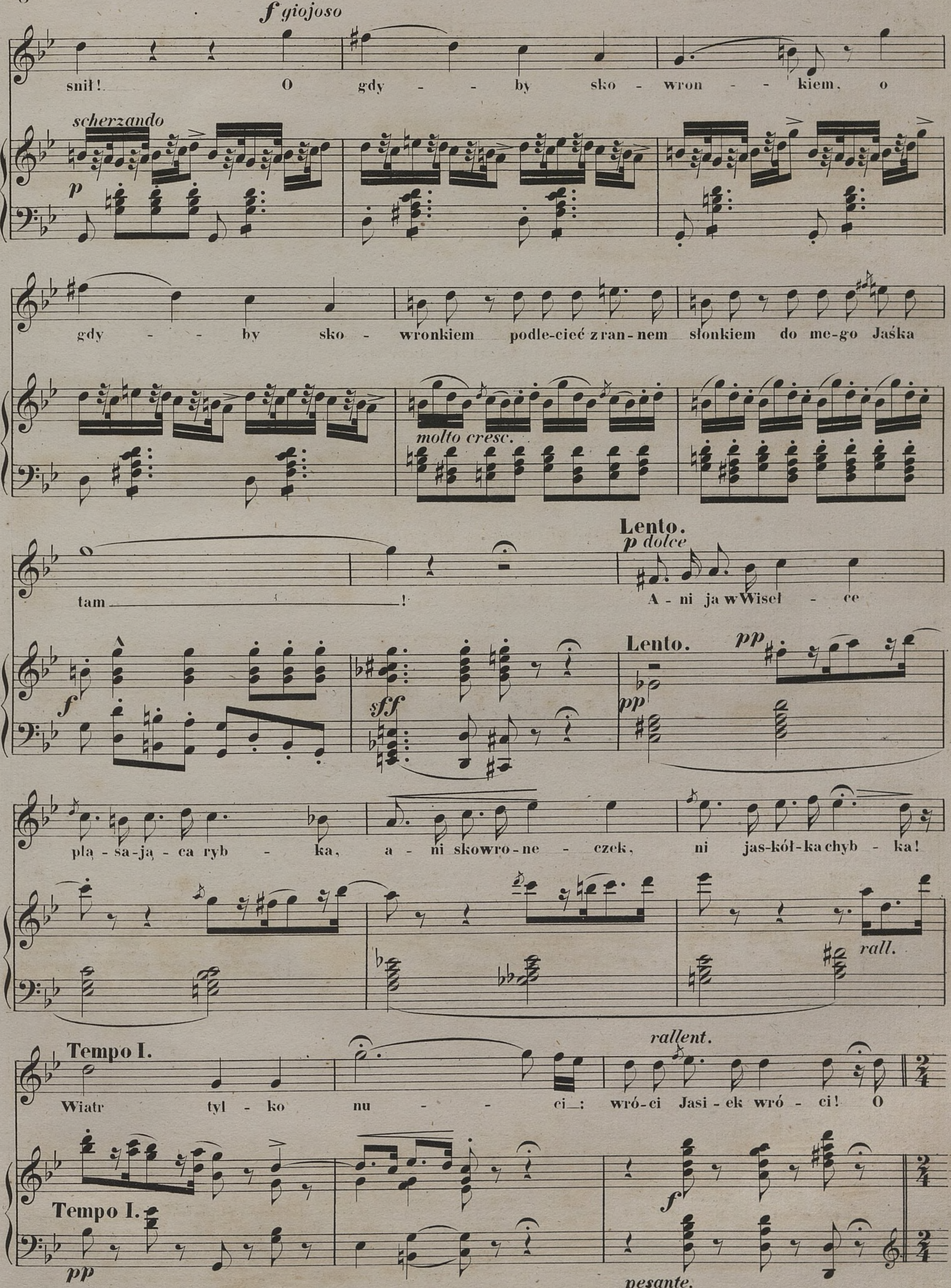

a tempo
(słychać muzykę zdomu)
Recit.
a tempo
(radośnie)
f lento con anima
Allegro.
Tam ochota huczna ta-ka! a tu noc! On pożegnał mnie, so-
ko - lik! Znów pow - ró - ci za mną w górny kraj.
a tempo moderato.
Dniem i noc - ką mnie tęsk -
no - ta gdy go będę wy - glą - da - ła: lecz gdy wró - ci, wró - ci raj! lecz gdy
Allegro.
wró - ci, wróci do mnie raj!
Vivace.
Lento.
ff
sf pp
pp

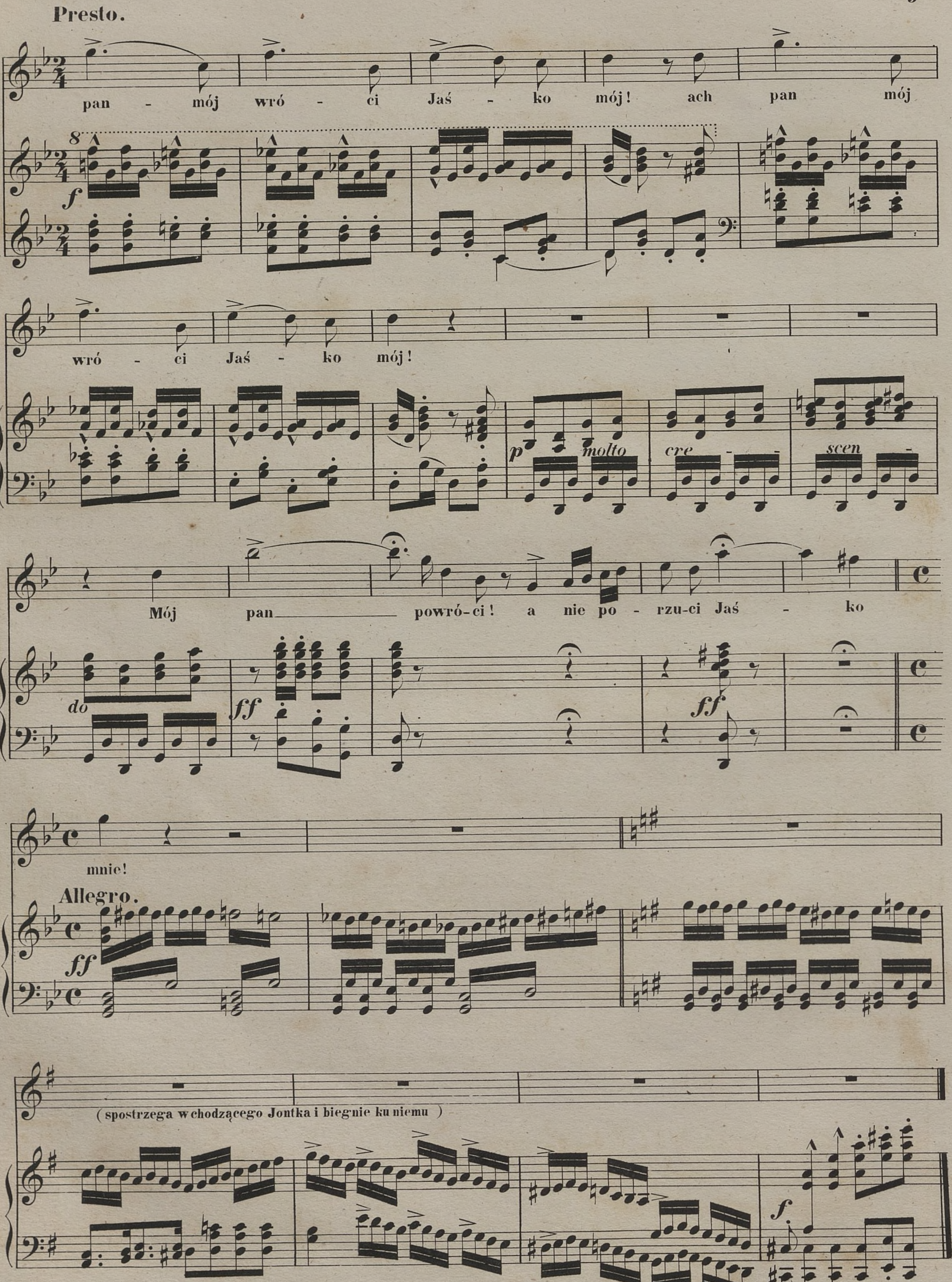

Allegro moderato. M.M. ♩ = 72.
p
Gdy-by rannem słonkiem wzle-cić mi skowron-kiem, gdy-by jas-kółecz-ką
bu-jać mi po nie-bie! gdy-by ryb-ką w rze-ce pły-nąć tu do cie-bie, Jaś-ku mój, do cie-bie!
A-ni ja w Wi-seł-ce plą-sa-ją-ca ryb-ka, a-ni ja skowronek,
ni jaskuł-ka chyb-ka, wiatr tyl-ko nu- - ci: wróci Jaś-ko, wró-ci!
rall.
pp
cresc.
sf
(całym głosem)
Gdy- - - by mnie, o! gdy by mnie gwiazdecz-ka wską-łach po-nad

G. & C. 15

zdro - jem przej - - - rzyć się w twéj du - - szy,
przej - rzyć w ser - cu two - - jém!
ad libitum
błęd - - nym choć og-
colla parte
ni - - kiem, choć og - ni - kiem co tak bla-do pa - - ła, o
più mosso
gdy - by! gdy - by mo - ja łez - ka to - bie za - - pa -
pp
ła-la! o gdy - by ta łza, o gdy-by to - bie łza, ta łza za - pa-
ac - ce - le - ran - do
cre - scen - do

ła ła! Ni mi błyskać wzdroju, ni mknąć nad ga-i-kiem,
Presto.
Tempo I.
a-ni ja gwiazdeczką, ni błędnym ogni-kiem! pły-nąwciąż po ro-sie ję-ki mo-je, pły-ną,
rall.
a tempo - piú mosso - un poco agitato.
szkoda cię dziewczy-no! O gdy-by pro-mykiem, lub błęd-nym og-
nikiem spła-ka-ny wzrok dla nie-go lśnił! Jak mie-siąc nad
lasem o gdy-by choć czasem przy-pom-nieć mu by o mnie

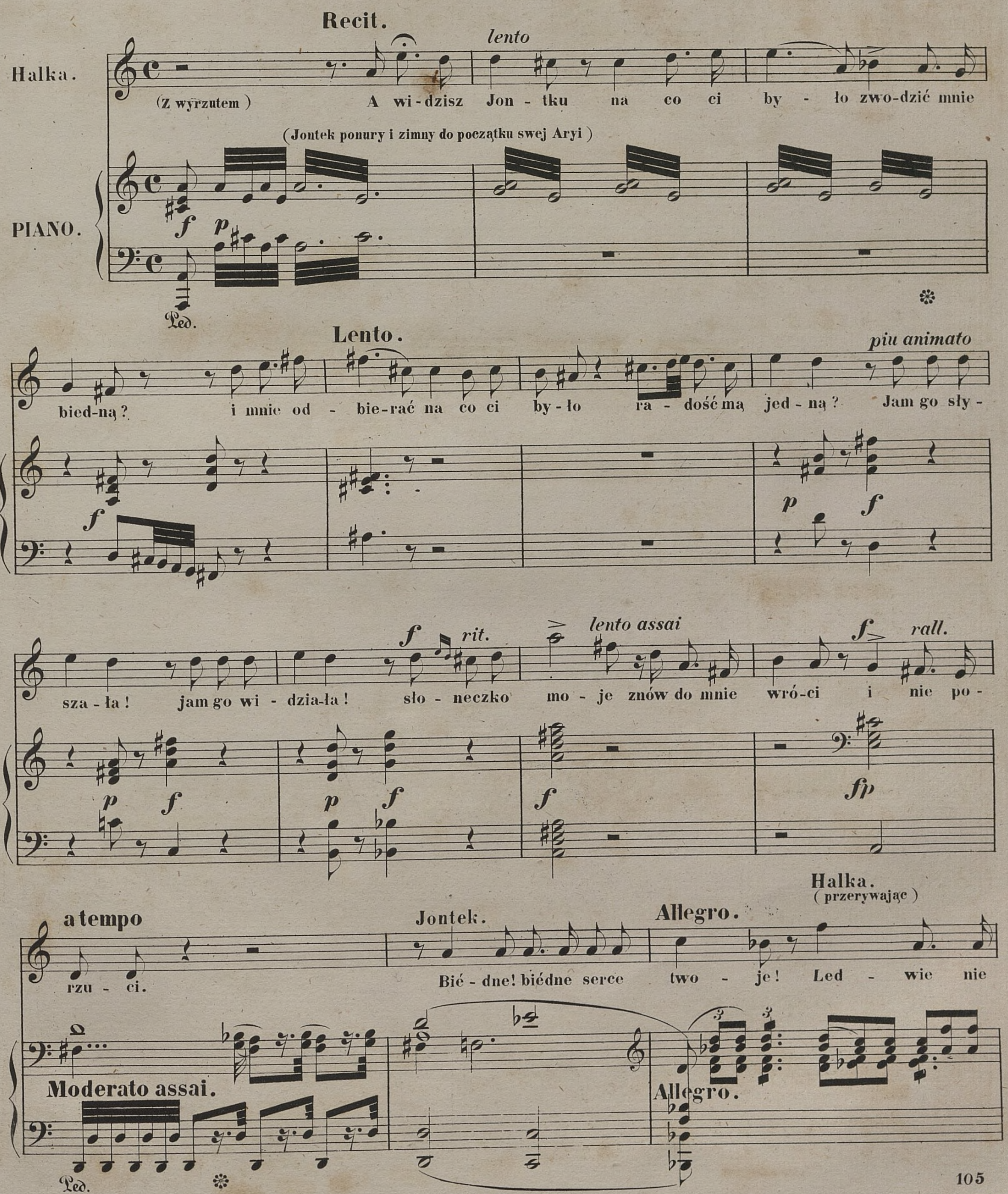

f giojoso
snił! O gdy - - by sko - wron - - kiem, o
scherzando
p
gdy - - by sko - wronkiem podle-cieć z ran-nem słonkiem do me-go Jaśka
molto cresc.
tam ——— !
Lento.
p dolce
A - ni ja w Wisel - ce
f
sff
Lento.
pp
pp
plą - sa - ją - ca ryb - ka, a - ni skowro - ne - czek, ni jas-kół-ka chyb - ka!
rall.
Tempo I.
rallent.
Wiatr tyl - ko nu - - ci —; wró-ci Jasi-ek wró - ci! O
Tempo I.
pp
f
pesante.

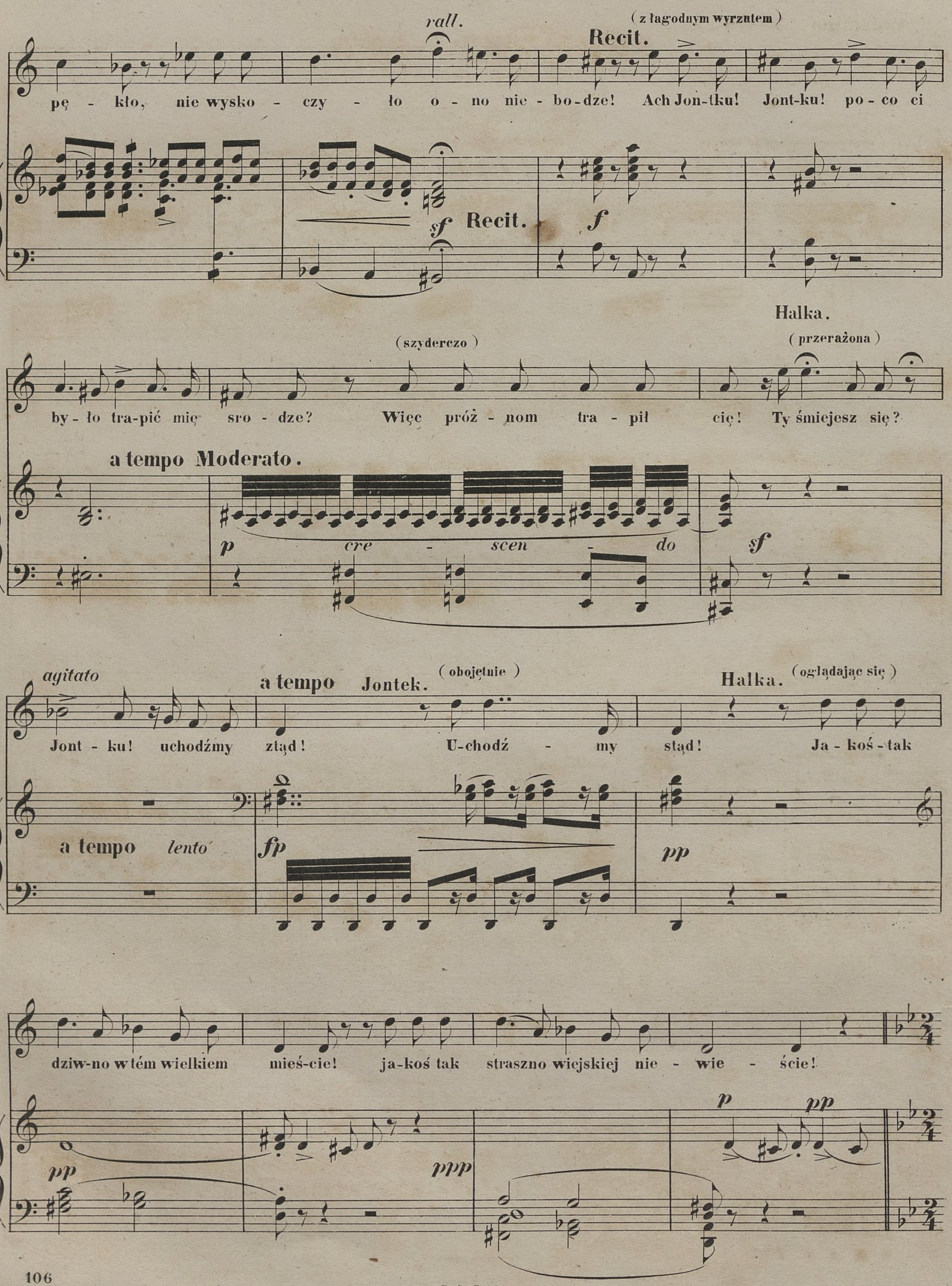

Presto.
pan - mój wró - ci Jaś - ko mój! ach pan mój
wró - ci Jaś - ko mój!
molto cre - scen - do
Mój pan powró - ci! a nie po - rzu - ci Jaś - ko mnie!
Allegro.
(spostrzega wchodzącego Jontka i biegnie ku niemu)

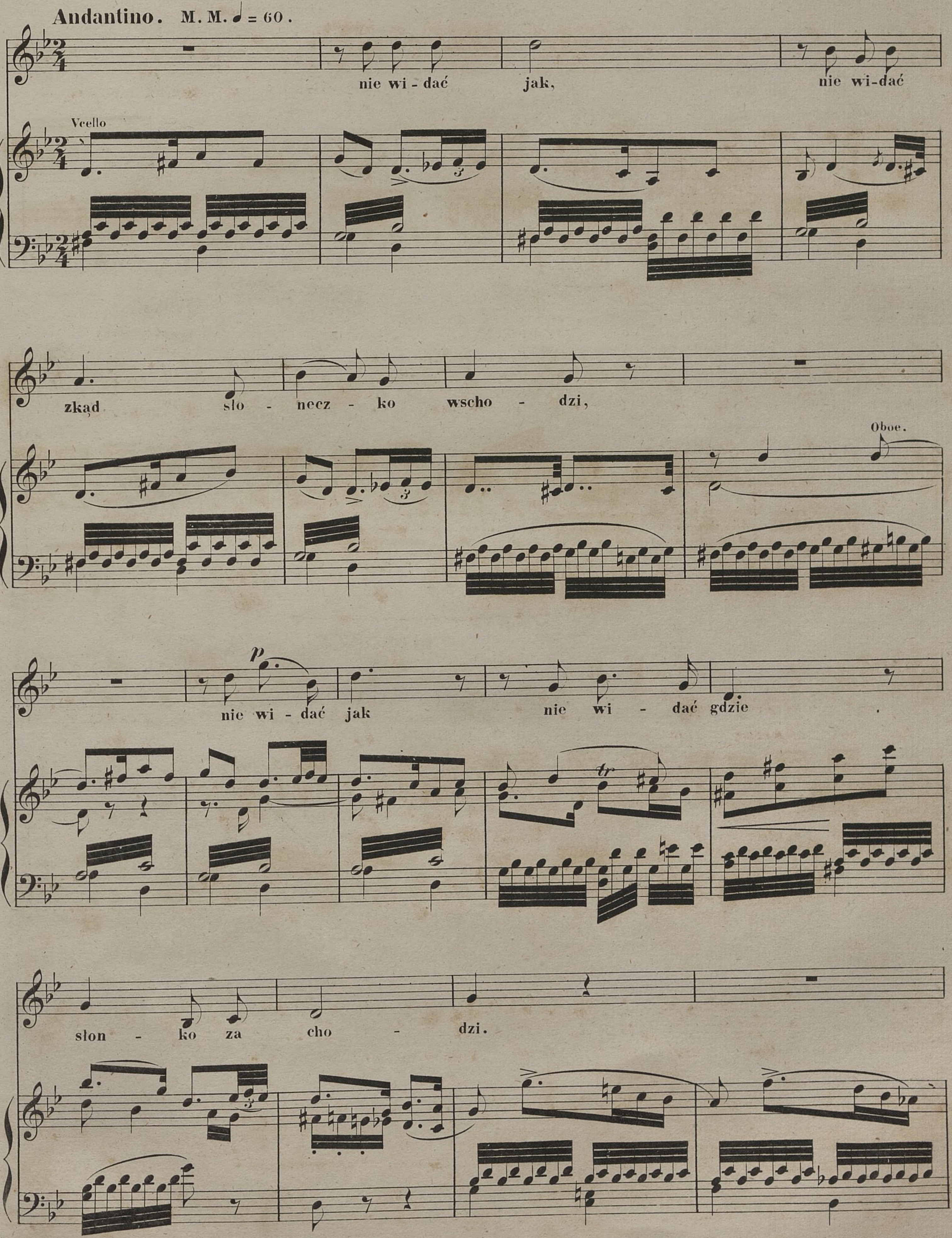
8.

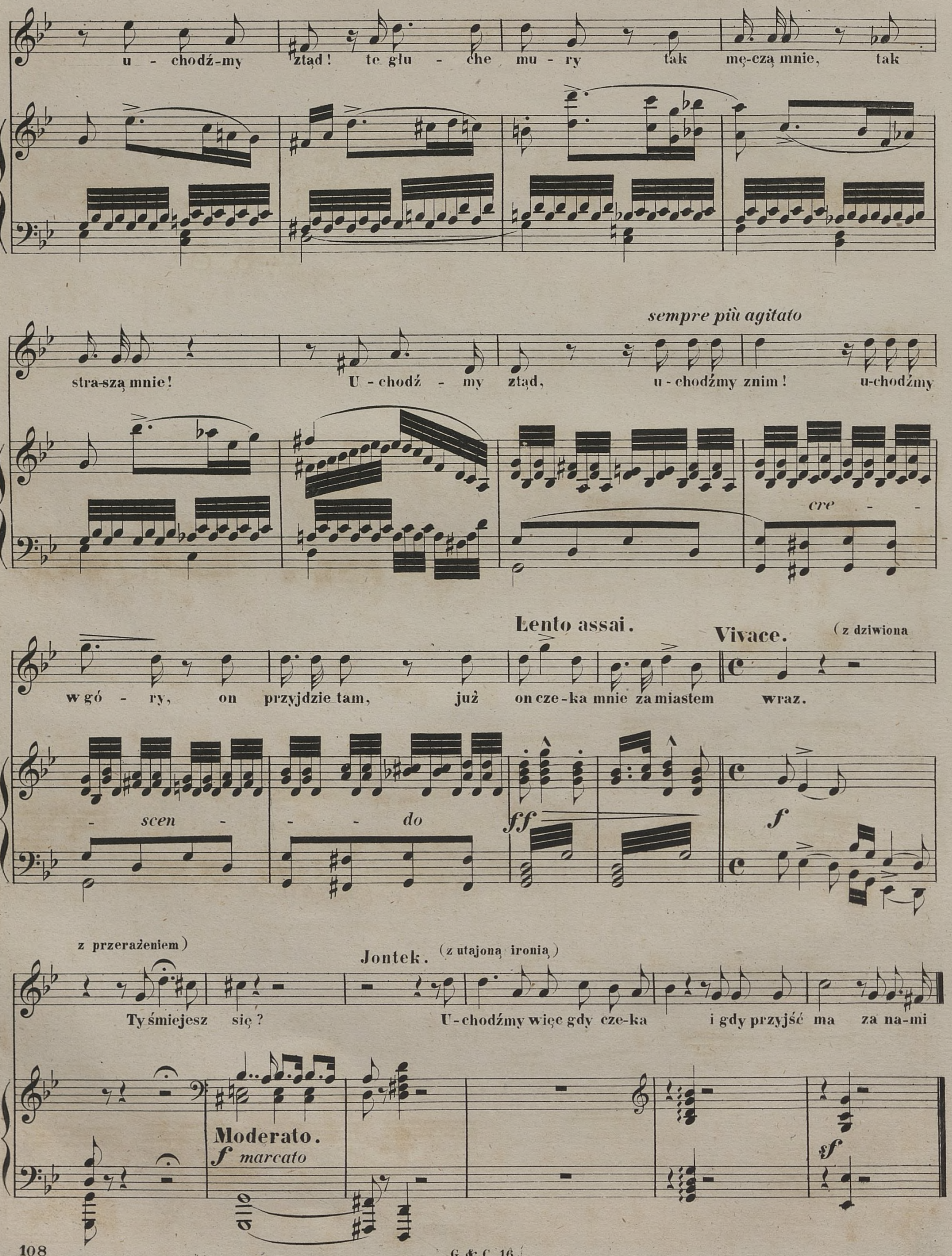
RECITATIVO I ARYA.

SCENA DRUGA.

rall.
(z łagodnym wyrzutem)
Recit.
pę - kło, nie wysko - czy - ło o - no nie - bo-dze! Ach Jon-tku! Jont-ku! po-co ci
Recit.
Halka.
(szyderczo)
(przerażona)
by-ło tra-pić mię sro - dze? Więc próż - nom tra - pił cię! Ty śmiejesz się?
a tempo Moderato.
cre - scen - do
agitato
a tempo
Jontek.
(obojętnie)
Halka.
(oglądając się)
Jont - ku! uchodźmy ząd! U-chodź - my stąd! Ja - koś - tak
a tempo
lento
dziw-no w tém wielkiem mieś-cie! ja-koś tak straszno wiejskiej nie - wie - ście!

Andantino. M.M. ♩ = 60.
nie wi - dać jak, nie wi-dać
Vcello
zkąd sło - necz - ko wscho - dzi,
Oboe.
p
nie wi - dać jak nie wi - dać gdzie
słon - ko za cho - dzi.

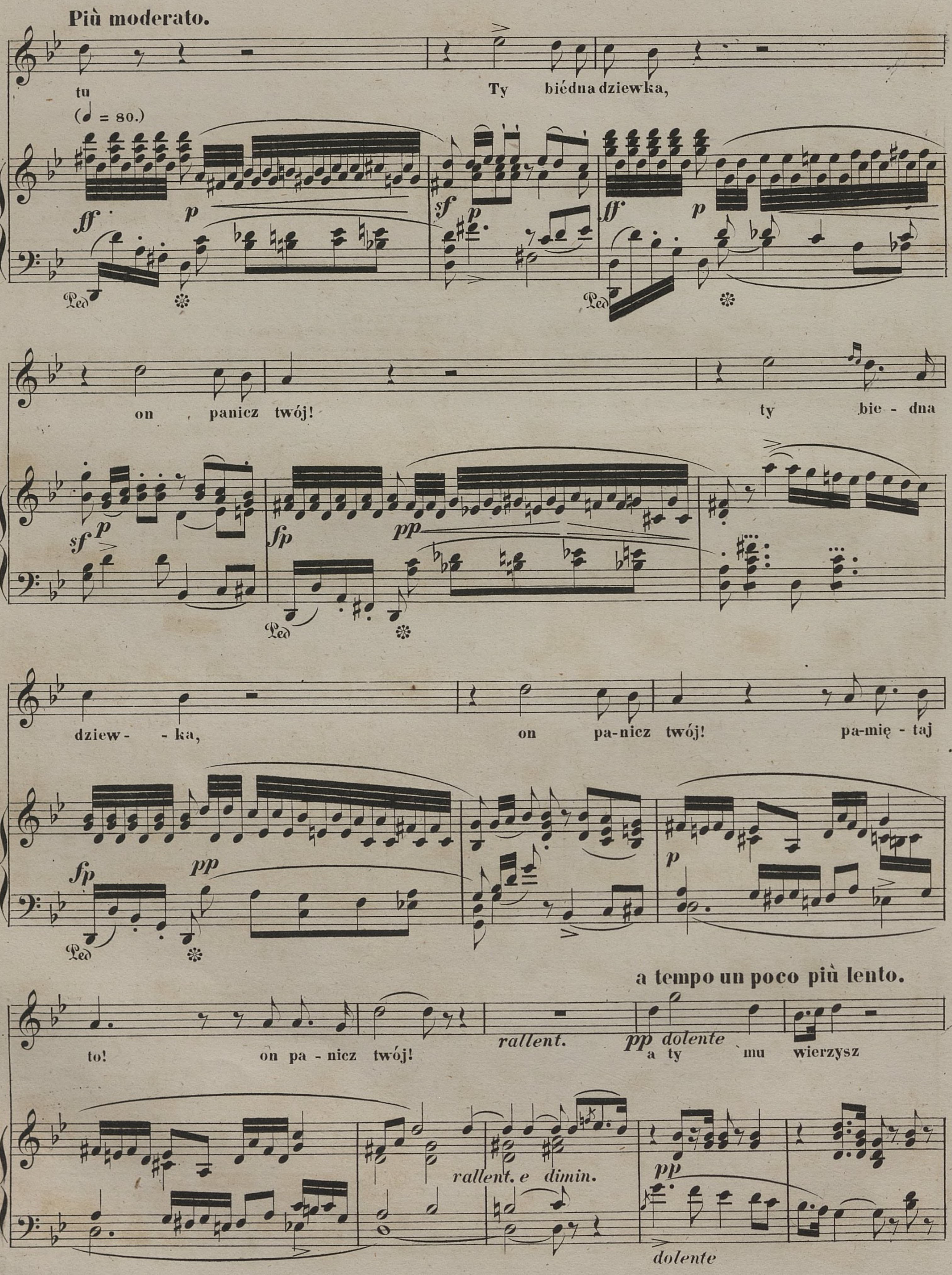

u - chodź-my ztąd! te głu - che mu - ry tak mę-czą mnie, tak
stra-szą mnie! U - chodź - my ztąd, u - chodźmy znim! u-chodźmy
sempre più agitato
cre - scen - do
w gó - ry, on przyjdzie tam, już on cze - ka mnie za miastem wraz.
Lento assai.
Vivace.
(z dziwiona z przerażeniem)
ff
f
Ty śmiejesz się?
Jontek. (z utajoną ironią)
U - chodźmy więc gdy cze - ka i gdy przyjść ma za na - mi
Moderato.
f marcato
sf

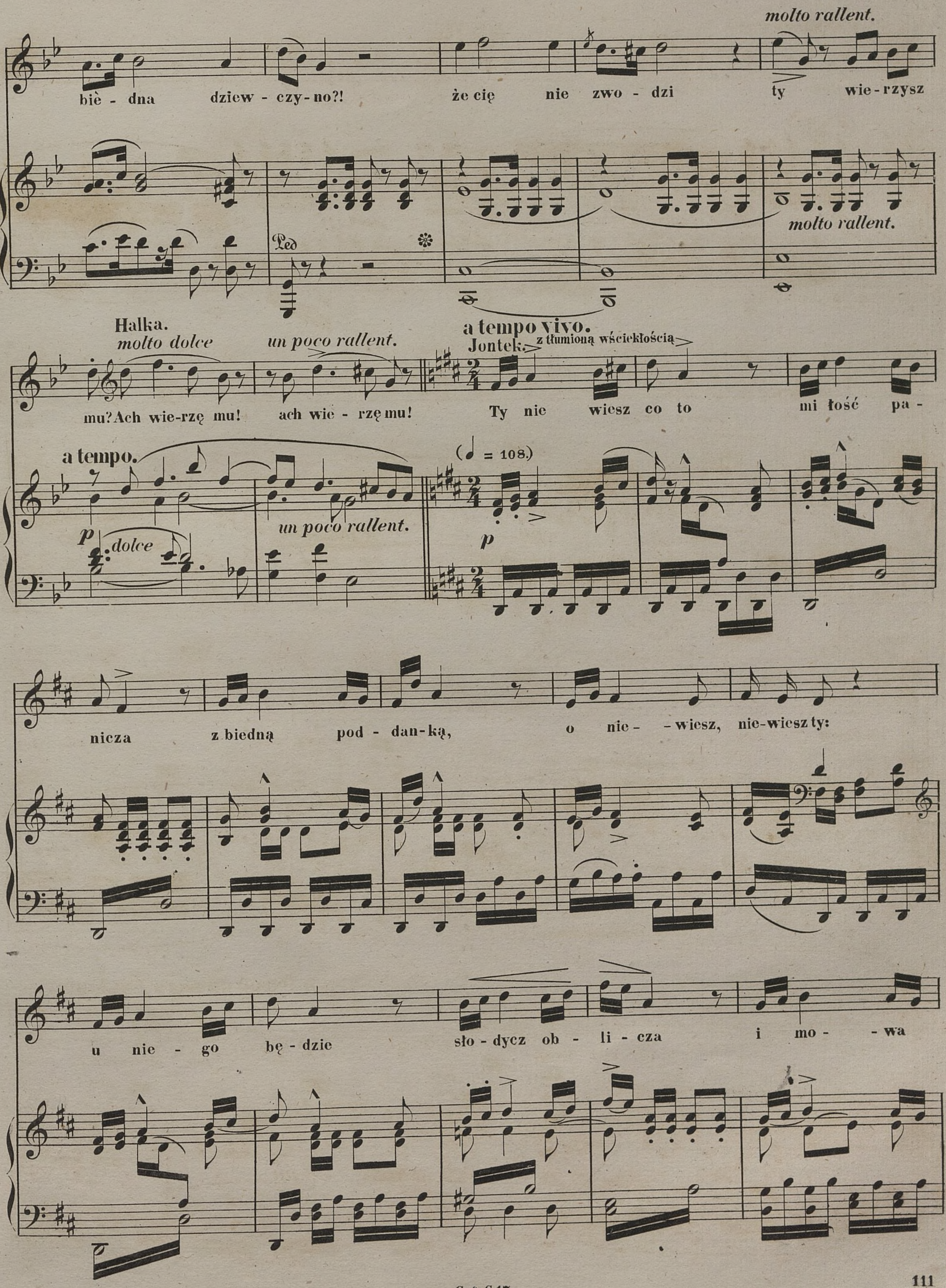
9.

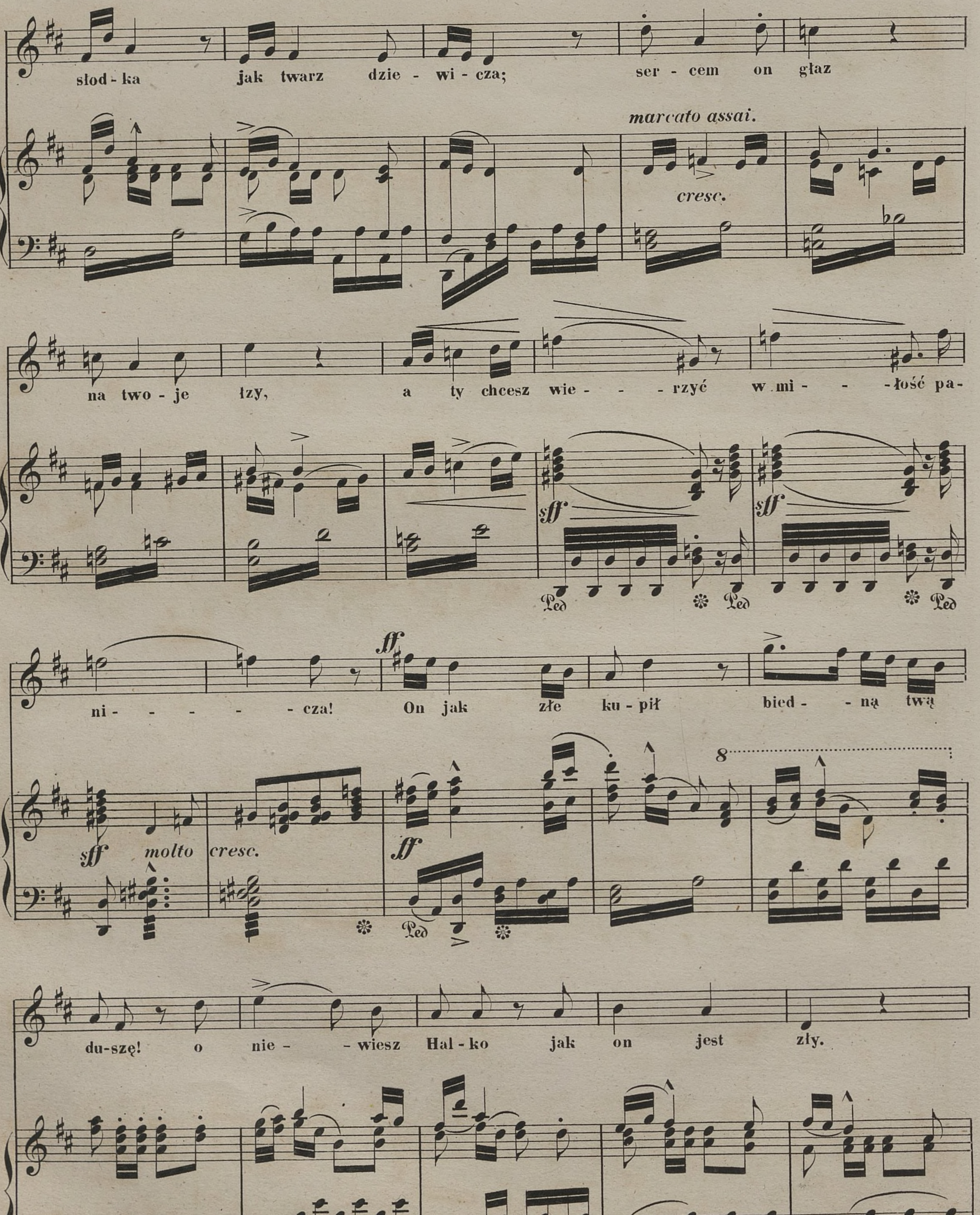
ARIA.

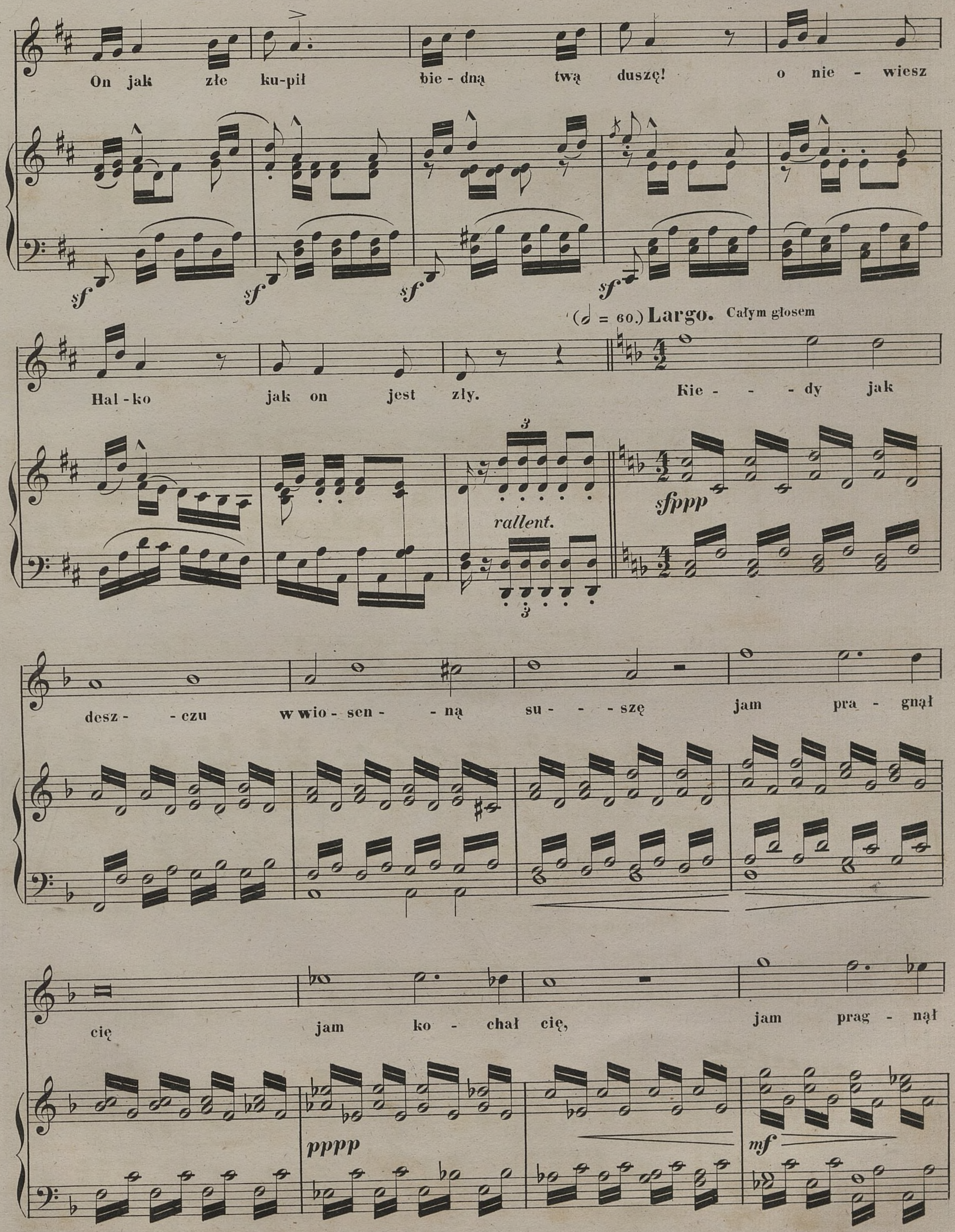

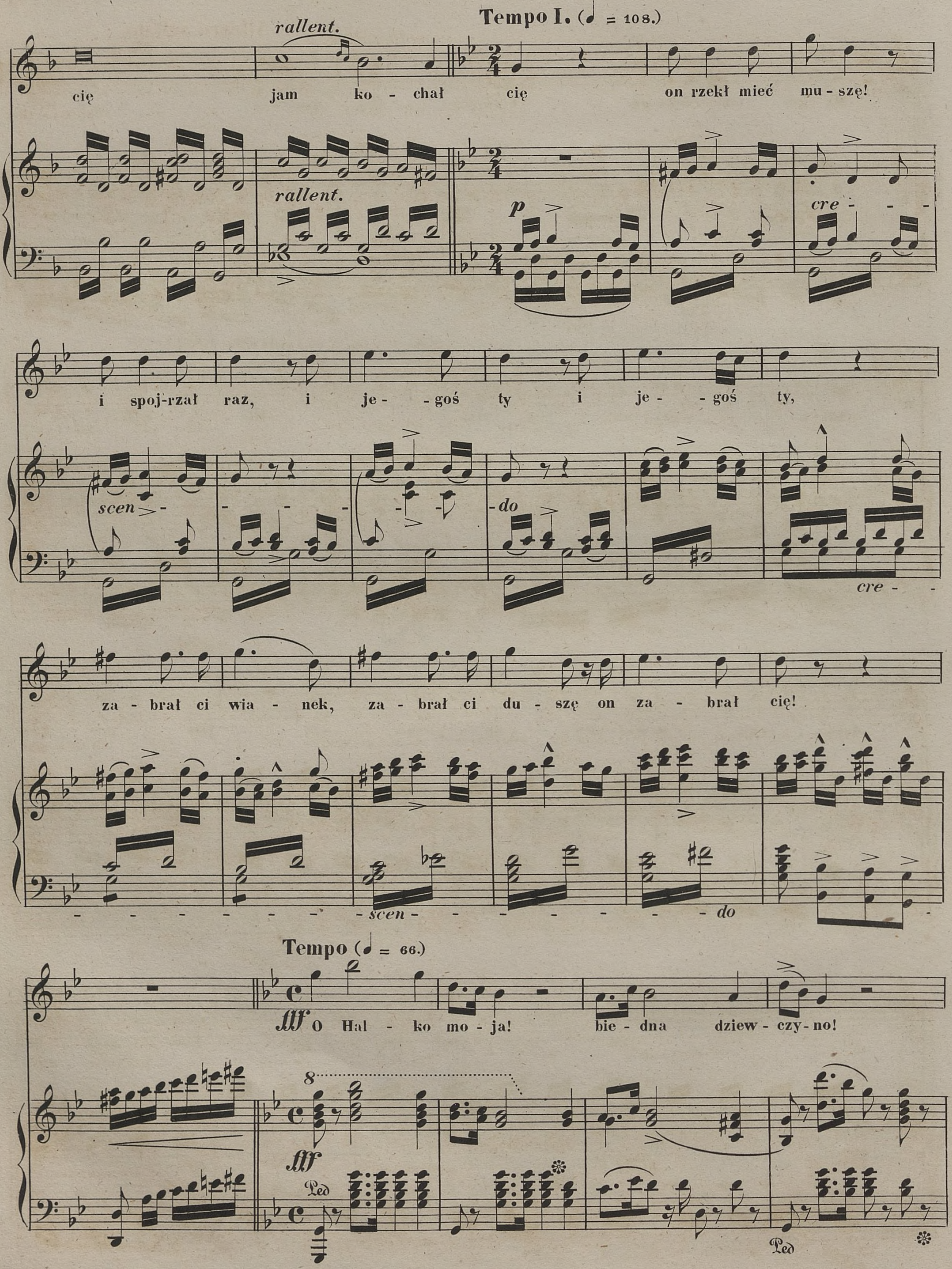
z wybuchem:
(M. ♩ = 80.)
Jontek.
PIANO.
wraz. I ty mu wierzysz bié - dna dziew czy - no!
Timp.
że cię nie zwo - dzi ty wie - rzysz mu!?
rallent.
Molto agitato.
(♩ = 120.)
Jak wi - cher
cresc.
świsz - - - czy nad po - ło - ni - ną jak zgór po - to - ki pły - ną i
Più mosso. (♩ = 160.)
rallent.
pły - ną, tak skła - mał on, nie przyj - dzie tu, tak skła - - - mał on, nie przyj - dzie
molto rallen - - - tan - do

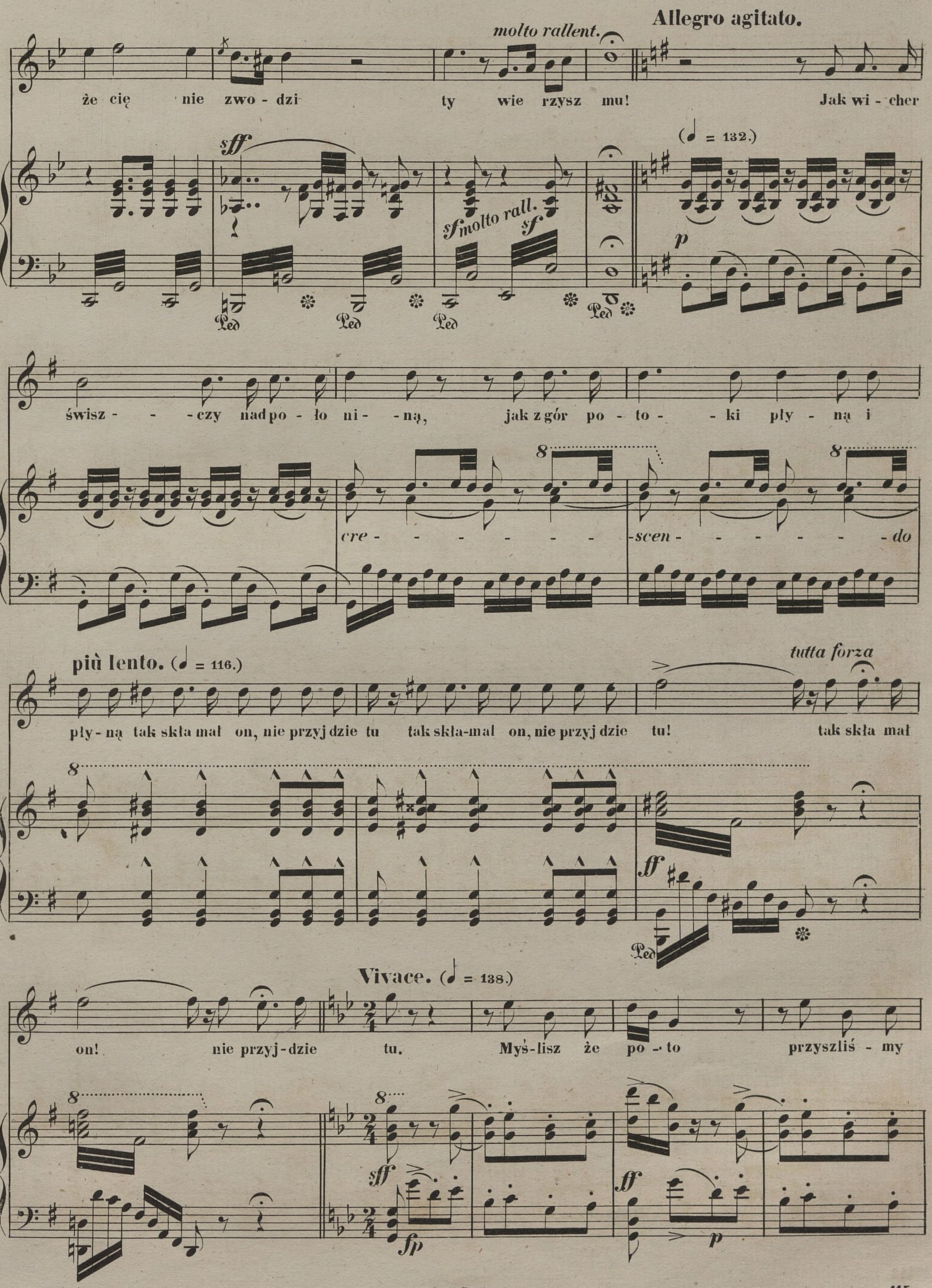

Più moderato.
tu
(♩ = 80.)
Ty biédna dziewka,
on panicz twój!
ty bie - dna
dziew - ka,
on pa-nicz twój!
pa-mię - taj
to!
on pa - nicz twój!
rallent.
a tempo un poco più lento.
pp dolente
a ty mu wierzysz
rallent. e dimin.
dolente

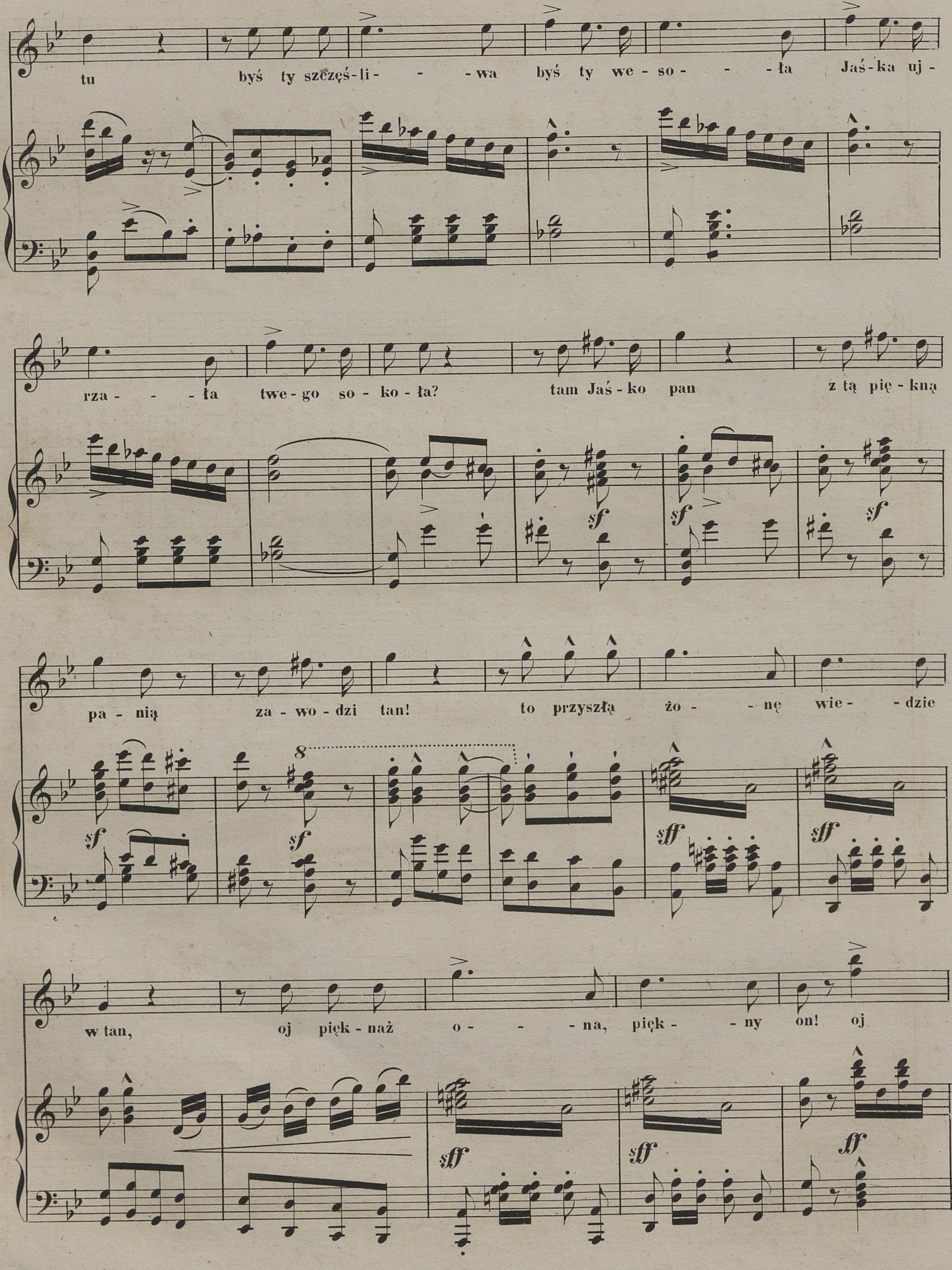

molto rallent.
biè - dna dziew - czy - no?! że cię nie zwo - dzi ty wie - rzysz
Ped
molto rallent.
Halka.
molto dolce
un poco rallent.
a tempo vivo.
Jontek.
z tłumioną wściekłością
mu? Ach wie-rzę mu! ach wie - rzę mu! Ty nie wiesz co to mi łość pa -
a tempo.
(♩ = 108.)
p
dolce
un poco rallent.
p
nicza z biedną pod - dan-ką, o nie - - wiesz, nie-wiesz ty:
u nie - go bę - dzie sło - dycz ob - li - cza i mo - - wa

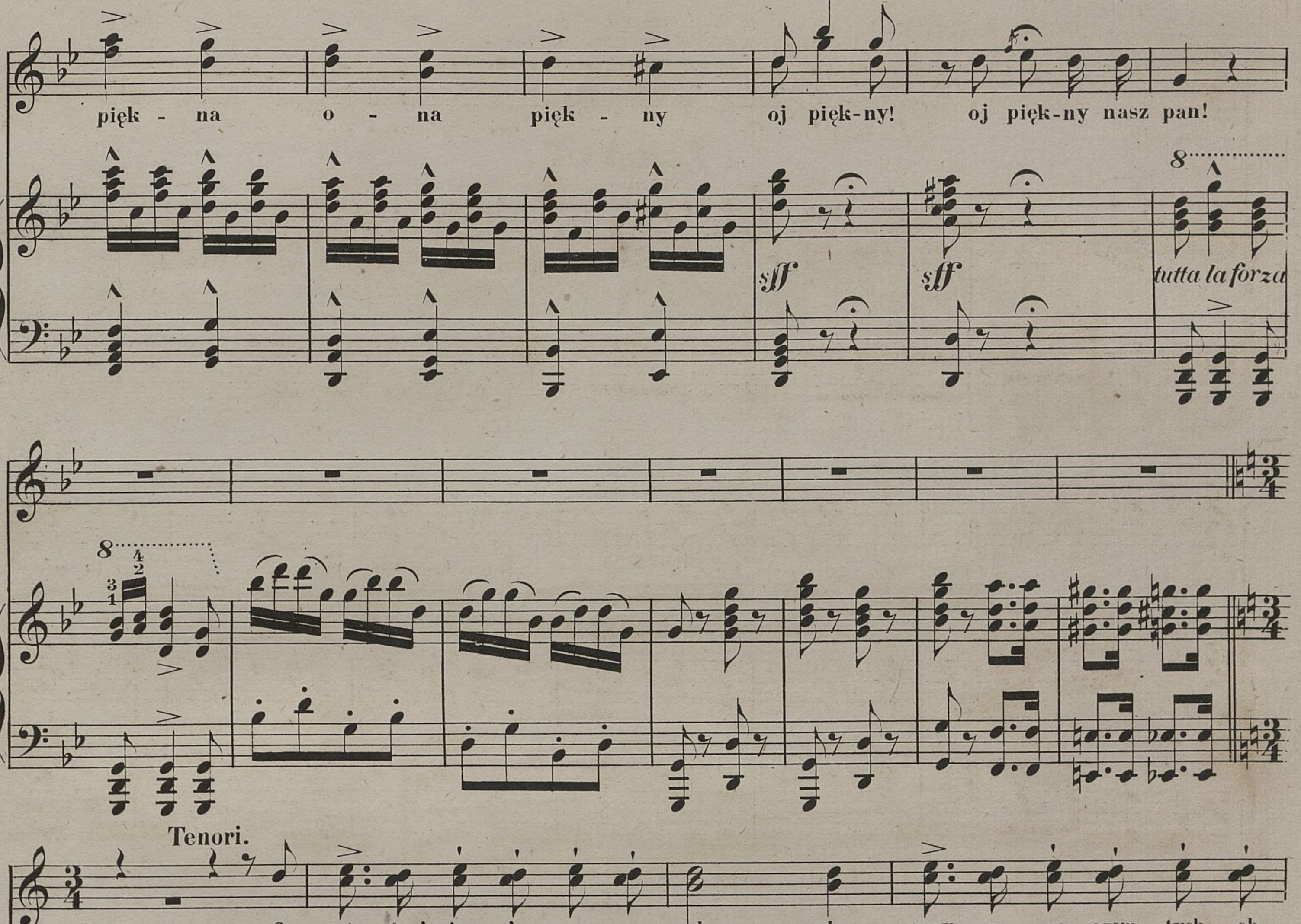

słod - ka jak twarz dzie - wi - cza; ser - cem on głaz
marcato assai.
cresc.
na two - je łzy, a ty chcesz wie - - rzyć w mi - - łość pa -
sff
Ped
ni - - - - - cza! On jak złe ku - pił bied - ną twą
ff
sff molto cresc.
8
du - szę! o nie - - wiesz Hal - ko jak on jest zły.

On jak złe ku-pił bie-dną twą duszę! o nie - wiesz
Hal-ko jak on jest zły.
(𝅗𝅥 = 60.) Largo. Całym głosem
Kie- - - dy jak
desz- - czu w wio- sen- - ną su- - - szę jam pra - gnął
cię jam ko - chał cię, jam prag - nął
sf
sfppp
rallent.
pppp
mf

Tempo I. (♩ = 108.)
rallent.
cię jam ko - chał cię on rzekł mieć mu - szę!
rallent.
p
cre -
i spoj-rzał raz, i je - goś ty i je - goś ty,
scen -
do
cre -
za - brał ci wia - nek, za - brał ci du - szę on za - brał cię!
scen -
do
Tempo (♩ = 66.)
fff O Hal - ko mo - ja! bie - dna dziew - czy - no!
fff
Ped
Ped

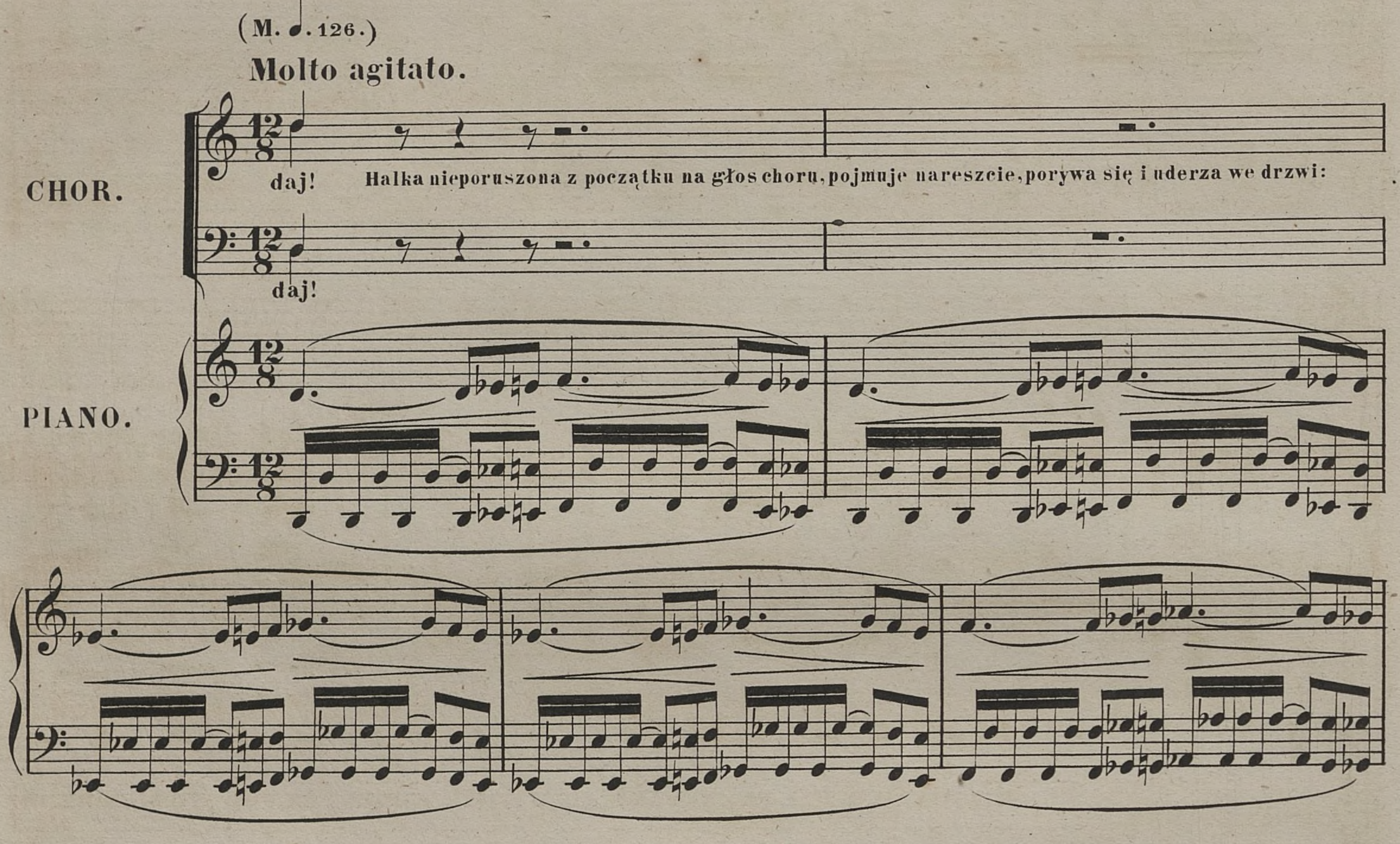

molto rallent.
Allegro agitato.
że cię nie zwo - dzi ty wie rzysz mu! Jak wi - cher
(♩ = 132.)
sff
sf molto rall.
sf
p
świsz - - czy nad po - ło ni - - ną, jak z gór po - to - - ki pły - - ną i
cre - - - - - - -scen - - - - - - do
più lento. (♩ = 116.)
tutta forza
pły - ną tak skła mał on, nie przyj dzie tu tak skła-mal on, nie przyj dzie tu! tak skła mał
ff
Vivace. (♩ = 138.)
on! nie przyj - dzie tu. Myś - lisz że po - to przyszliś - my
sff
fp
ff
p

tu byś ty szczęś-li - - wa byś ty we-so- - - ła Jaś-ka uj-
rza- - ła twe-go so-ko-ła? tam Jaś-ko pan z tą pię-kną
pa-nią za-wo-dzi tan! to przyszłą żo- - nę wie- - dzie
w tan, oj pięk-naż o- - - na, pięk- - ny on! oj
8
sf
sff
ff

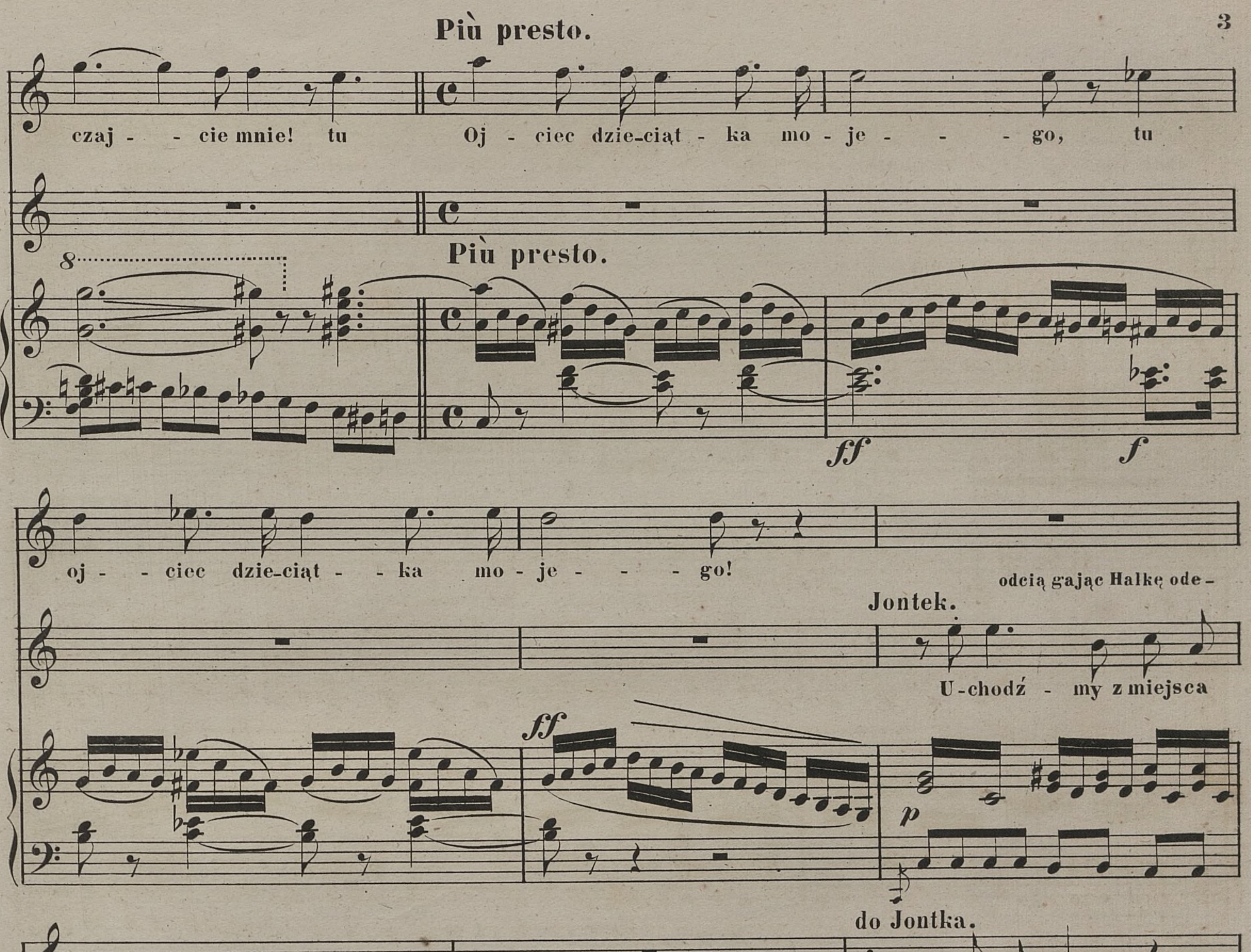

pięk - na o - na pięk - ny oj pięk-ny! oj pięk-ny nasz pan!
sff
sff
tutta la forza
Tenori.
O nie-chaj ży - je pa - ra mło - - da przy za - rę czyn tych ob -
CHOR za SCENĄ.
Bassi.
nie chaj ży - je pa - ra mło - - da przy za - rę czyn tych ob -
pp
p
rzę - - dzie! wiecz-ną mi - łość, wiecz-ną zgo - - dę w mło-dém sta-dle Bo - że
rzę - - dzie! wiecz-ną mi - łość, wiecz-ną zgo - - dę w mło-dém sta-dle Bo - że

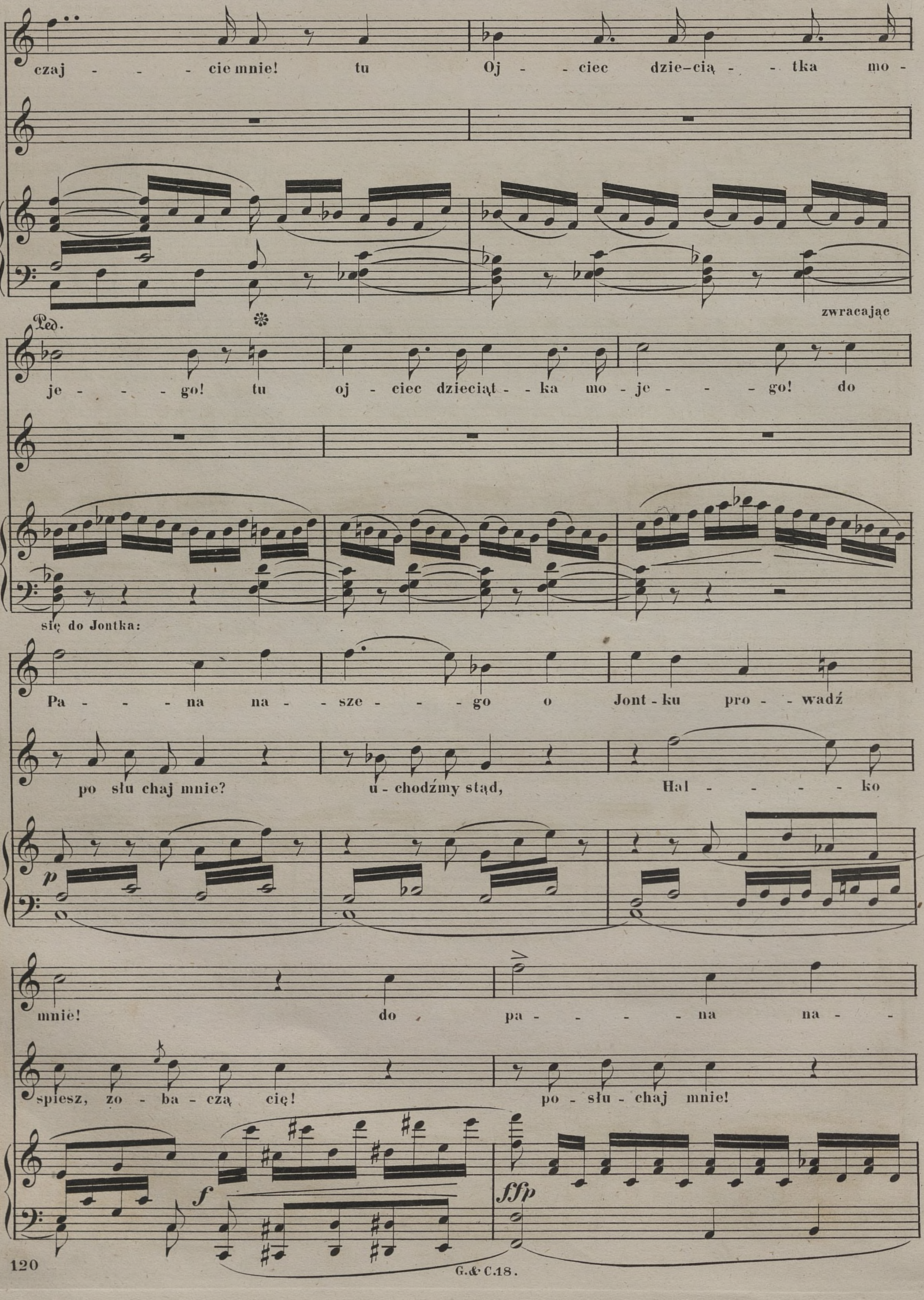
10. A.

FINALE.

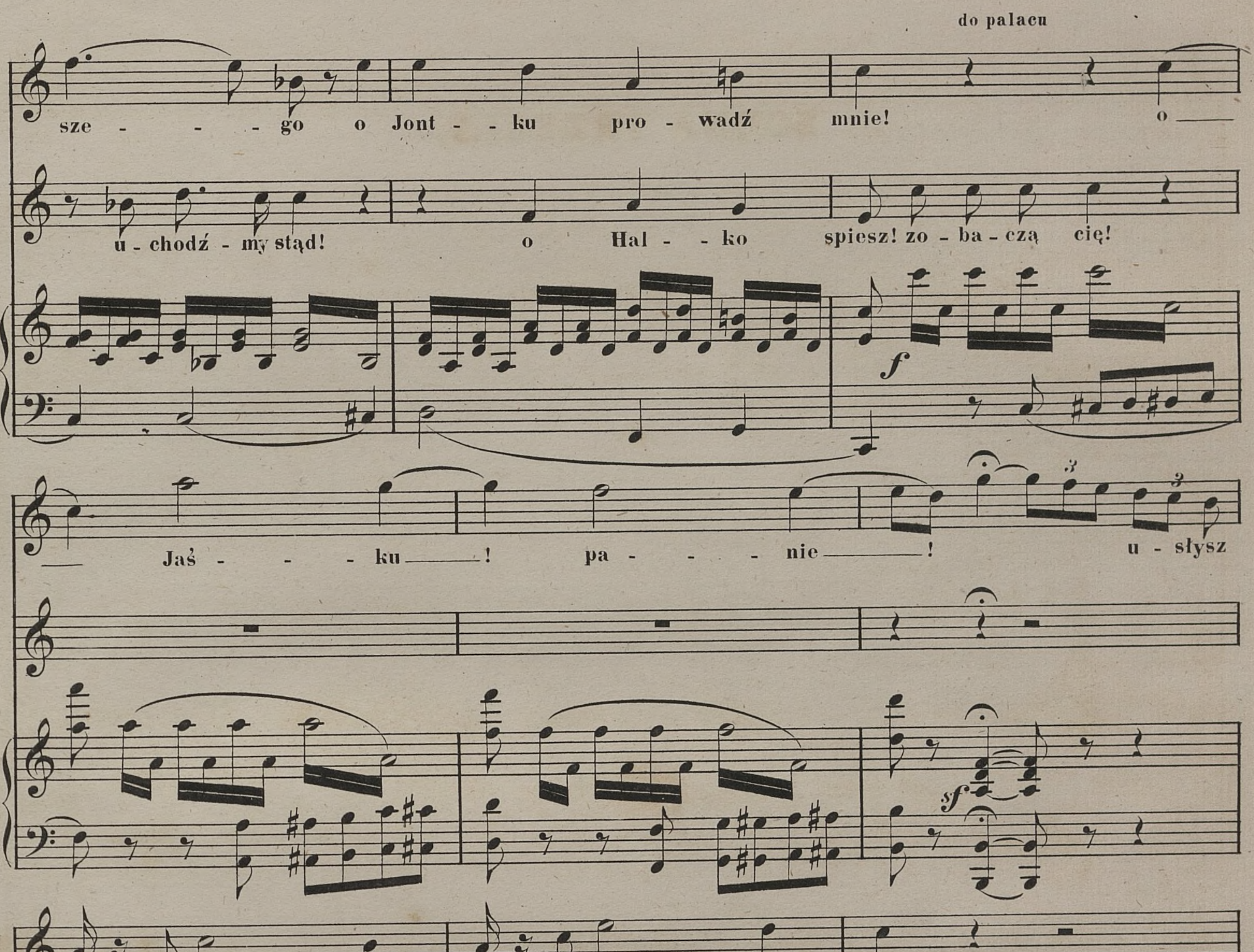

G.& C.18.

Più presto.
czaj - - cie mnie! tu
Oj - ciec dzie-ciąt - ka mo - je - - - go, tu
Più presto.
ff
f
oj - - ciec dzie-ciąt - - ka mo - je - - - go!
odcią gając Halkę ode -
drzwi pałacu:
Jontek.
U-chodź - my z miejsca
ff
p
do Jontka.
ah puszczaj mnie!
te - go; zo - ba-czą cię! u - chodź - - my stąd! zo - ba-czą
fp
wyrywa się i biegnie znowu do drzwi pałacu:
Ah puszczaj mnie!
Pusz - czaj - - - cie! pusz -
cię! zo - ba - czą cię!
ff
fp

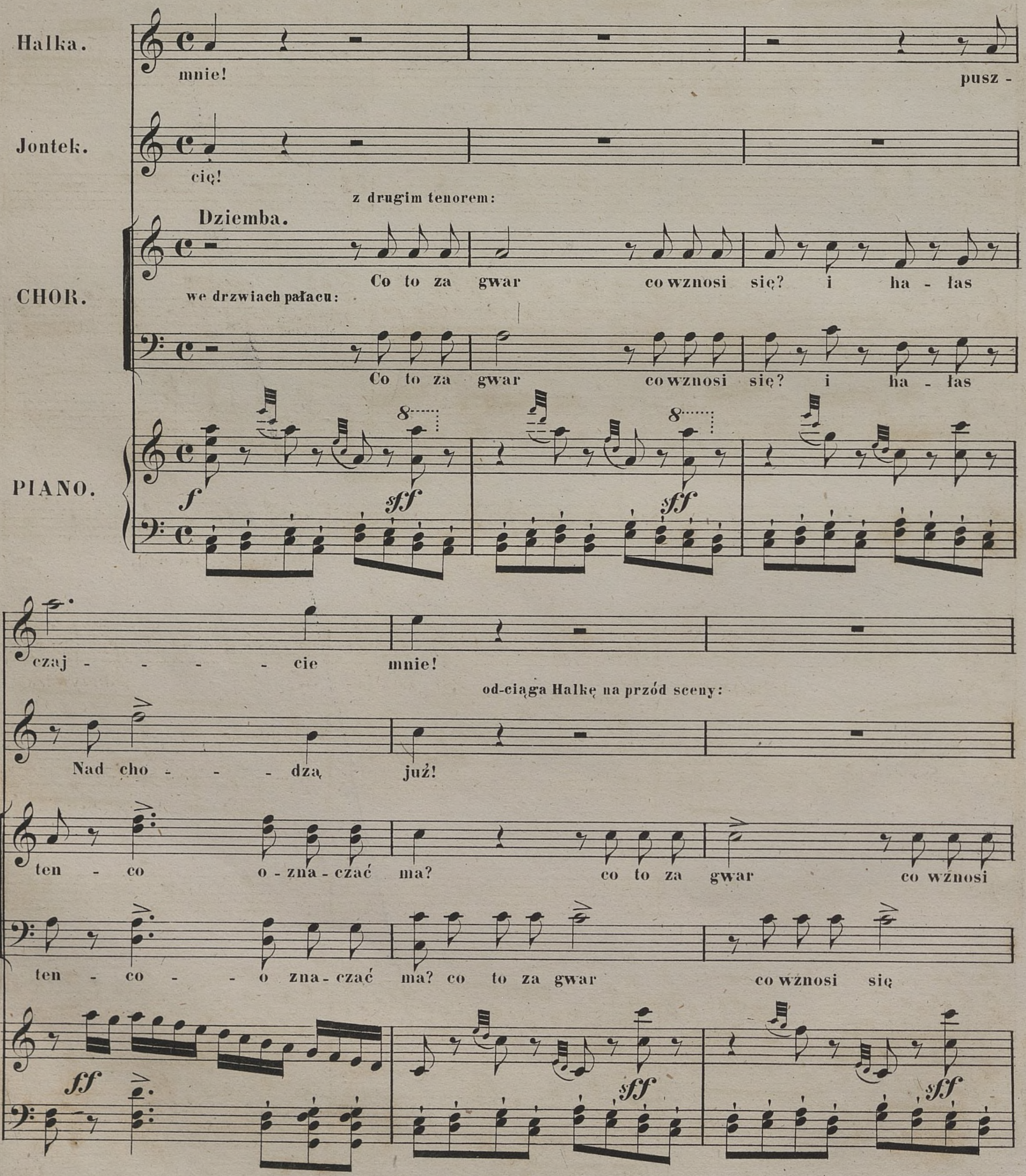

czaj - - - cie mnie! tu
Oj - ciec dzie-cią - - tka mo -
Ped.
je - - go! tu
oj - ciec dziecią - - ka mo - je - - - go! do
zwracając
się do Jontka:
Pa - - - na na - sze - - go o
Jont - ku pro - - wadź
po słu chaj mnie? u - chodźmy stąd,
Hal - - - - - ko
mnie! do pa - - - - na na - -
spiesz, zo - ba - czą cię! po - słu - chaj mnie!
p
f
ffp

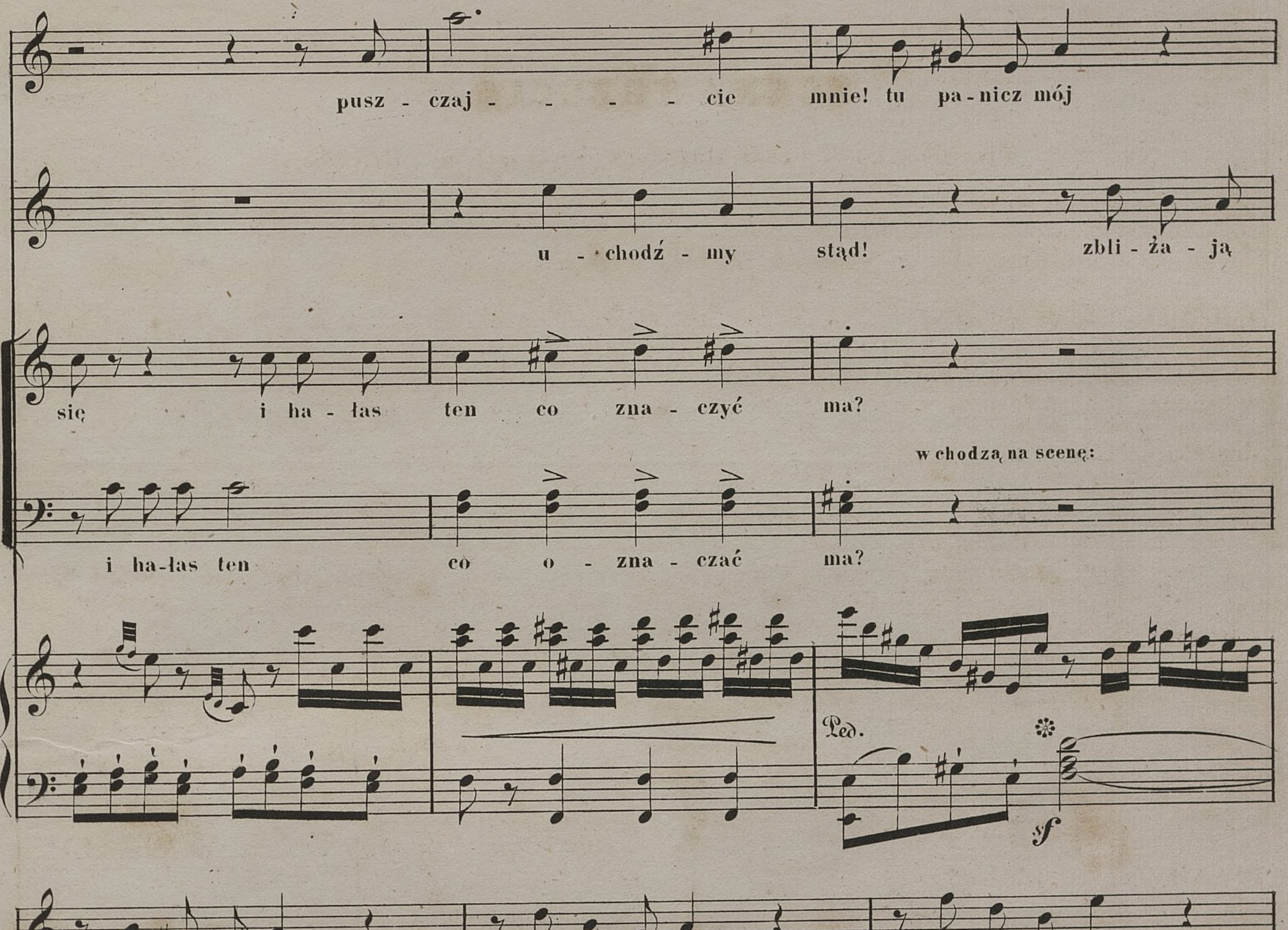
 G.& C.18.

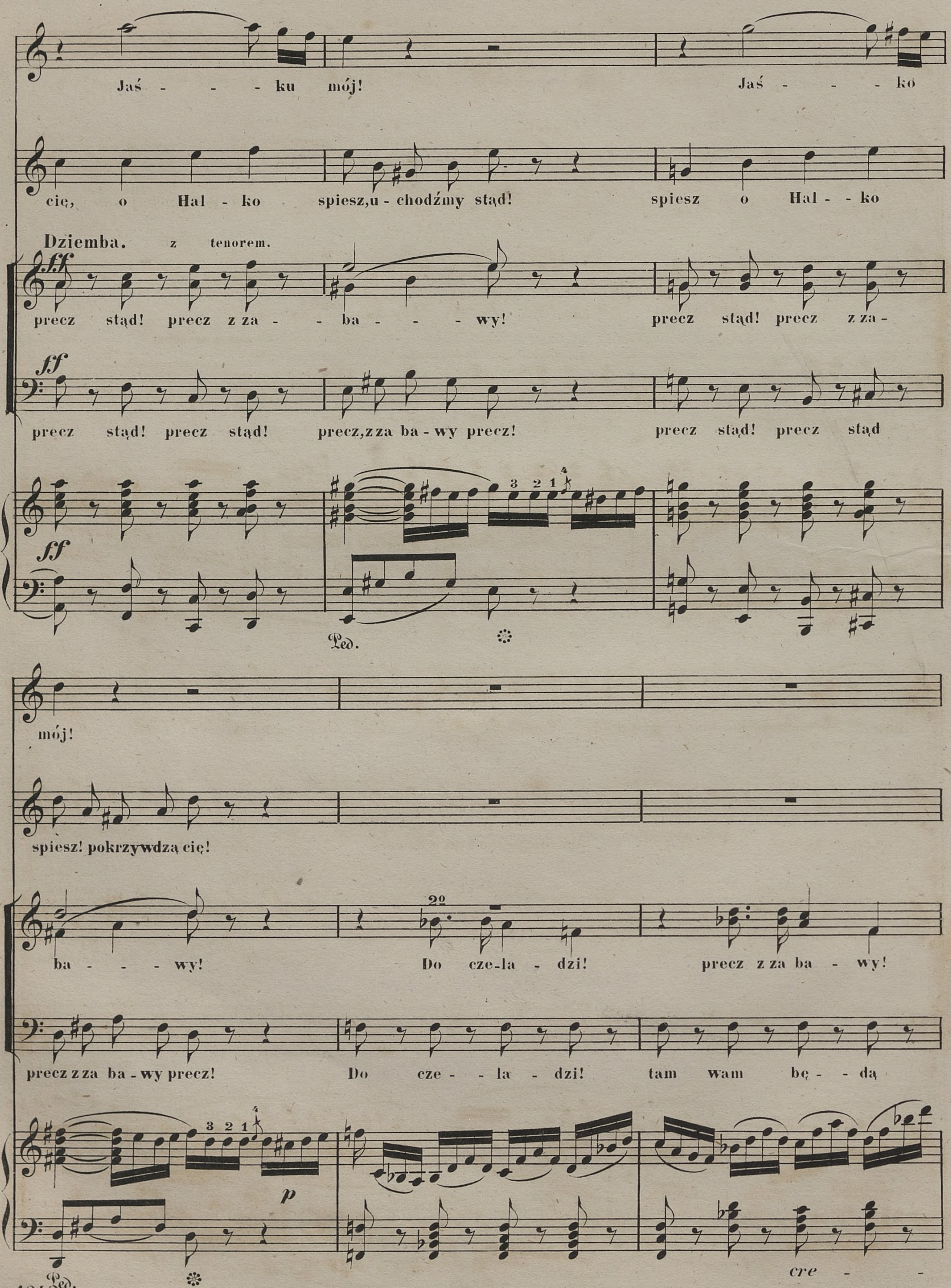

do palacu
sze - - - go o Jont - - ku pro - wadź mnie! o
u - chodź - my stąd! o Hal - - ko spiesz! zo - ba - czą cię!
Jaś - - - - ku! pa - - - - nie! u - słysz
mnie! o Jaś - - - ku mój! ty u - - - słysz mnie!
o Hal - - - ko spiesz! zo - ba - - - czą cię!
cre - - scen - - do
o Jaś - - - - - - ko! wy - - słu - - chaj.
o Hal - - - - ko spiesz, po - krzyw - dzą
Ped.

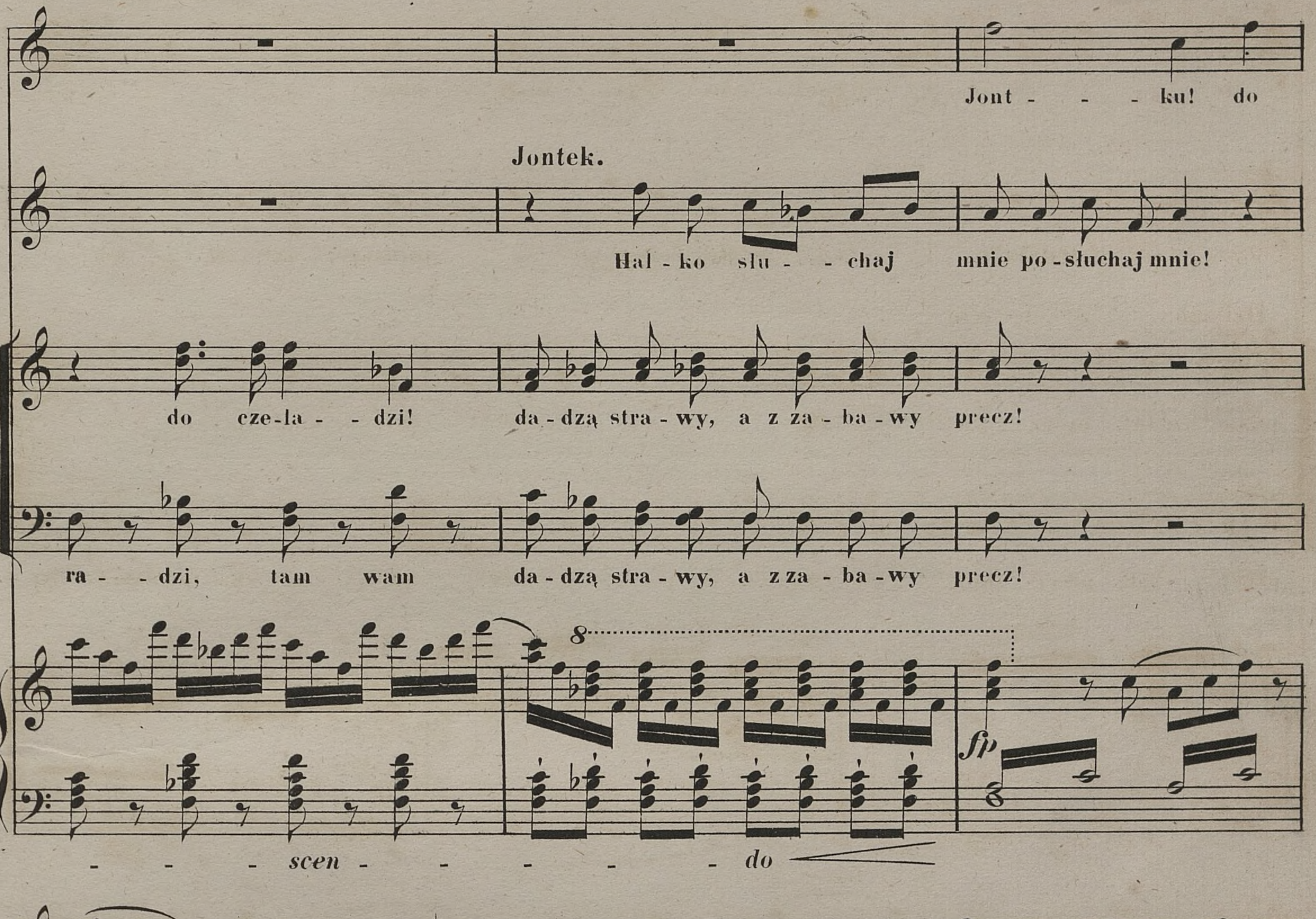
SCENA TRZECIA.

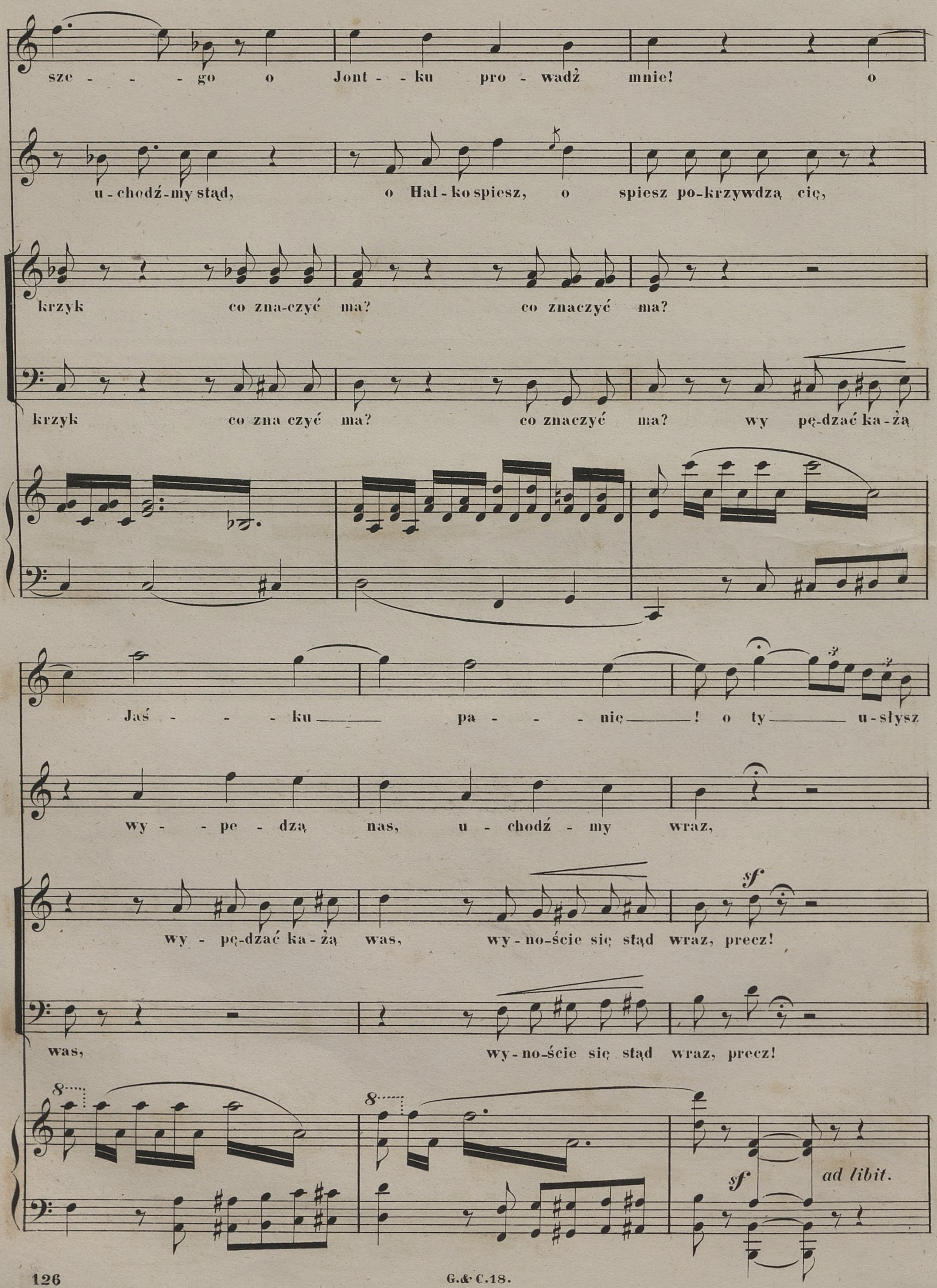
Ciż_Chór gości i chór służących (ze swiatłem) i Dziemba.

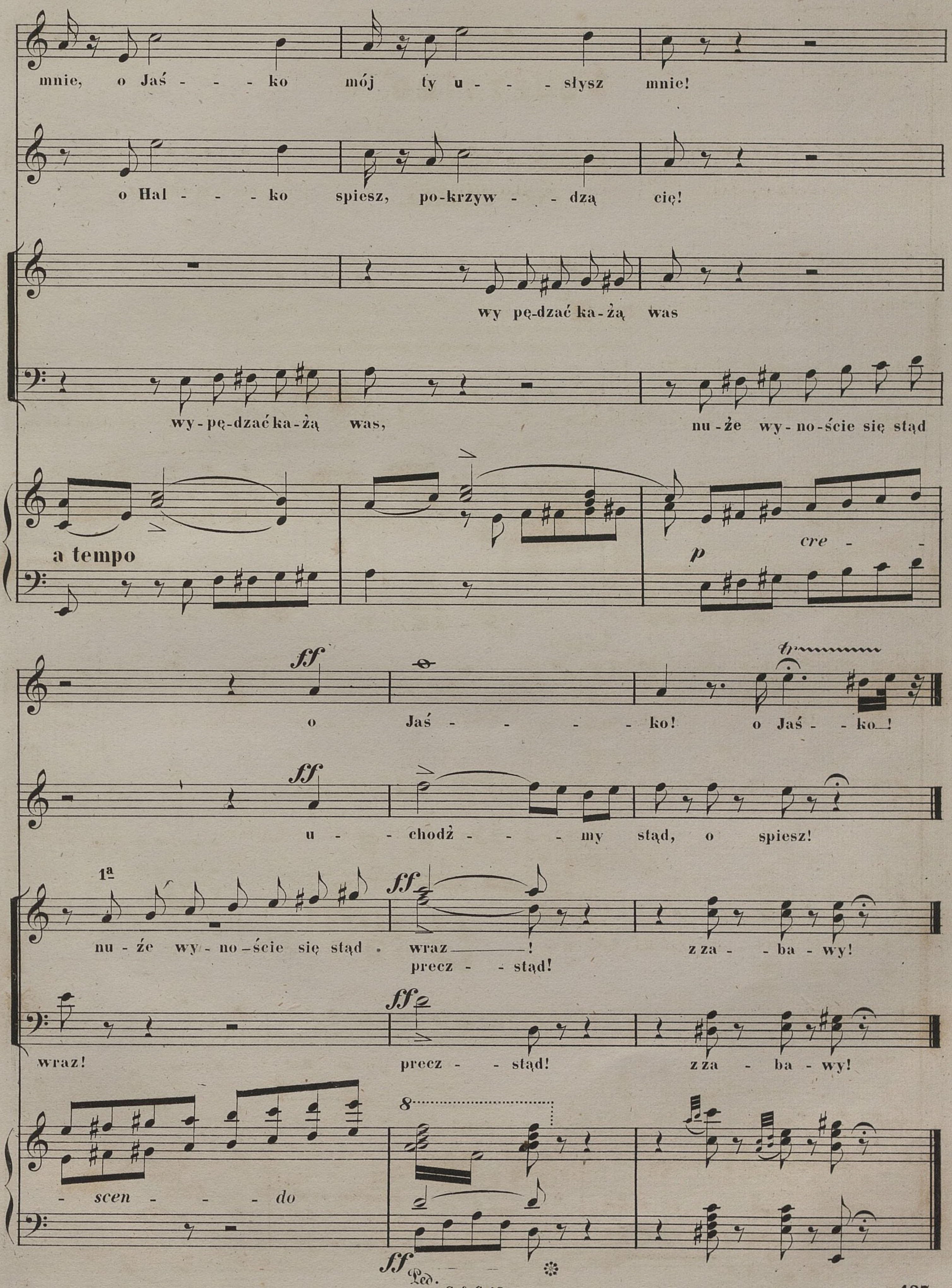

pusz - czaj - - - - cie mnie! tu pa - nicz mój
u - chodź - my stąd! zbli - ża - ją
się i ha - łas ten co zna - czyć ma?
wchodzą na scenę:
i ha - łas ten co o - zna - czać ma?
Ped.
tu Jaś - ko mój, tu pa - nicz mój, tu Jaś - ko mój,
się, pokrzywdzą cię, zbli - ża - ją się, pokrzywdza
Dziemba.
Wy - - pę - dzić!
Ped.
Ped.

Jaś - - - ku mój! Jaś - - - ko
cię, o Hal - ko spiesz, u - chodźmy stąd! spiesz o Hal - ko
Dziemba. z tenorem.
fff
precz stąd! precz z za - - ba - - - wy! precz stąd! precz z za -
ff
precz stąd! precz stąd! precz, z za ba - wy precz! precz stąd! precz stąd
ff
Ped.
mój!
spiesz! pokrzywdzą cię!
ba - - - wy! Do cze - la - dzi! precz z za ba - wy!
precz z za ba - wy precz! Do cze - - la - - dzi! tam wam bę - - dą
p
Ped.
cre - -

Jont - - ku! do
Jontek.
Hal - ko słu - - chaj mnie po - słuchaj mnie!
do cze - la - - dzi! da - dzą stra - wy, a z za - ba - wy precz!
ra - - dzi, tam wam da - dzą stra - wy, a z za - ba - wy precz!
- - - scen - - - - - do
pa - - na! do Jaśka pro - wadź mnie! do pa - - - na na - -
u chodźmy stąd. Hal - - ko spiesz, po krzywdzą cię! po - słu - chaj mnie,
precz! Tej dziewki
nastronie
precz! Tej dziewki

sze - - - go o Jont - - ku pro - wadź mnie! o
u - chodź - my stąd, o Hal - ko spiesz, o spiesz po - krzywdzą cię,
krzyk co zna - czyć ma? co znaczyć ma?
krzyk co zna czyć ma? co znaczyć ma? wy pę - dzać ka - żą
Jaś - - - ku pa - - - nię ! o ty u - słysz
wy - - pe - dzą nas, u - chodź - my wraz,
wy - pę - dzać ka - żą was, wy - no - ście się stąd wraz, precz!
was, wy - no - ście się stąd wraz, precz!
sf
ad libit.

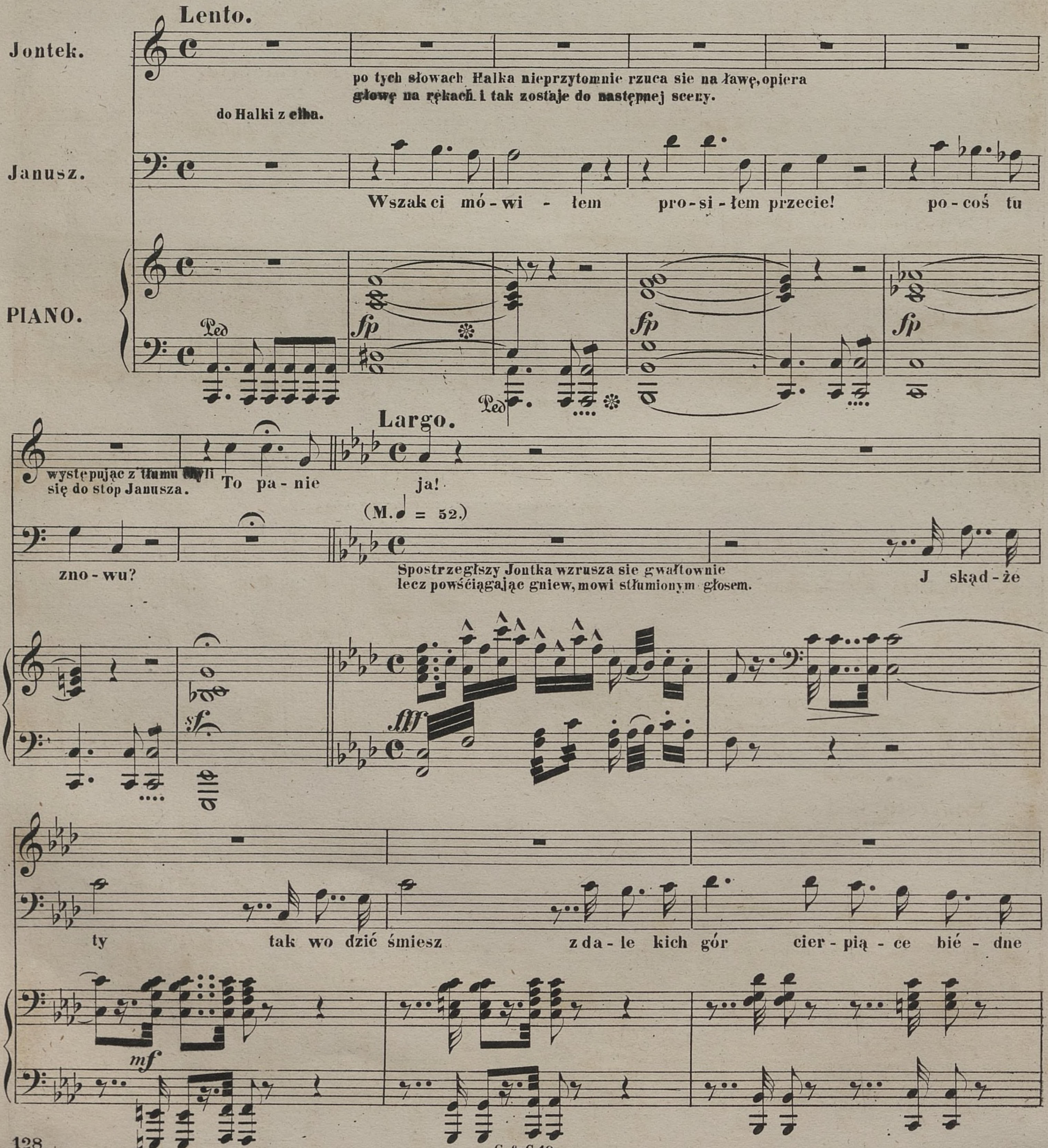

mnie, o Jaś - - - ko mój ty u - - - słysz mnie!
o Hal - - - ko spiesz, po-krzyw - - dzą cię!
wy pę-dzać ka-żą was
wy-pę-dzać ka-żą was, nu-że wy-no-ście się stąd
a tempo
cre -
p
o Jaś - - - - - ko! o Jaś - - ko!
u - - chodź - - - my stąd, o spiesz!
nu-że wy-no-ście się stąd. wraz ! z za - - ba - wy!
precz - - stąd!
wraz! precz - - stąd! z za - ba - wy!
- scen - - - do
ff

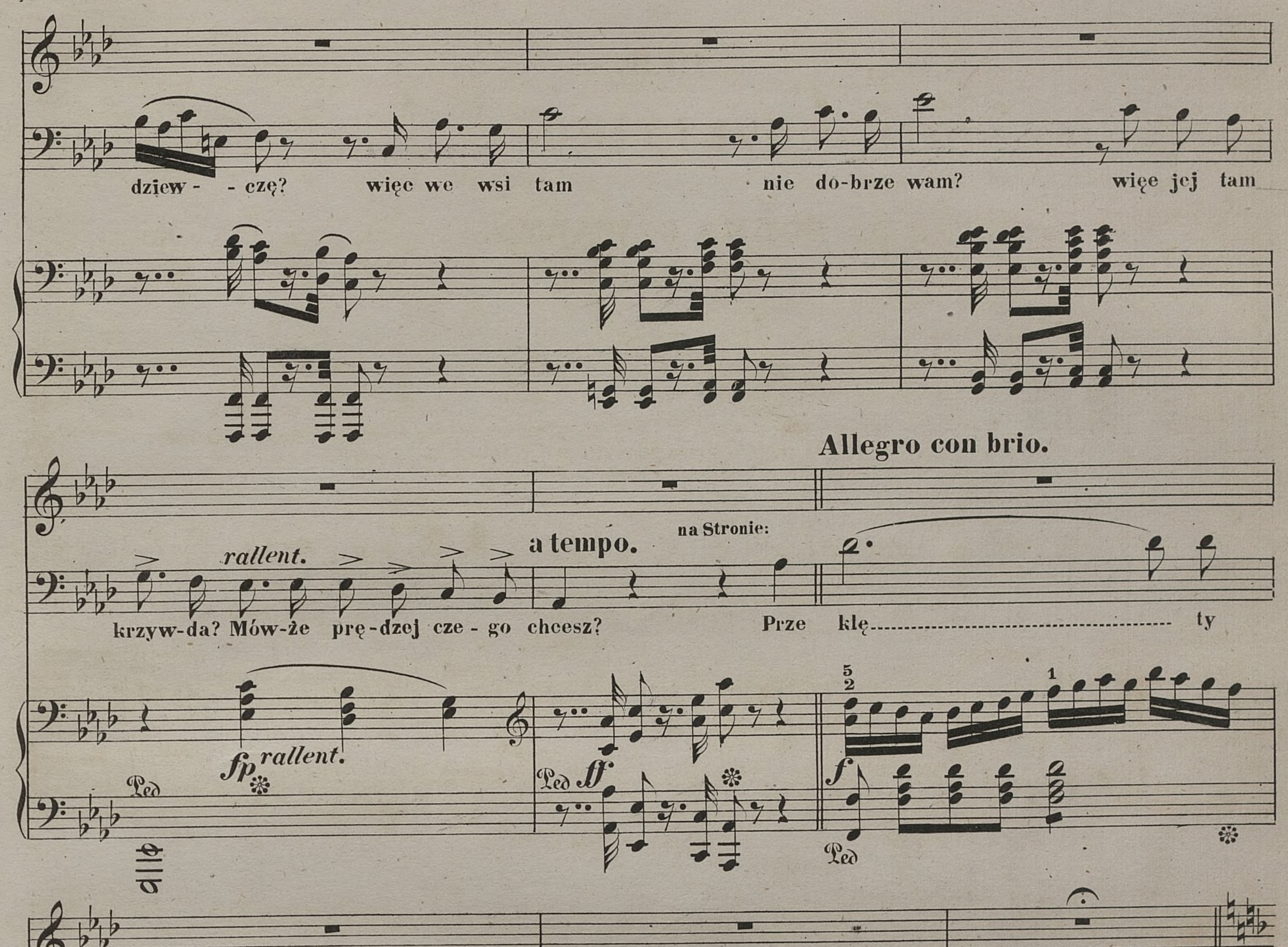
10 B.

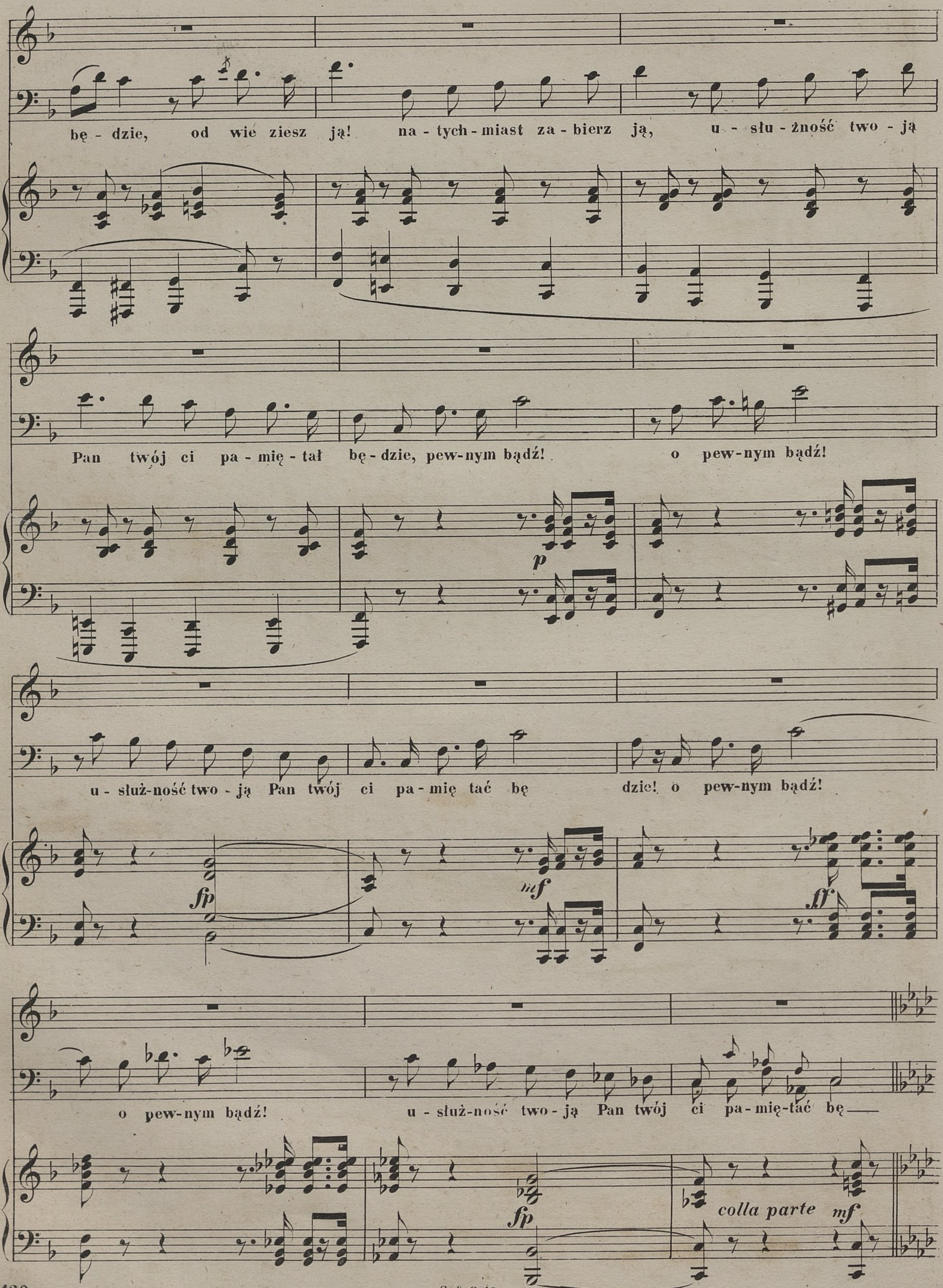
DUETTINO.

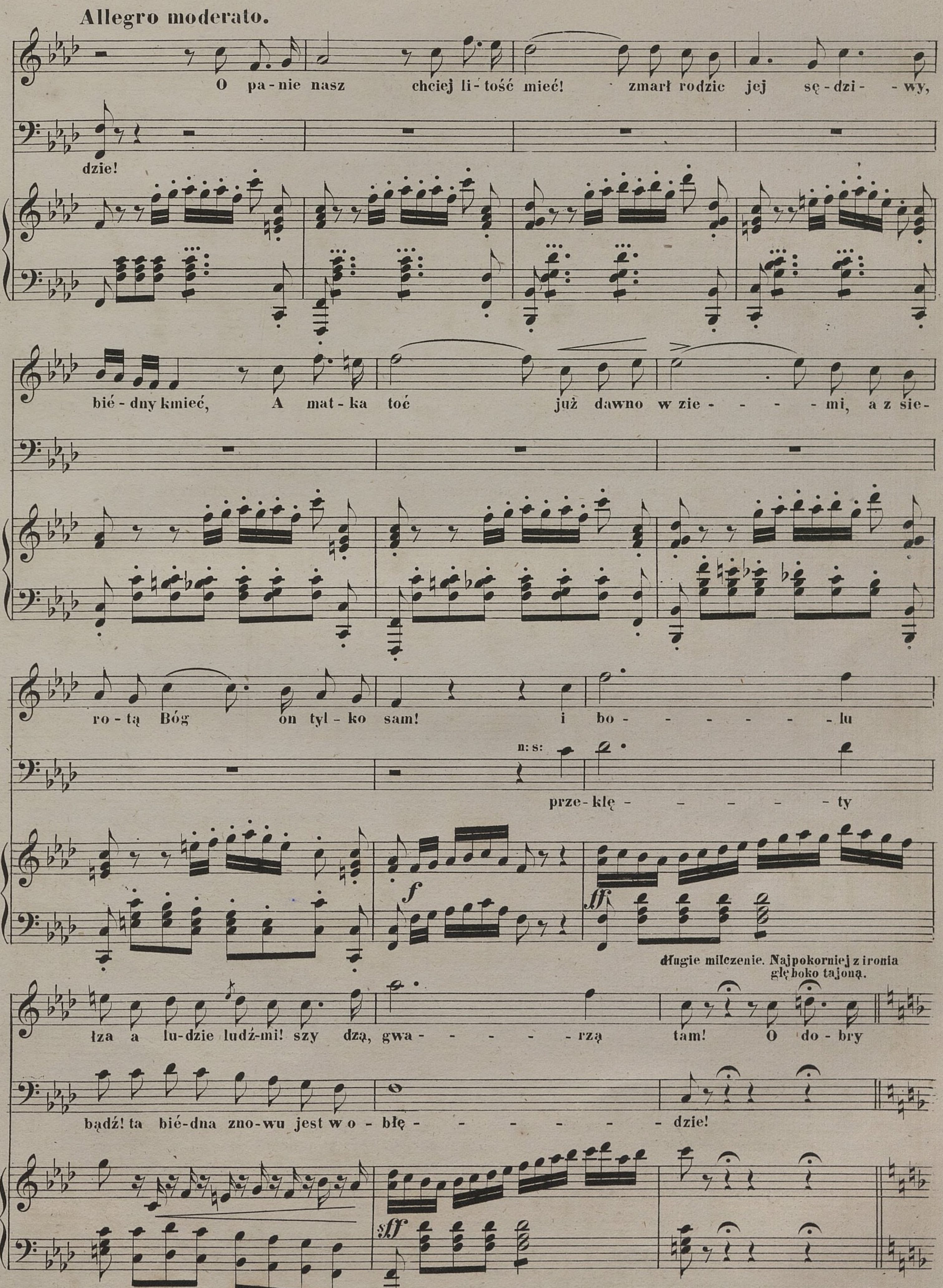
SCENA CZWARTA.

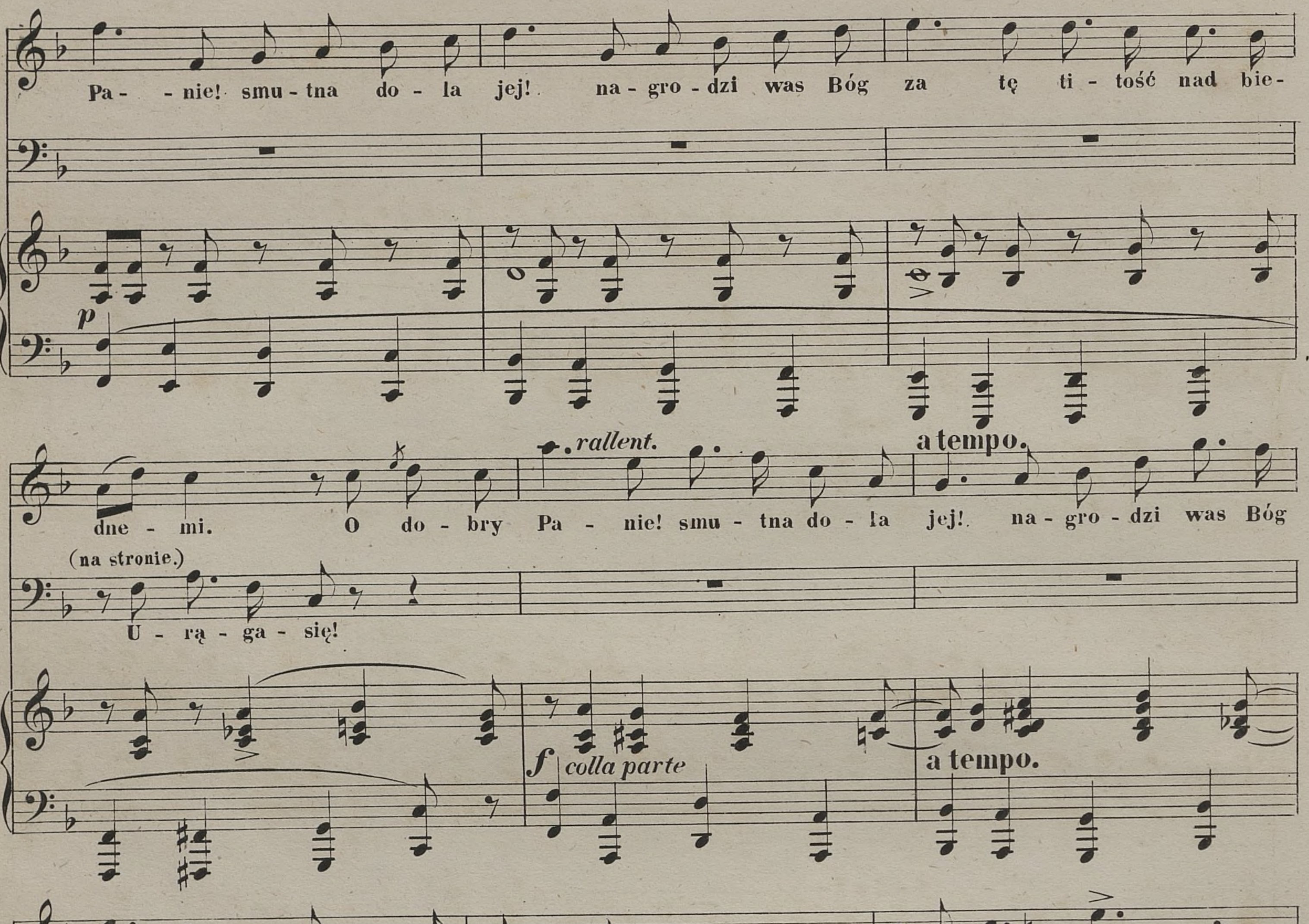
Ciż i Janusz.

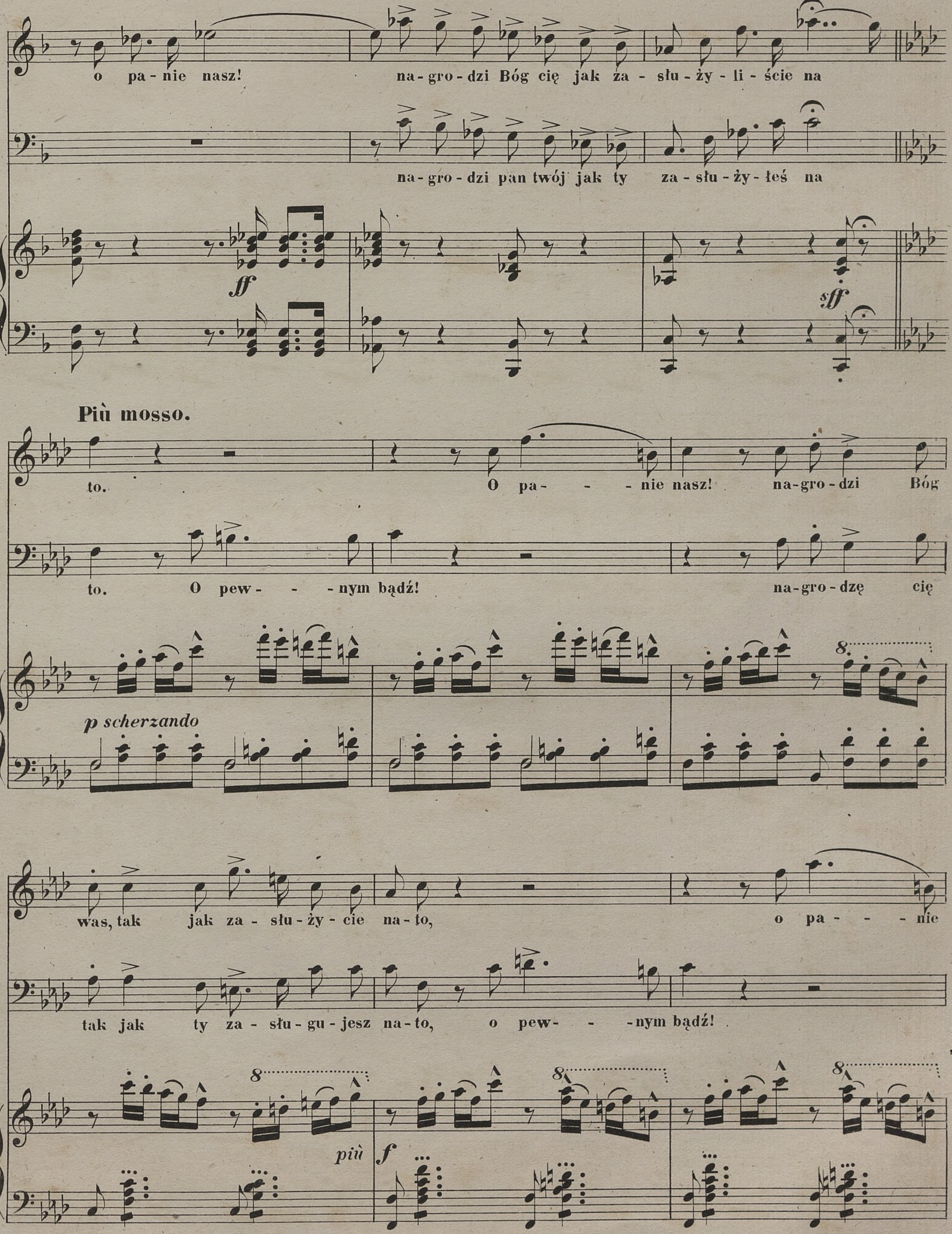

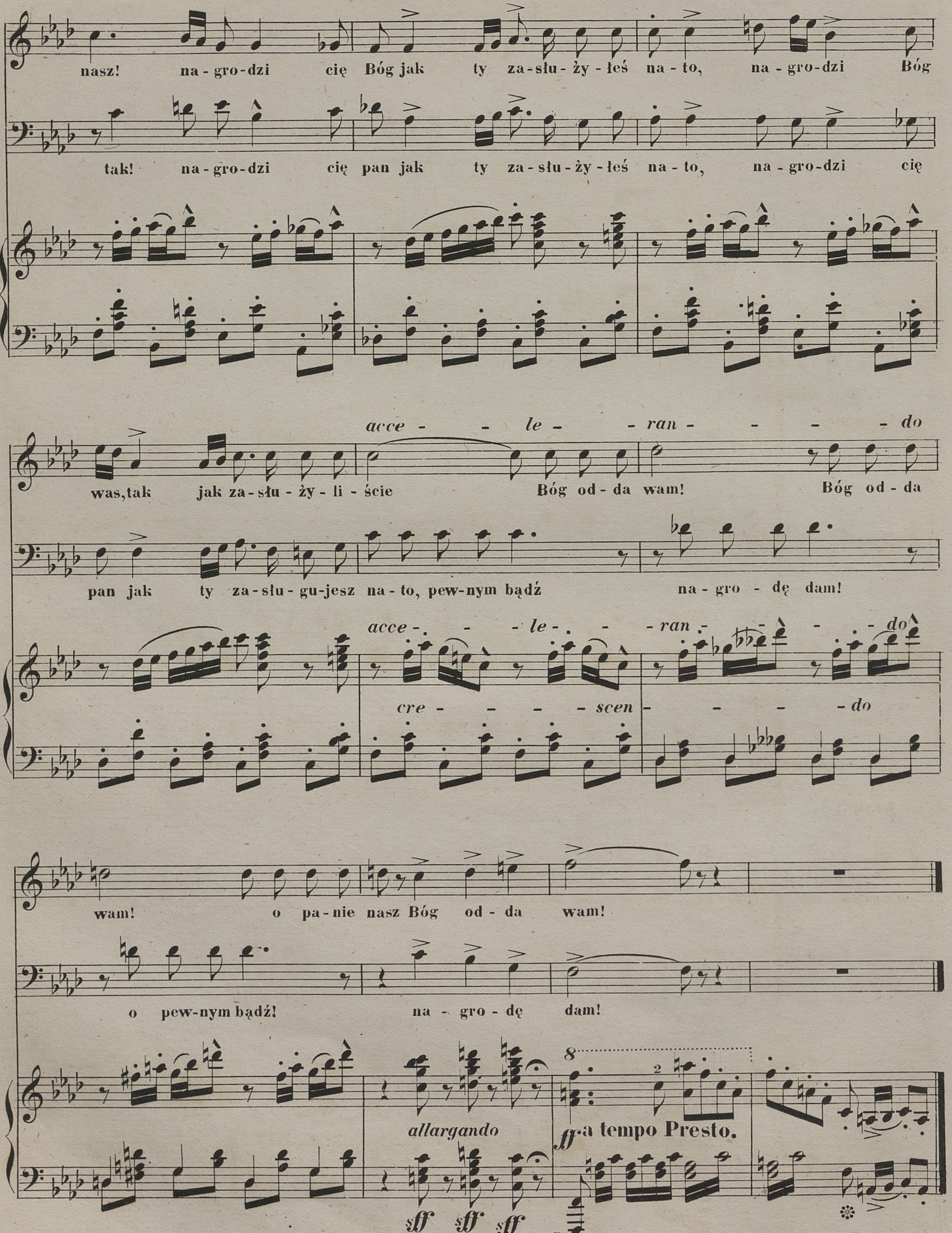

dziew - - czę? więc we wsi tam nie do-brze wam? więc jej tam
Allegro con brio.
rallent.
a tempo.
na Stronie:
krzyw-da? Mów-że prę-dzej cze-go chcesz? Prze klę ty
rallent.
bądź! ta bie-dna zno-wu jest wo - blę - - - - - - - - - dzie! Od-wie-ziesz
gniewnie
Moderato. (♩ = 80.)
ją na-tych-miast za-bierz ją! u słu-żność two-ję Pan twój ci pa-mię-tać

bę - dzie, od wie ziesz ją! na - tych - miast za - bierz ją, u - słu - żność two - ją
Pan twój ci pa - mię - tał bę - dzie, pew-nym bądź! o pew-nym bądź!
u - służ-ność two - ją Pan twój ci pa-mię tać bę dzie! o pew-nym bądź!
o pew-nym bądź! u - służ-ność two-ją Pan twój ci pa-mię-tać bę—
fp
mf
ff
colla parte

Allegro moderato.
O pa-nie nasz chciej li-tość mieć! zmarł rodzic jej sę-dzi- -wy,
dzie!
bié-dny kmieć, A mat-ka toć już dawno w zie- - - - -mi, a z sie-
ro-tą Bóg on tyl-ko sam! i bo- - - - - - -lu
n: s:
prze-klę - - - - - - ty
łza a lu-dzie ludź-mi! szy dzą, gwa- - - - - -rzą tam! O do-bry
bądź! ta bié-dna zno-wu jest w o - błę - - - - - - - -dzie!
długie milczenie. Najpokorniej z ironia głęboko tajoną.
f
ff
sff

Pa - nie! smu - tna do - la jej! na - gro - dzi was Bóg za tę li - tość nad bie -
p
dne - mi. O do - bry Pa - nie! smu - tna do - la jej! na - gro - dzi was Bóg
rallent.
a tempo.
(na stronie.)
U - rą - ga - się!
f colla parte
a tempo.
za tę li - tość nad bie - dne - mi, o pa - nie nasz!
O pew-nym bądź!
na - gro - dzi pan twój, jak ty za - słu - ży - łeś na - to! o pew-nym bądź!
ff

o pa-nie nasz! na-gro-dzi Bóg cię jak za-słu-ży-li-ście na
na-gro-dzi pan twój jak ty za-słu-ży-łeś na
ff
sff
Più mosso.
to. O pa- - -nie nasz! na-gro-dzi Bóg
to. O pew- - -nym bądź! na-gro-dzę cię
p scherzando
was, tak jak za-słu-ży-cie na-to, o pa- - -nie
tak jak ty za-słu-gu-jesz na-to, o pew- - -nym bądź!
più
f

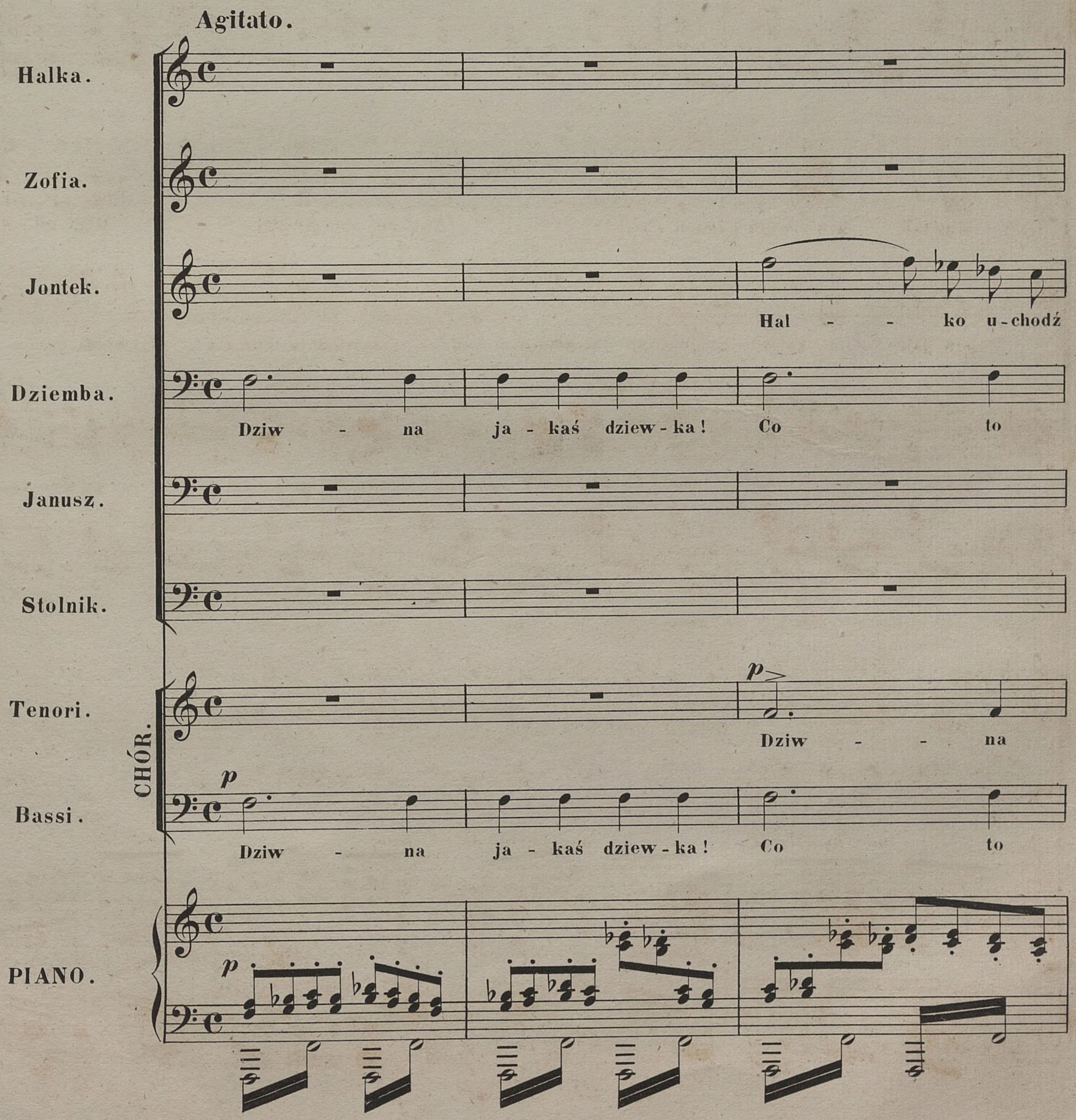

nasz! na-gro-dzi cię Bóg jak ty za-słu-ży-łeś na-to, na-gro-dzi Bóg
tak! na-gro-dzi cię pan jak ty za-słu-ży-łeś na-to, na-gro-dzi cię
acce - - le - - ran - - - - do
was, tak jak za-słu-ży-li-ście Bóg od-da wam! Bóg od-da
pan jak ty za-słu-gu-jesz na-to, pew-nym bądź na-gro-dę dam!
cre - - - - scen - - - - do
wam! o pa-nie nasz Bóg od-da wam!
o pew-nym bądź! na-gro-dę dam!
allargando
a tempo Presto.

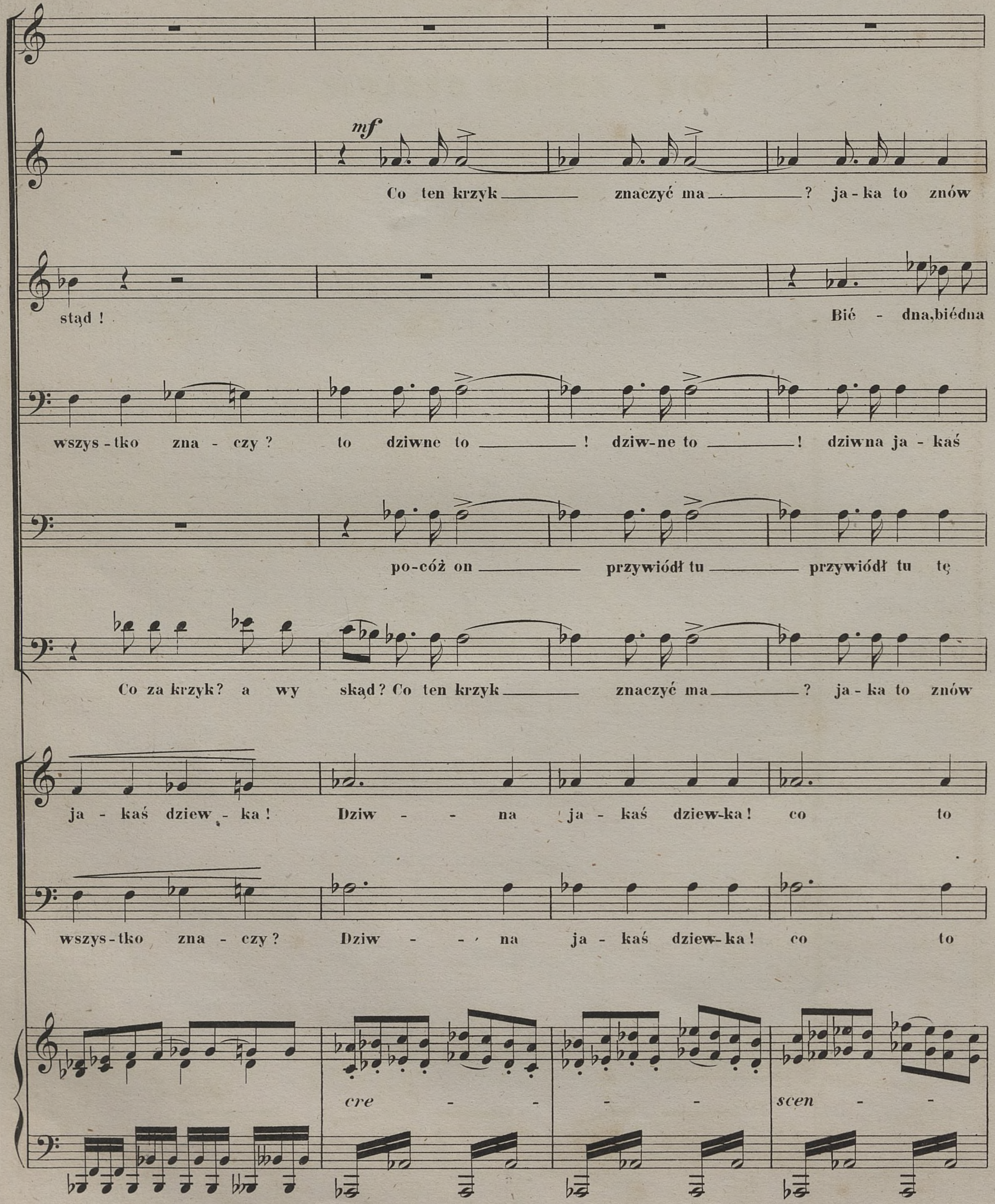
G. & C. 19

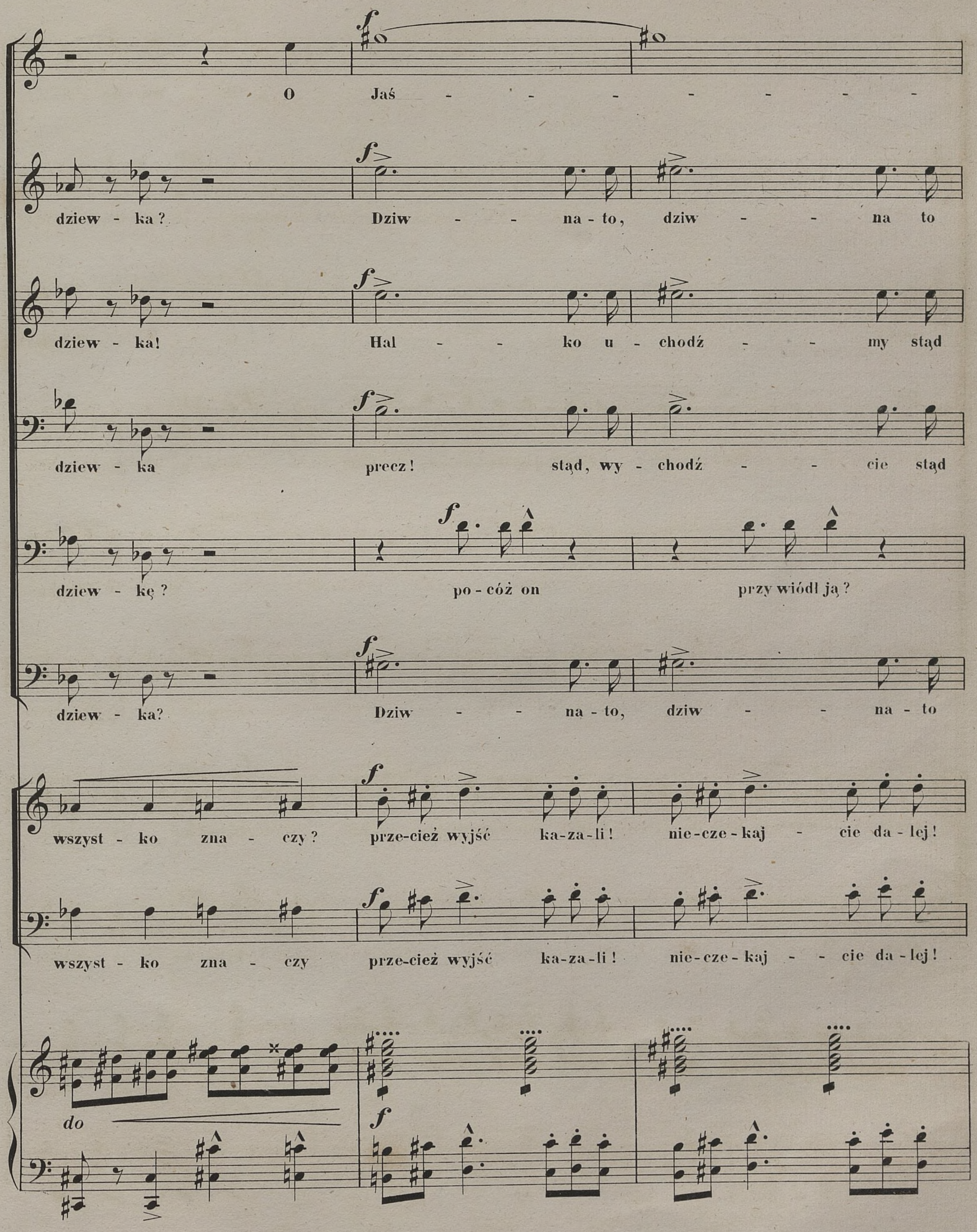
10 C.

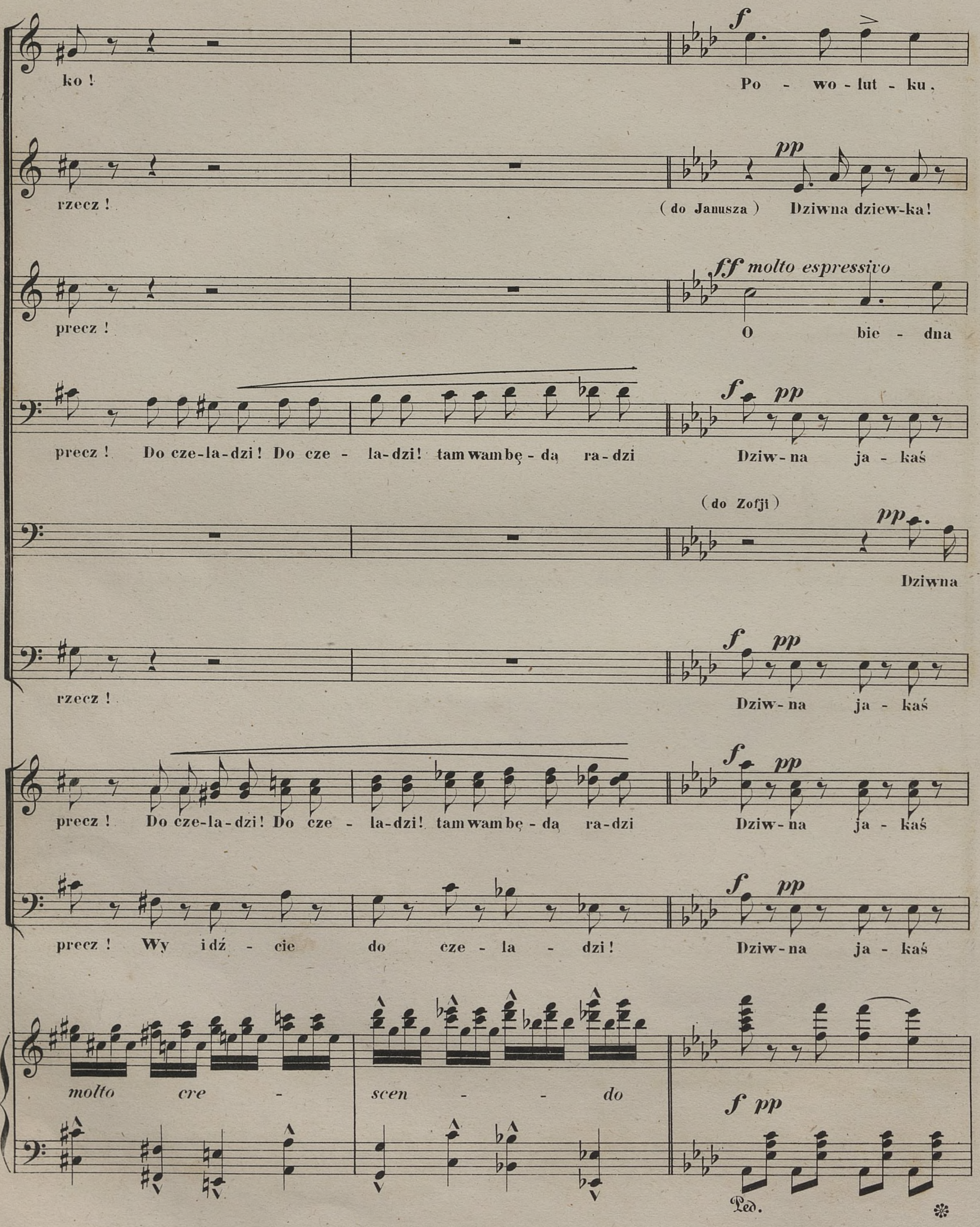
CIŻ, ZOFIA I STOLNIK.

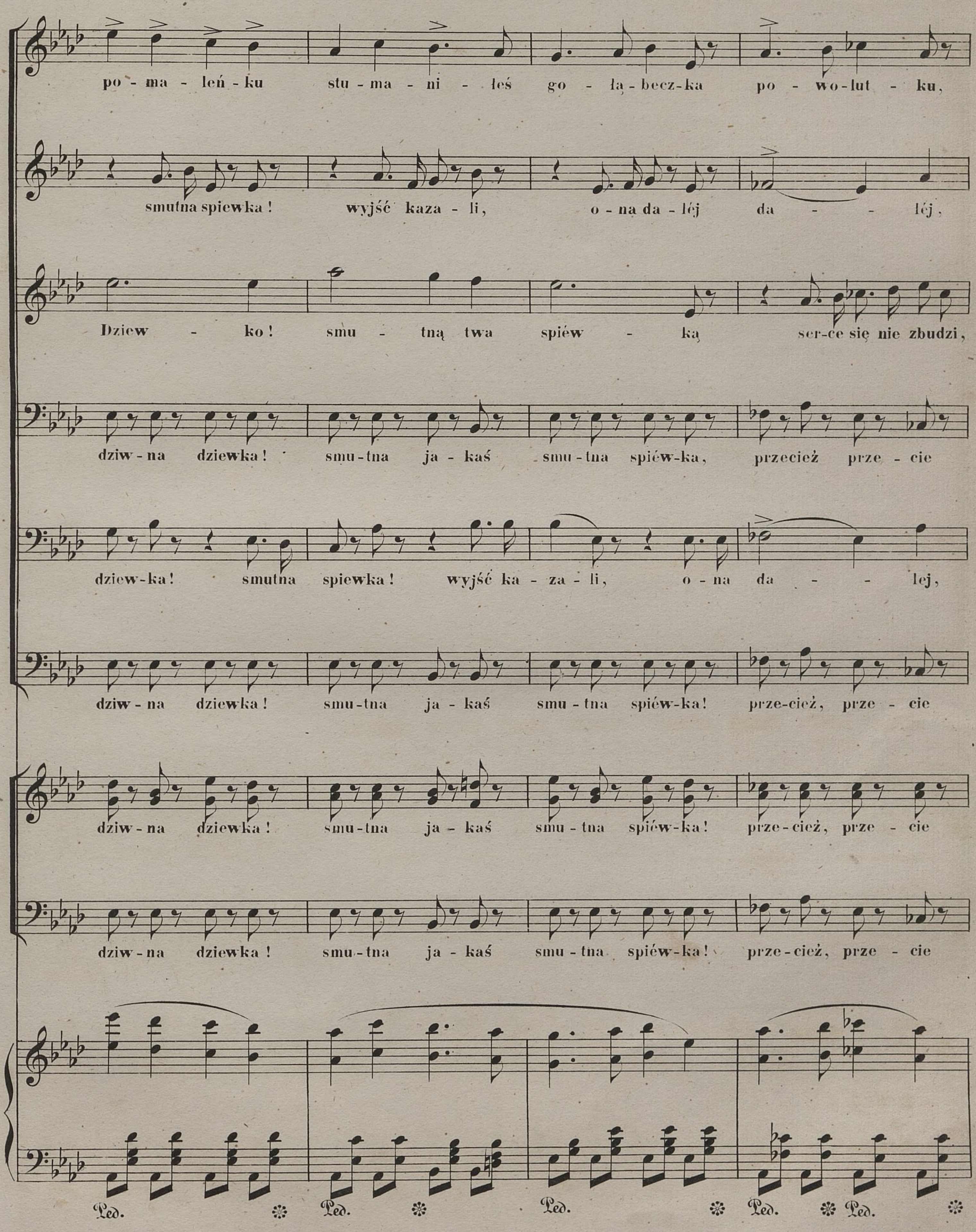
SCENA PIĄTA.

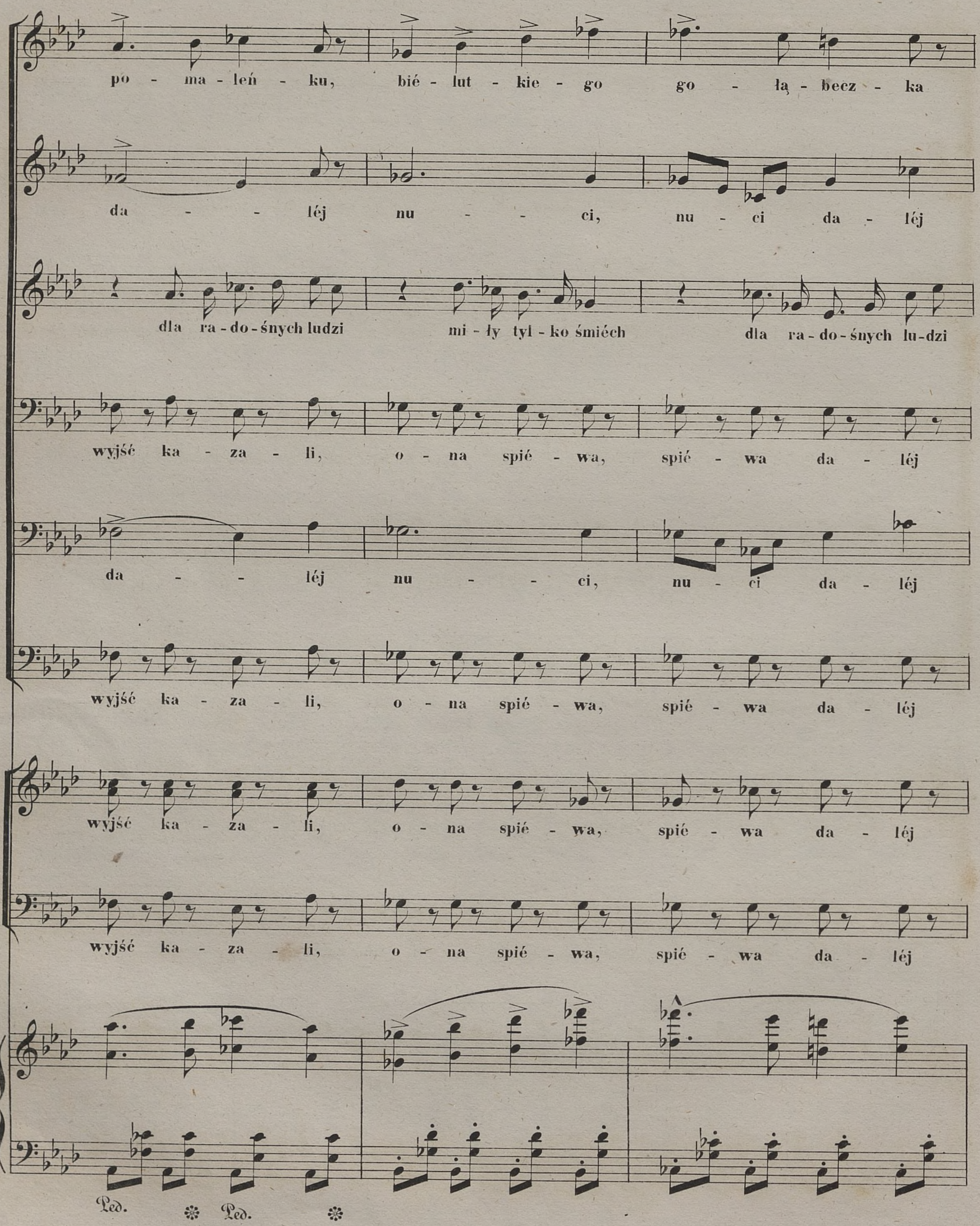

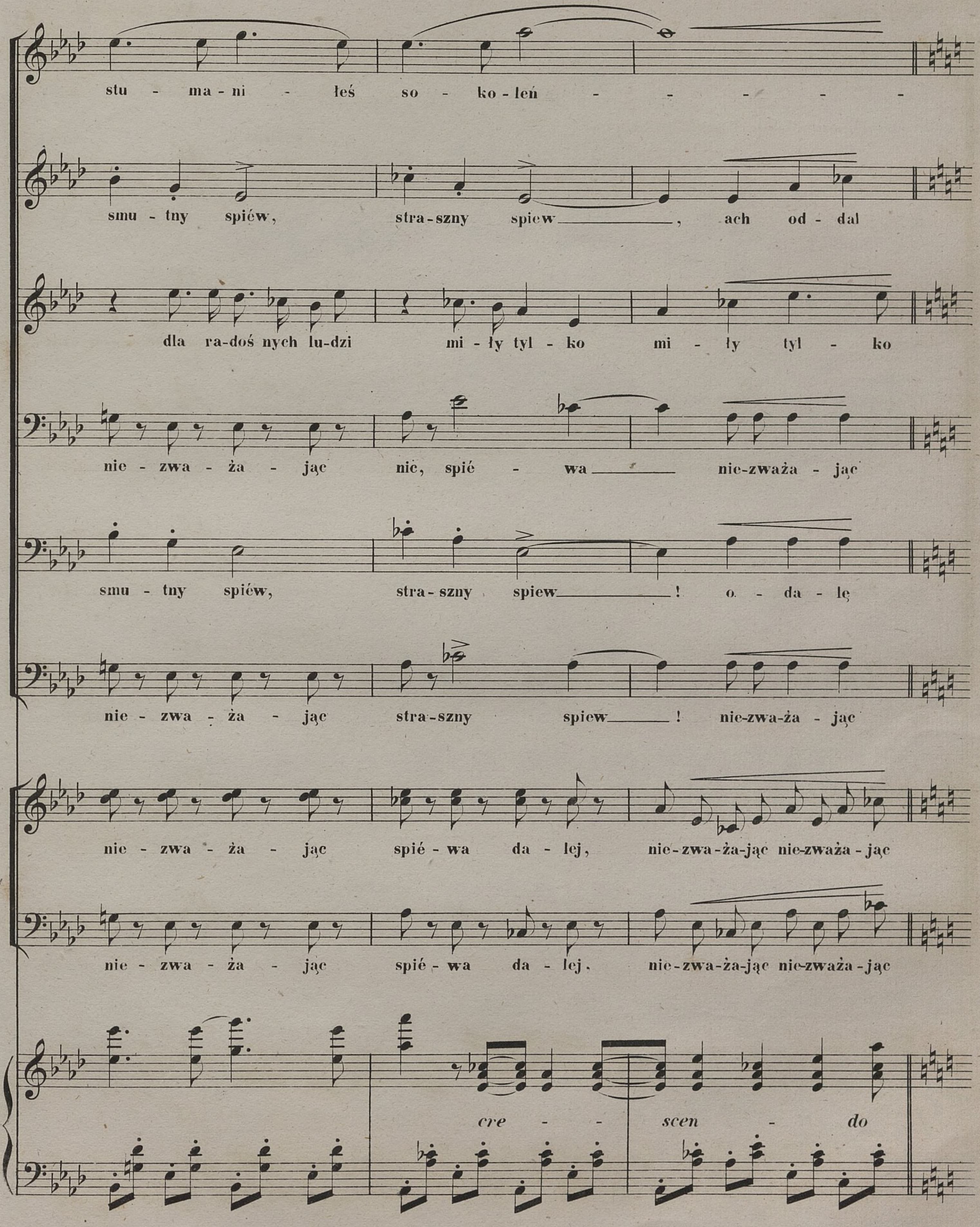

mf
Co ten krzyk znaczyć ma? ja-ka to znów
stąd! Bié-dna, biédna
wszys-tko zna-czy? to dziwne to! dziw-ne to! dziwna ja-kaś
po-cóż on przywiódł tu przywiódł tu tę
Co za krzyk? a wy skąd? Co ten krzyk znaczyć ma? ja-ka to znów
ja-kaś dziew-ka! Dziw-na ja-kaś dziew-ka! co to
wszys-tko zna-czy? Dziw-na ja-kaś dziew-ka! co to
cre - - - scen - -

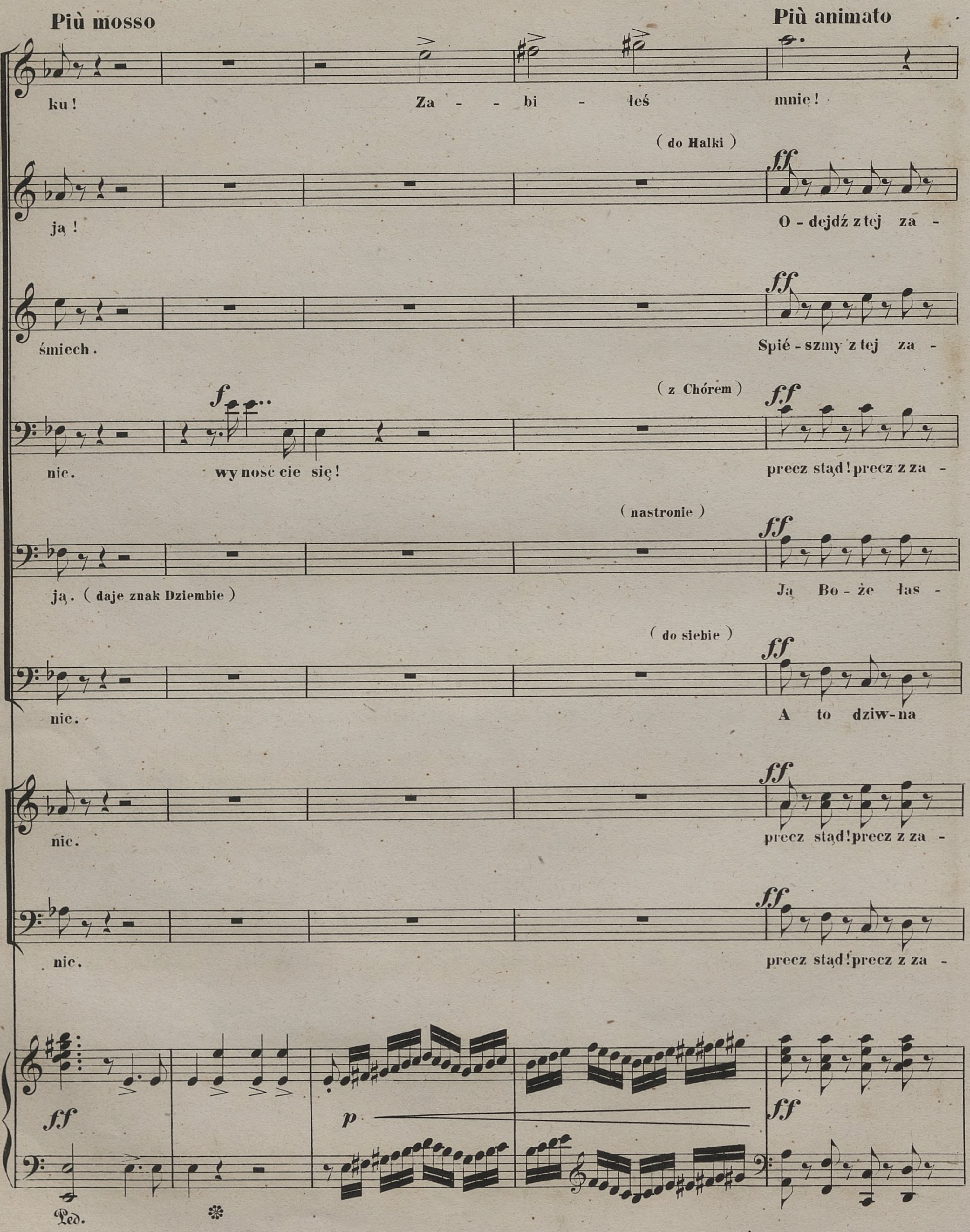

O Jaś - - - - - - - - -
dziew - ka? Dziw - - na - to, dziw - - - na to
dziew - ka! Hal - - ko u - chodź - - my stąd
dziew - ka precz! stąd, wy - chodź - - cie stąd
dziew - kę? po - cóż on przy wiódł ją?
dziew - ka? Dziw - - na - to, dziw - - - na - to
wszyst - ko zna - czy? prze-cież wyjść ka-za-li! nie-cze-kaj - cie da-lej!
wszyst - ko zna - czy prze-cież wyjść ka-za-li! nie-cze-kaj - cie da-lej!
do

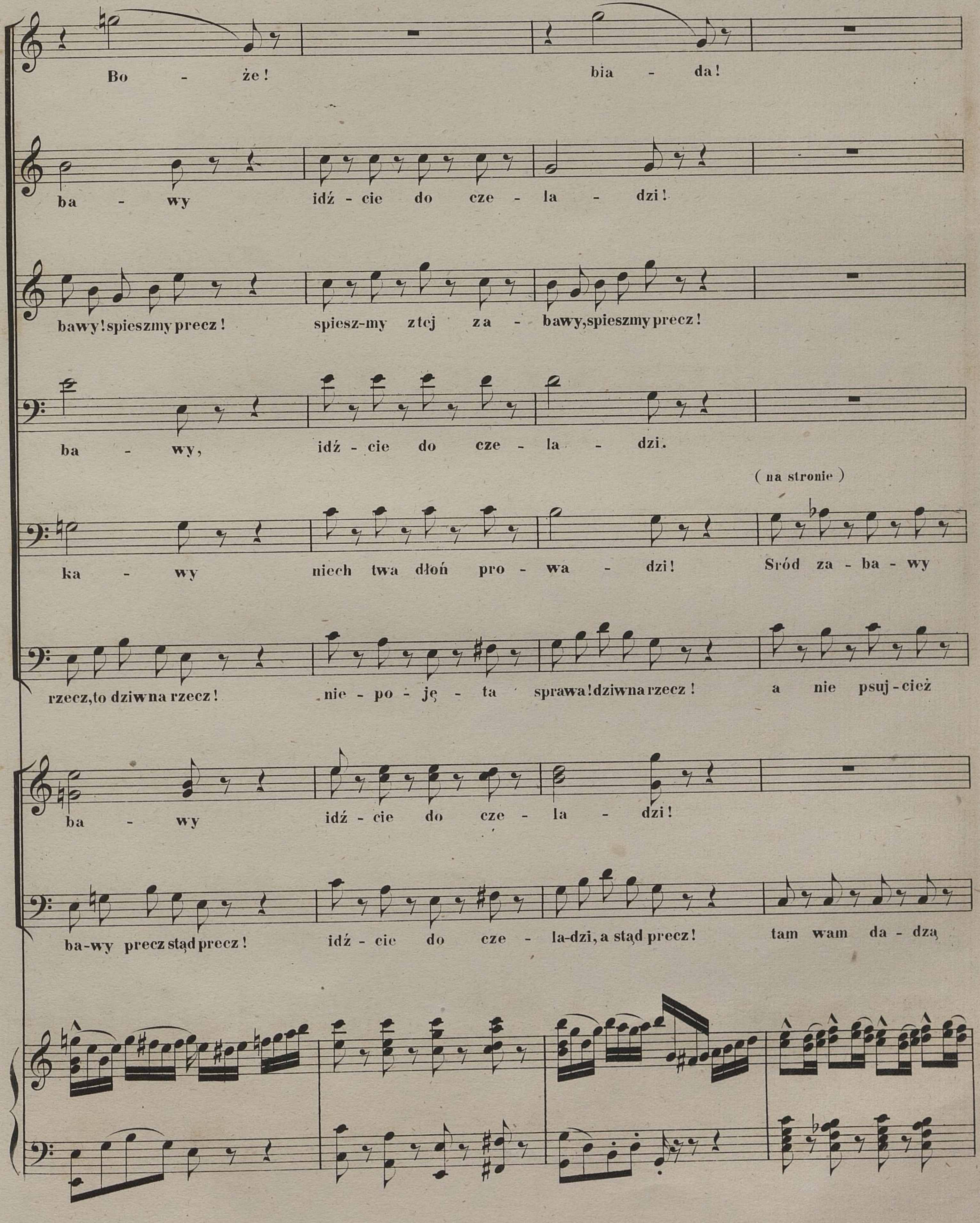

f
ko ! Po - wo - lut - ku,
pp
rzecz ! (do Janusza) Dziwna dziew-ka!
ff molto espressivo
precz ! O bie - dna
f pp
precz ! Do cze-la-dzi! Do cze - la-dzi! tam wam bę - dą ra-dzi Dziw-na ja - kaś
(do Zofji)
pp
Dziwna
f pp
rzecz ! Dziw-na ja - kaś
f pp
precz ! Do cze-la-dzi! Do cze - la-dzi! tam wam bę - dą ra-dzi Dziw-na ja - kaś
f pp
precz ! Wy idź - cie do cze - la - dzi! Dziw-na ja - kaś
molto cre - scen - - do
f pp
Ped.

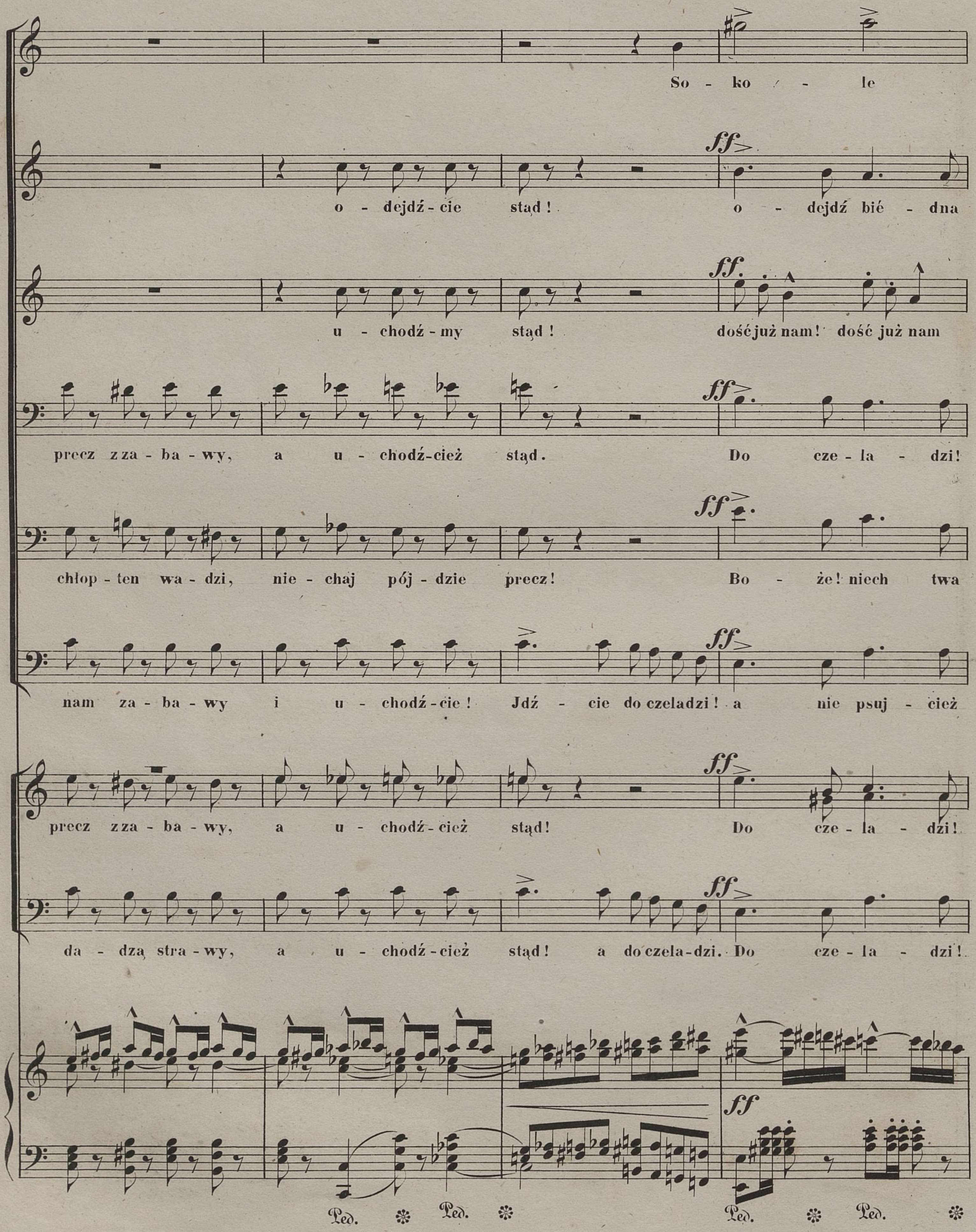

po - ma - leń - ku stu - ma - ni - łeś go - łą - becz - ka po - wo - lut - ku,
smutna spiewka! wyjść kaza - li, o - na da - léj da - - léj,
Dziew - ko! smu - tną twa spiéw - ką ser - ce się nie zbudzi,
dziw - na dziewka! smu - tna ja - kaś smu - tna spiéw - ka, przecież prze - cie
dziew - ka! smutna spiewka! wyjść ka - za - li, o - na da - - - léj,
dziw - na dziewka! smu - tna ja - kaś smu - tna spiéw - ka! prze - cież, prze - cie
dziw - na dziewka! smu - tna ja - kaś smu - tna spiéw - ka! prze - cież, prze - cie
dziw - na dziewka! smu - tna ja - kaś smu - tna spiéw - ka! prze - cież, prze - cie
Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

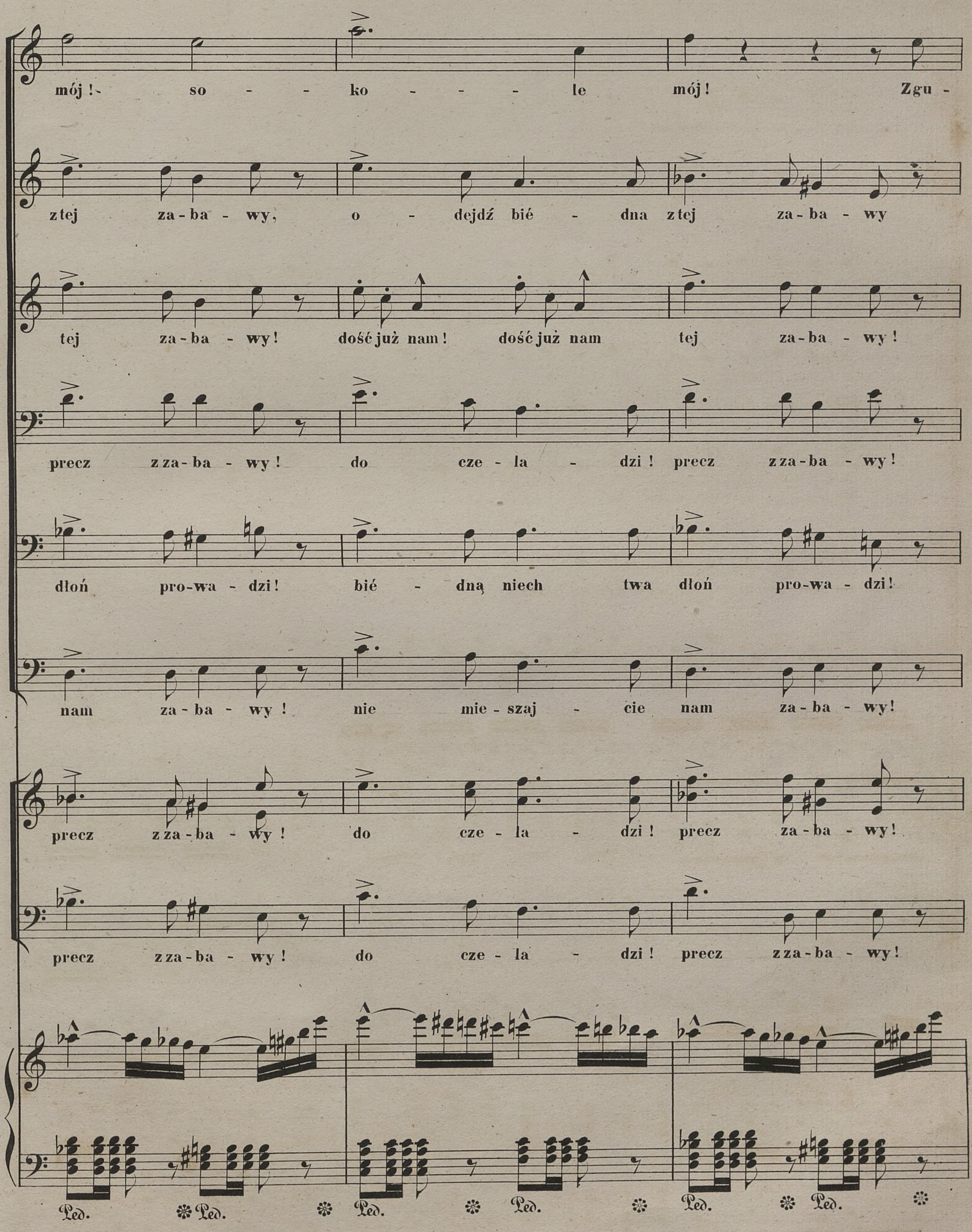

po - ma - leń - ku, bié - lut - kie - go go - łą - becz - ka
da - - léj nu - - ci, nu - ci da - léj
dla ra - do - śnych ludzi mi - ły tyl - ko śmiéch dla ra - do - śnych lu - dzi
wyjść ka - za - li, o - na spié - wa, spié - wa da - léj
da - - léj nu - - ci, nu - ci da - léj
wyjść ka - za - li, o - na spié - wa, spié - wa da - léj
wyjść ka - za - li, o - na spié - wa, spié - wa da - léj
wyjść ka - za - li, o - na spié - wa, spié - wa da - léj
Ped. Ped.

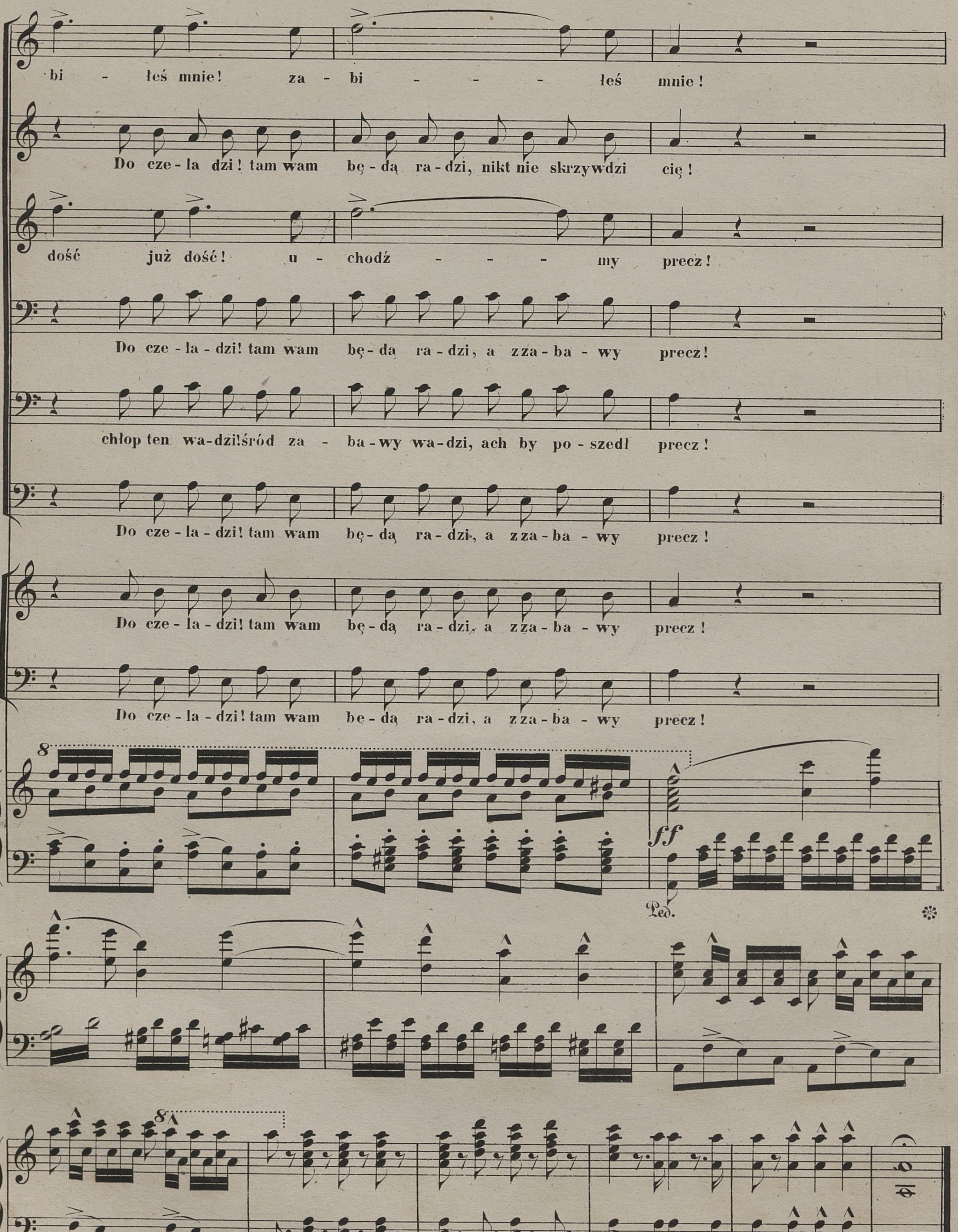

stu - ma - ni - łeś so - ko - leń - - - - - -
smu - tny spiéw, stra - szny spiew, ach od - dal
dla ra - doś nych lu - dzi mi - ły tyl - ko mi - ły tyl - ko
nie - zwa - ża - jąc nic, spié - wa nie - zważa - jąc
smu - tny spiéw, stra - szny spiew! o - da - lę
nie - zwa - ża - jąc stra - szny spiew! nie - zwa - ża - jąc
nie - zwa - ża - jąc spié - wa da - lej, nie - zwa - ża - jąc nie - zważa - jąc
nie - zwa - ża - jąc spié - wa da - lej, nie - zwa - ża - jąc nie - zważa - jąc
cre - scen - do

Più mosso
Più animato
ku! Za - bi - łeś mnie!
(do Halki)
ją! O - dejdź z tej za -
śmiech. Spié - szmy z tej za -
(z Chórem)
nic. wy nosć cie się! precz stąd! precz z za -
(nastronie)
ją. (daje znak Dziembie) Ją Bo - że łas -
(do siebie)
nic. A to dziw - na
nic. precz stąd! precz z za -
nic. precz stąd! precz z za -
Ped.

Bo - że! bia - da!
ba - wy idź - cie do cze - la - dzi!
bawy! spieszmy precz! spiesz-my z tej za - bawy, spieszmy precz!
ba - wy, idź - cie do cze - la - dzi.
(na stronie)
ka - wy niech twa dłoń pro - wa - dzi! Śród za - ba - wy
rzecz, to dziwna rzecz! nie - po - ję - ta sprawa! dziwna rzecz! a nie psuj - cież
ba - wy idź - cie do cze - la - dzi!
ba-wy precz stąd precz! idź - cie do cze - la-dzi, a stąd precz! tam wam da - dzą

So - ko - le
o - dejdź - cie stąd! o - dejdź bié - dna
u - chodź - my stąd! dość już nam! dość już nam
precz z za - ba - wy, a u - chodź - cież stąd. Do cze - la - dzi!
chłop - ten wa - dzi, nie - chaj pój - dzie precz! Bo - że! niech twa
nam za - ba - wy i u - chodź - cie! Jdź - cie do czeladzi! a nie psuj - cież
precz z za - ba - wy, a u - chodź - cież stąd! Do cze - la - dzi!
da - dzą stra - wy, a u - chodź - cież stąd! a do czela - dzi. Do cze - la - dzi!

mój! so - - ko - - - le mój! Zgu -
z tej za - ba - wy, o - dejdź bié - dna z tej za - ba - wy
tej za - ba - wy! dość już nam! dość już nam tej za - ba - wy!
precz z za - ba - wy! do cze - la - dzi! precz z za - ba - wy!
dłoń pro - wa - dzi! bié - dną niech twa dłoń pro - wa - dzi!
nam za - ba - wy! nie mie - szaj - cie nam za - ba - wy!
precz z za - ba - wy! do cze - la - dzi! precz za - ba - wy!
precz z za - ba - wy! do cze - la - dzi! precz z za - ba - wy!
Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

bi - łeś mnie! za - bi - - - - łeś mnie!
Do cze-la dzi! tam wam bę-dą ra-dzi, nikt nie skrzywdzi cię!
dość już dość! u - chodź - - - - my precz!
Do cze - la - dzi! tam wam bę-dą ra-dzi, a zza-ba - wy precz!
chłop ten wa-dzi! śród za - ba-wy wa-dzi, ach by po-szedł precz!
Do cze-la-dzi! tam wam bę-dą ra-dzi, a zza-ba-wy precz!
Do cze-la-dzi! tam wam bę-dą ra-dzi, a zza-ba-wy precz!
Do cze-la-dzi! tam wam bę-dą ra-dzi, a zza-ba-wy precz!
ff
Ped.